டாம்பிரௌனின் பள்ளிவாழ்க்கை

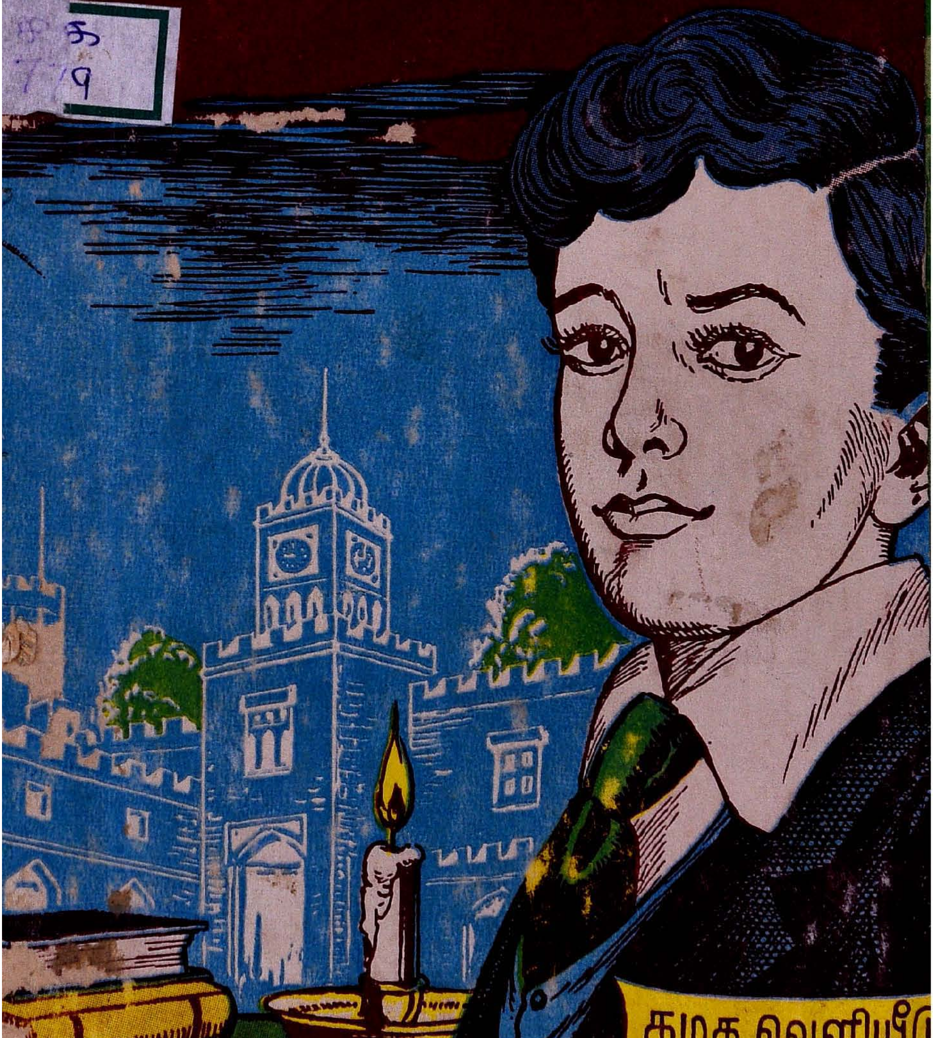

கழக வெளியீடு

டாம்பிரௌணின்
பள்ளிவாழ்க்கை

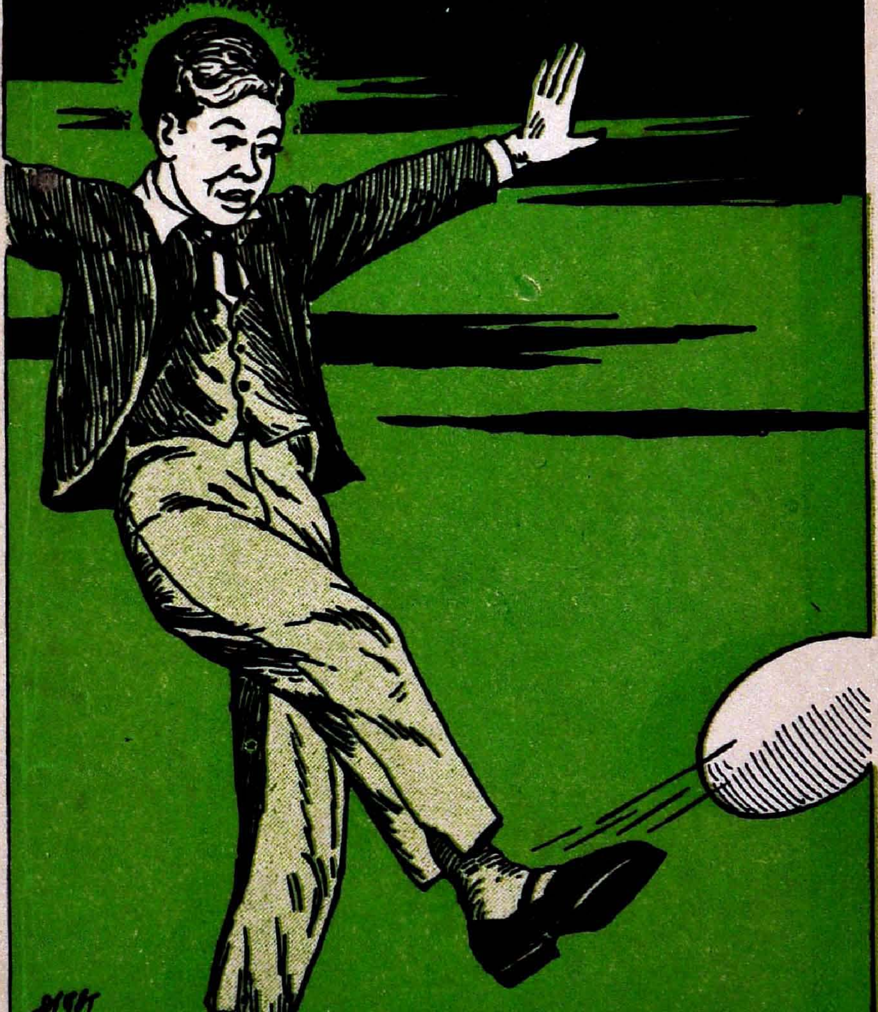

டாம்பிரௌணின் பள்ளிவாழ்க்கை

கழக வெளியீடு: ௬௬௫

டாம்பிரௌணின் பள்ளிவாழ்க்கை

DR. T. P. M. LIBRA
MADURAI KAMARAJ UNI

பன்மொழிப் புலவர்,

திரு கா அப்பாத்துரை அவர்கள், எம் ஏ, எல் டி

எழுதியது

திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட்,
திருநெல்வேலி–6. சென்னை–1.

1964

காசிநாதபிள்ளை அப்பாத்துரை (1907)

© THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTA WORKS PUBLISHING SOCIETY, TINNEVELLY, LIMITED,

Ed 1 Oct 1953
Ed 2 Aug 1964

O111,3M22,1
31K4

170996

TOM BROWNIN PALLI VAZHKKAI
(Tom Brown's School Days)

Appar Achakam, Madras-1.

பதிப்புரை

கதைகள் பொழுதுபோக்குக்கும் இன்பத்துக்கும் மட்டும் உரியவையல்ல. வெறும் பொழுதுபோக்கும் இன்பமும் கலைப் பண்பு ஆகவும் மாட்டாது. பயன்தரும் இன்பம், இன்பந்தரும் பயன்—இவையே கலைப் பண்பின் மறை திறவு ஆகும். கதை, புனைகதை, சிறுகதை, காவியம் ஆகிய யாவுமே இந்தக் கலை யிலக்கணத்துக்கு உகந்ததா யிருக்க வேண்டுவது இன்றியமையாதது.

புனைகதை இலக்கியம் மனித வாழ்க்கையையே தன் கலைப் பொருளாகக் கொண்டது. மனிதன் ஆர்வத்தை மற்ற எந்தக் கலைகளையும்விட அது மிகுதி ஈர்ப்பதன் காரணம் இதுவே. திறம்பட்ட கலைஞன் கையில் அது மிகுதி இன்பம் மட்டுமன்றி, மிக்க பயனும் உடையது ஆகும். மனித வாழ்க்கையின் நற்கூறுகளில் அது மனிதன் ஈடுபாட்டையும் ஆர்வத்தையும் பெருக்குகிறது. தீக் கூறுகளை நகைத்திறம், வசைத்திறம், சிந்தனை தூண்டும் கருத்தோவியம் ஆகியவற்றால் அது உள்ளத்திலிருந்து அகற்ற முனைகிறது. மேனாடுகளில்—சிறப்பாக ஆங்கில நாட்டில்—புனைகதைகளில் சீர்திருத்தம் பெற்ற வாழ்க்கைத் துறைகள் மிகப்பல. சிறைக்கூட நிலை, அடிமை வாணிகம், ஏழைகள் விடுதி, திருமணச் சட்டம், தொடக்கப்பள்ளி வாழ்வு ஆகிய எத்தனையோ துறைகளில் புனைகதை யாசிரியர்கள் தம் மைக்கோல்முனை மூலமே பெரும் புரட்சி செய்திருக்கின்றனர்.

மனிதர் ஆர்வத்தைத் தூண்டிப் பெரும் பயன் தருவது மனித வாழ்க்கையென்றால், மாணவர் ஆர்வத்தைத் தூண்டிப் பெரும்பயன் தருவது மாணவர் வாழ்க்கையே

என்று கூறவேண்டுவதில்லை. டாம்பிரௌணின் பள்ளி வாழ்க்கை, அச் சீரிய வாழ்க்கைப் பகுதியையே தன் கலை முதற் பொருளாகக் கொண்ட சிறந்த ஆங்கிலப் புனைகதையின் தமிழாக்கத் தழுவல் ஆகும். 'ஆங்கில நாட்டுப்பள்ளி வாழ்வின் சமூகச் சூழல்கள் எவை? அவற்றை அறிஞர் ஆர்னால்டும் அவர் பண்புத் திறங்களும் எவ்வாறு மாற்றியமைத்தன? மிகப் பொதுப்படையான டாம்பிரௌண் என்ற மாணவனை அது படிப்படியாக எப்படிப் பள்ளியின் சீர்திருத்த அலைமுகட்டில் மிதக்கும் பண்பார்ந்த புனையாக்கிற்று?' என்பவற்றை இத் தழுவல் முதல்நூல் வழி நின்று தெள்ளத் தெளியக் காட்டுகின்றது.

நம் தமிழகத்தில் ரக்பிப்பள்ளி போன்ற தேசீயப் பண்பு வளர்க்கும் திறமுடைய பள்ளிகள், அறிஞர் ஆர்னால்டு போன்று மாணவர் உள்ள 'மலர்மிசை ஏகும்' தலைவர்கள், டாம்பிரௌண் போன்று இளமையார்வமும் நன்னோக்கமும் ஒருங்கிணையப்பெற்ற மாணவ மாணவியர் பெருக்கமுற இச் சிறு நூல் உதவுமென்று நம்புகிறோம்.

தமிழகப் புனைகதையுலகில் புது நூல்களும் சரி, மொழிபெயர்ப்புகளும் தழுவல்களும் சரி, வாசகர் இன்பந் தூண்டித் தொழில் வளர்க்கும் ஒரு குறுகிய நோக்கமே கொண்டு நடைபெறுகின்றன என்று கூறினால் தவறாகாது. தொல்காப்பியர் வகுத்த எண்சுவைகள் அல்லது மெய்ப்பாடுகளுள் அது ஒரு சுவையையே பெரிதும் பற்றி வாழ்க்கைத் துறைகளில் ஒரு கூற்றினுக்கே மிகுதி இடம் தருவது என்பது, இதுவகையில் மறுக்கமுடியாத சான்று ஆகும். நாட்டின் சீர்திருத்தத்தில் நோக்கம்கொண்ட பெர்னார்டுஷா போன்ற நல் ஆன்றோர் எப்பொருளும் எச்சுவையும் சிறக்கத் தீட்டவல்லவராயிருந்தும், இக் குறையைப்

போக்கும் ஆர்வத்தினுலேயே அச் சுவையையும் அக் கூற்றினையும் முழுதும் ஒதுக்கிப் பெரும் பேரிலக்கியங்கள் செய்து காட்டினர் என்னல் வேண்டும். தமிழகத்தில் மொழிபெயர்ப்புகள் மூலமாகவேனும் அதே ஆர்வம் பெருகவேண்டும் என்பது எம் அவா.

குடும்பத்தின் சூழலில் இனிது வாசித்துப் பயன்பெறத் தக்க புனைகதை, சிறுகதை, இலக்கியங்கள், பள்ளி மாணவர் மாணவியர் ஆர்வம் தூண்டி அவர்கள் வாழ்வை வளமூட்டும் சிறுகதைகள் புனைகதைகள் எழின், கல்வித் துறையில் பள்ளிகளின் வேலை மிகவும் எளிதாகிவிடும் என்பதில் ஐயமில்லை.

டாம்பிரௌணின் பள்ளிவாழ்க்கை எம்முடைய இவ்விரு ஆர்வங்களையும் நிறைவேற்றும் என்று நம்புகிறோம். தமிழகம் இம் முயற்சியை ஊக்குமாக.

இந்நூலை ஆங்கில முதல்நூற் பண்பு கெடாமலும், விழுமிய தமிழ்ப்பண்பு புதுப் பெருக்கெடுத்தோடவும் தமிழாக்கிய ஆசிரியர், பன்மொழிப் புலவர், திரு. கா. அப்பாத்துரை அவர்கட்குத் தமிழகம் போல யாமும் கடப்பாடுடையேம்.

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார்.

உள்ளுறை

		பக்கம்
க.	அஞ்சல் வண்டி	1
உ.	புது நண்பன்	22
௩.	பந்தாட்டம்	44
௪.	விருந்து	69
௫.	தலைவர் ஆர்னால்டு	91
௬.	வழிபாட்டு மேடை	111
௭.	சேறும் சறுக்கலும்	127
௮.	மீட்சியும் தேர்ச்சியும்	148
௯.	புதிய பொறுப்பு	166
க0.	மற் போராட்டம்	187
கக.	ரக்பி ஆட்டம்	212
கஉ.	அந்தி வானொளி	241

DR. T. P. M. LIBRARY
MADURAI KAMARAJ UNIVERSITY

டாம்பிரௌனின் பள்ளிவாழ்க்கை

க. அஞ்சல் வண்டி

கருக்கிருட்டினிடையே மறைந்து மறைந்து வந்தது ஒரு மின்னொளி. குக்கூ குகூ என்ற குழலோசை காதுகளில் ஒலித்தன. தடார் தடார் என்ற குதிரைக்குளம்படி அரவம், சடசட வென்ற சக்கரங்களின் ஒலி ஆகியவை அணுகி வந்தன. அஞ்சல் வண்டி ஒன்று பாய்ந்து வந்து விடுதியின் பக்கம் நின்றது.

அஞ்சல்வண்டியின் வரவு விடுதியில் பரபரப்பூட்டிற்று. வண்டியின் வலவனும் காவலாளும் மன்னர், அமைச்சர்களின் வீறமைதியுடன் விடுதியாளரிடம் உரிமை கொண்டாடினர். தாமேதான் விடுதிக்கு உயிர் என்ற பெருமித ஒளி அவர்கள் முகத்தில் நடம் புரிந்தது. ஆயினும் அவ்வொளிக்கு அவ்விடுதியே புதிய ஊக்கம் தந்தது; அதன் உயிர்நீரே அவர்களுக்குப் புதிய எழுச்சி ஊட்டிற்று.

வலவன் வண்டியின் உயர்ந்த முன்னிருக்கையில் அமர்ந்தான். காவலாளன் பின்னே தொத்தியேறிக் குந்திக்கொண்டான். காவலாளுடன் மூவர் வண்டிப் பக்கம் வந்தனர். அவர்களில் ஒருவர் ஒரு செல்வப்

பெருந்தகை. அவர் வாட்டசாட்டமான உடையே அதைக் காட்டிற்று. குழந்தைப்பருவம் தாண்டிய ஒரு சிறுவன், தன் சிற்றுருவத்துக்கு மிகையாகத் தோற்றிய முரட்டுச் சட்டை, தொப்பி, தலைக்கட்டு, காலணி ஆகியவற்றுடன் அவர் கைப்பற்றி நடந்தான், பின்னே பெட்டி படுக்கை தாங்கிய ஏவலாள் வந்தான்.

சிறுவனை மட்டும் செல்வப்பெருந்தகை வண்டியி லேற்றினார். அஞ்சல் மூட்டைகளுடன் மூட்டை யாகப் பெட்டி படுக்கைகளை வாங்கி உள்ளே எறிந் தான் காவலாள்.

வண்டியில் ஏறுவதற்கு முன்னிருந்தே அச் செல்வப்பெருந்தகை சிறுவனிடம் பலபடியாகப் பன்னிப் பன்னிப் பேசி வந்தார். வண்டி புறப்பட இருக்கும் நேரத்தில், சிறுவன் கடைசியாகத் தன் அன்புகனிந்த வணக்கம் தெரிவித்து, "போய்வருகி றேன் அப்பா, அம்மாவுக்கு என் அன்புறுதியையும், வணக்கத்தையும் தெரிவியுங்கள்," என்றான்.

இதற்குள் சாட்டை காற்றுவெளியில் 'சுளீர், சுளீர்' என்று அடித்தது. குதிரைகள் தலைநிமிர்ந்து முகம் நீட்டிக் காலைத்தூக்கி நடை தொடங்கின. வண்டி மெல்ல நகர்ந்தது; பின் விரைந்தது; மீண்டும் முன் போல் பாய்ந்து சென்றது.

வண்டி தொலைவில் செல்லும்போதே, "பனி மிகுதி, டாம். கழுத்தையும் காலையும் நன்றாக மூடிக் கொள்," என்ற தந்தையின் குரலை அப் பனிக்காற்று சுமந்துகொண்டு பையனிடம் சென்றது. பையன் டாம் கழுத்தைக் கச்சையாலும் காலைக் கம்பளித்துண்டு ஒன்றினாலும் போர்த்திக் கொண்டான்.

வண்டி மறையும்வரை சிறுவன் தந்தையையே பார்த்துக்கொண்டு சென்றான். தந்தையும் சிறுவனையே பார்த்துக் கொண்டு நின்றார்.

* * * *

திருவாளர் **பிரௌண்** தம் முயற்சியாலேயே முன்னுக்கு வந்த ஒரு நடுத்தர வகுப்புச் செல்வர். அவர் கல்வி வாய்ப்பற்ற இளமை கல்வி நீரோடையின் அருமையை நடு வயதுக்குள் ஓரளவு அறிந்து கொள்ளவும் அத் தன்முயற்சியே உதவிற்று. தம் பிள்ளை டாமுவுக்கு அந்த வாய்ப்பை எவ்வளவு விரைவில் கொடுக்கமுடியுமோ, அவ்வளவு விரைந்து கொடுக்க அவர் ஆர்வம் கொண்டார். சிறுவனையும் அந்த ஆர்வம் பற்றியிருந்தது. தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்கள் மலைக்கும்படியாக அவன் ஆண்டுப் படிப்பை மாதப்படிப்பாகவும், மாதப்படிப்பை வாரப் படிப்பாகவும் தாண்டி வந்தான்.

அவனுக்கு இப்போது வயது பன்னிரண்டுதான். தாயின்மடி இன்னும் அவனுக்கு முற்றிலும் விடை கொடுத்துவிடவில்லை. ஆயினும் தந்தை, மகன் ஆகிய இருவர் ஆர்வத்துக்கும் அவள் தடைபோட விரும்பவில்லை.

"பெண்மணி, நம் கண்மணியை லண்டனுக்கு அனுப்பப் பள்ளி அரையாண்டு[1] பிறக்கும்வரை நான் காத்திருக்க விரும்பவில்லை. இந்த அரையாண்டிலேயே ஆறு வாரம் வீண் போவானேன்? இப்போதே அனுப்ப

1. கீழ் வகுப்புக்கள் முன்னாட்களில் அரையாண்டு வகுப்புக்களாயிருந்தன. மேல் வகுப்புக்களிலும் அரையாண்டுப் பிரிவு (Term) இருந்தது.

ஆயத்தமாயிரு," என்று அவர் டாமின் தாய் திருமதி பிரௌணிடம் கூறினர்.

"வீடும் பள்ளியும் தவிர பிள்ளைக்கு இன்னும் ஒன்றும் பழக்கம் போதாதே! நகரத்தில் அவன் எப்படித் தனியாக நாட்கழிக்கப்போகிறுன்?" என்று தாய் முதலில் மலைத்தாள். ஆனல், குழந்தை டாமின் கண்களில் வீசிய ஒளி ஆர்வத்தையும் உணர்ச்சித் துடிப்பையும் கண்டபின், அவள் அவனை அனுப்ப இணங்கினுள்.

பர்மிங்ஹாமிலிருந்து லண்டன் செல்லும் வாடிக்கை வண்டிகள் பர்க்ஷயர் வழியாகச் செல்லும். ஆனலும் திரு. பிரௌண் உசாவியதில், அவை ரக்பி பள்ளி வழியாகப் போகமாட்டா என்றறிந்தார். ஆனல் டாலிஹோ அஞ்சல் வண்டி பர்க்ஷயருக்கு அருகிலுள்ள இஸ்லிங்டன் வழியாகச் சென்று ரக்பி பள்ளிவாயில் கடந்தே லண்டனை யடையும் என்பது அவருக்குத் தெரியவந்தது. இஸ்லிங்டனிலுள்ள மயிலகம் என்ற வழி அருந்தகத்தில் வண்டி சிறிது தங்கியே செல்லும் என்பதையும் கேள்விப்பட்டார். தங்கிப் புறப்படும் நேரம் விடிய ஒரு யாமப்போது. ஆகவே, அவர்கள் நள்ளிரவு கடந்தவுடன் புறப்பட வேண்டியதாயிற்று.

ரக்பி பள்ளி லண்டன் நகரில் புறச்சேர்வையிலேயே இருந்தது. ரக்பி வழியாக நகர் செல்லும் வண்டியில் சென்றுல், லண்டனை வழியில் பார்க்க முடியாது. நேராக லண்டன் செல்லும் வண்டியில் சென்றுல்தான் அதைப் பார்த்துவிட்டு ரக்பி செல்லலாம்.

லண்டன் மாநகர் எப்படியிருக்கும் என்பதைப் பார்க்க டாமின் சிறிய உள்ளம் ஆவல் கொண்டிருந்தது. அந்த ஆவல் அவ்வுள்ளத்தின் பள்ளியார்வத்துடன் போட்டியிட்டது. இரவைப் பகலாக்கிய விளக்கொளி வரிசைகள், எல்லையற்று நீண்டு திசையளாவிய தெரு வீதிகள் ஆகியவை பற்றி அவன் கண்ட கனவுக்காட்சிகளை நனவில் காண அவன் கண்கள் விருவிருத்தன. ஆயினும் மற்ற வண்டிகளில் போனால் மாலையில்தான் ரக்பி சேர முடியும். மயிலகமனை ஏற்பாடுமூலம் நண் பகலிலேயே அங்கே சென்று, ஒருநாள் முன்கூட்டியே ‘ரக்பி மாணவன்’ என்ற படிமை அடையலாம். இந்த எண்ணம் மயிலக ஏற்பாட்டை அவன் தன் மன முவந்து ஏற்கும்படி செய்தது.

டாம் தாயைவிட்டுப் பிரியும்போது மட்டும் ஒரு சிறிதே மனந்தளர்ந்தான். ஆனால், நீண்ட நாளாக அவன் உள்ளத்தில் ஏற்பட்டிருந்த கனவார்வம் அத் தளர்ச்சியை விரைவில் ஓட்டிற்று. தாயும் பிள்ளையின் வருங்காலம் நினைத்து அவனை எடுத்தணைத்து முத்தந் தந்து, “கண்ணே, டாம்; பாடத்தில் கருத்தாய் இருந்து படி; என்னை நினைத்தபோதெல்லாம் எனக்கு எழுது,” என்றுகூறி விடை தந்தாள்.

மனையகத்துக்கு அவர்கள் முன்கூட்டி வந்துவிட்டதால், டாம் அங்குள்ள அறை ஒன்றில் சிறிது படுத்துக் கண்ணயர்ந்தான். வண்டி தொலைவில் வரும்போதே ஏவலாள் வந்து எழுப்ப, அவன் எழுந்து உடையுடுத்திக் கொண்டான். மனையகத் தேறல் கூடத்தில் திரு. பிரௌண் அவனுக்காகக் காத்திருந்தார்.

இளந்தேறலை[1] டாம் பொதுவாகச் செஞ்சூட்டி லேயே அருந்துவது வழக்கம். ஆனால், இராப்போதில் எழுந்து பனியில் நடந்துவந்ததனால், அவன் மயிலக மனையில் வெஞ்சூடாகவே அதை அருந்தினான். இளந் தேறலும் இங்கே செந்தேற[2]லாயில்லை. கருந்தேற[3]லா யிருந்தது. 'செந்தேறலா, கருந்தேறலா?' என்ற மனையின் ஏவலாளின் கேள்விக்கு, திரு. பிரௌண் 'கருந்தேறலாகவே இருக்கட்டும்!' என்று விடை யிறுத்தார்.

தேறலுண்டு சிறுவன் தெம்படைந்தான். அதற்குள் அஞ்சல் வண்டியும் வந்துவிட்டது. வலவனும் காவலாளும் அவர்களுடன் வந்து தேறலருந் தினர்.

* * * *

அருந்தகத்தில் தேறலுடன் தந்தையின் அறிவுரை யும் டாமின் தேரு உள்ளத்தின் நாடி நரம்புகளைச் சென்று தேற்றிற்று. "டாமி, நீ இன்னும் மிகவும் சிறு பிள்ளைதான். அம்மா கூறுகிறபடி பெரிய பள்ளிக்கு இன்னும் சிறிது காலம் பொறுத்துக்கூட நீ போகலாம்தான்! ஆனால், நீயாக விரும்பினதனால்தான் அனுப்புகிறேன். இதில் ஒரு நன்மையும் உண்டு. எதையும் இளமையிலேயே தொடங்குவது சிறிது கடினமாயிருக்கும். ஆனால், இளமையிலேயே தேர்ச்சி ஏற்படுவது நல்லது. பின்னால் தொடங்குபவர்களுக்கு இத்தேர்ச்சி அவ்வளவு எளிதாகக் கைவராது. அத் துடன் இடர்களும் இடையூறுகளும் உன் புதிய வாழ்

1. இளந்தேறல் - Light Drink. 2. செந்தேறல் - Tea.
3. கருந்தேறல் - Coffee.

வில் பல ஏற்படத்தான் செய்யும். ஆனால், உன் அம்மா உன் வகையில் எவ்வளவு பெருமைகொள்கிருள் என்பதை நீ நினைத்துக்கொள். அந்தப் பெருமையை நீ தான் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டும்,'' என்ருர் அவர்.

'அம்மா'வைப்பற்றிய எண்ணம் வந்ததும் டாமின் கண்களில் நீர் ததும்பிற்று. அதைத் தந்தையறியாமல்

மகனுக்குத் தந்தை ஆறுதலுரைத்தல்

மறைத்துக்கொண்டு, 'அம்மாவுக்குக் கவலை எதுவும் வேண்டாம்; அப்பா! எல்லா இடர்களையும் நான் நன்ருகச் சமாளித்துக்கொள்வேன். உங்கள் அறிவுரையை ஒரு சிறிதும் மறக்கமாட்டேன்' என்ருன்.

அவன் கண்ணீர் கண்டும், காணுதவர்போல, அவன் கவனத்தை மாற்ற நினைத்து, திரு. பிரௌண்,

“சரி, உன் பணத்தைப் பத்திரமாக வைத்திருக்கிருயா? மறந்துவிட வில்லையே!” என்ருர்.

‘இதோ, பத்திரமாக இருக்கிறது’ என்று ஒருபுறச் சட்டைப்பையைத் தட்டிக்காட்டினுன் டாம்.

‘உன் பெட்டியின் திறவுகோல்?’

‘இதோ!’ என்று மறுபுறச் சட்டைப்பையைத் தட்டினுன் சிறுவன்.

ஏவலாளர் இச்சமயம் குறுக்கிட்டு, “அதோ வலவன் வண்டியில் ஏறிக்கொண்டார். காவலாளும் பக்கத்து ஊர் விளையாட்டுப் போட்டிக்குச் செல்லும் ஆட்டக்காரர் ஒருவரும் போய் வண்டியில் ஏறப் போகிருர்கள் ; நாமும் போவோம்,” என்ருன்.

ஏவலாள் பெட்டியுடன் பின்வர, தந்தையும் மகனும் நாம் மேலே கூறியபடி அஞ்சல் வண்டி சென்றனர்.

* * * *

‘பூம், பூம்! குக்கூ குகூ’ என்று குழலூதிற்று. அஞ்சல் வண்டி காற்றும் பின்னிட முன்ஞேடிச் சென்றது. குதிரையின் காற்குளம்புகள் தடார், தடார் என்று நிலத்தை அறைந்து விரைந்தன. சக்கரங்கள் சடசட வென்று உருண்டன. நான்கு குதிரைகளும் மாறிமாறித் தலையைத் தூக்கியவண்ணம் ஒன்றை ஒன்று முந்தப் போராடுபவைபோல் ஓத்தோடின.

‘மயிலகத்தில் என்ன புதுச்சுமை?’ என்று சாட்டையை வீசியவாறு ஒரு கேள்வியை எறிந்தான், வலவன்.

"ரக்பியில் படிக்கப்போகும் ஒரு புதிய இளஞ் சீமான், மூன்று அஞ்சற்கட்டுக்கள், ஊர் விளையாட்டுப் போட்டியில் கலந்துகொள்ளச் செல்லும் பர்க்ஷயர் ஆட்டப்புள்ளி ஒருவர்; இவ்வளவுதான்," என்றான் காவலாள்.

வலவன் ஒன்றும் மறுமொழி கூறவில்லை. மயிலகத்தைப்பற்றிய எண்ணம் அவனுள்ளத்தி லிருந்து ஒரு பாட்டாக வெளிவந்தது.

ஓயிலகம் பலஉண்டு உலகத்திலே—எங்கள்
மயிலகம் போலில்லை, பல'சுத்தி'லே!
வெயிலுக்கு நிழல் எங்கள் மயிலகமே—பனி
வேளைக்கு வேனில்எம் மயிலகமே! (ஓயிலகம்)

சீறுசெங் தேறலின் பயிலகமே—பாய்ந்து
செம்மாந்த குதிரைக்குத் துயிலகமே
வீறுடன் பாடுவோம் மயிலகமே—புயல்
வீச்சுக்கோர் அமைதிஎம் மயிலகமே! (ஓயிலகம்)

டாமின் உள்ளம் அடிக்கடி மயிலகம் கடந்து பின் னோக்கித் தன் தந்தை தாயரையும் வீட்டையும் நாடிற்று. சிலசமயம் முன்னோக்கிக் கற்பனைக் கண் கொண்டு லண்டன் மாநகரையும் ரக்பி பள்ளி மா மனையையும் கனாக்கண்டது. இருதிசைக் கனவுகளிடை யேயும் குதிரையின் குளம்படி ஓசையையோ, சூழ்ந் தடிக்கும் பனிக்காற்றையோ, இன்னும் முற்றிலும் நீங்காத இருளையோ அவன் கவனிக்கவில்லை. பனிக் காற்றில் ஊடாடித் தொங்கிக்கொண்டிருந்த அவன் கால்கள் மரத்துப்போகும் என்றெண்ணிக் காவலாள் அவற்றை உள்ளிழுத்து, வண்டியிலிருந்த வைக்கோல் சாக்குகளுக்குள் திணித்துவைத்தான். டாம் அப்போது

தான் தன்னுணர்வு பெற்று, அவனுக்கு நன்றி தெரிவித்தான்.

இத்தனே சிறுவயதிலேயே நன்றி தெரிவிக்கக் கற்றுக் கொண்டிருந்த இச் சிறு சீமானிடம் காவலாள் மதிப்பும் அன்பும் உடையவனுனன்.

*   *   *   *

நூருண்டுகளுக்குமுன் பர்க்ஷயரிலிருந்து லண்டனுக்குச் செல்லும் பயணம் இன்றைய ஆவி வண்டி அல்லது புகைவண்டிப் பயணம்போல எளிதல்ல. குதிரையின் வேகத்துடன் சேர்ந்து குளிர்காற்றுத் திறந்த வண்டியினூடாகப் பின்னேக்கிப் பாய்ந்தும் சுழன்றடித்தும் மூக்கைத் துளைக்கும். நிலத்திலிருந்து ஆறங்குல உயரத்திலேயே தொங்கவிடப்படும் கால்கள் சில கணங்களுக்குள் முற்றிலும் மரத்துப்போகும். தொங்கவிடப்பட்டிருப்பவர்களுக்குக் காலே இல்லையோ என்ற உணர்வு ஏற்பட்டு விடும். காலை உள்ளிழுத்து முடக்கியும் நெடுநேரம் இருக்க முடியாது. ஆனல், இவ்வின்னல்களுக்கு ஈடு செலுத்தத் தக்க இன் நலங்களும் அன்று இருந்தன.

இன்றைய பொறி வண்டிகளின் இரைச்சலைவிட, அஞ்சல் வண்டியின் அரவமும் குதிரைக் காலடிகளின் ஓசையும் செவிக்கு இனிமையானவையே. புகைவண்டியின் புகை நாற்றத்தை விடப் பழைய அஞ்சல் வண்டியில் எழும் நன்னிலத்தின் தூசி மண உணர்ச்சிக்கு நறுமை உடையது. காட்சிகளிலும் இன்றைய பயணத்தின் மனித எல்லைகடந்த விரைவு மனித உணர்ச்சிகளுக்கும் அப்பாற்பட்டதாகிறது.

வண்டியின் குழலூதலுக்கு ஒத்து ஊத முயலும் சிறுவர் சிறுமியர், தொலைவிலேயே வண்டியின் இரு தீக்கண்களை உறுத்து நோக்கிக்கொண்டிருந்து, அது அணுகியவுடன் சிறுதொலையாவது அதனுடன் போட்டியிட்டு ஓடிப்பார்க்கும் பையன்கள், நாய்கள், வலவனுக்கு அறிமுகத் தலையசைப்பும் வணக்கமும் செய்து காவலாளைப் பார்த்துப் பின்னின்று சிரிக்கும் நாட்டுப்புற நண்பர்கள், நங்கையர்கள் இவை யாவும் இன்றைய பொறிவண்டி வழிப்போக்கருக்குக் கொடுத்துவைக்காத நாடகக் காட்சிகள்.

படிப்படியாகக் கிழக்கு வெளுக்கும் காட்சி, செஞ் ஞாயிற்றின் பொன்னெழுச்சி ஆகியவற்றை அஞ்சல் வண்டியிலிருந்து காணும் அழகுக்கு எதுவும் ஈடில்லை. வண்டியின் வேகமும், அதில் செல்பவர் உள்ளத்தில் அதன் விசையில் எழும் இசையும் அக்காட்சியின் அழகுக்கேற்ற நல்ல பின்னணிகளாக விளங்கின. மாறி வரும் வண்ணச் சூழல்களை வண்டியின் வேகம் விரைந்து புதுப்புதுக் கோணங்களில் வைத்தியக்கிக் காட்டிற்று. திறந்த வெளியின் முழு இருளும் அந்த வண்ணக்காட்சியின்முன் படிப்படியாகத் திரைந்து விலகும் இருள் திரைகளாகக் காணப்பட்டன. இருளைத் தன் பன்னிற மெல்லாடை போர்த்த ஒளிக் கரங்களால் வான் நங்கை விலக்கி நடமிட்டு நடமாடி வரும் அழகைச் சிறுவன் டாம் அன்றுதான் ஓர் உயிரோவியமாகக் கண்டான்.

எந்த நாடகமேடையின் நடன இசையோ எந்தக் கோயிலின் பல்லிய இசை மேளமோ இயற்கைதரும் காலை வானின் வண்ண ஓவியத்துக்கும் வண்ண

இசைக்கும் ஈடாகமாட்டா என்பதை டாம் அஞ்சல் வண்டியிலிருந்தே முதல் முதல் கண்டான்.

* * * *

ஸெஸன்ட் ஆல்பன்ஸை டாலிஹோ கடப்பதற்குள் இருள் முற்றிலும் நீங்கிப் பகலொளியாய்விட்டது. காவலாளின் முகம் இப்போது டாமுக்கு நன்கு புலப்பட்டது. அவன் இன்னும் வாய் திறக்கவில்லை. ஆனால், அவன் கண்பார்வை திறந்திருந்தது. தன் கால்கள் குளிரில் திமிரடைந்துவிடுமே என்று அவன் கரிசனையடைந்து அவற்றை வைக்கோலில் எடுத்து முடக்கி வைத்ததுமுதல் காவலாளின் உள்ளத்தின் கனிவைச் சிறுவன் டாம் அக் கண்ணொளியில் கண்டான். அவன் தன்னிடம் மதிப்பும் ஆர்வமும் உடையவனாயிருக்கிறான் என்பது டாமுக்கு அப் பார்வையிலேயே புலப்பட்டது. தன் பயணத்தில் தான் கண்ட முதற் புதுமுகத்தின் அனுபவம், அவன் தன் மதிப்பை உயர்த்திற்று. தன் வருங்காலப் புத்தனுபவத்தில் அவனுக்குப் புதுநம்பிக்கை எழுந்தது.

தந்தை பன்னிப்பன்னிக் கூறிய கடைசி அறிவுரைகள் அவன் காதுகளில் மீண்டும் மீண்டும் ஒலித்தன. கண்ணீரை அடக்கிக்கொண்டு வலிந்த புன்முறுவலுடன் தாய் தன்னை ஆரத்தழுவி முத்தமிட்டுத் தனக்கு விடைதந்த காட்சி அவன் கண்முன் ஓயாது ஒளியாடிற்று. அண்ணனைப் பள்ளிக்கு அனுப்பக்கூடாது என்று முதலிலும், தானும் உடன்செல்ல வேண்டும் என்று பின்னாலும் அடம் பிடித்து முரண்டிய தன் தங்கையின் இளமனதின் துன்பம் அவன் உள்ளத்தை வெதுப்பிற்று. காவலாள் காட்டிய

மதிப்பார்வம் இத்தனை எண்ணங்களையும் மீண்டும் தூண்டி அவனுக்குப் பேராறுதலை அளித்தன.

பனி வரவரத் தணிந்தது. இளஞாயிற்றின் மென் கரங்கள் பனியூடாகவந்து மெல்ல முகத்தைத் தடவின. அவன் தான் இறுகப் போர்த்திருந்த மென்கம்பளி யைச் சிறிதுசிறிதாகத் தளர்த்திவிட்டான்.

பகலவனின் பரந்த ஒளிபோல அவன் எதிர்காலம் அவன் முன் பரந்துகிடந்தது. அதுபற்றி அவன் மீண்டும் மனக்கோட்டைகள் கட்டினன். அவன் கண்ட பள்ளிக் கட்டடங்களையெல்லாம் ஒருங்கு சேர்த்து அவற்றைவிடப் பாரியதாக ஒரு ரக்பி பள்ளி மனையை அவன் அகக்கண் உருவாக்கிக் காட்டிற்று. பள்ளிகளில் தான் கண்ட, காணக்கூடும் காட்சிகளையும் ரக்பிபற்றித் தான் கேள்விப்பட்டிருந்த செய்திகளையும் அவன் இணைத்து அவ் வருங்காலத்தையே கட்ட மைத்துக் காண அவாவினன். உருவம் தெளிவாக இல்லையானலும், அம்முயற்சி அவனுக்குப் புத்தூக் கமும் புதிய எழுச்சியும் ஊட்டுவதாயிருந்தது. புது மகிழ்ச்சியில் தான் டாலிஹோவில் முடங்கிக்கிடப்பதை மறந்து, எழுந்து ஆடிப்பாட விரும்பினன். ஒரு சிறிது வண்டியினுள்கூட அவன் ஆடிப்பாடியிருப்பான். அருகிலுள்ள புது நண்பனை, காவலாளுக்கு அது எப்படியிருக்குமோ என்று கருதி அவன் தன்னை அடக்கிக்கொண்டான்.

* * * *

மயிலகத்தில் நின்றதுபோலவே விடிந்து அரை நாழிகைக்குள் அதைவிடப் பெரிதான மற்ருேர் அருந் தகத்தில் டாலிஹோ நின்றது. இதில் குதிரைகளை

அவிழ்த்து மேயவிட அகன்ற இலாயம் இருந்தது. வலவன் தன் நீண்ட சாட்டைவாரை மடித்துக் குதிரைக்காரனிடம் எறிந்தான். அவன் குதிரையுடன் இலாயம் சென்று இளைப்பாற அகன்றான்.

இவ்விடுதியில் சிறிது மிகுதி இளைப்பாறும் ஆர்வத்தால் குதிரைகளும் சற்று விரைந்து வந்திருந்தன. வலவனும் அவற்றைச் சிறிது விரைந்து முடுக்கியிருந்தான். குதிரைகளும் மனிதரும் இதனாற் பெற்ற இரண்டொரு மிகுதிப்படியான கணங்களையும் இன்பமாகக் கழிக்க ஒருப்பட்டனர்.

மயிலகத்தில் எல்லாம் வெஞ்சூடாகப் பரிமாறப் பட்டது. பனி வேளைக்கு அது தேவையாயிருந்தது. இங்கே யாவும் இளஞ்சூடாயிருந்தன. வலவனும் பணியாளும் தங்களிடத்திலுள்ள அஞ்சலாளிட மிருந்து அஞ்சற் பைகளைக் கொடுத்து வாங்கினர். அவனுடன் அவர்கள் சிறிது உரையாடியும் மகிழ்ந் தனர். டாமை அவர்கள் முன்கூட்டி அருந்தக ஏவலாளிடம் ஒப்படைத்தனர். பனிக்காற்று, பசியைப் புதுக்கியிருந்தது. இந்நிலையில் முதல் தடவையாக அவன் தனியாகத் தாய் தந்தையரிடமிருந்து பிரிந்து உண்டான். இதை நினைக்க அவனுக்குச் சிறிது அழுகை வந்தது. ஆனால், புதிய காட்சிகள் அதை எளிதில் மாற்றின.

வண்டியில் மீண்டும் குதிரைகள் பூட்டப்படுவ தற்குள் பகலொளி முற்றிலும் பரந்து வெயிலடிக்கத் தொடங்கிற்று. அஞ்சல் வண்டி இதுவரையில் தனி யாகப் பாய்ந்து சென்ற பாதையில் பின்னிருந்து முன்னும் முன்னிருந்து பின்னும் ஆட்களும் வண்டி

களும் நகரத்தொடங்கின. தொழிலாளர்கள் தங்கள் அரையாடையுடனும் கருவி கலங்களுடனும் தொழிலுக்குப் புறப்பட்டுச் சென்றனர். நடந்தும் கட்டை வண்டிகளில் தொத்திக்கொண்டும் பெண்மணிகளும் குழந்தைகளும் அடுத்த ஊர்ச் சந்தைநோக்கிச் சென்றனர். கிளைப் பாதைகளில் வண்டிகள் பிரிந்து சென்றன; அல்லது வந்து கூடின.

எதிரே நகரத்திலிருந்து புறப்பட்ட அஞ்சல் வண்டி குழலூதிக்கொண்டுவந்து, ஊர் அஞ்சல் வண்டிக்கு வணக்கம் தெரிவித்தது. வலவர் இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் முதலில் புகைச்சுருள் மாற்றிக் கொண்டனர். வண்டி சற்று நகர்ந்துகொண்டபின் காவலாளும் காவலாளும் இதுபோல ஊடாடினர். குதிரைகள்கூட ஒன்றை ஒன்று அறிந்தவைபோலத் தலையாட்டிக்கொண்டன.

காலை பத்துமணிக்கு மற்றொரு வழிவிடுதியில் அவர்கள் இருபது கணநேரம் தங்கி இளைப்பாறினர். இது நீண்ட தங்கல். அத்துடன் இங்கே குதிரைகள் இளைப்பாறமட்டும் தங்கவில்லை. குதிரைகள் மாற்றிக் கொள்ளப்பட்டன. முந்தியநாள் வந்த அஞ்சல் குதிரைகள் ஒரு முழுநாள் ஓய்வுக்குப்பின் புதிதாக மாட்டப்பட்டன. அடுத்தநாள்வரை ஓய்வுகொள்ளும்படி காலையில் வந்த குதிரைகள் அங்கேயே விடப்பட்டன. இவ்வஞ்சல் முறையில் விரைவு மிகுதியாவதுடன், குதிரைகள் நலமும் கவனிக்கப்படுகிறது என்பதை டாம் கண்டான்.

இவ் அருந்தகம் தன் சிற்றுண்டி வகைகளுக்குச் சுற்றுவட்டாரத்திலேயே பேர்போனது. பல திசைகளி

லிருந்தும் வழிப்போக்கர் மட்டுமன்றி இன்ப உலா வாணரும் இதற்காக இதன் வழியே வருவது வழக்கம். விளையாட்டுப் போட்டி ஆட்டக்காரன் இவ்வூர் ஆட்டப்போட்டியில் கலந்துகொள்வதற்காகவே வந்தான். ஆகவே, அவன் இங்கேயே இறங்கிக்கொண்டான். ஆயினும், அவன் தன்னை விரைந்து இட்டுவந்த வலவனுக்கும் காவலாளுக்கும் டாம் போன்ற தோழமை வழிச் செல்பவர்களுக்கும் அருந்துநீர் அளித்து அளவளாவி விடைகொண்டான். அனைவரும் அவனுக்கு ஆட்டத்தில் வெற்றி வரட்டும் என்று வாழ்த்தி அனுப்பினர்.

* * * *

வெயில் வெதுப்பத் தொடங்கிற்று. மேற்சட்டைகளும் கம்பளிப் போர்வைகளும் தூக்கி எறியப் பட்டன. குதிரைகளின் வேகமும் சற்றுத் தளர்ந்தது. இதுவரை வாளா இருந்த காவலாள் இப்போது அடிக்கடி புகை குடிப்பதினிடையே சுற்றுமுற்றும் பார்த்துப் பேச்சுக்கு அங்கலாய்ப்பவன்போலத் தோற்றினன். அடிக்கடி அவனகப் பேசத்தொடங்கினன். முதலில் தனக்குத்தானே பேசுபவன்போல் வெயில், காற்று, குதிரைவேகம் ஆகியவற்றைப்பற்றி அவன் ஒன்றிரண்டு சொற்கள் கூறினன். பின் டாமிடமே பேசத் தொடங்கினன்.

டாமுக்கும் புது ஆளிடம் பேச முதலில் கூச்சமாகவே இருந்தது. ஒன்றிரண்டு சொற்களிலேயே விடை பகர்ந்தான். ஆனல், அவன் தன் உள்ளத்துக்குள்ளேயே நீண்ட நேரம் அடங்கியிருந்ததனல், நாக்குப் பேசத் துடித்தது; பேச்சுக் கேட்க ஆர்வமும் ஏற்பட்டது. அவன் உள்ளத்தில் அப்போது ரக்பி நினைவே

நிரம்பியிருந்தது. அது பற்றியே அவன் வாய் திறந் தான்.

காவலாள் உண்மையில் பெரிய வாயாடி. அதி லும் ரக்பி என்ருல் போதும், அவன் தன் கதைக் கட்டுகளை அவிழ்த்து விட்டுவிடுவான். எத்தனையோ ஆண்டுகளாக அவன் ரக்பி வழியாகப் போயிருக் கிருன். எத்தனையோ ரக்பி மாணவர்கள் அவனுடன் பயணம் செய்திருக்கிருர்கள். ரக்பிபற்றி அவன் கேட்ட கேட்ட கதைகளை யெல்லாம் அவன் அவர்களிடம் அளப்பான். பழைய மாணவர்கள் அவனுடன் நன்ரு கப் பழகினுலும், அவன் கதைகளைக் கேட்க ஆர்வம் காட்டுவதில்லை. புது மாணவர்களிடம் அவன் கதை களை நீட்டி வாலும் தலையும் சேர்த்து வம்பளப்பதில் வெற்றிகண்டு வந்தான். டாமும் இப்போது அதற்கு விலக்கல்ல. அவன் ரக்பி பற்றிய ஒவ்வொரு செய்தி யையும் ஆர்வத்துடன் கேட்டான்.

டாமின் ஆர்வம் காவலாளுக்குப் புதிய ஊக்கம் தந்தது. கதையுடன் கற்பனைகள் நெளிந்தன. ஒன்றி ரண்டு தடவை டாமின் வெள்ளையுள்ளம்கூட நம்ப முடியாத அளவு கற்பனைகள் பொருத்தமற்ற கொண்டு கூட்டாக இருந்தன.

ரக்பியிலிருந்து மூன்ருங் கல்லுக்கு அவர்கள் வந்து விட்டனர். ரக்பி அருகில் வரவர டாமின் நெஞ்சு ஆர்வத்தால் துடித்தது. எதிரே வரும் ஒன்றிரண்டு சிறுவர்களைச் சுட்டிக்காட்டிக் காவலாள், “அதோ வருபவன் ரக்பி மாணவன்தான். அவன் படுசுட்டி. வண்டிவரும் நேரமறிந்து எதிரே வந்து குதிரை களுடன் போட்டியிடாமல் இருப்பதில்லை,” என்ருன்.

ரக்பி மாணவன் என்றவுடனே டாமின் நேச உள்ளம் அவனைச் சென்று கட்டிக்கொள்ள விரும்பிற்று. ஆனால், புதிய ஆளுடன் அவ்வாறு பழக அவன் கூச்சம் இடம்தரவில்லை. ஆவலுடன் அச் சிறுவனைப் பார்ப்பதுடன் அவன் நிறுத்திக்கொண்டான். சிறுவனும் காவலாளின் விரிவுரையை மெய்ப்பித்தான். டாமைப் பார்த்து, "அடே யாருடா, புதிய கத்துக்குட்டி. வண்டியிலேண்டா குந்தியிருக்கிறாய். என்கூட ஓட்டப்பந்தயம் விடுகிறாயா?" என்று தாராளமாகப் போராட்டத்துக்கு அழைப்பு விடுத்தான். டாம் பேசாதிருந்தான். சிறுவனும் வண்டி வரும்வரை நின்று, பின் காவலாள் கூறியதுபோலவே குதிரைகளுடன் ஒத்துத் தன் குதிகால் பிட்டியில்பட ஓடிவந்தான்.

வேறு சில சிறுவர் சிறுமியரும் அவ்வப்போது வந்து இவ்வாறு ஓடினர். அவரவர் ஆற்றலுக்கேற்ற அளவு தொலை ஓடிய பின் அவர்கள் பின்தங்கினர்.

ஒன்றிரண்டு சிறுவர் காவலாளை, "டேய் குதிரை வால், டேய் அஞ்சல்குட்டி," என்று கேலிப்பெயரிட்டு அழைத்துக் கும்மாளமிட்டுச் சென்றனர். அவர்கள் காவலாளுடன் நெருங்கிப் பழகி அவனுடன் தோழமை பூண்டவர்கள். காவலாளும் அவர்களுடன் அதட்டியும் சிரித்தும் தலையாட்டியும் தன் பழக்கத்தின் அளவையும் தோழமையின் நெருக்கத்தையும் வெளிப்படுத்தினான்.

* * * *

இரண்டாவது நாழிகைக் கல்லிலிருந்து ஒன்றாங் கல் வரை ஒரு சிறுவன் ஓடிவந்து, அத்துடன் நின்றான். அப்போது காவலாள் தன் சட்டைப் பையிலிருந்து

கைக் கடிகாரத்தை எடுத்துப்பார்த்து, 4-56 என்றான். சிறுவன் 'அடி சக்கை' என்று மகிழ்ச்சியுடன் கூவிக் கொண்டு சென்றான். டாம் ஒன்றும் விளங்காமல் 4-56 என்றாயே, 'அது என்ன' என்று கேட்டான்.

'அதுவா? அவன் ஒருகல் தொலை குதிரையுடன் ஒத்து எப்போதும் ஓடிவருவான். அவன் புறப்படும் போதும் நிற்கும்போதும் கடிகாரத்தைப் பார்த்து, ஒரு கல்லை எத்தனை கணங்களில் எத்தனை நொடிகளில் கடக்கிறான் என்று கூறுவேன். அவன் வேகத்தின் முன்னேற்றத்தை இது அவனுக்குக் காட்டும். இதற்கு முன்பெல்லாம் அவன் ஐந்து கணங்களுக்குள் கடந்ததில்லை. இன்று நான்கு நொடிகள் குறைந் துள்ளன' என்றான்.

ரக்பி மாணவர்களின் குறும்பில்கூட இத்தகைய போட்டித்திட்டம் இருப்பது கண்டு டாம் வியப் படைந்தான். ரக்பி பற்றிய அவன் மதிப்பு பன்மடங்கு உயர்ந்தது.

பன்னிரண்டடிக்கப் பத்துக் கணங்கள் இருக்கும் போது வண்டி ரக்பி நகர எல்லையடைந்தது. நகர்த் தெருக்களில் செல்லும்போது இருபுறமிருந்தும் பல கணிகளின் வழியாகச் சிறியவரும் பெரியவர்களும் வண்டியை ஒரு வேடிக்கைக் காட்சியாக வந்து பார்த் தனர். சிறுவர் சிறுமியர் தன்னைத் தனிப்பட ஆர்வத் துடன் கூர்ந்து நோக்குவதாக டாம் எண்ணினான். ஆனால் அவன் திரும்பிப் பார்ப்பதற்குள் குதிரைகள் அவனை இழுத்துக்கொண்டு வேகமாய் அப்பால் சென்றன. ஆர்வமுகங்கள் அடிக்கடி தோன்றித் தோன்றி மறைந்தன.

புள்ளி வாயிலில் வண்டி வந்து நிற்றல்

கணக்காகப் பன்னிரண்டு மணிக்கு ஒரு பெரிய இடமகன்ற மதிலகவாயில் தென்பட்டது. 'அதுதான் ரக்பி பள்ளி மா மனைவாயில்' என்ருன் காவலாள்.

வண்டி சற்றே நின்றது. காவலாள் பெட்டி படுக்கையைக் கீழே எடுத்துப்போட்டான். டாம் இன்னது செய்வது என்று நினைப்பதற்குள் காவலாள் அவனைக் கைப்பிடித் திறக்கிவிட்டு, முதல் தடவையாக அவனைப் பெயரிட்டழைத்து "போய்வருகிருயா, டாம். வரும்போது போகும்போது நீ இப்பக்கம் வந்து என்னைச் சந்தி. நான் வரட்டுமா?" என்ருன்.

வலவன் குதிரைகள்மீது ஓங்கிய சாட்டையுடன், 'சிறுவன் இறங்கிவிட்டானு?' என்ருன்.

டாம் காவலாளுக்கு வணக்கம் தெரிவித்து நின்ருன். குதிரைகள் விரைந்து ஏகின. வண்டியும் அதன் பின்னணியில் காவலாளும் மறையும்வரை டாம் அங்கேயே நின்ருன்.

உ. புது நண்பன்

ரக்பி மாமனை வாயிலைக் கண்டதே டாம் செயலற்று நின்றதற்குக் காரணம் உண்டு. அவன் கனவு கண்ட தோற்றங்கள் எதுவும் நேரில் கண்ட அக்காட்சியை எட்டிப் பிடிக்க முடியவில்லை. கட்டடம் பெரிதாகவும் கிளைக் கட்டடங்கள் பலவாகவும் இருக்கும் என்பதை அவன் எதிர்பார்த்திருந்தான். ஆனல் அது ஒரு சிறு நகரம் என்பதை அவ்வாயில்கள் அவனுக்கு எடுத்துக்காட்டின. அதனுள் தங்கு தடையின்றி ஓடியாடித் திரியும் சிறுவர் இளைஞர்களைக் கண்ட போது, அது ஒரு தனி உலகம் என்று அவனுக்குத் தோன்றிற்று. இவ்வளவு தங்குதடையற்ற விடுதலை ஒரு பள்ளியில் இருக்கக்கூடும் என்பது அவனுக்குத் தெரியாது. தற்கட்டுப்பாட்டுக்கு உட்பட்ட விடுதலை இன்னதென்பதை அவன் இன்னும் அனுபவித்தறியவில்லை.

ஐந்து அஞ்சல் வண்டிகள் ஒருங்கே செல்லத்தக்கனவாய் வாயில்கள் அகலமாக இருந்தன. மதில்கள் எங்கே சென்று முடிந்தன என்று காணமுடியவில்லை. வாயிலிலிருந்து நேரே சென்ற பாதை அவன் வந்த பாதையைவிட அகலமாகவும் செப்பனிட்டதாகவும் இருந்தது. அதிலிருந்து இருபுறமும் பல கிளைப் பாதைகள் பல திசைகளிலும் பரந்து சென்றன. பாதைகளின் இருபுறமும் அகன்ற புல் வெளிகள், மணற் பரப்புக்கள், வளைந்து வளைந்து செப்பமிடப்பெற்ற தோட்டப்பாத்திகள், பூந்தொட்டிகள், கொடிப்பந்தர்கள் இருந்தன. பல புல்வெளிகளில் பிள்ளைகள் உதை

பந்தும் மட்டைப்பந்தும் பூம்பந்தும் விளையாடிக் கொண்டிருந்தனர். சில பிள்ளைகள் குத்துச்சண்டை, மற்போர் புரிந்தும் கூவி ஆரவாரம் செய்தும் நின்றனர்.

மதிலகத்துக்குள்ளே ஆங்காங்கே பெரிய படர் தேக்கமரங்கள் இருந்தன. அவற்றின் உயரமும் பரப்பும் அவற்றின் பழைமையைச் சுட்டிக்காட்டின. நண்பகலாதலால் அவற்றின் நிழலிலேயே மாணவர் கும்புகூடியிருந்தனர். மரங்களுக்கப்பாலும் இப்பாலும் கட்டடங்களும் பல இருந்தன. இத்தனை கட்டடங்களில் எது பள்ளி, அல்லது இத்தனையும் பள்ளியைச் சார்ந்தவையா என்று டாம் வியப்படைந்தான். ஆனால் பாவம், இத்தனையும் சேர்ந்து கூடப் பள்ளியன்று, பள்ளிமாமனையின் ஒரு பகுதியான பள்ளி இல்லமே என்பதை அறிந்தால் அவன் வியப்பு இன்னும் மிகுதியாகவே இருந்திருக்கும்!

இப் பெரிய அகல்வெளியில் எப்பக்கம் போவது, யாரைக் காண்பது என்று தெரியாமல் டாம் விழித்துக் கொண்டிருந்தான்.

* * * *

'தம்பி, உன் பெயர்தானே பிரௌண், டாம் பிரௌண்?'' என்ற குரல் கேட்டு டாம் வியப்புடன் திரும்பினன். அது அவனுக்கு முன்பின் அறிமுகமில்லாத ஒரு சிறுவன் குரல். அவன் விளையாட்டுக் குழுவிலிருந்து பிரிந்து வந்ததையும் தன்னைப் பல கோணங்களிலிருந்து கவனிப்பதையும் டாம் பார்த்திருந்தான். ஆனல் அது புது ஆளைக் காணும் ஆர்வம்மட்டுமே என்று இருந்துவிட்டான். அவன் பின்னலிருந்து தன்

பெயர் கூறிக் கூப்பிடுவான் என்று அவன் எண்ண வில்லை. அவனுக்கு எப்படித் தன் பெயர் தெரியும்? டாம் வியப்புடன் மரம்போல வாளாது நின்ருன்.

'என்ன தம்பி, உன் பெயர் டாம் பிரௌண் அல்லவா? ஏன் விழிக்கிருய், விடை கூருமல்?' என்று சிறுவன் மீண்டும் கேட்டான்.

டாம் பிரௌணை ஈஸ்ட் வரவேற்றல்

'ஆம். உனக்கு என் பெயர் எப்படித் தெரியும்? நீ யார்?' என்று கேட்டான் டாம்.

'ஆ, நான் எண்ணியது சரி, நீ விழிக்கிற விழிப்பி லேயே புது ஆள் என்றும், உன் சாடையிலிருந்தே பிரௌண் தான் என்றும் தெரிந்துகொண்டேன். நான் இப்பள்ளி மாணவன். என் பெயர் ஈஸ்ட். முதல் அரை

ஆண்டு எனக்கு முடிய இருக்கிறது. பிள்ளைகள் எவரும் சேராத இந்தச் சமயத்தில் உன்னை உன் தந்தை இங்கே அனுப்புவதாக என் அத்தை எழுதி யிருந்தாள். ஆகவே தான் நான் உன்னை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்.

'யார் உன் அத்தை?'

'என் அத்தை திருமதி ஈஸ்ட். பர்க்ஷயரில் உங்கள் வீட்டுக்குப் பக்கத்திலேயே இருக்கிருளாம். நான் அவள் வீட்டுக்கு வந்தது கிடையாது. ஆனல் அவள் என் வீட்டுக்கு அடிக்கடி வருவாள். என் மாமன் உயிருடன் இருந்த காலத்தில், அவர் உன் தந்தையின் பங்காளியாயிருந்தாராம். அதனல், என் அத்தை உங்கள் வீட்டுக்கு வருவதுண்டாம். சிறு பிள்ளையாயிருக்கும்போது உன்னை அவள் அறிவாள். ஆகவே நீ பள்ளி வரும் செய்தி அறிந்ததும், இங்கே எனக்கு எழுதினள். உன் புது வாழ்வில் உனக்கு அண்ணனக இருந்து உதவவேண்டும் என்று அவள் எனக்கு அன்புக் கட்டளையிட்டிருக்கிருள். உனக்கு அதில் விருப்பந்தானே!' என்ருன் ஈஸ்ட்.

டாம் நன்றிதெரிவிக்கும் முறையில் அவன் கையைப் பிடித்தழுத்தினன். 'தெரியாத இடத்தில் எங்கே போவது; யாருடன் பேசுவது என்றுதான் தயங்கிக்கொண்டிருந்தேன். என்னைக் கண்ட எந்தச் சிறுவனும் பேசக்கூட இல்லை. அனைவரும் கூர்ந்து பார்த்துச் சென்ருர்கள். ஆசிரியர்களையும் காண முடிய வில்லை. இந்நிலையில் நீ எனக்கு அண்ணனகக் கிடைத் ததுபற்றி மகிழ்ச்சி யடைகிறேன். என் நன்றி' என் ருன் அவன்.

டாம் நாகரிகப் பழக்க வழக்கங்க ளறிந்தவன் என்று கண்டு ஈஸ்ட் மனநிறைவு கொண்டான்.

'சரி, இப்போது ஆகவேண்டியதைப் பார்ப்போம். பின் உன்னைப் பள்ளிக் கட்டட முழுவதும் கொண்டு காட்டுகிறேன்' என்றான் அவன்.

அவன் சிறுவனாயினும் உடனடியாக டாமின் பாதுகாவலன் என்ற பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு, அதற்கான தன் தகுதியைக் காட்டினான்.

'கூயீ, கூயீ !' என்று அவன் கூவினான். கூயீ என்பது ஒரு சுமை தூக்கியின் பெயர். அவன்உடனே ஓடிவந்தான். 'ஆறு துட்டுத் தருகிறேன், இந்தப் படுக்கை பெட்டிகளைப் பள்ளி இல்லத்தில் தற்போதைக்கு என் அறையில் கொண்டுபோய் வை,' என்று அவனுக்குக் கட்டளையிட்டான்.

டாம் தன் சட்டைப் பையிலிருந்த ஆறு துட்டு[1] எடுத்து, 'இதோ என்னிடம் இருக்கிறது' என்றான். ஈஸ்ட் 'இருந்தால் கொடு, இல்லாவிட்டால் நான் கொடுக்கிறேன்,' என்று கொடுத்த துட்டை வாங்கிக் கூலியிடம் தந்து 'பத்துக் கணங்களுக்குள் கொண்டு சேர்க்க வேண்டும், தெரியுமா ? இல்லாவிட்டால் பின்னால் வேலை தரமாட்டேன்! என்று பெரிய மனிதன் தோரணையில் உறுக்கினான்.

கூலியும் நன்றி தெரிவித்துச் சுமையுடன் நடந்தான்.

* * * *

---

1. Penny.

இளவரசுப்பட்டம் கட்டப்போகிற இளவரசனை நாடு சுற்றிப்பார்க்க அழைத்துப் போகும் அரசன் போல டாமை இட்டுக்கொண்டு நடந்தான் ஈஸ்ட்.

டாமிடம் ஈஸ்ட் ஊர்ச் செய்திகளைக் கேட்டுக் கொண்டும், பள்ளி பற்றிய விளக்கங்கள், குறிப்புக் கள் அளித்துக் கொண்டும் சென்றான். ஆனால் ஓரிடத் தில் அவன் திடீரென நின்று அப்போதுதான் பார்ப் பதுபோல டாமை ஏற இறங்கப் பார்த்தான்.

“நான் முதலிலேயே கவனிக்க மறந்துவிட் டேன். புதிய பையனானபடியால், உன் உடையை யாரும் அவ்வளவாகச் சட்டைபண்ண மாட்டார்கள். உடையும் அத்தனை மோசமல்ல. ஆனால் உன் தலையணி யுடன் நாம் ‘நாலு கட்டில்’[1] கால் வைக்கவேமுடியாது. இத்தகைய ‘கவிகையணி’[2]யை இங்கே யாரும்அணிவது கிடையாது. விளிம்பணி[3] தான் அணிவர்.”

தன் கவிகையணி மிக நாகரிகமானது என்றே டாம் நினைத்திருந்தான்; இப்போதும் அந்த எண்ணத்தை அவன் எளிதில் கைவிடமுடியவில்லை. ஆயினும் புது நண்பன் சொல்லுக்கு மாறுசொல்ல விரும்பவில்லை. ஆகவே தன் பெட்டியில் ஒரு விளிம் பணி இருந்தது என்று நண்பனிடம் கூறினான். கூலி யாளைக் கூப்பிட்டுப் பெட்டியை இறக்கி அதை எடுத் தார்கள். அதை எடுத்ததும் ஈஸ்ட் அதை டாமின் தலையில் அமுக்கி வைத்துவிட்டு, சிரிப்பை அடக்காமல், சுற்றிச்சுற்றி ஆடினான். ‘ஆகா, கூட்டத்தில் செல்லும் மனிதருக்கு இது நல்ல குடை கூட அல்ல. கூரையே

1. பள்ளிக் கட்டட நடுமுற்றவெளி. 2. தொப்பி.
3. அருகுடைய குல்லாய்.

யாகும்' என்று அவன் நையாண்டி செய்தான். இன்னொரு சமயம் இது டாமைப் புண்படுத்தி யிருக்கும். இப்போது கள்ளமற்ற அந்நண்பனின் நகைச்சுவை அவனையும் பாதி சிரிக்க வைத்தது.

இனி, புதிதாக ரக்பியின் தகுதிக்கேற்ற அணி தான் வாங்கவேண்டும் என்ற உறுதிகொண்டு இருவரும் மனையின் மதிலருகே இருந்த ஆடையணிக் கடைக்காரனாகிய நிக்ஸனிடம் சென்றனர். டாமுக்கு ஏழரைத் துட்டு விலையுள்ள ரக்பி தலையணி அணியப் பட்டு மற்ற ஆடை அணிகளும் திருத்தப்பெற்றன. ஆனால் தலையணிக்கோ ஆடை திருத்துவதற்கோ எதுவும் யாரும் கோரவில்லை. இது கண்டு வியப் புற்ற டாமிடம் ஈஸ்ட், வீட்டிலிருந்து கொண்டுவரும் பணம் அல்லாமல், அரையாண்டுக்கு ஒரு தலையணி வாங்க, பள்ளி பணம் தருகிறது. சேர்ந்த அடுத்த திங்கட்கிழமை ஒரு தலையணிக்கான முறையீடு எழுதிப்போட்டு, இக்கணக்கைச் சரிப்படுத்திக் கொள்ளலாம். இது ரக்பி ஏற்பாடு' என்றான்.

ரக்பி என்ற சொல் எத்தனை மதிப்புடன் வழங்கப் படுகிறது என்பதைக் கண்டு டாம் சிறிது அச்சங் கொண்டாலும், அப் பெருமையில் தானும் பங்கு கொண்டான்.

ரக்பி மாணவனின் முதலுரிமை அவனுக்குக் கிடைத்துவிட்டது, சேருமுன்பே. அதுவே, அரை யாண்டுக்கு ஓர் ஏழரைத் துட்டுச் செலவுசெய்யும் உரிமை!

* * * *

புதிதாக வரும் மாணவனுக்கு வேண்டிய அறி வுரையாகப் பல செய்திகளைக் கூறிக்கொண்டே

சென்முன் ஈஸ்ட். "எல்லாம் ஒருவன் முதல் முதல் நடந்துகொள்வதைத்தான் பொறுத்தது, டாம்! அவன் எல்லாருக்கும் ஏற்றாற்போல் பொதுவான தோற்றமும் நடையும் உடைவனுய் இருந்தால் ஆயிற்று! ஏதாவது சிறிது மிகுதிப்படி தனிப் போக்காகவோ, ஏறுமாருகவோ இருந்து விட்டால் போதும், தொல்லைகள் ஏற்பட்டுவிடும். இன்ஞென்று! இங்கே எல்லாரும் தலை நிமிர்ந்து நடக்கவேண்டும். சொல்வதையும் செய்வதையும் இரண்டகம் இல்லாமல், தயங்காமல் நேரடியாகச் சொல்லவும் செய்யவும் வேண்டும். அப்போதுதான் அமைதியாக முன்னேற முடியும். நான் முதலிலேயே ஆடையணி வகையில் கருத்துச் செலுத்தியதின் பொருள் இப்போது தெரிகிறதல்லவா? ஆடை கேடில்லை, தலையணியை மாற்றியாகவேண்டும் என்று நான் முடிவு செய்தற்குக் காரணம் அதுதான்!"

டாம் எல்லாவற்றிற்கும் தலையாட்டினுன். ஆனல் அவன் நடையில் புதுவீறு புகுந்தது. அவன் தலையைச் சற்று நிமிர்ந்துகொண்டே நடந்தான்.

"உன் வகையில் நான் ஏன் அக்கரை காட்டுகிறேன், தெரியுமா? என் மாமன் உன் தந்தையின் நண்பர். அத்துடன் என் அத்தை உன்னைக் கவனிக்கும்படி எழுதினுள். ஆகவேதான் நான் இத்தனை முயற்சி எடுத்துக் கொள்கிறேன். மேலும் இந்த அரையாண்டுக்கு அத்தை எனக்கு அரைப் பொன் அளித்திருக்கிருள். அவள் நல்லெண்ணத்தைப் பெருக்கினுல், பெரும்பாலும் அடுத்த அரையாண்டில் அதை இரட்டிப்பாக்குவாள் என்றுகூட எண்ணுகிறேன்!"

ஈஸ்டின் நட்பில் நேர்மையும் அன்பும் இருந்தன. அத்துடன் தன்னலமும் கலந்திருந்தது. ஆனால் அவன் அதை மறைக்கவில்லை. அவன் தன்னிடம் நம்பகமாக யாவும் கூறுவது கண்டு டாம் மகிழ்ந்தான்.

தொடக்கப்பள்ளி மாணவர்களைப்போல் பொதுவாகக் களங்கமற்ற விளையாட்டுத் தன்மையும், கிளர்ச்சியும், நேர்மையும் உடைய சிறுவரைக் காண முடியாது. இப்பருவத்துப் பையன்களுக்கு ஈஸ்ட் ஒரு நல்ல சான்றாயிருந்தான். அவன் நாத்துடிப்பும் படபடப்பும் கிளர்ச்சியும் ஊக்கமும் உடையவன். பள்ளி வாழ்வில் சிறுவ ருலகத்தில் பரவியிருந்த பல ரக்பி மரபுகள், கதை கட்டுமானங்கள், பழக்கவழக்க நம்பிக்கைகள் ஆகியவை முதல் அரையாண்டுக்குள்ளேயே அவனிடம் ஊறியிருந்தன. ஒரு சில மணி நேரத்துக்குள்ளாகவே அவற்றில் பெரும் பகுதியை அவன் டாமுக்கும் படியவைத்தான்.

ரக்பியிடம் இருவரும் கொண்ட பற்றும், அதனைப் பற்றி இருவரும் கொண்ட பொதுக்கருத்துக்களும் அவர்களை விரைவில் இணையரு நண்பரும் தோழரும் ஆக்கின. டாமுக்கும் தாய் தந்தை, தங்கையரைப் பிரிந்த துன்பத்தில் ஒருபாதி தன் புதுவாழ்வின் ஆர்வத்தில் பறந்துபோயிருந்தது. இப்போது மீதிப்பாதியிலும் பெரும்பகுதி மறைந்து விட்டது. அவனுக்கு இயல்பாயிருந்த கூச்சமும் அடக்கமும் அமைந்த நடையும் அவன் புதிய கிளர்ச்சியில் மெல்ல மறைந்தன.

* * * *

வழிகாட்டியின் தொழிலையும் அறிமுகம் செய்யும் கடமையையும் ஈஸ்ட் மிக அழகாக நிறைவேற்றினான்.

ஈட்ஸ், டாமுக்குப் பள்ளிக் கட்டிடங்களைச் சுற்றிக் காட்டல்

முதலில் அவன் டாமைப் பள்ளி இல்லத்துக்கும் பள்ளிமாமனைக்கும் இடையேயுள்ள அகன்ற வாயி லின் வழியாக இட்டுச்சென்ருன். அங்கே இரண்டு மூன்று மாணவர்கள்தாம் நின்றிருந்தார்கள். புதிய ஆளிடம் வழக்கமாகக் கேட்கும் கேள்விகளையே அவர் கள் கேட்டார்கள். 'அடே, புதுக்காளை! உன் பெய ரென்ன? ஊர் எது? வயது என்ன? எங்கே தங்கு கிருய்? எந்த வகுப்பு?' ஆகிய இவையே அவர்கள் கேள்விகள். முதல் ஒன்றிரண்டு கேள்விகளுக்கு டாமே விடை கூறினன். பிந்திய வினக்களுக்கு ஈஸ்ட் தலையிட்டு, 'அவன் இனிமேல்தான் சேரவேண்டும். அதற்குள்ளாகக் கேட்கிருயே,' என்று விடையிறுத் தான்.

பிள்ளைகளில் ஒருசிலர் பெயர்களையும் அவர்கள் பற்றிய சில விவரங்களையும் ஈஸ்ட் டாமுக்கு விளக் கினன். ஒவ்வொரு விளக்கத்திலும் ரக்பியின் முழு வாழ்வின் விளக்கத்தையும் ஈஸ்ட் செறித்துவைத்துக் கூறியதாக டாமுக்குத் தோற்றிற்று. உண்மையும் அதுவே. ஏனெனில் ஈஸ்டை மற்ற யாவரும் ரக்பியில் ஒரு மாணவன் என்று மட்டுமே கருதியிருக்கலாம். ஆனல் ரக்பியின் முழுப் பெருமையிலும் கட்டாய மாகத் தனக்கு எப்படியோ ஒரு பெருங்கூறு உண்டு என்று அவன் கருதியிருந்தான். சிறப்பாகப் பள்ளி மாமனையின் பல பள்ளி மனைகளில், பள்ளி முதல்வர் தனிமனையாகிய பள்ளி இல்லத்தின் பெருமையே அவன் உள்ளத்தை நிறைத்தது. இல்லத்தின் பெயருக்காக அவன் உயிர்விடவும் ஒருங்கி இருந்தான். அவன் கொண்டிருந்த ஒரே பற்று அப் பெருமைக் குரியவராக எண்ணியவர்களிடம் அவன் கொண்ட

அன்பே. அவன் ஒரே பொருமையும் பேரவாவும் அவர்களைப்போல் தான் ஆகவில்லையே என்ற எண்ணத்தின் உந்துதலே யாகும்.

* * * *

'பொதுவிடங்களை எல்லாம் நாம் பார்த்தாய் விட்டது. இனி, நான் என் படிப்பறையைக் காட்ட வேண்டாமா? அதன்பக்கம் போவோம்,' என்ருன் ஈஸ்ட்.

'என் படிப்பறை' என்றசொல் டாமை முன்னிலும் பன்மடங்கு தட்டி எழுப்பிற்று. அவன் வீட்டில் எல்லாம் அவனுடையதுதான். ஆனால் தங்கையருக்கும் அவற்றில் உரிமை உண்டு. தாய் தந்தையரிடம் அவன் அவற்றுக்குப் போட்டியிடுவதுண்டு. பள்ளிக்கூடங்களிலோ அவன் எந்தத் தனியுரிமையையும் எதிர்பார்க்கவில்லை. ஒரு தனி அரண்மனை என்று சொன்னல் ஏற்படும் வியப்பைத், 'தனி அறை' என்ற சொல் அவனுக்குத் தந்தது.

டாம் தன் நண்பனுடன் பள்ளியில்லத்தின் பெருங்கூடத்தைக் கடந்துசென்ருன். கூடத்தின் மறுகோடி ஒரு நாற்கட்டில் கொண்டுபோய் விட்டது. இது முப்பதடி நீளமும் அகலமும் உடைய, பதினெட்டடி உயர்ந்த ஒரு பெரிய மாளிகை. அதன் நடுவே இரண்டு நீண்ட மேடைப் பலகைகள் போடப்பட்டிருந்தன. மாளிகையின் இரண்டு சிறைகளிலும் நீண்ட தணலடுப்புக்கள் எரிந்து கொண்டிருந்தன. இந் நாற்கட்டைக் கடந்தபின் இரண்டு நீண்ட இடைவழிகள் இருந்தன. இரண்டிலும் மறுகோடியில் தணலடுப்புக்கள் மங்கலாக எரிந்தன. அவற்றின்

ஒளிபுகாத விடங்கள் முற்றிலும் அரையிருளிலேயே இருந்தன. இவ் விடைவழிகளின் இருபுறங்களிலுந் தான் மாணவர்களின் தனிப்படிப்பறைகள் இருந்தன.

'படிப்பறைக்குள் வந்து அதை நீ பார்ப்பதற்குள் உணவு மணி அடித்துவிடும். உணவுக்குப்பின் மாணவர் பெயரழைப்பு நடக்கும். ஆகவே விரைந்துவா,' என்று டாமை ஊக்கிக்கொண்டு ஈஸ்ட் தன் அறையைக் காட்டும் பெருமித உணர்வுடன் நடந்தான். முதல் இடைவழியின் ஒரு கோடியில் இருந்த ஓர் அறைக்குள் இருவரும் சென்றனர்.

ரக்பி மாணவனின் தனியரசுக் கோட்டையை டாம் முதன் முதலாகப் பார்த்தது அப்போதுதான். அத்தகைய எதையும் அவன் தன் கனவில் எதிர்பார்க்க வில்லை. அது உண்மையில் அவ்வளவு பெரிதல்ல. ஆறு அடிக்கு நாலடி அளவுள்ள அறையே. ஆனால் மாணவர் தனியறை என்பதைக் கேட்டறியாத டாமுக்கு அது ஒரு மாளிகைக் கூடமாகவே தென் பட்டது.

அதன் பலகணிகள் அகலமாயிருந்தன. ஆனால் அதில் கம்பியளிகளும் இரும்பு வலையும் இடப்பட் டிருந்தன. இது அறையின் வெளிச்சத்தைச் சற்றுக் குறைத்தது. பலகணியின் பக்கத்தில் ஒரு சதுரமேடை போடப்பட்டிருந்தது. அதன்மேல் நீலம், சிவப்பு ஆகிய இருநிறக் குறுக்குக் கோடிட்ட மேடைத்துணி போர்த்தப்பட்டிருந்தது. அதன் பக்கத்தில் ஒரு நாற் காலியும், ஓரத்தில் ஒருவர் தாராளமாக, அல்லது இருவர் நெருங்கி உட்காரத்தக்க சாய்விருக்கையும் இருந்தன. எனவே இருவர் அல்லது மூவர் அங்கே உட்கார்ந்து படிக்கமுடியும்.

சுவரில் சில படங்கள் மாட்டப்பட்டிருந்தன. ஒன்று ஒரு குதிரைப்பந்தயத்தையும் மற்ருென்று ஒரு குத்துச் சண்டையையும் தீட்டிக் காட்டிற்று. நுழை வாயிலருகில் தலையணிகளை மாட்ட ஒரு வரிசையில் பல முளைகள் ஒருங்கே கோக்கப்பட்டிருந்தன. புத்தகம் வைக்கும் சட்டங்களும் அடுக்குப் பெட்டிகளும் இரு புறமும் தனித்தனி இருந்தன.

'ஒவ்வொரு மாணவருக்கும் இத்தகைய தனிப் படிப்பறை உண்டா?' என்று ஆவலுடன் கேட்டான் டாம்.

'ஆம், உனக்குக்கூடத் தரப்படும். இன்னொரு மாணவனுடன் நீயும் ஓர் அறையில் பங்கு பெறுவாய். ஆனல் அதுவரை நீ என்னுடன் இவ்வறையில் விருந் தினனுக இருக்கலாம். இதோ, இத்தகைய தறு வாய்களை எதிர்பார்த்தே தற்காலிகமாக மூவருக்கு இடம் ஏற்படுத்தியிருப்பதைப் பார்.

'என்ன அருமையான ஏற்பாடு! எவ்வளவு வாய்ப் பான இடம் படிப்பதற்கு!' என்று பாராட்டினன், டாம்.

'வாய்ப்புக்குக் குறைவில்லை, ஆனல் ஒரே ஒரு குறைதான். இரவு நேரங்களில் குளிரின் கடுமை பொறுக்கமுடியாது. என் நண்பன் 'கவரும்' நானும் சிலசமயம் நிலத்தின்மீது கழிவுத் தாள்களைக் குவித்துத் தீ மூட்டுவோம். அதில் சிறிது குளிர் குறையும், ஆனலும் தாள் நெருப்பில் புகை மிகுதி.'

'ஏன், வெளியே இடைவழியின் கோடியில்தான் பெரிய தணலடுப்பு இரவெல்லாம் எரிகிறதே. அங்கே போய்க் குளிர் காய்ந்துகொண்டால் என்ன?'

'ஆ, அதை எல்லாரும் பொதுவில் பயன்படுத்த அந்த இழவெடுத்த சட்டாம்பிள்ளை ஜோன்ஸ் விட்டால்தானே! தன் அறையை அதை அடுத்து அவன் தேர்ந்து கொண்டதே அதற்குத்தான். இடை வழியை மறித்து இரவில் ஒரு தட்டி வைத்து, அறையைத் திறந்துவைத்துக்கொண்டு படுக்கிறான். தட்டிக்கு அப்பால் யாராவது வந்தால், அவனுக்கு மூக்குக்குமேல் கோபம் வந்துவிடும். தூங்குகின்ற அவன் பாம்புச்செவி கேளாமல் மெல்ல வந்திருந்தால் கூட, எந்தக்கணத்தில் அவன் தட்டியின் பின்னால் வந்து முதுகுத்தோலைப் பதம்பார்த்து விடுவானோ என்ற அச்சம் இல்லாமல் ஓய்வாய் இருக்கமுடியாது.'

ஆசிரியர் ஆட்சியைவிடப் பள்ளியின் குடியாட்சியில் சட்டாம்பிள்ளைகளின் ஆட்சிதான் மிகுதி என்றும், எந்த ஆசிரியர் ஆட்சியையும்விட அதுதான் சிலசமயம் கொடுமை மிக்கதாயிருந்தது என்றும் டாம் மெள்ள மெள்ள அறியலானான். குடியாட்சிக்குத் தகுதிபெறாத இடத்தில், குடியாட்சி கொடிய கொடுங்கோலாட்சியினும் பொறுக்க முடியாததாகிவிடும் என்பதை இந்நிலை சுட்டிக்காட்டிற்று.

இப்போது மணி ஒன்றாயிற்று. உணவுமணி அடித்தது. உணவுக்கூடத்தில் இடம்பெற மாணவர் அனைவரும் போட்டியிட்டுக்கொண்டு ஓடினர். ஈஸ்ட் முன்னோட, டாம் அவனை எட்டிப்பிடிக்கப் பின்னோடினான்.

*   *   *   *

முன்பின் என்று ஓடிவந்தாலும், மாணவர்கள் அவரவர்க்குக் குறிப்பிட்ட வரிசைப்படியே அமர்ந்

தனர் என்பதை டாம் கவனித்தான். டாம் முதல் அரையாண்டுப் பிரிவுக்குரிய சட்டாம்பிள்ளை யருகில், எல்லாருக்கும் பின்னுலுள்ள இருக்கையில் அமர்விக் கப்பட்டான். உணவுமேடையிலே அவ்வப் பிரிவினரை அமரிக்கையாக இருக்கும்படி பார்த்துக்கொள்ளவே சட்டாம்பிள்ளை எல்லாருக்கும் பின்னிருந்தான் என்பது டாமுக்கு நாளடைவிலேயே தெரியவந்தது.

பிள்ளைகளில் சிலர் உணவுமேடைக்கு வரும் போது வியர்த்து விருவிருத்து வந்தனர். இவர்கள் உணவுநேரம் வரை பந்துக்களத்தில் ஓடியாடி, நேரே வந்தனர். வேறு சிலர் முகம் வெளிறிக் கண் பஞ்சடைந் தவர்களாக வந்தனர். இவர்கள் அந்நேரம்வரை அறை களில் அடைபட்டுப் புத்தகங்களைத் துருவிப்பார்த்துக் கொண்டிருந்தவர்கள் ஆவர். மற்றும் சிலர் ஒருவருக் கொருவர் பேசிய வண்ணம் வந்தனர். அறைவாயில் கடந்த பின்னும் அவர்கள் பேச்சு முணு முணுப்பாக வும் குசுகுசுப்பாகவும் அடங்கி இரைச்சலுண்டாக் கிற்று. சட்டாம்பிள்ளையின் கடும் பார்வையே அதை முற்றிலும் அடக்கிற்று. கடைசியாக ஒன்றிரண்டுபேர் ஒளிந்து மெள்ளத் தத்தம் இடத்தில் வந்து குந்தினர். இவர்களே ஏவலர், பணியாள், மடைப்பள்ளிக்காரர் ஆகியவர்களுடன் ஊடாடி மிகுதிப் படியாக உணவுப் பண்டங்கள் பெறத் தெண்டித் திரிந்தவர்கள்.

மாணவர்களையும் சட்டாம் பிள்ளைகளாகிய பள்ளியின் குடியாட்சித் தலைவர்களையும் தவிர அவன் ஆசிரியராக எவரையும் இல்ல உணவு மேடையில் காணவில்லை. ஆனால் ஆசிரியர்களைவிட மிகவும் வீறமைதியும் பண்பமைதியும் வாய்ந்து, நீண்ட தாடி

யுடைய ஒருவர் எல்லாவற்றுக்கும் தலைமை தாங்கினார், அவரும் ஓர் ஆசிரியர் என்று டாம் முதலில் நினைத்தான். அது பள்ளி இல்ல மாதலால், அது நேரடியாகப் பள்ளித் தலைவர் மேற்பார்வையிலேயே இருந்தது என்பது அவனுக்குத் தெரியாது.

அவர் வேறு யாருமல்ல. பிற்காலத்தில் பிரிட்டனில் மட்டுமன்றி, மேலை உலகிலேயே ரக்பியின் பெயரை ஒரு புகழ்ப்பெயராக்கிய டாக்டர் ஆர்னல்டேயாவர்.

அவர் யாரையும் அடக்க முற்படவில்லை. அவர் தன்னடக்க அமைதியே பிறரை அடங்கவைத்தது. அவர் கண்டிப்பைச் செயலில் காணாமலே, தோற்றத்தில் கண்டு சட்டாம்பிள்ளைகளும் மெய் வாய் உளம் முற்றும் அடங்கி அமைந்தனர்.

உணவு முடிவில் அவர் எழுந்து, 'கடவுளை வணங்குவோமாக' என்று வாய்திறந்து கூறினார். அனைவரும் ஒருவர் விடாமல் எழுந்து நின்றனர். இவ்விரண்டு செய்திகளும் வியத்தகு ஒற்றுமை அமைதியை நிலைநாட்டின. உணவில் இதற்குள் கைவைத்திருந்த மாணவர்கூட உடனே எடுத்த உணவை விட்டுவிட்டு எழுந்து நின்றனர். டாம் மட்டும் எவ்வளவு ஆர்வத்துடன் சுற்றுமுற்றும் பார்த்திருந்தாலும், உணவையும் அதற்குள் விரைவில் முடித்திருந்தான்.

உணவுக்கூடத்திலிருந்து வெளிவந்தபின் மாணவர்களெல்லோரும் புதிய மாணவனாகிய டாமைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். பள்ளியில் சேரும்போது ஆசிரியர் கேட்க வேண்டும் கேள்விகள் அத்தனையையும் அவர்கள் ஒன்று விடாமல் ஒரே மூச்சில் கேட்டுத் தீர்த்துவிட்டனர். தன் பிறப்பு, வயது, தாய்தந்தையர்

விவரம், ஊர், கல்வி ஆகிய எல்லா விவரங்களையும் டாம் பொறுமையுடன் ஒவ்வொருவருக்கும் பல தடவை கூறினான். அவன் பொறுமையைக் கண்ட ஈஸ்ட். அவன் கழுத்தைக் கட்டிக்கொண்டு, நீ விரைவில் பள்ளிப்பிள்ளைகளின் 'செல்வக்குட்டி' ஆவது உறுதி என்று பாராட்டினான்.

*　　*　　*　　*

மாலைநேரமாயிற்று, டாம் இன்னும் முறைப்படி மாணவனாகச் சேர்க்கப்படவில்லை. யாரும் அவனை அவ்வகையில் கவனிப்பதாகவும் இல்லை. இதுபற்றி அவன் வியப்படைந்தான். ஆனால் ஈஸ்ட் நிலைமையை விளக்கினான். "இன்று பள்ளி இல்ல நாள். வகுப்புக்கள் கிடையாது. ஆனால் இன்றுதான் பள்ளி முழுவதும் அமர்க்களப்படும் நாள். இன்று பள்ளி இல்லத்தின் பெயரையும் புகழையும் நிலைநாட்ட நாங்கள் பாடுபட்டுப் பயன் எதிர்நோக்கும் நாள். நீ இந்த நாளில் வந்தது உனக்கு நல்லதாயிற்று. அரையாண்டின் இறுதியில் நீ வந்தாலும் இன்று வந்ததினால் அரையாண்டின் முழுப்பயனும் பெற்றாய்!" என்று இன்பவெறிகொண்டவன போலப் பேசினான். டாமுக்கு ஒன்றும் எளிதில் விளங்கவில்லை.

பள்ளி இல்லம் ரக்பி மாமனையின் பல மனைகளில் ஒரு மனைமட்டுமே. ஆனால் நேரடியாகத் தலைவர் பாதுகாப்பிலிருந்ததால், அதற்கு மனைகளிடையே தனி மதிப்பு இருந்தது. இல்லத்தின் உறுப்பினரும் அது பற்றி எல்லையிலாப் பெருமைகொண்டிருந்தனர். முதல் அரையாண்டு மாணவர் அனைவரும், மற்ற வகுப்பில் பொறுக்கி எடுத்த சிலருமே அதில் இருந்

ததனால், அவ்வில்லத்தின் பெருமையினூடாக, எல்லா மாணவரும் பள்ளியின் பொதுவாழ்வில் தோய்ந்து அதன் பழக்க வழக்கப் பயிற்சிகளில் பங்குபெற முடிந்தது. பள்ளி இல்ல நாளில் பள்ளி இல்லம் ஒருபுறமாகவும் மாமனையின் மற்ற எல்லா மனைகளும் சேர்ந்த பள்ளிமனை மற்றொரு புறமாகவும் எல்லாக் கேளிக்கைகளிலும் போட்டியிட்டன. பள்ளி மனையில் திறமை வாய்ந்த பல பெரிய பிள்ளைகளும் ஆட்டக்காரரும் இருந்தனர். இல்லத்தின் பிள்ளைகள் பெரும்பாலும் புதியவராகவும் சிறுவராகவும் இருந்தாலும், இல்லத்தின் பெருமை காக்க அடிக்கடி மும்முரமாகப் போராடினர். அவ்வப்போது அவர்கள் குறிப்பிடத்தக்க வெற்றியும் நற்பெயரும் பெற்றனர்.

ஈஸ்ட் அன்றைய பந்தயத்துக்கு டாமை இட்டுச் செல்ல விரும்பினான். ஆனால் பந்தயந் தொடங்க இன்னும் நேரம் இருந்ததனால், அவன் முதலில் பள்ளி ஆட்டக்களங்களைக் கொண்டு காட்ட எண்ணினான். டாமும் அவற்றைப் பார்க்க மிகவும் விருப்பார்வத்துடன் புறப்பட்டான்.

* * * *

டாமும் ஈஸ்டும் மீண்டும் நாற்கட்டைக் கடந்து 'பெருந்தலை ஐவர்' ஆட்டக்களத்தைப் பார்த்துக் கொண்டே அதற்கப்பாலிருந்த 'பள்ளிப் பெரும் பொது'வை அடைந்தார்கள். ஐவர் ஆட்டக்களத்துக்கும் பெரும் பொதுவுக்கும் இடையே பள்ளியின் கோயில் மனை இருந்தது. இது பெரும்பொதுவை நோக்கி இருந்தது. ஆசிரியர்கள் வாழ்விடங்கள் பெரும்பொதுவுக்கு அப்பாலேயே இருந்தனவாத

லால், கோயிலின் பின்புறம்வரை அவர்கள் அடிக்கடி வருவதில்லை. இதனால் கிடைத்த தங்குதடையற்ற விடுதலையைப் பள்ளியின் குடியாட்சிக் காவலர் நன்கு பயன்படுத்திக்கொண்டிருந்தனர். பிள்ளைகள் ஓடியாடித் தனிப்பட்ட முறையில் விளையாடுவதும், வீம்புப் போட்டிச் சண்டைகளை நடத்துவதும் இங்கேதான். இதன் ஒரு பாதி சிறுபுறம் என்றும், மறுபாதி பெரும்புறம் என்றும் அழைக்கப்பட்டன. சிறு புறத்தில் இளமாணவரும், பெரும்புறத்தில் பெருமாணவரும் உரிமையாட்சி செலுத்தினர்.

களங்களுக்கு அப்பால், கோயில்மனை யடுத்து, மாமனையின் சிறிய ஏரியும், அதன் நடுவே அமைந்த மாமனையின் நீர் சூழ்ந்த திடலும் இருந்தன. இதைக் கண்டவுடன் ஈஸ்டுக்குத் திடுமென உள்ள எழுச்சி உண்டாயிற்று. "டாம்! மாலைப் பனி விழத் தொடங்கி விட்டது. இந்தக் குளிர் உடலைத் தாக்காமலிருக்க வேண்டுமானால், உடலுக்குச் சூடேற்ற வேண்டும். ஆகவே, முழு மூச்சுடன் இருவரும் ஏரி கடக்கும்வரை ஓடுவோம், வா" என்று கூறி, மறுமொழிக்குக் காத்திராமல் உடனே ஓட்டம் பிடித்தான்.

டாமும் இம்மெனுமுன் அவ்வெழுச்சியில் பங்கு கொண்டு, அவனை எட்டிப் பிடிப்பவன்போல ஓடினான்.

தன் புதிய நண்பனுக்குத் தன் காலின் முழுத் திறனும் காட்டவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் ஈஸ்ட் சிட்டாகப் பறந்தான். அதேசமயம் டாமுக்கும் தன் ஓட்டத்திறமை பற்றிய பெருமை மிகவும் இருந்தது. நண்பன் திடுமெனக் காட்டிய திறங்

கண்டு அவன் வியப்படைந்தான். இருந்தபோதிலும், தான் புதிய பையனுயினும், இதுவகையில் பின்னடைந்தவன் அல்லனென்றும், ரக்பியின் பெருமையில் பங்கு கொள்வதுமட்டுமன்றித் தன் சிறு அளவில் தான் அதன் பெருமையை வளர்க்கும் தகுதியுடையவனே என்றும் காட்ட அவன் விரும்பினுன். எனவே, ஈஸ்ட் முந்திக் கொண்டு விரைந்தாலும், ஏரிக்கரையை அவன் எட்டிய போது, டாம் இருமுழத்துக்குள்ளாக அவனைப் பின்தொடர்ந்து வந்து சேர்ந்தான்.

இரு பையன்களும் மூச்சு வாங்க இளைத்தனர். ஓரளவு மூச்சு சமநிலைப்பட்டபின், ஈஸ்ட் டாமை நோக்கி, "நீயும் மோசமில்லை டாம்! ரக்பியில் ஓட்டப் பந்தயங்களில் நீ புகழ்பெறப்போவது உறுதி" என்று பாராட்டினுன்.

"அண்ணனுகிய நீ அடைந்துள்ள புகழ் எப்போதும் எனக்கு வழிகாட்டியாக இருக்கும்" என்று எதிர்பாராட்டுரை தந்தான் டாம்.

"ஓட்டத்தால் நாம் மனக்கிளர்ச்சிமட்டும் அடையவில்லை. தொடக்கத்தில் நம் உடலைத் தாக்கிய நவம்பர் மாதப் பிற்பகலின் குளிர் இனி மாலைவரை நம்மைத் தாக்காது".

நவம்பர் மாதம் என்ற நினைவு வந்தவுடனே, டாம், "அது சரி; இந்த நவம்பர் மாதத்திலும் நீ ஏன் வெள்ளைச் சட்டை காற்சட்டை அணிந்திருக்கிருய்? அது குளிர் தாங்குமா ?" என்று கேட்டான்.

"அதுவா? இன்று பள்ளி இல்லப் பந்தய ஆட்டம். பள்ளி இல்லம் ஒருபுறமாகவும், பள்ளியின் மற்ற எல்லா மனைகளும் மற்ருெருபுறமாகவும் ஆடுவதால்

நாம் அனைவரும் பள்ளி இல்லத்தின் நிறமாகிய வெள்ளை அணிகிறோம். அத்துடன் புரூக் இந்த அரை யாண்டிலேயே என்னை விலா[1] ஆட்டக்காரனாகத் தேர்ந்திருக்கிறார். கீழ்வகுப்புப் பிள்ளைகளில் வேறு எவருக்கும் கிடையாத நன்மதிப்பு இது. இதற்குமுன் கீழ்வகுப்பில் ஜேம்ஸுக்கு இந்த உரிமை தரப்பட்ட துண்டு. ஆனால், அவன் வயதில் பதினான்குக்கு மேற் பட்டவன்."

"புரூக் என்பது யார்? எனக்குப் புரியவில்லையே!"

"ஆ, மறந்துவிட்டேன்! உனக்கு இனித்தானே இது எல்லாம் தெரியும்? புரூக்தான் இந்தப் பள்ளியின் ஆட்டக்கள வீரர். அத்துடன் பள்ளி இல்லத்தின் ஆட்டத் தலைவராகவும் அவரே இருக்கிறார். ரக்பியி லேயே பந்துதைதையிலும் பந்தெறியிலும் முதல்வர் அவர்தாம். அவர் கண்ணொளியில் படுவதற்கு, அவர் பாராட்டினைச் சிறிது பெறக்கூட, எவரும் உயிரைக் கொடுப்பார்கள், ரக்பியிலே!"

"அப்படியா! அத்தகையவர் தலைமைவகிக்கும் ஆட்டம் மிகவும் கிளர்ச்சிகரமாக இருப்பது உறுதி. நானும் இதில் கலந்துகொள்ளலாமா?"

"நீ புதிய பையன். அவ்வளவு எளிதாகக் கலக்கவா முடியும்? ஆயினும், நீ அருகிலிருந்து ஊக்கும்படி உனக்கு இடம் அளிக்க நான் பரிந்துரைக்கிறேன், புரூக்கினிடம்."

டாம் நன்றி தெரிவித்தான்.

இருவரும் பொது ஆட்டவெளி நோக்கிச் சென்றனர்.

---

1. Quarters.

௩. பந்தாட்டம்

'டாம்! இதுதான் ஆட்ட வெளி. இது எவ்வளவு நீளமும் அகலமும் உடையதாயிருக்கிறது, பார்த்தாயா? நம் முன் இதோ நிற்கும் இரண்டு கம்பங்களும் இப்பக்கத்திலுள்ள இலக்குக் கோல்கள். அதோ தொலைவில் தெரிகின்றனவே, அவைகள்தாம் எதிர் இலக்குக் கோல்கள். கோல்கள் மீதிருக்கும் விட்டத்துக்கு மேலாக, ஆனால், கோல்களுக்கு இடையில் பந்து சென்றால்தான், ஒரு கோல் கெலிப்பு ஆகும். நீ இதற்குமுன் உதை பந்து ஆடியிருப்பாய் என்று நினைக்கிறேன்'' என்றான் ஈஸ்ட்.

"நான் இதற்குமுன் படித்த பள்ளியில் உதைபந்து கிடையாது. ஆனால், சிலசமயம் நான் ஊர்வெளியில் சிறுவருடன் ஆடுவதுண்டு,'' என்று டாம் விடையிறுத்தான்.

"ஆகா! அப்படியானால், நான் உனக்குக் [1]கோல் காவலனாகவே இடம் வாங்கித் தருகிறேன். பந்து கோல்வரை தாண்டி உருண்டால், தாச்சிதான் அதைக் கையாட வேண்டும். ஏனென்றால், எதிர்க் கட்சியாளர் யாராவது அதைத் தீண்டிவிட்டால், பந்தெறி உரிமை அவர்களுக்குப் போய்விடும். கோலடியும் அவர்களுக்குப் போய்விடும்.''

"மிகவும் மகிழ்ச்சி! இந்த உரிமை வாங்கித் தந்தால் நான் நன்றியுடையவனாயிருப்பேன்.''

"கட்டாயம்! நீ என் நண்பன். நீ திறமையுடையவனாயிருந்தால், நீயும் கள ஆட்டக்காரனாக, அதாவது,

---

1. Goal-Keeper.

என்னைப்போல விலா ஆட்டக்காரனாகவோ, அல்லது முன் புற ஆட்டக்காரனாகவோ ஆய்விடலாம். ஆனால், நான் அறிந்தவரை, புத்தகம் படித்துப் படிப்பில் முன்னேறுவதைவிட, ஆட்டக்காரனாகக் களத்தில் முன்னேறுவது தான் கடினம். ஏனென்றால், இதில் தான் போட்டி மிகுதி; போட்டி கடுமையாகவும் இருக்கும்.''

''நானும் ஆட்டத்தில் புகழ்பெறுவதைத்தான் சிறப்பாக எண்ணுகிறேன். பள்ளிகளில் ஆட்டத்தில் சிறப்படைபவன்தான் பின்னாட்களில் வாழ்க்கையில் சிறப்படைவான் என்று என் தந்தை கூறுவதுண்டு'' என்றான் டாம்.

அவர்கள் பேச்சுத் திடுமென முறிவுற்றது. பின் புறமிருந்து கலகலவென்ற ஆரவாரம் கேட்டது. திரும்பிப் பார்க்குமுன் பல பிள்ளைகள் டாமை வலப் புறமிருந்தும் இடப்புறமிருந்தும் இடித்துக்கொண்டு களத்தில் முன்னேறினர். அவர்கள் கால்களினிடையே ஒரு பந்து உருண்டது.

'ஆட்டம் தொடங்கிவிட்டதா?' என்றான் டாம்.

ஈஸ்ட் விலாவைப் பிடித்துக்கொண்டு சிரித்தான். ''இது ஆட்டப்பந்தல்ல. இதுதான் உந்து பந்து.[1] இளம் பிள்ளைகள் பயிற்சிக்குரிய முரட்டுப்பந்து இது. நம் தோழர்கள் சிலர் உணவுக்கு முன்பும் இடைவேளை களிலும் இதைக் கொண்டுவந்து காலடி பரிமாறிக் கொள்வார்கள். இப்போது நாமும் கூடப்போய், அதில் கால்களுக்குப் பயிற்சி கொடுப்போம்'' என்றான்.

1. Punt About.

"நான் வரலாமல்லவா?" என்று டாம் கேட்க விருந்தான். 'வா, கூடவே!' என்று ஈஸ்ட் அவனை இழுத்துச் சென்ருன்.

அது இலக்குக் கோலும் திசையுமில்லாத விளையாட்டுத்தான். ஆனல் பந்தை ஒருவரிடமிருந்து ஒருவரிடம் தள்ளுவதிலும், குறியிலக்கு நோக்கிச் செலுத்துவதிலும், ஒருவரிடமிருந்து ஒருவர் காலாடுதல் பெறுவதிலும், அதை ஆள்வதிலும் இந்த விளையாட்டு நல்ல பயிற்சி தந்தது. ஏனெனில் ஒவ்வொரு பையனும் பந்தைத் தன் நண்பனிடம் அனுப்புவதிலும், அவனிடமிருந்து திரும்பப்பெறுவதிலும், இடையே காலாடப் பெற்றவரிடமிருந்து அதை மீட்பதிலும் முனைந்தனர்.

இவ் விளையாட்டில் வரவர மிகுதிப் பையன்களும் பெரிய பையன்களும் வந்து கலந்து கொண்டனர். அதே சமயம் உந்துபந்துகளும் இன்னும் பல வந்தன. விளையாட்டுக் கும்புகள் பெருகப்பெருக, ஆரவாரம் மிகுதியாயிற்று. இறுதியில் நூற்றைம்பதுக்கு மேற்பட்ட மாணவர் அலைஅலையாக ஆட்டவெளியெங்கும் சுழன்றனர். மணி மூன்றடித்து, பிள்ளைகளின் பெயரழைப்புக்காக வாரத் தலைவர்[1] வந்தபோதுதான், அமைதி மெல்லத் தலைநீட்டிற்று. ஆடிக் கொண்டிருந்தவர்களும் தலைவரைச் சூழ அணியாக நின்றனர். வேறிடங்களிலிருந்தவர்களும் மணி கேட்டு உள்ளே வந்தனர்.

வாரத்தலைவர், அந்தந்த வாரத்தில் பள்ளி நேரங்களுக்குப் புறம்பாகச் சிறுவர்களை இயக்குவதற்கென்று

1. Praepostors of the week.

தேரப்படுவர். அவருடன் அவ்வக்குழுவின் சட்டாம்பிள்ளைகள் ஒத்துழைப்பர். தத்தம் குழுவில் அமைதியை நிலைநாட்டுவது அவர்கள் பொறுப்பு.

வாரத்தலைவர் வாயிலண்டை இருந்த ஒரு மேடைப் பலகை மீது ஏறி நின்றார். சட்டாம்பிள்ளைகளில் வாரச் சட்டாம்பிள்ளை மட்டும் அருகில் நின்றான். மற்ற மூன்று சட்டாம்பிள்ளைகளும் தத்தம் குழுவின் பின் நின்று, 'அமைதி, அமைதி' என்று கூவிக்கொண்டிருந்தனர்.

ஆறுவது படிவம் வாயிலருகே அணிவகுத்து நின்றது. அதில் முப்பது பேர் இருந்தனர். அவர்கள் கிட்டத்தட்ட இளைஞர்கள். சிலர் குறுமீசை வைத்துப் பெருமையுடன் அதைத் தடவிக் கொண்டிருந்தனர். ஐந்தாம் படிவத்தில் இதன் இரண்டு பங்குப் பேர் இருந்தனர். அவர்கள் ஆறும் படிவத்தைவிட வயதில் குறிப்பிடத்தக்க அளவு குறைந்தவர்களாகவே இருந்தார்கள். இவர்கள் ஆறும் படிவத்துக்குச் சற்றுப் பின்புறமாக அணிவகுத்து நின்றனர். துணை ஐந்தாம் படிவம் என்று அந்நாள் அழைக்கப்பட்ட நான்காம் படிவத்தினர் அவர்களுக்கு எதிர்த்திசையில் வலது புறமாக நின்றார்கள். இளம் படிவத்தினராகிய பிறர் நடுவே நீள அணி அணியாக நின்றனர்.

அணிகளனைத்தின் நடுவே, சட்டாம்பிள்ளைகள் முன்னும் பின்னும் சென்று மேற்பார்வை செய்யச் செல்லும்படி ஓர் இடைவழி விடப்பட்டிருந்தது.

வாரச் சட்டாம்பிள்ளை ஆறும் படிவத்திலிருந்து தொடங்கிப் பெயர் வாசித்தான். பெயருக்குரிய ஒவ்வொரு பையனும் உடனே கை தூக்கி, 'இதோ,

வணக்கம்' என்ருன். பெயரணி முடிந்ததும் ஆரும் படிவத்தில் குறிப்பிட்ட சிலர் மட்டும் சட்டாம்பிள்ளை களுடன் பிள்ளைகளைக் கவனித்தாபம்படி வாயிலின் இருபுறமும் நின்றனர். மற்ற எல்லாப் பிள்ளைகளும் ஒவ்வொருவராக, அழகாக, வணக்கம் செலுத்திக் கொண்டு, விளையாட்டுப் பொதுவினுள் வரிசைப்படி சென்றனர்.

வழக்கமாகப் பெயரணி வகுப்பில்[1] ஒன்றிரண்டு பிள்ளைகளாவது வராதிருப்பதுண்டு. இன்று பள்ளிப் பந்தய ஆட்ட நாளாதலால் ஒருவர்விடாது எல்லாரும் வந்திருந்தனர். உடல்நலம் சிறிது குறைந்திருந்தவர் கூட அகல நின்று பார்க்கத் துணிந்து அங்கே வந்திருந் தனர்.

"பெயரணியில் வராதவர்களுக்கு என்ன தண்டனை?" என்று கேட்டான், டாம்.

பிள்ளைகள் மதிப்பில் உயர்விழப்பது தவிரச் சிறு குற்றங்களுக்கு ரக்பியில் தண்டனை கிடையாது. அது தேவைப்படுவதுமில்லை. பெரிய குற்றங்களுக்கு ஆசிரியர் எச்சரிப்பார். பள்ளிமுதல்வர் ஒரோவேளை நேரிடையாகத் தண்டிப்பதும் உண்டு. ஆனல் அத் தகைய தறுவாய்களில் குற்றவாளி தனிக் குற்றவாளி யாயிருக்கமாட்டான். ஏதாவது மாணவர் குழுவைக் குற்றம் செய்யும்படி தூண்டியவனகத்தான் இருப் பான். '**குற்றங்களைக்கூட ரக்பி மாணவர் தனியாகச் செய்வ தில்லை. கூட்டாகவே செய்வர்**' என்று ஈஸ்ட் பெருமை யுடன் கூறினன்.

*   *   *   *

'உந்து பந்துகள் அப்பாற் செல்லுக!'

---

1. Calling-Over.

'இலக்குக்காவலர்[1] இலக்குகளுக்குச் செல்க!'

உந்துபந்தாட்டம், பிள்ளைகளிடையே தனித் தனியாக நடந்த கும்புக் குறும்புகள் ஆகியவற்றுக்கு இந்த உத்தரவுகள் ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைத்தன.

பள்ளி இல்லத்தின் இலக்குக் காவலராகத் தேர்ந் தெடுக்கப்பட்ட இருபது சிறுவர்களுள் ஈஸ்டின் பரிந் துரை மீது டாமும் ஒருவனுகத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட் டிருந்தான். அவர்கள் எவரும் டாமைவிட உயரமான வர்களல்லர். ஆனுல் எதிர்த்திசையில் தீவின்பக்கம் இருந்த இலக்குக்காவலர் வாட்டசாட்டமானவர்களா யிருந்தார்கள்.

இரு[2]இலக்குக் கோல்களுக்கும் இடையே கள ஆட்டக்காரர் சென்று தத்தம் இடத்தில் வாய்ப்பாக நின்றனர். பள்ளி இல்லத்தின் கள ஆட்டக்கார ரிடையே ஈஸ்ட் விலா ஆட்டக்காரருள் ஒருவராக நின்ருன். இருபக்கங்களிலும் இலக்குக் காவலரிடையே இருந்த வயது வேறுபாடும், உயர வேறுபாடும் மற்ற ஆட்டக்காரரிடமும் இருந்தன. பள்ளி இல்லம் எளிதில் வெல்லமுடியாது, நேர்மாருக எளிதில் பள்ளிக்கு விட்டுக்கொடுத்துவிடுவர் என்றுதான் எவரும் அச்சமயம் கூறமுடியும். அத்துடன் பள்ளி ஆட்டக்காரர் பல ஆண்டு ஆடிப், பயிற்சியும் தேர்ச்சி யும் பெற்றவர்கள். ஆயினும் பள்ளி இல்லத்தின் ஆட்டக்காரர்கள் ஒரு சிறிதும் இவைபற்றிச் சிந்திப்ப தாகத் தெரியவில்லை. தாம் நல்ல ஆட்டம் ஆடுவோம் என்பதை அவர்கள் அறிவார்கள். அதற்கான உச்ச நிலைப் பயிற்சியே அவர்களுக்குத் தரப்பட்டிருக்கிறது.

---

1. Goal Keeper. 2. Goal.

களத்தலைவராகிய புருக் சென்ற அரையாண்டுவரை பள்ளி இல்லத் தலைவராயிருந்தவர் தாம். பள்ளி இல்லம் அவரால்தான் பயிற்றுவிக்கப்பட்டிருந்தது. இப்போது அவர் பள்ளியின் களத் தலைவராக உயர்வு பெற்று விட்டதால், அவர் பயிற்சி முறையை அவர் தம்பி இளைய புருக்கே இருந்து அவர் பெயர் கெடாத வகையில் நடத்தி வந்தார். பள்ளித் தலைவரின் பயிற்சியே இப்போது பள்ளி இல்லத்தின் பக்கம் இருந்தது.

பள்ளி இல்லத்தின் பக்கத்தில் மூத்த புருக்கின் கைவண்ணம் நன்கு தெரிந்தது. அவர் கீழிருந்து பழகிய ஓர் ஆறும் படிவ மாணவனே இலக்குக்காவலர்களின் தலைவனாயிருந்தான். இலக்குக் கோலுக்குப் பின்னுலுள்ள இடத்தின் ஒவ்வோர் அங்குலமும் காவலர் ஆட்சியில் இருக்கும்படியாக அவன் அவர்களைப் பரப்பி நிறுத்தியிருந்தான். ஒவ்வொருவருக்கும் இருபுறமும் சரியாகப் பத்துமுழம் இடைவெளிதான் இருந்தது. இலக்குச் சரியாகக் காக்கப்படுவதுதான் விளையாட்டின் வெற்றிக்கு உயிர்நிலையாகும் என்பதையும் தலைவன் காவலர்களுக்கு நன்கு அறிவுறுத்தியிருந்தான். இலக்குக்கும் முன்னணிக்கும் இடையே பக்க ஆட்டக்காரர் தம் நிலத்தைக் கருத்துடன் அளந்து பரவலாக நின்றிருந்தனர். இவர்களுக்கப்பால் முன்னணி மூன்று குழுக்களாக வகுக்கப்பெற்று, வார்னர், ஹெட்ஜ், இளைய புருக் ஆகிய மூன்று தேர்ச்சி பெற்ற முன்னணித் தலைவர்களின் ஆட்சியில் நின்றிருந்தன.

பள்ளிமனைப் பக்கத்தில் ஆட்டக்காரர் வாட்டசாட்டமானவர்களாகவும் தனிப்பட்ட முறையில்

எவ்வளவோ தேர்ச்சிபெற்றவராகவும் இருந்தாலும்' இத்தகைய கூட்டு அணி வகுப்புக் காணப்பெறவில்லை. இலக்குக்காவலர் தத்தம் மனம்போலக் கும்பு கும்பாக நின்றனர். பக்க ஆட்டக்காரர்[1] யார், முன்னணி ஆட்டக்காரர்[2] யார் என்று அவர்கள் நிற்பதிலிருந்து கூற முடியாது. தவிர, தனித்தனி அணிவகுப்பும் கூட்டு அணித்தலைமையும் இருப்பதற்கு மாருக, ஆட்டக்காரரிடையேயும் தலைவரிடையேயும் 'எளிதில் வென்று விடுவோம்' என்ற தருக்கும் ஒருவருக்கொருவர் தாம் தாம் திறம்பட்ட ஆட்டக்காரர் என்ற போட்டியுணர்ச்சியும் காணப்பட்டன. ஆயினும் இந்தக் குறைபாடுகள்கூட, பள்ளிமனைக்கும் பள்ளி இல்லத்துக்கும் இடையே உள்ள வேறுபாட்டைச் சரிப்படுத்தக்கூடும் என்று எவரும் கூறமுடியாது. பள்ளிமனை வெல்லும் என்று எவரும் உறுதியாக நம்பினர்.

* * * *

பள்ளி இல்லத்தின் பக்கம் எல்லார் கண்களும் ஒரு திசையில் இருக்கின்றன. எல்லார் வலது கால்களும் முன் வைத்தபடி இருக்கின்றன. எந்த உத்தரவுமில்லாமலே அத்தனைபேரும் சற்று முன்னேக்கி நகர்கின்றனர். "எல்லாரும் ஆயத்தமாயிருக்கிறீர்களா?" என்ற கேள்வி மூத்த புரூக்கிடமிருந்து எழுகிறது. மனைப்பக்கமிருந்து சில குரல்கள், இல்லப்பக்கமிருந்து கிட்டத்தட்ட எல்லார் குரல்களும் 'ஆம்' என்கின்றன. புரூக் ஆறடி பின் செல்கிருர்; பந்து பீரங்கியிலிருந்து சுடப்பட்ட குண்டுபோலச் சுழன்று முழங்கிக்கொண்டு எழுகிறது; பன்னிரண்டடி, பதினைந்தடிக்கும் மேற்

1. Quarters. 2. Forwards.

படாத உயரத்தில், எழுபதிரட்டிமுழ தூரம் அது ஒரே எட்டில் தாவுகிறது. மூத்த புருக் பந்துதைக்குப் பேர்போனவரானாலும் அவர்கூட இதுவரை இத் தகைய திறம்பட்ட உதை கொடுத்ததில்லை என்று எல்லாரும் வியந்து பாராட்டினர். ஆட்டத்துக்கு இது நல்லூக்கம் தந்தது.

பந்து பள்ளிமனையில் மிகுதி முன்னேறவில்லை. வலிமை வாய்ந்த மனைவீரர் கால்கள் அதைப் பின்னுக்குத் தள்ளுகின்றன. இல்லத்துச் சிறுவர்களில் சிற்றெறும்புகள் போல ஒரு பெருங்கூட்டம் அதைச் சுற்றி மொய்க்கிறது. அதனுள்ளும் புறம்பும் கட்டெறும்புகள்போல மனையின் பாரிய உருவங்கள் சுழலுகின்றன. பந்தை எங்கும் பார்க்க முடியவில்லை. அது அங்கும் இங்கும் செல்லும்போதெல்லாம் மாணவர் திரள் அதை மறைத்துப் புரள்கிறது. பள்ளிமனை நோக்கித் திரள் மெல்ல நகர்கிறது. ஆனால் ஓரடி முன் செல்லுமுன், அது அரையடி பின் தள்ளப்படுகிறது. சில சமயம் முன்னேறிய அளவு பின்னேறியும், சில சமயம் முன்னேறிய தூரத்தை அடுத்து இழந்தும், பள்ளி இல்லம் பந்துடன் மெல்ல மெல்ல, மனையின் பக்கம் அணுகுகிறது. மனையின் எல்லை வரம்பு கடந்து விட்டது. மனைவீரர் தாக்குதல்கள் கடுமையாகின்றன.

இருதரப்புக்களிலும் போராட்டம் மும்முரமாகி விட்டது. பந்தைக் காணவே முடியவில்லை. ஆனால் அது செல்லுமிடத்தைச் சுட்டிக்காட்டிய மக்கள் கும்பல் பந்துபோல் சுருண்டு சுருண்டு கறங்குகிறது. ஆட்டத்தில் தேர்ச்சி பெற்றவர் ஒரு புறமும், ஆட்டக்காரர் என்று பெயர்பெற விரும்புபவர்கள் மற்றொரு

புறமுமாக அந்த மனிதப் பந்தினுள் இடம்பெறப் போட்டியிடுகின்றனர். இந்தக் கட்டத்தில்தான் மிகக் கடுமையான இடியும் உதையும் கிடைக்கும் என்பது யாவருக்கும் தெரியும். ஆனால் இவை ஒரு பொருட்டல்ல. பந்தை இத்தகைய தறுவாய்களில் தொடும் பெருமைக்கும் புகழுக்கும் அவை ஈடல்ல. இதில் கால் கை முறிந்தால்கூட எவரும் அதைச் சட்டைபண்ணப் போவதில்லை. ஏனென்றால், இத் தகையவர்கள் பள்ளியின் வீரர்களாய், குட்டித் தெய் வங்களாய்விடுவர். அப்பெருமை தனக்கு என்றுவரும் என்றுதான் பள்ளி இல்லத்தின் ஒவ்வொரு மாண வனும் ஏங்கித் தவம் கிடந்தான்.

'தொப், தொப், தொப்!' என்னும் பந்தடிக்கும் ஓசை மட்டுமே கேட்கின்றன. "இதோ பிடி, உதை! பின்னுக்கு அடி! ஆகா, நல்ல அடி! விடாதே! பிடி, பிடி!" என்ற குரல்கள் ஒரே மூச்சில் எழுந்தன. பல சிறுவர்கள் மண்ணில் உருட்டப்பட்டனர். பலர் மொத்துண்டனர். சிலர் சட்டைகள் தாறுமாறாகக் கிழிந்தன. ஆனால் பந்தைச் சுற்றிய போராட்டம் இவற்றால் தளராமல் ஐந்துகண நேரம் மூச்சுவிட இடையீடில்லாமல் தொடர்ந்தது.

பந்து திடுமெனத் துள்ளிப் பறக்கிறது. அது பள்ளி இல்லத்தின் பக்கம் தாவி எழுந்து முன்னே றிற்று. முன் பந்திருந்த இடத்தில் கூயிருந்த கும்பு கணநேரத்தில் கலைந்தது. பள்ளி இல்லத்திலேயே பந்து வந்துவிட்டதனால், இல்லத்துச் சிறுவர்களிடையே பக்க ஆட்டக்காரர்கள், 'எச்சரிப்பாயிருங்கள்! பந்தை விடாதேயுங்கள்!' என்ற கூக்குரல் எழுப்பினர்.

* * * *

பள்ளி இல்லத்தின் அரிய கட்டுப்பாடு இந்நேரத்தில் விலைமதிப்பற்றதாயிருந்தது. முன்னேறிச்சென்று மனைப்பக்கம் கும்பு கூடியபோதுகூட, முன்னணி ஆட்டக்காரரும் வேறு ஒரு சிலரும்தான் தம் இடம் விட்டுச் சென்றிருந்தனர். மற்றவர்கள் தத்தம் இடத்தைவிட்டு மிகுதி நகராமலே ஆட்டத்தின் விரு விருப்பில் கலந்துகொண்டிருந்தனர். இப்போது பந்து தங்கள் முன்னணி கடந்து வந்ததும், பக்க ஆட்டக்காரர் தங்கள் கடமையையும் கால் வரிசைகளையும் காட்ட விரைந்து முன்வந்தனர். அவர்கள் பந்தை முப்புறமும் வளைத்து முன் செலுத்த முனைந்தனர்.

ஆனால், பள்ளிமனையிலிருந்து இரண்டு தேர்ந்த நெட்டை உருவங்கள் பந்தை நோக்கிப் பாய்கின்றன. அவர்கள் மனையின் முன்னணி வீரர். ஒரே உதையில் பந்தை இல்லத்தின் இலக்கு நோக்கி உதைக்கும் உறுதியுடன் அவர்கள் வருகின்றனர். அதேசமயம் இல்லத்துச் சிறுவர் ஆடவில்லை, அசையவில்லை! அவர்கள் காலும் கண்ணும் உடலின் ஒவ்வொரு தசையும் பந்தையே குறிக்கொண்டு நிற்கின்றன.

வேகமாக வந்த நெட்டை உருவங்கள் தம் வேகத்தாலேயே தோல்வியுறுகின்றனர். அவர்கள் பந்தைத் தாண்டிச் சென்ற பின்பே, பந்து தம் கால்களுடன் வரவில்லை என்று கண்டு திரும்புகின்றனர். ஆனால், திரும்பிச் செல்லும் வழி இப்போது எளிதாயில்லை.

பள்ளி இல்லத்துக்கு இது நல்ல வாய்ப்பான சமயம். இதனைப் பயன்படுத்தும் இல்லத்து வீரன், வருகிற ஆண்டு முழுவதும் வீரர்களின் வீரனாகப்

பெருமையடைவான். இப் புகழை நாடி மூவர் பந்தை நோக்கி வருகின்றனர். இருவர் ஸ்பீடிகட், ஃவிளாஷ் மன்[1] என்ற இரு பள்ளி இல்லப் புலிகள். அவர்கள் எப்போதும் தாம் உழைப்பதைவிடப் பிறர் உழைப் பைத் தமதாக்குவதிலும், பிற சின்னஞ்சிறு பிள்ளை களை அடக்கிக் கொடுமைப்படுத்துவதிலும் கருத் துடையவர்கள். போலி வீம்பு வேட்டைக்கும் தகுதி யற்ற புகழுக்கும் அவர்கள் பாடுபடுபவர்கள். பிள்ளை கள் பெரும்பாலார் அவர்களுக்கு அஞ்சி ஒதுங்கினர். ஆனால், இவ்விருவரும் பந்தை எடுக்கப்போவதில்லை. அவ்வாறு பாவனைசெய்து குட்டை குழப்பி வெற்று வீம்படிக்க இருப்பவர்களே என்பதை மூன்றாவது ஆள் அறிந்தான். அவனே இளைய புரூக். அவன் யாரையும் சட்டை செய்யாமல் கன்றை நோக்கிவரும் கற்றா போல நேரே வருகிறான். அவன் தலை நிமிர்ந் திருக்கிறது. உடல் சற்று முன்னோக்கிச் சரிந்த வண்ணமே, கைகளை விலாவில் ஊன்றிக்கொண்டு அவன் விரைந்து வருகிறான்.

இரண்டு முரடர்களும் பந்தில் கால் படாமலே சுற்றிச் சுற்றி வருகின்றனர். பள்ளி மனை வீரரோ, அது எத்திசையில் வருகிறது என்பதை அறியமாட் டாமல் வளைய வளைய வருகின்றனர். ஆனால், புரூக் பந்தை நிறுத்தவும் செய்யாமல் விடவும் செய்யாமல் அதை அப்பாலும் இப்பாலும் தட்டிக்கொடுத்துக் கொடுத்துக்கொண்டே மனையின் பக்கம் முன்னேறு கிறான். அவன் குறிப்பறிந்த சில தோழர்கள் பந்தை அவனிடமிருந்து வாங்கி அவனிடமே அனுப்பிக் கொடுத்துக்கொண்டு முன்னேறுகின்றனர்.

---

1. **Speedicut and Flashman.**

* * * *

ஆட்டம் முக்கால் மணிநேரம் நடந்தாய்விட்டது. முதல் ஆர்வ உணர்ச்சிகள் தளர்ந்துவிட்டன. திறத்தை விட எண்ணிக்கைக்கே இனி விலைமதிப்பு என்ற நிலை ஏற்பட்டது. முன்னணி ஆட்டக்காரரில் புருக் தவிர, மற்றவர்கள் எல்லாரும் புழுதி படிந்து கால் முதல் தலை வரை மண்ணிறந்தோய்ந்து காட்சியளிக்கின்றனர். புருக்கின் வெள்ளாடை மட்டும் அவன் ஆரமைதிக்குச் சான்றுகச் சிறப்பு வாய்ந்து விளங்குகிறது. அவன் நாடி நரம்புகள் இன்னும் சோர்வடையவில்லை. உடல் வலுவைவிட மூளை வலுவை அவன் பயன்படுத்துபவன் என்பதை இப்போது எல்லாரும் உணர்ந்தனர். அத்துடன் கட்டுப்பாட்டுடன் விளையாடிய இல்ல மாணவரைவிடத் தற்செருக்குடனும் முனைத்த வெறியுடனும் ஆடிய மனைமாணவரே இப்போது மிகுதி சோர்வடைந்திருந்தனர். அவர்கள் தங்கள் தங்கள் இடத்தில் நில்லாமல், அனைவரும் பந்தையே சுற்றிக் கொண்டிருந்ததால் அவர்கள் இலக்குப்பக்கம் காவல் குறைந்தே இருந்தது.

ஆட்டத்தில் இப்போது ஒரு மாறுதல் ஏற்படுவதாகத் தோற்றிற்று. பள்ளி மனை வீரர் பள்ளியில்லத்துக்குள்ளே நெடுந்தொலை பந்தைக் கொண்டுவந்து விட்டனர். ஆனல், பந்து ‘வெளியேறி’ விட்டதனல், தலைவர் ‘கையெறி’[1] நிகழ்ந்தது. இளைய புருக் எதிர்த்தரப்பினர் பாதுகாப்பு வலுமிகக் குறைந்த இடம் பார்த்து நின்றுகொண்டிருந்தான். களத்தலைவர் என்ற முறையில் மூத்த புருக் அவனை நோக்கிப் பந்தை வீசினர்.

1. Throw.

இளைய புருக் காலடிபட்டதே பந்து தன் செயலற்று அவன் காலின் செயல் வசப்பட்டது. பந்திலிருந்து காலை மிகுதி விலக்காமலே அவன் மீண்டும் அதை நெடுந்தொலை இயக்கிச் சென்ருன். அது சென்ற திசை மனைவீரர் எதிர் பாராத திசையாதலால், நீண்ட நேரம் அதை யாரும் தடைசெய்ய முடியவில்லை. பள்ளி இல்ல மாணவர் பலர் புருக்கைப் பின்பற்றி அவ் வெற்றியில் தாமும் பங்குபெற்றுழைக்க விரைந்தனர். ஏமாந்து வேறு வேறு திசைகளில் நின்ற மனைவீரரும் இழந்துவிட்ட வாய்ப்பை மீட்டும் பெற ஒருவரை ஒருவர் இடித்துக்கொண்டு வர முயன்றனர்.

ரக்பி பள்ளித் தலைவரின் மாடிவீடு களத்தின் ஒரு புறமே இருந்தது. களத்துக்கு அருகில் உள்ள தம் பலகணி திறந்து தலைவரும் தலைவர் மனைவியும் இக் காட்சியைக் கண்கொட்டாது பார்த்துக்கொண்டிருந்தனர்.

விரைந்து புருக்கிஞல் பின்பற்றிச் செல்லப்பட்ட பந்து பள்ளிமனையின் கள அகலத்தில் பெரும்பகுதி கடந்து விட்டது. இனி புருக்கின் பேர்போன உதைகளில் ஒன்று வாய்ப்பாக உதைக்கப்பட்டால் போதும்; பந்து இலக்குக் கெலித்துவிடும். இவ்வச்சம் மனை மாணவரிடையே பரபரப்பை ஊட்டிற்று. 'இலக்கைப் பாருங்கள்; இலக்கைப் பாருங்கள்' என்று எல்லாரும் கூவிக்கொண்டே இலக்கு நோக்கி ஓடினர். பலர் புருக்கின் பந்தையும் அவனையும் நெக்கித் தள்ளவும் முயன்றனர். நெருக்கடியில் ஒரு தடவை புருக் விழுந்துவிட்டதாகவே தோன்றிற்று. ஆட்டக்காரருள்

எவரும் அஞ்சும் முரட்டு ஆட்டக்காரனாகிய புருக் அவன்மீது மோதினான். ஆனால், அவன், தள்ளாடிச் சமாளித்துக்கொண்டு மீண்டும் பந்தைக் காலிற் பற்றிக்கொண்டான்.

இப்போது பந்துக்கும் பள்ளிமனைப்புற இலக்குக்கும் ஆறுமுழத் தொலைதான் இருக்கும். பள்ளியின் துணிகர ஆட்டக்காரர் பலர் ஆத்திரங்கொண்டு பந்தின்மீது பாய்ந்தனர். ஆனால், ஒருவரை ஒருவர் முட்டிக்கொண்டனரன்றி, எவரும் பந்தை அடையவில்லை. புருக்கின் ஆர்ந்தமைந்த உதை பள்ளி இல்லத்துக்கு ஒரு கெலிப்பு அளித்தது. பந்து இலக்குகளூடு பாய்ந்ததே இல்லமாணவர் ஒரே குரலில், "ஆகா! நன்று; நன்று! பள்ளி இல்லம் வாழ்க! புருக் வாழ்க!" என்று ஆரவாரித்தனர்.

பள்ளி இல்லத்தின் இலக்குக்காவலர் மறுகோடி இலக்கில் இருந்தனர். பிற இல்லமாணவர் ஆரவாரத்தின் எதிரொலிபோல அவர்களும் ஆரவாரம் செய்தனர். டாமும் அவர்களிடையே ஒருவராய் இருந்து தலைகால் தெரியாமல் நின்று கும்மாளமிட்டான்.

* * * *

இருதரப்பினரும் இப்போது பக்கமாறினர். பள்ளி மாணவர் தங்கள் செருக்கிழந்து, கவலை தோய்ந்த உள்ளத்துடன் எதிர்வந்தனர். அவர்களை ஊடுருவி இல்லத்தின் சிறிய உருவங்கள் மகிழ்ச்சியுடன் கலகலத்துச் சென்றனர். அவர்களிடையே கலகலப்பில் மற்ற யாவரையும் கடந்து எல்லாருடனும் உரையாடியவன் டாம்தான். இல்ல மாணவர் அவன் முதல் நாளிலேயே தம் வெற்றி தோல்வியில்

கலந்து பெருமைகொண்டது கண்டு, அவனை உளமார வரவேற்று மகிழ்ந்தனர். இலக்குக் காவலரின் தலைவனான ஆரும்படிவ மாணவன் அவனைச் சற்றுக் கடுமையுடன் அடக்க முயன்றபோது, மற்ற மாண வரும் இலக்குக் காவலரும் அவனுக்காகப் பரிந்து பேச லாயினர். டாமுக்குப் பள்ளிமீதுள்ள ஆர்வம் இதனால் இன்னும் பன்மடங்காயிற்று.

வெளியிலிருந்து கிரிஃவித் என்ற கிச்சிலிப்பழக் காரன் ஆட்டத்தைப் பார்க்கவும், அதேசமயம் தன் பழங்களை ஆட்டக்காரரிடையே விற்கவும் வந்திருந் தான். அவன் இப்போது ஆட்டம் தொடங்குமுன் களத்துக்குள் தன் பழக்கூடையுடன் நுழைந்தான். இருதரப்பாரும் களைப்பும் விடாயும் உடையவரா யிருந்தனர். இயற்கையின் இந்த இணைப்பில் இருசாரா ரும் தம் போட்டியை மறந்து கூடையைச் சூழ்ந்தனர். மிக விரைவில் கூடையின் பழங்கள் செலவாயின. டாம் தனக்குமட்டுமின்றித், தன்னுடன் காவலா யிருந்த சிலர்க்கும் பழங்கள் வாங்கி உதவினான்.

பள்ளி மனையாளர் தம் முந்திய ஆட்டத்தின் தவற்றைத் திருத்தி நற்பெயரெடுக்க அரும்பாடு பட்டனர். மோசமாய் ஆடிய பலருக்குக் கண்டன மும் சிலருக்குத் தண்டனையும் தரப்பட்டன. தேர்ச்சி யில் குறைந்தவர்கள் இலக்குக் காவலிலிருந்து விலக்கப் பட்டும், களத்திலிருந்து காவலுக்கு அனுப்பப்பட்டும் கழிக்கப் பட்டனர். பொறுக்கியெடுத்த நூற்றிருபது ஆட்டக்காரர் முன்னணிக்கு அனுப்பப் பட்டனர்.

எப்படியும் பந்தைப் பள்ளி இல்ல இலக்கு நோக்கிச் செலுத்தி, முழு வலுவுடன் ஓர் இலக்கு

எடுத்துவிடுவது என்று மனைவீரர்கள் மனஉறுதி கொண்டனர். இதுவகையில் அவர்கள் மனையின் தலைசிறந்த ஆட்டக்காரனான [1]கிராப் ஜோன்ஸைத் தம் இலக்குக்கு நேரே பக்க ஆட்டக் காரனாக அமர்த்தினர். பள்ளி இல்லத்தினர் எக்களிப்பைக்கூட இது சிறிது மட்டுப்படுத்திற்று. ஏனென்றால், கிராப் ஜோன்ஸின் பெயர் ரக்பி கடந்து புகழ்பெற்றிருந்தது. ஆட்டபாட்டமில்லாமல் ஆர்ந்தமைந்து ஆடுவதில் அவனை விஞ்சியவர் கிடையாது. மதியுலகத்தில் அவனைத் தூக்கி ஒருவன் எறிந்தாலும் சட்டைப்பையிலிட்ட கை வெளியில் எடுக்காமலே அவன் நிலையாக எழுந்து நின்று விடுவான் என்று அவனைப் பாராட்டிப் பேசுபவர் கூறுவது உண்டு.

'எல்லாரும் பந்து ஆட ஒருமுகப்பட்டு விட்டீர்களா?' என்று கேட்கப்படுகிறது. 'ஆம்' என்ற குரல்கள் கிளம்புகின்றன. பந்து வானளாவத் தலைவரால் உதைத்தெறியப் படுகிறது. அது உயரத் தெறித்தெழுந்து நிலஉலகைத் தாக்கவரும் சுழல் குண்டு போல மாலைக் கதிரொளியில் திகழ்கிறது. எல்லாரும் அண்ணாந்து பந்து விழும் பக்கத்தையே பார்க்கின்றனர். விழுமுன்னே கால்கள் விரைகின்றன. மனைமாணவர் கால்களில் அது சிக்குகிறது. அவர்கள் அதை வலிவுடன் உதைத்தும் உருட்டியும் நெக்கியும் மனைப்பக்கம் கடந்து இல்லப்பக்கம் கொண்டுவருகின்றனர்.

இல்லத்தின் முன்னணியினர் கிளர்ந்தெழுகின்றனர். முன்னணியும் முன்னணியும் மும்முரப்போரில்

1. Crab Jones.

முனைகின்றன. [1]வார்னர், ஹெட்ஜ், புருக் ஆகிய மூவரும் மூன்று படைத்தலைவர்கள்போல மூன்று அணிகளை யும் காத்து நின்று, எதிரியைக் கடந்து பந்தை மறுபக்கம் கொண்டுபோக முனைகின்றனர். இப் புதுப் போரில் தம் தரப்பே வெற்றியடைய வேண்டும் என்ற அவாவும், அதில் தாமே முனைத்த பங்குகொள்ள வேண்டும் என்னும் ஆர்வமும் அவர்களை முன் தள்ளுகின்றன. 'இப்பெரிய வெற்றிகிட்டினால் இல்லத் தின் மேடைத்தலைமை நமக்கு உரியதாகும்; இல்லத்தும் மாணவர் போற்றுதலுக்கும் பாராட்டுக்கும் தனித் தனி ஆர்வ வணக்கத்துக்கும் நாமே உரியவராவோம்' என்ற எண்ணம் அத்தகு காட்சிகள் அவர்கள் கண் முன் இப்போதே நிழலாடுகின்றன. அக் கற்பனைக் காட்சிகள் அவர்களை மேலும் ஊக்குகின்றன.

மனையின் வீரர் அடிக்கடி பந்தை முன்னணியும் பக்கங்களும் கடந்து இலக்குக்கு அருகே கொண்டு வருகின்றனர். ஆனால், இல்லத்தில் பக்கவீரர் ஒரு புறமும், முன்னணிவீரர் தொடர்ந்தும் வந்த பந்தை மீட்டும் மீட்டும் மனையின் பக்கம் தள்ளிச்சென்று முழங்குகின்றனர். தேர்ச்சியும் வலுவும் இழந்த பெயரை மீட்கும் ஆர்வமும் துணிவும் ஒருபுறமும், வெற்றி நம்பிக்கையும் புகழார்வமும் ஒழுங்கமைதி யும் மற்றொருபுறமும் அமைந்து போராட்டம் சரி சமப் போராட்டமாக நீளுகிறது. அதனிடையே போர்க் குதிரை களத்தில் வீறுடன் திரிவதுபோல, மூத்த புருக் ஆட்டக்காரரை ஊக்கியும் அமைதியும் நடுநிலையும் காத்தும் முழக்கமிட்டுச் செல்லுகிறார்.

1. Warner, Hedge and Brooke.

களத்தின் நெருக்கடி அவர்முன் கலைகிறது. அவர் மகிழ்ச்சிக்குரல் கோபதாபங்களைத் தெளியவைக்கிறது.

பந்து மனைப்புற இலக்கை நோக்கிவரும் சமய மெல்லாம் கிராப் ஜோன்ஸும், அவன் தோழர்களும் அதைப் பக்கநோக்கி ஒதுக்கிவிடுகின்றனர். இத்தடவை இருதரப்பிலும் ஒழுங்கு நிலவுகிறது. வெற்றி தோல்வி யார் பக்கமானாலும், ஆட்டம் இல்லத்துக்குமட்டு மின்றி, ரக்பி முழுமைக்குமே சிறந்த பெயர் தரக் கூடிய காட்சியாக அமைகிறது. அரைமணிநேர ஆட் டத்தில் பள்ளி மாணவர் அனைவரும் தம் அரையாண்டு வாழ்வின் சிறப்பு முழுவதையும் காட்டுகின்றனர்.

மணி நாலே முக்காலாயிற்று. இருபுறமும் வீரர் தளர்ந்துவிட்டனர். ஆட்டமும் உணர்ச்சி முகடு கடந்து தளர்கிறது. ஆனால், இச்சமயம் ஆட்டச் சூழ்ச்சித் திறத்தில் ஒப்புயர்வற்றவனும் அஞ்சத்தக்க ஆட்டம் ஆடுபவனும் ஆகிய [1]குரூவின் கால்களில் பந்து அகப்பட்டுவிடுகிறது. அந்தோ! பந்து அவனிடம் அகப்பட்ட சமயம் பார்த்து, அந்தப்பக்கம் வலுவிழந்து கிடக்கின்றது. இல்ல மாணவர் முன்கருதலின்றி அதனைப் பாதுகாப்பில்லாமல் விட்டிருக்கின்றனர். குரூவும் இலக்குநோக்கிப்பாய்கின்றான். பந்தும் இலக்கு நோக்கிப் பாய்கின்றது.

ஆனால், குள்ள உருவம் ஒன்று இடைவழியில் நிற்கிறது. அது வேறு யாருமல்ல; டாமின் நண்பன் ஈஸ்ட்தான். தனக்குக் கிடைத்த அரிய வாய்ப்பை அவன் பயன் படுத்தத் துணிந்து விட்டான் என்பதை இது நிலைநாட்டுகிறது. புலியின் பாய்ச்சலை எதிர்த்து

1. Crew.

நிற்கத் துணிந்துவிட்ட சிறு வேட்டை நாய்போல் அவன் நிற்கிறான். பந்து அருகே வருகிறது. குரூ ஒருபுறமும், ஈஸ்ட் எதிர்புறமும் ஒரேசமயம் பார்த்துப் பந்தை எட்டி உதைக்கின்றனர். ஈஸ்ட் என்ன ஆவானோ என்று மாணவர் அனைவரும் திகிலடைகின்றனர். ஏனென்றால், இருபது வயது மாணவரே நிற்க அஞ்சும் குரூவின் உதைமுன் பன்னிரண்டு வயதுடைய அச்சிறுவன் எம்மட்டு? குரூ அடித்து வாரி முன் செல்கிறான். ஈஸ்டோ பின்னோக்கிப் பந்துபோலச் சுருட்டி எறியப்படுகிறான். எனினும், பந்து வானோக்கி எழுகிறது. அது எதிர்பார்த்தபடி ஈஸ்டின் தலைமீது செல்லவில்லை. குரூவின் தலைமீது தாவி அவன்பின் விழுகிறது. பள்ளி இல்லத்தார் அனைவரும் "வெல்க இல்லம்! வாழ்க ஈஸ்ட்!" என்று முழங்குகின்றனர்.

ஆனால், ஈஸ்டின் கால்கள் குரூவின் உதைக்கு ஆற்றாது சுளுக்குகின்றன. அவன் அடக்கமாட்டா நோவுடன் நொண்டுகிறான். வார்னர் ஓடோடிச் சென்று அவனைத் தாங்கி, இலக்கின் பக்கம் கொண்டு வருகிறான். கால் நொண்டினாலும் ஈஸ்டின் உள்ளம் வானளாவப் பறக்கிறது. இல்லத்தின் புகழ்க் கொடியில் தன் பெயர் பொறித்துவிட்ட அகமகிழ்ச்சி அவன் முகத்தில் மலர்ந்தது.

* * * *

ஆட்ட முடிவு நேரத்துக்கு இன்னும் சில கணங்கள் தாம் இருக்கின்றன. ஆட்டத்தின் உச்ச நெருக்கடிக் கட்டமும் இதுதான். மனை ஆட்டக்காரர் தம் இலக்கு களைக் காக்கும் வேலையைக்கூடப் புறக்கணித்துவிட்டு,

பந்தை எப்படியாவது இல்லத்தின் இலக்குகள்மீது அடிக்க முனைந்து குழுமினர். இப்போது தொடங்கிய இறுதி ஆட்டத்தைப் பார்க்க, இதுவரை ஆடியது முழுவதும் சிறு குழந்தைகள் ஆட்டம் என்று பார்ப்பவருக்குப் பட்டது. மனைவீரர் தாக்குதல் வெறி மிக்கதாயிருந்தது. இல்லத்தின் பக்கம் நின்று வார்னரும் ஹெட்ஜூம் முழு வலுவுடன் அதைத் தடுக்கப் பார்த்தும் தடுக்க முடியவில்லை. புரூக் நெருக்கடிக்குள் நுழைந்து பந்தை நிறுத்தப் பார்க்கிறார்; ஆனால், பந்து அவர் காலிற்பட்டும் அவரை மீறிச் சென்று விடுகிறது; 'இலக்குக் காவல்; இலக்குக் காவல்' என்று அவர் கூவுகிறார்: கிராப் ஜான்ஸ் காலில் அது சிறிது சிக்குகிறது; ஆனால், அவன் உதைக்குமுன் தாக்குதல் அலை அவனைத் தாவிப் பந்துடன் செல்லுகிறது; விழுந்த பின் அமைதியாய் எழுந்து, வாயிலுள்ள தூசு துரும்புகளை அவன் துடைக்கிறான்; கிராப் ஜோன்ஸ் காலில் அகப்பட்ட பந்து தப்பியது இன்றுதான் முதல் தடவை!

பந்து இலக்குநோக்கிப் பாய்கிறது. அதன்பின் ஆறுமுழத் தொலைவில் தாக்குதல் அலை புரண்டு வருகிறது. இலக்கருகில் அப்போது பந்தின் திசையில் இல்லத்தின் சட்டாம்பிள்ளைகளுள் ஒருவன் நிற்கிறான். அவன் காவலர் கடமையில் தேர்ந்தவன். அவன் அருகே டாம் பிரௌண் நிற்கிறான். இந்த ஒரு ஆட்டத்துக்குள் அவன் நல்ல ஆட்டப் பயிற்சியின் நுணுக்கங்களை ஓரளவு உன்னிப்பாக அறிந்து கொண்டான். தன் தோழன் ஈஸ்ட்டுக்குக் கிடைத்த வாய்ப்பும் அதில் அவனுக்குக் கிட்டிய புகழும் அவனை ஊக்கின. தனக்கும் இன்று வாய்ப்பு நெருங்கி

டாம் பந்து விளையாட்டில் கீழே விழுந்து
பந்தை அணைத்துக்கொள்ளுதல்

வருகிறது என்று அவன் நாடி நரம்புகள் கிளர்ந்தெழுந்தன. அவன் ஆர்வத்துடன் அவன் குடும்பப் பெருமையும் கலந்து ஊக்கின.

சட்டாம்பிள்ளை பந்தைக் காலாலணைத்துக்கொண்டு, வளைந்துநின்று தாக்குதலைத் தடுக்க முயன்றான். அவனுக்குப் பின் டாம் பந்தை எதிர்நோக்கி அலையை எதிர்பார்த்து நின்றிருந்தான். சட்டாம்பிள்ளையின் கால்களின் கீழாக அலைமோதிப் பந்தையும் அடித்துச் சென்றது. அவன் முதுகுமீது வளைந்தடித்து அலையின் மேற்பகுதி அவனை வீழ்த்திச் சென்றது. டாமுக்கு என்ன ஆயிற்று என்று யாரும் கவனிக்க முடியவில்லை. அலை அவன்மீதும் மோதி அடித்துச்சென்றது. அவன் நிலத்தோடு நிலமாக நசுக்கப்பட்டான். அவன் மீது சட்டாம்பிள்ளை உடலும், அதன்மீது தாக்கியவர் பலரும் வீழ்ந்தனர். விழுந்தவர் ஒவ்வொருவராக எழுந்தனர். சட்டாம்பிள்ளை இன்னும் எழுந்திருக்கவில்லை. டாமோ அவனடியில் கிடந்தான்.

ஆனால், அவர்கள் எழுவதற்குள் தலைவர் புருக் பந்தை நாடிவந்தார். பந்தைக் காணவில்லை. சட்டாம்பிள்ளையை நோக்கி 'எழுந்திரு; பந்தை விடு' என்றார். அவன் எழுந்திருந்தான். தன்னிடமா பந்து இருக்கிறது என்று அவன் பார்த்தான். ஆனால், பந்துபோல டாம் அவனடியில் கிடந்தான். அவனைப் புரட்டிய போது அவன் பிடியில் பந்து இருந்தது. டாம் என்ன ஆனான் என்பதையும் மறந்து இல்லத்தார் மகிழ்ச்சி ஆரவாரம் செய்தனர். ஏனென்றால், அதற்குள் ஆட்ட நேரம் முடிந்துவிட்டது. மனே, இலக்கு எடுக்காமலே

தோற்றது. இல்லம் எடுத்த இலக்கு அதன் வெற்றியை உறுதிப்படுத்திற்று.

டாம் உடலில் உயிர் இருப்பதாகவே தோற்ற வில்லை. அவனைச் சூழ இருதரப்பினரும் திரண்டனர். தலைவர் புருக் அவனைத் தூக்கி எடுத்தார். "நண்பர் களே! எல்லாரும் விலகிக் காற்றுவர விடுங்கள். மூச்சு இருக்கிறதா பார்க்கலாம்," என்கிறார். கூட்டம் விலகு கிறது.

"மூச்சு மெல்ல வருகிறது. எலும்பு எதுவும் முறியவில்லை. ஊமையடிதான்! ஆனால்..........."

அவர் வாய் பேசி மூடுவதற்குள் டாம் எழுந்து உட்கார்ந்தான். "ஆகா! எனக்கு ஒன்றுமில்லை. ஏன் சூழ்ந்து நிற்கிறீர்கள்? பந்து என்ன ஆயிற்று?" என்றான்.

தலைவர் புருக் மகிழ்ச்சி பொங்க, "ஆகா! தரக் கேடில்லை. மிக வீரமான பையன்" என்று டாமைத் தட்டிக் கொடுத்து, அருகிலுள்ளவர்களிடம் 'யார் இந்தச் சிறுவன்?' என்றார்.

ஈஸ்ட் கூட்டத்தை நெக்கிக்கொண்டு "அதுதான் டாம். என் நண்பன். இன்றுதான் வந்துசேர்ந்த புது மாணவன்" என்று பெருமிதத்துடன் கூறினான்.

"டாம்! உன்னை மனமாரப் பள்ளிக்கு வரவேற் கிறோம். ரக்பி எங்களுக்கெல்லாம் புகழ் தருகிறது. நீ வந்த அன்றே ரக்பிக்குப் புகழ்தருவாய் என்ற நம்பிக் கையை எங்களுக்குத் தந்தாய். நீ நல்ல ஆட்டக்கார னுவாய் என்று நம்புகிறேன்," என்றார்.

ஈஸ்ட் டாம்பிரௌணைப் பிறருக்கு அறிமுகப்படுத்துதல்

டாமின் கால்கள் நிலத்தில் பாவவில்லை. அவன் மூளை மேகங்களுக்கிடையே உலவிற்று! தெளிவற்ற உருவங்களுடன், ஆனால், பன்னிற வண்ணங்களுடன் அவன் வருங்கால ரக்பி வாழ்வுபற்றிய கனவுக் காட்சிகள் அவன் மனக்கண்முன் நிழலாடின.

ச. விருந்து

ஆட்டம் ஆடி முடிந்தது. பள்ளி இல்லத்தின் ஆர்வம் வான்முகட்டைட்டிற்று. அதைச் சிறிதுநேரம் ஆர்ப்பரிப்பில் காட்டியபின் பிள்ளைகள் நாலு திசைகளிலும் மெள்ள மெள்ளக் கலைந்து சென்றனர். அவர்களில் மிகப் பெரும் பாலார் பள்ளிமாமனை அருகில் உள்ள [1]ஸாலி ஹாரோ வெலின் அப்பக் கடைக்குச் சென்று மகிழ்ச்சி கொண்டாடினர்.

ஈஸ்டின் கால் வேதனை இன்னும் ஆறவில்லை. அவன் இன்னும் நொண்டிக் கொண்டுதான் நடக்க முடிந்தது. அந்த நிலையில் டாம் அவனைத் தாங்கிக் கொண்டு ஆட்டக் களத்திலிருந்து நடத்திச் சென்றான்.

வழியில் மூத்த புரூக் அவர்களைச் சந்தித்தார். அவர் அகமலர்ச்சியுடன் ஈஸ்டைத் தட்டிக்கொடுத்து, "இன்று நீ மிக நன்றாக ஆடினாய் தம்பி! உன் நோவு இப்போது எப்படி இருக்கிறது? ஏதும் பேரிடையூறில்லையே!" என்று கரிசனை காட்டிக் கேட்டார்.

"ஒன்றும் அவ்வளவாக இல்லை. ஒரு சிறு சுளுக்குத்தான்!" என்றான் ஈஸ்ட். அவன் பெற்ற பாராட்டினால் அவன் முகம் பெருமிதத்துடனும்' மகிழ்ச்சியுடனும் பொங்கி வழிந்தது.

"மிக நன்று! அடுத்த சனிக்கிழமைக்குள் உடலை நன்றாகத் தேற்றிக்கொள்" என்று புரூக் கூறிச் சென்றார்.

இங்கிலாந்திலுள்ள எல்லா மருத்துவ விடுதிகளின் மருந்துகளும் சேர்ந்தால்கூட ஈஸ்டின் உடலை

---

1. Sally Harrowell.

அவ்வளவு சடுதியில் தேற்றியிருக்க முடியாது. புருக்கின் சில சொற்கள் அவன் உளநிலை உடல்நிலை இரண்டிலும் அத்தனை பெரிய மாறுபாட்டைச் செய்தன. டாமோ, இதே பாராட்டில் ஒரு சிறு பகுதி பெறுவதற்குத் தன் காதுகளில் ஒன்றைக் கொடுக்கவேண்டி வந்தால்கூடக் கொடுத்திருப்பான். அதன் மதிப்பை அவன் அவ்வளவு நன்கு அறிந்திருந்தான். ஆனால், களத்தில் இன்று புருக் அவன் செயல் காண நேர்ந்தும், அத்தகைய பாராட்டை அவன் பெறவில்லை! எனினும், தனக்கு அத்தகைய பாராட்டு வரும் காலம் தொலைவி லில்லை என்பதை அவன் அறிந்தான். களத்தில் அவனை அவர் உசாவியபோது 'நீ நல்ல ஆட்டக்காரனுவாய்' என்று ஆர்வந் தெரிவித்ததி லிருந்து அவன் இதை மதித்தறிய முடிந்தது.

பள்ளி மாமனையின் புறவாயில்களை அடைக்க இன்னும் நெடுநேரமிருந்தது. வாயிலடைத்த பின்பே பள்ளியில் தேநீர் வழங்கப்படும். ஆகவே, ஆடிக் களைப்புற்ற இருவரும் மற்றப் பல பிள்ளைகளைப்போல வெளியே சென்று சிற்றுண்டி அருந்த எண்ணினர். ஈஸ்ட் ஸாலியின் கடையைத்தான் நினைத்தான். "ஸாலி, இச்சமயம் மிகச் சிறந்த உருளைக்கிழங்குப் பொடிமாசு செய்துவைத்திருப்பாள்" என்று அவன் டாமிடம் கூறினுன்.

* * * *

டாமின் பையில் போதிய பணம் இருந்தது. "ஏன், இந்த மகிழ்ச்சிகரமான வேளையில் உயர் உணவுக் கடைகளில் சென்ருலென்ன!" என்ற எண்ணம் உள்ளூர அவனை அலைத்தது. ஆனுல், தான் செலவு

செய்வதாகச் சொன்னால், நண்பனுக்கு வருத்தமாக இருக்குமோ என்று தயங்கினன். எனினும், ஒருவாறு நயமாக "அன்பனே! உருளைக் கிழங்கு சாப்பிட எனக்கும் ஆவல்தான் ஆனல், அத்துடன் வேறும் ஏதாவது சாப்பிட்டால் என்ன? என்னிடம்தான் நிறையப் பணம் இருக்கிறதே!" என்ருன்.

டாமின் வள்ளன்மையும் அதனுடன் கலந்த பெருந்தன்மையும் ஈஸ்டின் உள்ளத்தில் எழுச்சி யூட்டின. "ஆ! நான் மறந்தே போனேன் டாம்! நீ இப்போதுதான் வந்த புதுமாணவன் என்பதை! ஒரு நாளைக்குள் நீ அவ்வளவு எனக்குப் பழைய தோழனுகிவிட்டாய்! சென்ற சில வாரங்களில் என் பணமுழுவதும் செலவாயிற்று. அத்துடன் எங்கள் பகுதியில் ஒரு பலகணி உடைந்துபோனதைச் சரிப் படுத்துவதற்காக, எங்கள் இவ்வாரப்படி நிறுத்தப் பட்டுவிட்டது. அதனுல்தான் நான் உணவில்கூடக் கஞ்சனுக வேண்டியதாயிற்று!" என்று அவன் தன் நிலையை விளக்கினன்.

"அதற்கென்ன! எனக்குப் பசி மிகுதி. என்ன வாங்கலாம்? நீயே பார்த்து வாங்கு. நான் பணம் கொடுக்கிறேன்" என்ருன் டாம்.

"நீ ஒப்பற்ற தோழன், டாம்! உன் அகன்ற நெஞ்சு யாருக்கு வரும்? உன்னைப்பற்றி நான் பெருமைப்படுகிறேன். சமயம் வாய்க்கும்போது உன் நட்புக்கு நான் தகுதியுடையவன்தான் என்பதை நீ காண்பாய்! இப்போது நாம் பொரித்த கறியாக ஒரு கல் எடை வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்று எண்ணுகிறேன். தேநீர்ச் சமயத்தில் அதனுடன் அருந்

துவதற்கு அதுவே சிறந்த உணவு. அதை வாங்கி வைத்துக்கொண்டால், தற்போதைக்குப் பிள்ளை களுடன் பிள்ளைகளாக உருளைக்கிழங்கு சாப்பிட்டு விட்டுப் பின் வயிருர உண்ணலாம்."

இருவரும் தெருக்களைக் கடந்து, முன்பாதி கலைப்பண்பு வாய்ந்த கடையாகவும், பின்பாதி வீடா கவும் அமைந்திருந்த ஒரு கட்டிடத்துக்குச் சென்றனர். நல்ல பொரித்த கறியாகத் தேர்ந்து ஒரு கல் எடை வாங்கினுர்கள். அதனைச் சிப்பமாகக் கட்டும் நேரத் தில் டாம் அதற்குரிய பணத்தை எண்ணிக் கொடுத் தான். கடைத்தலைவி திருமதி போர்ட்டருடன் அதே சமயம் ஈஸ்ட் அளவளாவிப் பேசிக்கொண்டிருந்தான். பள்ளி இல்லத்தின் அருஞ்செயல் வெற்றியின் புகழ் அதற்குள் திருமதி போர்ட்டர்வரை எட்டியிருந்தது.

கையில் கறிச் சிப்பத்துடன் இருவரும் ஸாலியின் கடைக்குச் சென்றனர். பள்ளிமனையிலிருந்தும் பள்ளி இல்லத்திலிருந்தும் நிரம்பப் பிள்ளைகள் வந்து சுடச் சுட உருளைக்கிழங்கு பெறுவதற்காக வரிசை வரிசை யாகக் காத்திருந்தனர்.

ஸாலி பிள்ளைகளனைவரையும் நன்கு அறிந் தவள். ஒவ்வொருவருடனும் மற்றச் சமயங்களில் அவர் களின் நாள்முறை வாழ்க்கையைப்பற்றி அமைதியாக அளவளாவுபவள். ஆனுல், அன்று அவள் ஒரு சொல், இரண்டு சொல்லுக்கு மேல் யாருடனும் பேசவில்லை. அவ்வளவு விரைவாக அவள் முன்கட் டுக்கும் பின்கட்டுக்குமாக நடந்து உருளைக்கிழங்கைச் சுடச்சுட எடுத்துவந்து பரிமாறிக் கொண்டிருந்தாள்.

அவரவர் பையின் தகுதிக்கேற்றபடி ஒரு துட்டு, இரண்டு துட்டு, மூன்று துட்டு என ஒவ்வொரு பையனும் உருளைக்கிழங்குடன் அதன் ஆவியையும் சேர்த்து வாங்கி உண்டான். சிலர் தங்களுக்கு மட்டு மன்றி, வெறும் பையராகிய தங்கள் நண்பருக்கும் சேர்த்து வாங்கித் தந்து மகிழ்ந்தனர்.

எல்லாருக்கும் பிந்திவந்த ஈஸ்டும் டாமும் காத் திருந்து, வேண்டியமட்டும் கிழங்குண்டு பள்ளிக்கு விரைந்தனர். ஏனெனில், அவர்கள் வரும்சமயம் கிட் டத்தட்ட வாயிலடைப்புச் சமயமாயிற்று. அவர்கள் உள்ளே நுழைந்ததும், பின்னே வாயிலடைக்கும் ஓசை கேட்டது.

* * * *

தேநீர் மாணவருக்கு ஒரே கூடத்தில் வழங்கப் படவில்லை. அவரவர் தொகுதிகளில் தனித்தனியாக வழங்கப்பட்டது. பள்ளியின் கீழ்வகுப்புக்களைச் சார்ந்த பதினைந்து பேர் தாமஸ் என்ற மாணவன் தலைமையில் கீழ் ஐந்தாம் படிவக் கட்டடத்தில் அமர் வுற்றனர். அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் அப்பத்தின் கால் பாளம் ஒன்றும், வெண்ணெய்ச் சுருளொன்றும் வழங்கப்பட்டது. தேநீர் வரையறையின்றி வேண்டு மட்டும் கொடுத்தனர். இவை போதாமல் பிள்ளைகள் பலரும் மிகுதிப்படியாக உருளைக்கிழங்கு வறுவல், மீன் பொரியல் முதலியவற்றை வாங்கி வந்திருந் தனர். ஆயினும், அரையாண்டின் பெரும்பகுதி சென்ற இந்தச் சமயத்தில் எவரும் டாம் வாங்கிய உணவை, டாம் வாங்கிய அளவில் கனவு கண்டிருக்க முடியாது. எனவே, டாம், ஈஸ்ட் ஆகிய இருவருக்கும்

இன்று அருஞ்சிறப்பு ஏற்பட்டது. அவர்கள் இருந்த பக்கம் எல்லார் கண்களும் சென்றன.

ஈஸ்ட் தன் அரும்பெறலமுதை இன்னும் அருமையாக்க எண்ணினான். அதில் வெண்ணெயிட்டு, அனலில் வாட்டி, அதற்கு இன்னும் சுவையூட்ட அவன் முயன்றான். இது முடியும்வரை இருவர் பங்கு அப்பம் வெண்ணெய் ஆகியவற்றுக்கும் காவலாக டாம் காத்திருந்தான். டாம் புதுப்பையனாதலால், அவனைப் பள்ளியின் குறும்புக்காரச் சிறுவர் தொல்லைப்படுத்த முனைந்தனர். இது கண்ட ஈஸ்ட் காவல் வேலையைத் தான் மேற்கொண்டு, அனலில் கறி வாட்டும் வேலையை டாமிடம் விட்டான். தொகுதியின் பொதுத் தணலடுப்பில், தன்னைப்போலவே உணவுப் பொருளை வாட்டும் வேலையி லீடுபட்டிருந்த மற்றப் பிள்ளைகளுடன் அவனும் இருந்து வாட்டினான். கறி பக்குவப் படுவதற்குள் காலும் முகமும் உடலும் அனல் வெப்பால் கொதிக்கத் தொடங்கின.

தம் அமுதை ஆவலுடன் நோக்கிய சிறுவர்களில் சிலரை டாம் புன்முறுவலுடன் அருகே அழைத்து அவர்களுக்குச் சிறுசிறு துண்டுகள் அளித்து மிகுந்ததைத் தான் உண்டு களித்தான். வீட்டில்தானே உண்பதைவிடத் தன் தம்பி தங்கையருக்களிப்பதில் மிகுதி மகிழ்ச்சி கண்டவன் டாம். பள்ளி வாழ்விலும் அவனுக்கு அதே மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டது. ஈஸ்டும் அவன் வள்ளன்மையால் களிப்புற்றுத் தன் தோழர் ஒருவர் இருவரை அழைத்து அவர்களுக்கும் பங்கு தந்தான். களத்தில் புத்தம் புதிதாய் வந்த டாமின் ஆர்வத்தையும் திறத்தையும் கண்டு

மகிழ்ந்த இல்ல மாணவர் அவன் வண்மை கண்டு அவனை அன்றே ஒரு குட்டித் தெய்வமாகக் கருதலாயினர். ஆயினும், சிறுவரிடையே பெற்ற இப்பெருமை, சற்றுப் பெரியவர்களான குறும்பரின் பகைமையையும் வளர்த்தது.

தேநீருக்குப் பிறகு ஏவலர் மேடைகளையும் இருக்கைகளையும் துப்புரவுபடுத்த வந்தனர். ஆகவே, சிறுவர் உணவு மேடைகளினின்று அப்பாற்சென்று தணப்படுப்பைச் சுற்றி உட்கார்ந்து பேசிக்கொண்டிருந்தனர். அன்றைய பேச்சு பெரும்பாலும் ஆட்டத்தைப் பற்றியதாகவே இருந்தது. ஒவ்வொருவரும் தாம் கண்ட நிகழ்ச்சிகளைப்பற்றியும், தாம் கொண்ட பங்கைப்பற்றியும், தமக்குப் பிடித்தமான ஆட்டக்காரர் சிறப்புக்களைப்பற்றியும் பேசினர். ஒரு சிலர் தம் உடுப்பு காலுடுப்புக்களைத் தளர்த்தி ஆட்டத்தில் தமக்கு ஏற்பட்ட தழும்புகளைப் பெருமையுடன் தம் தோழர்களுக்குக் காட்டினர். பள்ளியின் பொதுப் புகழுக்கு உதவிய அம்மதிப்புச் சின்னங்களே பள்ளிச் சமுதாயத்தின் நன்மதிப்புச் சின்னங்களாயிருந்தன என்பதை டாம் உணர்ந்து கொண்டான்.

* * * *

தணப்படுப்பருகிலும் சிறுவர் நெடுநேரம் இருக்க முடியவில்லை. துப்புரவு செய்யும் பொறுப்புடைய ஏவலர் தாக்குதல் அங்கும் அவர்களைத் தொடர்ந்து அப்புறப்படுத்தியது. எல்லாரும் தத்தம் அறைகளுக்குச் சென்றனர். ஈஸ்ட் டாமைத் தன் அறைக்குக் கூட்டிச் சென்றான். அறையில் சென்றதுமே "பாடல் நேரம் விரைவில் வந்துவிடும். அதற்குமுன் அறை

யைத் துப்புரவுசெய்து உடம்பை அலம்பிக் கொள்வோம்" என்றான்.

குளிப்பறையில் இரண்டு பெரிய மங்குத் தொட்டிகள் இருந்தன. அவற்றில் நிறைய நீர் நிரப்பப் பட்டிருந்தது. அருகிலேயே சவுக்காரம், எண்ணெய், துடைக்கும் துண்டு முதலிய துணைப்பொருள்கள் வைப்பதற்கான நிலை இருந்தது. இருவரும் ஆடை அகற்றி ஒவ்வொரு தொட்டிகளுள் அமர்ந்து உடல் தேய்த்தவாறு அன்றைய நிகழ்ச்சி பற்றிப் பேசிக் கொண்டே குளித்தனர்.

பாடல் நேரம் என்பது இன்னது என்பது டாமுக்கு விளங்கவில்லை. தன் தொட்டியில் அமர்ந்த வாறே அதுபற்றி உசாவினான். ஈஸ்ட் தன் அனுபவ உணர்வின் பெருமைதோன்ற நகைத்து, "ஐயோ! நீ என்ன அறியாப் புதுப்பிள்ளையாயிருக்கிறாய். இதையெல்லாம் விரைவில் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும். ஒவ்வோர் அரையாண்டிலும் பின்வரும் ஆறு சனிக் கிழமையில் ஒவ்வொரு நாளும் நாங்கள் அனைவரும் சேர்ந்து படுக்கைநேரம் வரை பாடுவோம். இது ரக்பியின் மரபு" என்றான்.

"பாடுவது யார்?"

"ஏன்! எல்லாருந்தான். விரைவில் நீயே காணப் போகிறாய் எல்லாம்!"

ரக்பியின் பெருமையில் அதன் கல்வி கேள்விகளை விட மாணவர்களிடையே வகுக்கப்பட்டுள்ள குடியாட்சிப் பழ மரபுகளே மிகுதி இடம் பெறுவன என்ற தத்துவத்தை ஈஸ்டிடமிருந்து டாம் கற்றான். தத்துவ

போதனையுடன் நில்லாமல், நடைமுறையில் அம் மரபுகள் பற்றிய ஆசிரியனாகவும் ஈஸ்ட் அமைந்தான். இவ்வகையில் அவன் ஆர்வம் அவனைச் சம்பளமில்லா மலும் தூண்டுதலில்லாமலும் கற்பிக்கும் விருப்ப ஆசிரியனாக்கியிருந்தது.

பள்ளியில்லத்தின் கூடத்தில் இரண்டு பெரிய தணப்படுப்புக்களும் அவற்றிற் கெதிர்ப்புறச் சுவரோர மாகவும் அதனுடன் செங்கோண நிலையிலும் இருப்புப் பூணிட்ட இரண்டு மேசைகளும் இருந்தன. பிள்ளைகள் மேசைகளைக் குதிரை லாட வடிவில் இழுத்துப் போட்டனர். அவற்றின் மீது சனிக்கிழமை இரவு தோறும் அளிக்கப்பட்ட தேறலைச் சாடிகளில் நிரப் பினர். பெரிய பிள்ளைகள் பின் தம்மிடம் இருக்கும் தேறல் புட்டிகளுடனும் பாட்டுப் புத்தகங்களுடனும் வந்தமர்ந்தனர். சிறு பிள்ளைகள் அவர்கள்பின் அமர்ந் தனர். எல்லாருக்கும் பாட்டுக்கள் பாராமலே தெரிந் தாலும், புத்தகம் வைத்துப் படிப்பது மரபு மதிப்பா யிருந்தது. தவிர, பள்ளியின் தொடக்க காலத்தி லிருந்து பாடப்பட்டு வரும் எல்லாப் பாடல்களும் ஒரே கையெழுத்தேட்டில் எழுதப்பட்டு மிகுந்த மதிப் புடன் மேசைத் தலைப்பில் வைக்கப்பட்டது.

தொகுதியாக அனைவரும் பாடுவதற்கு ஆறும் படிவ மாணவரே தலைமை வகிப்பர். அவர்கள் வரும்வரை வழக்க மரபுப்படியே ஒவ்வொரு புதிய பையனும் தனித்தனி மேடைமீது ஏற்றப்பட்டான். ஒவ்வொருவனும் ஒரு வாய்ப்பாட்டுப் பாடவேண்டும் என்று கண்டிப்புச் செய்யப்பட்டிருந்தது. பாடத் தெரியாவிட்டாலும் மறுத்துவிட்டாலும், பாடல்

பள்ளியில் டாம் பாட்டுப் பாடுதல்

இடையே முறிவுற்ருலும் அவன் தண்டனையாக ஒரு சாடி உப்புநீர் குடிக்கவேண்டும். டாம் சென்றிருந்த நாளில் எவருமே பாட மறுக்கவில்லை. ஒவ்வொரு வரும் ஒரு குயிலாகவே பாடித் தம் கடமையை நிறை வேற்றினர். டாமும் தனக்குத் தெரிந்த 'தோல்மிடா' என்ற நாட்டுப் பாடலைப் பாடினுன். அது எல்லா ராலும் கைகொட்டி ஆரவாரத்துடன் வரவேற்கப் பட்டது.

அரைமணிநேரம் இங்ஙனம் தனிப்பாடலில் செல்வதற்குள் ஆரும்படிவ, ஐந்தாம் படிவ மாணவர் வந்துவிட்டனர். அவர்கள் வந்தவுடன் தலைமை யிருக் கைகளைப் பற்றி அமர்ந்தனர். முன் அமர்ந்தவர்கள் தம் வரிசையில் எழுந்து உட்காரவே, இடமில்லாத கீழ்வகுப்பு, புதியமாணவர்கள் மற்றவர்களைச் சுற்றிப் பின்னுல் நின்றனர். கோப்பைகள் அதன்பின் நிரப்பப் பட்டு அனைவரும் வரிசை முறையில் வாங்கிப் பருகினர்.

மாணவர் குழுவின் குழலிசையாளன் வழக்கப்படி முதல் பாடற்பண்ணுகிய,

> முட்ட நனைந்து, குமுறும் கடலில்,
> முழங்கித் தொடரும் புயல் பின்னுக......

என்ற பாட்டுப் பாடினுன். பின் 'பிரிட்டிஷ் துப்பாக்கி வீரர்கள்', 'பில்லி டெய்லர்', 'சீரங்கப்பட்டணம் முற்றுகை', 'மூன்று அஞ்சல்காரச் சிறுவர்' முதலிய பாட்டுக்களும் பாடப்பட்டன. இசையைவிட ஆர்வமே மிகுந்த நிலையில் எழுபது குரல்கள் பல்வேறு தொனி களிலும், பல்வேறு தாளங்களிலும் உடன்பாடித் தம் எழுச்சியைக் காட்டின.

*   *   *   *

இல்லத்தின் தொகுதித் தலைவரான வார்னர் பாட்டின் முடிவில் எழுந்தார். மற்ற மாணவரை நோக்கிப் பெருமிதத் தொனியில் அவர் பேசமுனைந் தார். ஆனல், அவரால் பேசமுடியவில்லை. பேச்சுக் கேளாதபடி பெரிய மாணவர்கள் மேசைகளையும் இருக்கைகளையும் கைகளால் புடைத்து எக்காள மிட்டனர். பின்னல் நின்ற சிறு மாணவர்களும் ஒருவர் முதுகில் ஒருவர் தட்டியும், கைகொட்டியும் ஆரவாரத்தைப் பெருக்கினர். பேச்சை இங்ஙனம் ஏன் தடுக்கிறார்கள் என்று தெரியாமல் டாம் விழித்தான். உண்மையில் தலைவர் என்ன பேசப் போகிறார் என்பதைப் பிறர் அறிந்திருந்தனர்! அதைச் சொல்லாமலே தாம் அறிவதைக் காட்டவே இந்த ஆர்ப்பாட்டம் செய்தனர்!

இறுதியில் ஒருவகையாகச் சந்தடி அடங்கிற்று; வார்னர் பேசினன்: "அன்பர்களே! நான் சொல்லப் போவதை நீங்கள் முன்கூட்டி அறிந்துகொண்டிருக் கிறீர்கள் என்பதை நான் அறிகிறேன் (மீண்டும் முழக்கம்). ஆகவே, அதைப்பற்றி நெடுநீளம் அளக்கப்போவதில்லை. அரையாண்டு முடிவில் நம்மை விட்டு மேற்படிப்புக்குச் செல்பவர்களுக்கு முதல் சனிக் கிழமையன்றே மதிப்பு வணக்கம் தெரிவிக்கும் நம் வழக்கத்தை நினைவூட்டுகிறேன் (முழக்கம்.) மதிப்புக் குரிய அப் பதினொருவரில் இன்று தனிச் சிறப்பாகப் பாராட்டுவதற்குரியவர் பெரும்பக்கம் உதை பந்தாட்டக் குழுத்தலைவராக இன்று தனிச்சிறப்புப் புகழ் பெற்ற பேட்டர் புருக் ஆவர் (முழக்கம்)."

பேட்டர் புரூக்கின் பெயர் கேட்டபோது ஏற்பட்ட முழக்கம் தீரப் பல விஞடியாயின. அதனிடையே அவர் எழுந்தார். அவரைக் கண்டதும் ஏற்பட்ட ஆரவாரக் குழப்பத்தில் ஒன்றிரண்டு நாற்காலிகளின் கால்கள் உடைந்தன. புட்டிகள் சில நொறுங்கின. சில மாணவர்கள் தொண்டையின் குரலை இழந்தனர். அவர் பேச்சின் தொடக்கச் சொற்களை இவை விழுங்கின. ஆயினும், தொடங்கிய பின் அரவம் ஓய்ந்தது. அமைதி நிலவிற்று.

மேடைப் பேச்சின் செயற்கை நடிப்பு, செயற்கை நடை எதுவும் புரூக்கின் உரையில் இல்லை. அவர் நேரடியாக நண்பர் நண்பருடன் பேசுவதுபோலவே பேசினுர்.

“பள்ளி இல்லத்தின் வீரத் தோழர்களே! எனக்கு நீங்கள் பெருமையளித்து அன்புகாட்டினீர்கள்! உங்கள் புகழுக்கும் பாராட்டுக்கும் ஆளானதுபற்றிப் பெருமைப்படுகிறேன். அதன் தகுதிக்கேற்றபடி உங்களிடம் பேசவேண்டும் என்ற அவா எனக்கு உண்டு. ஆயினும், என்னுல் இயன்ற அளவுதான் அதை நான் நிறைவேற்ற முடியும். நான் என் வாழ்க்கையின் ஓர் இனிய பகுதியை இங்கே கழித்திருக்கிறேன். எட்டு ஆண்டுகள் அதன் நற்பண்புகளை நுகர்ந்துவிட்டேன். இத்தகைய நிலையிலுள்ள ஒருவன் அதே நிலையை விரைவில் அடைய இருக்கும் தன் தோழர்களுக்கு என்ன சொல்லவேண்டுமோ, அதைச் சொல்லவே நான் ஆசைப்படுகிறேன். இது விளையாட்டுப் பேச்சன்று; அழகுப் பேச்சன்று, மனமார்ந்த பேச்சு. ஆகவே, காது கொடுத்து இதைக் கேட்பீர்களென்று வேண்டிக்கொள்கிறேன்.”

"ஆகா! கேட்போம்; கேட்போம்." 'பேசுக' என்ற குரல்கள் எழுந்து சிலநேரம் உலாவின.

"என்னை நீங்கள் பெருமைப்படுத்துகிறீர்கள். பேட்டர் (தந்தை) என்று அழைக்கிறீர்கள். நான் சொல்வதற்குச் செவி கொடுக்காவிட்டால், சொல்லிய படி நடக்க முயலாவிட்டால் அங்ஙனம் அழைத்து என்ன பயன்?"

"நம் வாழ்வு எவ்வளவோ மகிழ்ச்சிகரமானது. இவ் அரையாண்டு முடிவுக்காலத்தில் அது இன்னும் மிகுதியாகியுள்ளது. ஏனென்றால், நாம் பள்ளிமனை ஆட்டப் போட்டியில் வெற்றியும் புகழும் கண்டிருக்கிறோம். நாள் முழுதும் அதற்காகக் கடும் போராட்டமாடி மாலையில் மகிழ்ச்சியுடன் அயர்வுதீர ஆடிப் பாடிக் கூடியிருக்கிறோம். இவ் வெற்றியில் நம் மகிழ்ச்சி இரட்டிப்பானது. ஏனென்றால், பள்ளி மனையும் இத்தடவை எளிதாக நமக்கு வெற்றியை விட்டுவிடவில்லை. இறுதிவரை அவர்கள் முன் எப் போதுமில்லாத ஆர்வத்துடனும் கடைப்பிடியுடனும் பாடுபட்டார்கள். அவர்களுக்கும் இந்த அரும்பெறல் வெற்றியில் பெருமை உண்டு. அவர்கள் இறுதித் தாக்குதல் மிகச் சிறந்த முயற்சி. நம் இல்லந்தவிர, வேறு எந்த இல்லத்தையும் அது தூக்கிப் பறத்திவிடத் தக்கது. நம் பழந்தோழன் கிராப் இத் தாக்குதல் வேகத்தில் அழிந்து விடுவான் என்றுதான் நான் எண்ணினேன். அவன் உருண்டான்; புரண்டான்; துண்டு துண்டாகச் சிதறி மீண்டும் எழுந்து விட்டான் (கலகலப்பு, முழக்கம், கிராபின் முதுகில் பல கைகள் தட்டல்) இத்தனையும் கடந்து நாம் பெற்ற வெற்றி

இது. என் கடந்த எட்டு ஆண்டு வாழ்விலும் இது போன்ற வெற்றியை நான் கண்டதுமில்லை; கேட்டதுமில்லை. (வெறிகொண்ட தட்டு முழக்கம்; 'வெல்க பள்ளி இல்லம்! வாழ்க ரக்பி!' என்ற இடைவிடா நீடித்த ஆரவாரம்.)

"வெற்றி சரி! மகிழ்ச்சி சரி! ஆனால், இவற்றினும் முக்கியமானது அதன் படிப்பினைதான். நம் வெற்றியின் மறைபடிப்பினை என்ன? எதனால் வென்றோம்? மனை ஆட்டக்காரரைவிட நாம் பெரியவர்களா? அனுபவமிக்கவர்களா? தனித்தனி ஆளாக எடுத்தால், அவர்கள் ஆட்டக்காரர் நம்மைவிட இளைத்தவர்களாயிருக்க முடியுமா? எதனால் நாம் வெற்றி பெற்றோம் என்று கூறுங்கள் பார்ப்போம். (பேச்சு நிறுத்தி, அமைதியுடன் சுற்றிப் பார்த்தல். சிலர், 'உங்கள் தலைமை; உங்கள் ஆட்டத் திறன்')

"என் மீது உங்கள் அன்பு பெரிது. அன்பு என்னை மதிக்க விரும்புகிறது. அதற்காக நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அத் தகுதிக்காக நான் பெருமைப் படுகிறேன். உங்கள் மகிழ்ச்சியில் எனக்குப் பங்கு உண்டு. அது போலவே உங்கள் வெற்றியிலும் எனக்குப் பங்கு உண்டு. ஆயினும் வெற்றி உங்கள் வெற்றி; நம் அனைவரின் வெற்றி. அது முழுதும் என் தலைமையினால் அன்று; உங்கள் கட்டுப்பாட்டினால், இல்லத்தில் நீங்கள் பெற்ற பயிற்சியினாலும் உங்கள் ஒன்றுபட்ட உள்ளத்தினாலும் மட்டுமே. அத்தகைய பயிற்சியை வலியுறுத்தி, உங்கள் கட்டுப்பாட்டைக் காத்த வார்னர், ஹெட்ஜ், கிராப் ஆகிய மூன்று மணிகளையும் நான் என்ன விலைபெற்றும்

இழக்க ஒருப்படமாட்டேன் (கை கொட்டல்). வேறு எத்தகைய ஆட்ட வீரருக்கும் அவர்களுள் எவரையும் பரிமாறிக்கொள்ள ஒருப்படமாட்டேன் (மீண்டும் ஆர்ப்பரிப்பு)

"நம் வெற்றியில் நம் ஒவ்வொருவருக்கும் பங்கு உண்டானாலும், அது நம் தனி ஆள் வெற்றியன்று- நம் கூட்டு வெற்றி. அதில் நம் சிறந்த வீரர் பெருமைக் குரியவரானாலும் அது அவர்கள் குறுகிய வெற்றி யன்று; நம்முடன் சேர்ந்து அவர்கள் பெற்றுக் காட்டிய வெற்றி. அது தலைமையின் திறம் மட்டுமன்று; உங்கள் அனைவரின் ஒற்றுமை, கட்டுப்பாடு ஆகிய வற்றின் விளைவு. இதில் ஒவ்வொருவரும் ஆற்றிய பங்கு அவர்கள் முயற்சிமட்டுமன்று; பிறர் முயற்சியில் அவர்கள் கொண்ட ஆர்வம். பிறர் திறமையில் ஒவ் வொருவரும் கொண்ட நம்பிக்கை. ஒருவருக் கொருவர் செய்த ஒத்துழைப்பு மட்டுமன்று; ஒருவருக் கொருவர் காட்டிய விட்டுக்கொடுப்பு. ஒரு சொல்லில் சொல்வதானால், நம் பள்ளியில்லத்தின் கட்டுப்பாட்டில் ஒரு தனிச் சிறப்புக்கூறு உண்டு. அது வெறும் முரட்டுக்கட்டுப்பாடன்று. அது ஓர் அன்புக் கட்டுப்பாடு. அது செங்கலின் வலுவைமட்டும் பொறுத்த வலுவன்று. செங்கலுடன் செங் கலைப் பிணைத்துச் செங்கல் உடைந்தாலும், செங்கல்களின் பிணைப்பறாதபடி பிணைக்கும் சுண்ண நீற்றின் வலுவையும் பொறுத்த மதில் வலு ஆகும். இவ்வன்புக் கட்டுப்பாட்டை, இக்கடமை உணர்ச்சியை, இவ் விட்டுக்கொடுப்பை, இப் பொதுநல ஆர்வத்தை, இந்த இன ஒற்றுமை

யுணர்ச்சியை நீங்கள் தளராது காக்கவேண்டும்; வளர்க்க வேண்டும்.

"வெற்றியில் நம் அனைவருக்கும் ஆர்வம் உண்டு; புகழில் நம் அனைவருக்கும் அவா உண்டு. பள்ளியின் புகழில் மட்டுமன்று; அதன் உறுப்பாகிய இல்லத்தின் புகழ்ப்பங்கிலும் நமக்கு ஆர்வம் உண்டு. இல்லத்தின் புகழில் மட்டுமன்று; அதில் நம் ஒவ்வொருவர் தனிப்பங்கிலும் தகுதியிலும் நமக்கு ஆர்வம் உண்டு. ஆனால், நம் ஆர்வம் அனைத்திலும் பிறருக்கும் பங்கு உண்டு. நாம் பெறும் புகழ் அனைத்திலும் அடுத்தவருக்கும் பங்கு உண்டு என்பதை நீங்கள் மறந்துவிடக்கூடாது. இல்லத்தின் ஒரு மாணவன் புகழ் உச்சியடைந்துவிட்டால், ஆடிப்பாடுவது அவன் மட்டுமன்று. நாம் அனைவருமே! இது ஏன்? நம் புகழ் இல்லத்தின் மற்றவர் புகழ், இல்லத்தின் மற்ற எவர் புகழும் நம் புகழே என்பதனால் அன்றோ? இது போலவே நம் இல்லப்புகழ் பள்ளிமனை உள்ளடங்கலாக ரக்பிப் பள்ளி முழுமைக்கும், இங்கிலாந்து நாட்டுக்குமே புகழ் அன்றோ? 'ரக்பி' பள்ளி மாணவன் என்றால் இங்கிலாந்து முழுவதும் தோளுயர்த்திப் பெருமை அடைகிறதே! அது இதனாலன்றோ? நம் களத்தில், நம் வகுப்பில் நாம் மகிழ்ச்சியினால் செய்யும் ஆரவாரம் ஒவ்வொன்றும் அந்தப் பெருமிதப் பெருமைக்கான ஒவ்வொரு படியே என்பதை நீங்கள் மறந்துவிடப்படாது. (மாணவர் முகங்களில் பெருமித ஒளி வீசுகிறது)."

புரூக்கின் பேச்சு இப்போது உச்சநிலை அடைந்தது. ஆனால் அதன் தொனியில் ஒரு மாறுதல் தென்பட்டது.

*   *   *   *

புதுக்குரலில் புரூக் மீண்டும் பேசத் தொடங்கினர்.

"நம் இல்லத்தின் பண்புகள் பற்றி உங்களைப் போலவே நான் பெருமைப்படுகிறேன். நம் பள்ளியின் உயர் திறங்கள் பற்றியும் நான் உங்களைப்போலவே பெருமைப்படுகிறேன். ஆனுல், இந்தப் பெருமை நம் முயற்சி இல்லாமலா வந்துவிட்டது? நம் முயற்சியில்லாமல் வந்தால், அதில் நாம் பெருமைப் படுவதில் என்ன பொருள் இருக்க முடியும்? நமக்கு முன் இப்பள்ளியில், இந்த இல்லத்தில் ஆசிரியரும் மாணவரும் இளைய மாணவரும் சேர்ந்து முயற்சி செய்ததன் பயனுகத்தான் இதன் பழம்பெருமையாகிய மரபு நமக்கு வந்தது. நம் முயற்சியும் கூட்டுழைப்பும் தான் வருங்காலத்தில் அதன் புகழ் மரபு ஆகும். அப்படியானுல் அப்புகழ் மரபைக் கெடாமல் காக்க நம் முயற்சி பின்னும் தேவை. அது நம் கடமை.

"மரபுபற்றியும் உரிமைபற்றியும் நீங்கள் ஆர்வமுடையவர்களா யிருக்கிறீர்கள். அவற்றிற்காகப் பள்ளி ஆட்சியாளரையோ, வெளியாரையோ எதிர்த்துப் போராடவும் நீங்கள் தயங்கவில்லை. இதுகண்டு மகிழ்வும் பெருமையும் கொள்கிறேன். ஆனுல், பள்ளியின் பெருமைக்கு நீங்கள் ஆற்றும் கடமை இத்துடன் முடியவில்லை. உங்கள் கடமைகளை ஆற்றுவதில், பள்ளிக்குப் புது மரபுகளை ஆக்குவதில், பழைய மரபில் உள்ள குறைகளை நீக்கி, அதை வலுப்படுத்துவதில் நீங்கள் அக்கறை கொள்ளல் இன்றியமையாதது.

"இன்று மாலை நான் உங்களிடம் பேசவேண்டும், பேசித் தீரவேண்டும் என்று உறுதி கொண்டுள்ள பகுதிக்கு நான் இப்போது வருகிறேன்.

"நான் கூறவிரும்பும் செய்திகள் இரண்டு. அவை இதுவரை நீங்கள் ஆரவாரத்துடன் வரவேற்றது போல, வரவேற்கத் தக்கதாயில்லாமலிருக்கலாம். அவை உடனடியாக உங்கள் ஆர்வத்தைத் தட்டி எழுப்பாமலிருக்கலாம். ஆனால் பள்ளியின் வருங்காலப் புகழிலும் வளர்ச்சியிலும் அக்கறைகொண்டவர் எவரும் ஆரவாரத்துக்காக மட்டும் எப்படிப் பேச முடியும்? ஆகவே, என் கடமை என்று கருதியே அவற்றைக் கூறுகிறேன். என்னை நீங்கள் மதித்துப் புகழ்ந்து, உங்கள் தலைவன் என்று பெருமைப் படுத்தினீர்கள். அத்துடன் அத்தகைய பெருமதிப்புக்குரிய இடத்தைவிட்டு நானும் என் தோழர் சிலரும், எங்கள் விருப்பத்துக்கு எதிராக, ஆனால் எங்கள் கடமையுணர்ச்சிக்குக் கட்டுப்பட்டு, வேறு துறைகளுக்குச் செல்ல வேண்டியவர்களா யிருக்கிறோம். ஆகவே, என் கடைசி அனுபவ உரைகளாக, என் பிரிவுநேர விருப்பமாக இவற்றைக் கூறுகிறேன்.

"முதலாவது நம் ஒற்றுமை இன்று வலுவுடையதே. ஆனால், அந்த வலுவைக் குறைக்கும் செய்திகள் பல உள்ளூர மலிந்து வருகின்றன. வலிமைமிக்க பிள்ளைகள் எளிய பிள்ளைகளை அடக்கி வேலை வாங்குவது, கொடுமைப் படுத்துவது, அவர்கள் உரிமைகளைத் தமதாக்குவது ஆகிய செய்திகள் மறைவிலும், சிலசமயம் வெளிப்படையாகவும் நடைபெறுகின்றன. (அட்டூழியக்காரர் பக்கம் எல்லார்

கண்களும் சாய்கின்றன). இவற்றைத் தண்டனையால் போக்குவது தவறு; அது நம் பள்ளியின் குடியாட்சி உரிமைக்கு மாறானது. இவற்றை ஆசிரியரோ தலைவரோ, தலையிட்டுக் கண்டிப்பதைக்கூட நான் விரும்பவில்லை. ஏனென்றால் இது அவற்றை இன்னும் மறைநிகழ்ச்சிகளாக்கி நம்வாழ்வை அரிக்கும். இவை தவறு என்ற பொது உணர்ச்சியை நீங்கள் வளர்க்க வேண்டும். இவற்றைச் செய்பவர் பள்ளியின் வருங்காலப் புகழை உள்ளூர அரிக்க உதவுபவர் என்ற எண்ணம் உங்களிடையே பரவவேண்டும். (அட்டூழியக்காரர் கண்கள் கீழே கவிழ்கின்றன).

"நான் கூறவிரும்பும் இன்னொரு முக்கியமான செய்தி ஒன்று இருக்கிறது. அதை இதுவரை எனக்குக் கூறத்துணிவும் இல்லை, வாய்ப்பும் இல்லை. இப்போது கூட அதைப் பலர் மனக் கசப்புடன்தான் கேட்பீர்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். ஆனால் உங்கள் ஆரவாரப் புகழைப் பெற்றுச்செல்லும் நான், இகழுக்கஞ்சி இதைச் சொல்லாமல்போனால், அந்தப் புகழுக்கு நான் உண்மையில் தகுதியற்றவனே ஆவேன் என்று எண்ணுகிறேன்.

"உங்களில் பலர் 'இந்தப் புதிய தலைவர் நம் பழைய மரபுகளையும் உரிமைகளையும் போக்க வந்திருக்கிறார்; அம் முயற்சியை எவ்வழியாலும் எதிர்க்க வேண்டும்' என்று முணுமுணுப்பதை நான் கேட்டிருக்கிறேன். (மாணவரிடையே பெருத்த கலசலும் பரபரப்பும்). 'வாழ்க ரக்பி மரபுரிமைகள், ஒழிக மாறுதல் விரும்பும் புதிய ஆட்சி,' என்ற கூக்குரல் ஆதரவு பெற்று வருவதையும் நான் அறிவேன்.

ஆனால், உங்களால் பாராட்டப்பட்ட தோழன் என்ற முறையில் கூறவிரும்புகிறேன்—அதை நீங்கள் எப்படி எடுத்துக்கொண்டாலும் அது உங்கள் பாடு, உங்கள் உரிமை—உங்கள் கூக்குரல் பழைய புகழை வளர்க்காது, அதைக் கெடுக்கக்கூடச் செய்யும். புதிய தலைவருடைய முயற்சிகள் இனிப்பானவையா யில்லாமலிருக்கலாம். ஆனால், பள்ளியின் கட்டுப்பாட்டை வளர்த்து, புகழைப் பேணுபவையாகவே அவை அமைந்துள்ளன என்று நான் உறுதியாகக் கருதுகிறேன். இத்தகைய முயற்சி யில்லாவிட்டால் பழம் புகழ் நீண்டநாள் நிற்காது. தந்தைவழிச் செல்வத்தைப் பேணிச் செலவழிக்கும் முயற்சியில்லாதவன் செல்வநிலை விரைவில் சீரழிவது போல, அது விரைவில் அழிவுறும்.

"இந்த இரண்டு செய்திகளிலும் உங்களிடையே கருத்து மாறுபாடு இருக்கலாம். அதை வரவேற்கிறேன். என் கருத்தை நீங்கள் பின்பற்ற வேண்டுமென்றில்லை. ஆனால், நீங்கள் இதுபற்றிச் சிந்தியுங்கள். உங்களுடன் உழைத்து உங்கள் புகழில் பங்குகொண்டு பிரிந்து செல்லும் சமயத்தில், உங்களுக்கு என் அன்புரையாகவும் அறிவுரையாகவும் இதைக் கொள்க. அது நாளடைவில் பயன்தரும் என்றும் நம்புகிறேன்.

"ரக்பியின் பழம்புகழ் பெரிது. அதை நீங்கள் உங்கள் வாழ்வில் இன்னும் பெரிதாக்கியுள்ளீர்கள். இனி அது புதிய தலைவர் ஆட்சியின் பயனாக இன்னும் வளரும் என்றும் நம்புகிறேன். வணக்கம்"

கோடையிடி இடித்து நிறுத்தியதுபோல மாணவரிடையே சிறிது நேரம் அமைதி குடிகொண்டிருந்தது.

பின் மீண்டும் "வாழ்க ரக்பி, வாழ்க புரூக்" என்ற குரல்கள் எழுந்தன. கசப்பான மருந்து தரும் தாயிடம் வன்சினங் காட்டும் பிள்ளைபோல் மாண வர் சமூகம், புரூக்கின் அறிவுரையால் சிறிது கசப்ப டைந்து, பின் தன் இயற்கைப் பாசமும் ஆர்வமு மீதூரக் கிளர்ந்தெழுந்தது.

புரூக் எதிர்பார்த்த பயன் முடிவில் ஏற்பட்டது. மாணவர்களில் பலர் அன்றுமுதல் இரண்டு செய்திகளையும் பற்றிச் சிந்திக்கத் தொடங்கினர்.

* * * *

ரு. தலைவர் ஆர்னல்டு

டாம் பிரௌன் ரக்பியில் சேர்ந்த போது அப் பள்ளியில் தலைவர் அல்லது தலைமையாசிரியரா யிருந்தவர் அறிஞர் ஆர்னல்டு. அறிவு, கண்டிப்பு, அன்பு ஆகிய மூன்று பண்புகளிலும் அவரிடம் மேம்பட்ட பண்பு எது என்று கூறமுடியாது. அவற்றுள் மூன்றும் சரிசமமாகவே அவரிடம் குடி கொண்டிருந்தன என்னலாம். ஆயினும் அவரைக் காண்பவர் கண்களுக்கு அவர்கள் மனப்பாங்குக்கு இசைய மூன்று பண்புகளுள் ஏதேனும் ஒரு பண்பு அல்லது இரண்டு பண்பு முனைப்பாகத் தெரிந்தன. மற்றப் பண்பு அல்லது பண்புகள் அவரிடம் இல்லையோ என்று அவர் பண்பு நிறைவைக் காணுதவர் நினைத் தனர். எனினும் நாளடைவில் தெரிந்தும் தெரி யாமலும் அவரது முப்பண்பின் சரிசம அமைதி பலரையும் ஆட்கொண்டுவிட்டது. பேட்டர் புருக் பேசியதிலிருந்து அவர் அவரது பண்பமைதியை ஓரளவு முழுவடிவில் அறிந்திருந்தார் என்றே தோன் றிற்று. ஆனுல் மாணவரில் பெரும்பாலார் அவ ரிடம் கண்டிப்பு என்ற ஒருபண்பையே காணமுடிந்தது. அவர்கள் அவரைக் கண்டு அஞ்சினராயினும் அவ் வச்சம் மதிப்புடன் வெறுப்பையும் உள்ளூர உண்டு பண்ணுமலிருக்க முடியவில்லை.

பேட்டர் புருக் மற்ருெரு சமயம் அறிஞரைப் பற்றிப் பேசநேர்ந்த போது, விருந்து வேளையில் கூறிய அறிவுரைக்கு மேலும் விளக்கம் தந்தார் :

"அறிஞர் ரக்பியின் தலைமையேற்றுச் சில பல நாட்களாய்விட்டன. இதற்குள் ரக்பியின் பழைய

மாணவருட் பலர் அவரைப் படிப்படியாக அறிந்து கொண்டுதான் வருகின்றனர். 'ஒழிக அறிஞர் புத்தாட்சிமுறை' என்று கூவுவது இன்னும் எளிதாயிருக்கலாம், அதுவும் நம் குடியாட்சி மரபையோ பேச்சுரிமையையோ அவர் மாற்றிவிடாத காரணத்தால்தான்! ஆனால், கூறுவதைச் செயலில் கொண்டு வரும் காரியம் எவ்வகையிலும் எளிதன்று. அவர் தம் கடமையில் ஒரு சிறிதும் பிறழவில்லை. தம் வேலையில் தாமே கண்டிப்புச் செய்து கொள்கிருர். ஆகவே, அவர் கண்டிப்பைத் தளர்த்துவதோ மீறுவதோ அரிது. விரும்புபவர்களும் சரி, விரும்பாதவர்களும் சரி, அவரைப் பின்பற்றியே ஆக வேண்டியிருக்கிறது. அவரை எதிர்த்துக் காரியம் கொண்டு போவது என்பது முடியாதது.

"அறிஞர் போக்கை விரும்பாதவர்கள் கூறும் குற்றச் சாட்டுத்தான் என்ன? அவர் பழைய மரபுகளையும் பழக்கங்களையும் அடக்கி அழிக்கிருர் என்று கூறப்படுகிறது. உங்கள் எல்லாருக்கும் தெரியும், நான் ஆதிக்கத்தை எதிர்க்காமல் அப்படியே நிலத்தில் கிடந்து வரவேற்பவன் அல்லன் என்று. அவர் குளிப்பது கூடாது என்று இயற்கை அமைதியை மீறினல், அல்லது உதைபந்து, மரப்பந்து, ஆடக்கூடாது என்று கூறி ரக்பியின் புகழுக்கு ஊறுதேடினல், உங்கள் அனைவரையும் ஒருபடி முன்சென்று தாண்டி நான் அதை எதிர்ப்பது உறுதி. ஆனல் நாம் காண்பது என்ன—அவர் அவற்றை அழிக்க முனையவே இல்லை, நேர்மாருக அவற்றை ஊக்கிவளர்க்கவே பாடுபடுகிருர் என்று காண்கிருேம். நம் பந்தய ஆட்டத்தின் கடைசிக் கூட்டத்தில் அவர்தம் மனைவியாருடன்

மாடியில் வந்து நின்று அரைமணி நேரம் ஆட்டத்தைக் கண்டு களித்து நம்மை ஊக்கியதை யார் அறிய மாட்டார்கள்? ('வாழ்க அறிஞர், வெல்க ரக்பி' என்ற முழக்கம்.)

"மாணவர்களுடைய குடியாட்சி முறையை ஒழித்து அவர் நேரடியில் அடக்குமுறை செய்ய முனைகிறார் என்று சொல்லமுடியுமா? அப்படியானல் நான் அவர் ஆட்சிக்காக உங்களிடம் பரிந்து பேச வரவேமாட்டேன். நேர்மாருக அவரை எதிர்ப்பதில் உங்கள் முன்னணியிலேயே நான் இருப்பேன். ஆனல், அவர் குடியாட்சி மரபுகளுக்கு முழுமதிப்புக் கொடுக்கிருர். இதற்கு வேறு சான்று வேண்டியதில்லை. அவர் வெளிப்படையாகக் கண்டிக்கும் செயல்களைக் கூட, அவர் குடியாட்சி மரபு மீறி அடக்க முயற்சி செய்யவில்லை. தலைவர் என்ற முறையில் தம் கண்டிப்பைப் பயன்படுத்தியே அவற்றை எதிர்க்கிருர். அந்தக் கண்டிப்பை நீங்கள் எதிர்த்துப் பார்க்கிறீர்கள். பார்த்தவர்கள் அறிவீர்கள், அது எஃகுக் கண்டிப்பு என்று. அதை எதிர்ப்பவர்கள் கருங்கற்பாறையை எதிர்த்து மோதும் அலை ஆகின்றனர்.

"உங்கள் பக்கம் இளமை இருக்கிறது. ஆங்கிலக் கல்வி நிலையங்களின் குடியாட்சி மரபு தந்த உரிமை இருக்கிறது. இரண்டையும் நீங்கள் நன்மைக்கும் பயன் படுத்தலாம்; தீமைக்கும் பயன் படுத்தலாம். ஆட்டக் களத்தில் அதன் நன்மையைப் பார்க்கிருேம். உங்கள் ஏட்டுக் கல்வியில், சமயவாழ்வு, ஒழுக்கம் ஆகியவற்றில் அதன் குறைபாட்டைக் காணலாம். உங்கள் ஓய்வு நேரச் சுதந்திர வாழ்வில் அதன் முழுத் தீமைகளையும் பெறுகிறீர்கள்.

"அறிஞர் ஆர்னல்டு உங்கள் உரிமையை, சுதந்தரத்தை அகற்ற எண்ணவில்லை. வளர்க்கவே விரும்புகிருர். ஆனல், அதே சமயம் அவற்றை நீங்கள் தவருன வழியில் பயன்படுத்தாமல் தடுக்கவும், நல்ல வழியில் பயன்படுத்தும்படி ஓரளவு உங்களைக் கட்டுப்படுத்தித் தூண்டவும் முயற்சி எடுத்து வருகிருர். உங்களில் நல்லவர், உயர்ந்த நோக்கமுடையவர் அவருடன் இதில் ஒத்துழைப்பதே தகுதி என்றும், அதன் மூலம் உண்மையான குடியாட்சி மரபு வலுப்பட்டு வளரும் என்றும்தான் நினைக்கிறேன். அத்துடன் எதிர்க்க எண்ணுபவர் வெற்றியும் அடையவில்லை என்பதை நீங்கள் காண்கிறீர்கள். அவர்கள் செய்யக் கூடியதெல்லாம், குடியாட்சியின் பெயரால் அதன் முழு வெற்றியையும் புகழையும் சிறிதுகாலம் தடுத்து வைப்பதே.

"அறிஞர் ஆர்னல்டு போன்ற ஆற்றல் வாய்ந்த தலைவர் இருக்கும்வரை வெற்றி தோல்வி பொறுப்பு முழுதும் அவரிடமே இருக்கும். ஆகவே, ஒத்துழையாமை மனப்பான்மையை உதறி எறிந்து மனமார்ந்த ஒத்துழைப்பைத் தரும்படி எல்லோரையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்."

* * * *

பேட்டர் புருக்கின் இவ்வறிவுரையும் விளக்கமும் அமைதியுடன் ஏற்கப்பட்டது. அதனை எதிர்த்து முணுமுணுத்தவர் மிகுசிலரே. அவர்கள் எப்போதும் பிறர் அன்பை எதிர்பாராமல், தம் ஆற்றலால் பிறரை அடக்கியாண்டு, பெரும்பாலான பள்ளி உரிமைகளைத் தம் உரிமைகளாக்கியவர்களேயாவர்.

ஆயினும் மிகுபலர் அவர்களை எதிர்க்க அஞ்சியவர்களாதலால், புரூக்கின் பேச்சினால் அகத்தே ஏற்பட்ட மாறுபாடு புறத்தே புலனாகவில்லை.

டாம் பிரௌணுக்கு இப்பேச்சு ரக்பி பள்ளியின் நிலையை அறிய ஒரு பீடிகையாக மட்டுமே இருந்தது. அவன் அப்பேச்சை முற்றிலும் வாங்கிக்கொள்ள முடியவில்லை. அறிஞர் ஆர்னல்டைப்பற்றிய ஓர் அச்சமும் மதிப்பும் ஏற்படமட்டுமே அது காரணமாயிருந்தது. ஆனால் ஈஸ்டுக்கு இந்நிலை இல்லை. பள்ளியின் மரபுகள் வகையில் அவன் மாறாப்பற்றும் மட்டற்ற பெருமையும் உடையவனாயிருந்தான். தலைவரின் போக்கு அவன் எதிர்ப்பையே பொதுவாகத் தூண்டியிருந்தது. ஆனால், மரபுகளிடையே சிறு பிள்ளைகளை, ஏலமாட்டாப் பிள்ளைகளை—வலிமையுடைய ஆதிக்க மாணவர் அடக்கியாள்வதும் கொடுமைப் படுத்துவதும் மட்டும் அவனுக்கு முற்றிலும் பிடிக்கவில்லை. ஆனால், இத்துறையிலும் அவன் தன் கண்டனத்தை வெளிப்படையாகக் கூற முடியவில்லை. அவன் உள்ளூர அவ்வாதிக்கவாதிகளின் அடக்குமுறைகளுக்கு அஞ்சினான். அந்த அச்சத்துடன் பொதுவாகத் தலைவர்கள் போக்கையும் கண்டிப்பையும் கண்டு அஞ்சும் அச்சமும் கலந்திருந்தது. போலி அச்சமும் நல்லச்சமும் கலந்த இடத்தில், போலி அச்சத்தின் வலு இரட்டிப்பாயிற்று.

புரூக் பேசியபோது பெரிய பையன்களின் முணுமுணுப்பைச் சிறிய பையன்களின் ஆரவாரம் மெள்ள வென்றது. பிள்ளைகளிடையே ஆட்டக்களத்தின் வெற்றிகள் மூலம் புரூக் அடைந்த புகழ் இருந்த சிறு

வெறுப்பையும் படிப்படியாக வென்றது. புருக் இவ்வகையில் அடைந்த வெற்றியும் அவர் இடைவிடாது தலைவர் பண்புகளில் காட்டிய ஆர்வமும் தலைவர்க்கெதிரான மனப்பான்மையைச் சிறிது சிறிதாகவேனும் குறைத்தே வந்தது.

ஆங்கிலப் பொதுமக்களிடையே பழமைப் பற்று மிகுதி. அது ஆழ்ந்து வேரூன்றியது. காலத்தின் போக்கும் கால உணர்வும் அவ்வக்காலத்தில் சீர்திருத்தங்களுக்கு வழி வகுத்தாலும், இவ்வுள்ளார்ந்த பழமையார்வம், அம்பு கிழித்த நீர் மீண்டும் கூடிவிடுவது போல எளிதில் திரும்பவும் வந்து அடைகிறது. ஆங்கிலப்பள்ளிச் சிறுவர்களோ இவ்வகையில் பொது மக்களுக்கே முன்மாதிரியாகத் தக்கவர்கள். பழமையில் அவர்கள் பல இன்னல்களையும் இக்கட்டுகளையும் நுகராமலில்லை. ஆனால், அவற்றுடன் அதன் இன்பங்கள் பிரிக்க முடியாதபடி இணைந்திருப்பதாகவும்; இன்னல்கள் போனால் அத்துடன் அவ்வின்பங்களும் போய்விடக் கூடுமென்றும்; பழகிவிட்ட இன்னல்கள் போனால், அவற்றினிடத்தில் வேறு ஏதாவது புது இன்னல்கள் வரக் கூடுமென்றும் அவர்கள் அஞ்சினர். ஆகவேதான் அவர்கள் பழகிப்போன சின்னஞ்சிறு குறைகளையும் நன்மை தீமைகளையும் ஒரே பழமையாக்கி, அத்தனையும் தெய்வத் திருநெறி முறைகள் என்று விடாப்பிடியாய்க் கொண்டனர்.

ரக்பியின் புகழுக்கு அதன் பழைய மரபுகள் பெரிதளவு காரணம் என்பதில் ஐயமில்லை. அதன் குடியாட்சி மரபுகள், அதன் ஆட்டக்களப் புகழ், அதன் கட்டுப்பாடு ஆகியவை இத்தகையன. அறிஞர்

ஆர்னல்டு இவற்றை நல்லவை, நேர்மையானவை என்றே கருதினர். பிள்ளைகளைவிடப் பதின்மடங்காக அவர் அவற்றை மதித்துப் போற்றி வளர்க்கப் பாடு பட்டார். ஆனல், பள்ளியின் வாழ்வில் பல தலைவர்கள் கண்களைத் தப்பிப் புதிய பழமைகள் புகுந்திருந்தன. இவை நல்லவையோ நேர்வையானவையோ அல்ல. உண்மையில் பள்ளியின் திட்டமிடப்பட்ட வாழ்வின் பகுதிகளாகிய பழம் பழமையுடையவையு மல்ல. இவற்றை ஒழிக்கக் கங்கணங்கட்டி எழுந்தார் அவர்.

போலிப் பழமை வாதிகளாகிய பல மாணவ வீரர் களுடன் இவ்வகையில் அவர் மோதநேரிட்டது. ஆனல், மோதுதல் ஏற்பட்ட இடமெல்லாம், கொந்தளிப்பும் கோபமும் மாணவர்களிடம் இருந்தன. அறிஞரிடம் அமைதிதான் குடிகொண்டிருந்தது. அதேசமயம் அவரே வென்ருர். அவர் விட்டுக் கொடுக்கவில்லை, மாணவர்களே தாம் விட்டுக்கொடுக்க நேர்ந்தது. ஒவ்வொரு துறையாக அறிஞர் வெற்றி பெற்ருர். ஆனல், அவர் வெற்றியின் சுவடுகள் வாய் விடா மனக்கசப்பாகப் பல மாணவரிடம் வளர்ந்தன. அறிஞர் இவற்றை அறிந்தும் அறியாதவர் போல இருந்துவந்தார்.

மாணவர்களுக்கும் அவர்கள் மனக் கசப்புக்கும் இடையே இப்போது புருக் வந்து நின்ருர். புருக்கை அவர்கள் வெறுக்கமுடியவில்லை. ஆனல், புருக் அறிஞரைப் போற்றினர். மனக்கசப்புப் படிப்படி யாகத் தளரத் தொடங்கிற்று. ஆயினும் ஒரு சிலர் மனக்கசப்பு நீடித்தது. மற்றவர்களிடமும் ஆர்வமற்ற

நிலை மனக்கசப்பையும்விட மோசமான நிலையா யிருந்தது. குடியாட்சியின் உயிர்நிலை ஆர்வமே. அது எங்கும் குன்றியிருந்தது.

*   *   *   *

பள்ளியில் சேர்ந்த முதல்நாளின் முடிவிலேயே டாம் தலைவர் ஆர்னல்டின் பெரும்பண்புகளை ஓரளவு உணர வாய்ப்புக் கிடைத்தது.

மணி பத்தடிக்க இன்னும் கால்மணி நேரம் இருக்கும்போது தொழுகைமணி அடித்தது. ஆறுவது ஐந்தாவது படிவப் பிள்ளைகள் சுவரோரத்தில் தணப் படுப்புக்களுக்கருகில் முதுகுகாட்டி வரிசையாய் வந்து நின்றனர். கீழ் ஐந்தாம்படிவப் பிள்ளைகளும் மற்ற உயர் இடைத்தர வகுப்புப் பிள்ளைகளும் நடுவேயுள்ள மேடைப் பலகையைச்சுற்றி நின்றனர். டாம் இவர் களிடையே, மேடையின் கீழ்க்கோடியில் நின்றிருந்தான். ஈஸ்ட் அவனைவிடப் பல மாதங்கள் முந்தியவனாதலால், அவனிடமிருந்து அகல இருந்தான்.

முதல் நாளிலேயே டாம் பள்ளி மாணவரின் உள்ளக் கிளர்ச்சிகளில் முழுப்பங்கு கொண்டிருந்தான். மற்ற மாணவர்களைப் பின்பற்றி அவன் உடல் வாளா இருந்தாலும், உளம் அமைந்து இருக்க முடியவில்லை. ஆட்டக்களக் காட்சிகள் அவன் மனக்கண்முன் ஒன்றொன்றாக வந்து கூத்தாடின. விருந்து மண்டபத் தின் பாடல்கள் அவன் அகக் காதுகளில் 'பொம்' மென்று வண்டுகள்போல் இரைந்து கொண்டிருந்தன. இவற்றினிடையேயிருந்து தன் உள்ளத்தை இழுக்க அவன் முயன்றான். சுற்றிலும் உள்ள மாணவரின்

பகட்டான உள்ளுடுப்புக்கள் அவன் கண்களைப் பறிப்பனவையாயிருந்தன. ஆனால் அவைகூட அவன் கவனத்தை அகத்தேயிருந்து புறத்தே திருப்ப முடியவில்லை.

தணப்படுப்புக்களின் ஒளியும் கூடத்தில் உள்ள ஒன்றிரண்டு விளக்குகளின் ஒளியும் மாணவர்களைச் சூழ்ந்திருந்த இருளை இப்போது அரையிருளாக மட்டுமே ஆக்கியிருந்தன. ஆகவே, திடுமென ஒருபுறமிருந்து ஒளிக்கதிர் வீசியதும் எல்லார் கண்களும் அப்பக்கம் திரும்பின. தலைமை ஏவலாள் கையில் ஒரு விளக்குடன் மாடிப்படியிலிருந்து இறங்கி வந்தான். அவனைத் தொடர்ந்து நீண்ட கறுப்பு அங்கியும் தலையணியும் அணிந்து, கையில் திருநூலுடன் ஒரு பெருமித வடிவம் ஆரஅமர இறங்கிவந்தது. அதுதான் தலைவர் ஆர்னல்டு என்று மாணவருக்குச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. பிள்ளைகளிடையே நிலவிய அரையிருள் மட்டுமன்று, அரைகுறை அரவமும் முற்றும் அகன்றது. இருளை அகற்ற ஒளியைக் கொண்டு வந்தது போலவே, ஓசையை அகற்ற மோனத்தையும், அசட்டை மனப்பான்மையை அகற்றக் கவனத்தையும் அவர் தம்முடன் கொண்டு வந்தாரோ என்று தோன்றிற்று.

அவர் பிள்ளைகளின் நடுவே நடக்கிறார். அவர்கள் இருபுறமும் வழிவிட்டு நிற்கின்றனர். நடுவிடத்தில் வார்னர் இருக்கையின் அருகிலுள்ள தம் தனியிருக்கையின் முன் சென்று நின்று ஒரு கணநேரம் தனி வழிபாடாற்றி அவர் அமர்கிறார். அவர் குறிப்பறிந்து இல்லத் தலைவர்களும், அவர்களின்பின் மாணவர்களும் அமர்கின்றனர்.

வார்னர் ஒவ்வொருவராகப் பிள்ளைகள் பெயர்களை வாசிக்கிறான். ஒவ்வொருவராக எழுந்து பள்ளிக்கு வணக்கம் செலுத்தி, 'இதோ' என்று கூறி அமர்கின்றனர். தலைவர் பேரளவில் கண்டிப்புடையவர், மாணவர்களை அடக்குபவர் என்றுடாம் கேள்விப்பட்டிருந்தான். அந்த ஆர்னல்டு இவராயிருக்கக் கூடுமா என்று அவன் வியப்படைந்தான். ஏனெனில் அவர் யாரையும் எதையும் கவனிப்பதாகவே தோன்றவில்லை. தம் ஒழுங்கைத் தாம் காப்பவர்போலச் செம்மாந்து, முழுதும் தன்னிறைவுடன் அமைந்து வீற்றிருந்தார்.

வார்னர் கடைசிப் பெயர்களை வாசிக்கும்போதே, அறிஞர் தம் கையிலுள்ள புத்தகத்தைத் திறக்கிறார். முன்பே அதில் ஒரு பக்கம் அடையாளம் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. கடைசிப்பெயர் முடிந்து, வார்னர் பெயர்ப் பட்டியை மூடியதும் அவர் எழுந்து நிற்கிறார். அவர் விரல்கள் புத்தகத்தின் திறந்த பக்கத்தில் அன்றைய தொழுகை வாசகத்தின்மீது பதிகிறது. அவர் பார்வையோ நேராக, தம் மூக்கையே தாம் பார்ப்பவர்போல அமைந்துள்ளது. ஆயினும் எல்லாவற்றையும் அவர் கவனிக்காவிட்டாலும், ஒழுங்குக்கு ஊறு ஏற்படும் இடத்தைமட்டும் அவர் துருவுகிறார் என்ற தோற்றம் இருந்தது. ஏனெனில் ஊசி விழும் அரவம் எந்தப்பக்கமாவது கேட்டால்கூட, அவர் காதும் கண்ணும் அந்தப்பக்கம் சாய்வதுபோல் தோற்றிற்று.

தொழுகை அமைதியுடன் முடிந்தது. அறிஞர் முகத்தில் இருந்த செம்மாந்த அமைதி செவ்விய முறுவலாகப் படர்ந்தது. தொழுகை நேரம் முடிந்த

தென்பதற்கு அது அறிகுறி. அருகிலுள்ள வார்ன ரையும் பிறசில தலைவர்களையும் நோக்கி, இன்று பாட்டு நாளன்றோ? என்றார். அவர்கள் தலையசைத் தனர். "சரி, தேறலும் பருகுநீரும் இன்று சற்றுத் தாராளமாக வழங்கப்படும். கட்டுப்பாடற்று அரைமணி நேரம் களித்து ஆடிப்பாடி இருங்கள். தொடக்கத்தில் உங்களுடன் இருந்து, அதில் சிறிது பங்குகொண்டு, நடுவில் எழுந்து போய்விடுவேன்," என்றார் அவர்.

அவர் மாணவர்மீது பெற்ற செல்வாக்கின் மறை திறவை டாம் அப்போது உணர்ந்தான். நல்ல காரியங்களில் மாணவருள் ஒருவராகவும் அல்லாத வற்றில் தலைவராகவும் அவர் நடந்துகொண்டார் என்பதை இன்றே அவன் கண்டான். அவர் இருக்கும் போதே அவர் குறிப்பறிந்து தலைவர்கள் கட்டுப் பாட்டைத் தளர்த்தத் தொடங்கினர். அவர் உடனி ருந்தும் அவர் புன்முறுவல் அவர்களை ஊக்கிற்று. மணிப்பொறியின் உயிருறுப்பு சிறிது அசையத் தொடங்கியதும் பிற உறுப்புக்கள் ஓடியாடுவதைப் போல, மாணவர்கள் கட்டுத்தளர்ந்து ஆரவாரித் தெழுந்தனர். சிறிது நேரத்திற்குள் எல்லாம் ஒரே ஆடலும் பாடலும் கொம்மாளமும் ஆயிற்று. தலைவர் இத்துணையும் பார்த்தும் பாராததுபோல் இருந்ததுடனன்றி, மிகுதி ஆடி ஆரவாரித்தவர்களைத் தட்டிக்கொடுத்து ஊக்கினார். பத்துக்கணங்கள் செல்லுமுன் அவர் வந்தபடியே, ஆனால் பெருமிதத் தோற்றமின்றி, நழுவினார்.

எல்லாரும் ஆடிப்பாடி அலுப்படைந்தனர். சிலர் தூங்கி வழியக்கூடத் தொடங்கினர். அரைமணி

இறுதியில் வார்னர்மட்டும் ஆடி ஓயாத குரலில், 'பாட்டு நேரம் முடிந்தது. யாவரும் படுக்கைக்குச் செல்லலாம்,' என்றான். மெல்ல மெல்ல எல்லாரும் கலைந்தனர்.

*   *   *   *

டாமும் ஈஸ்டின் அறைநோக்கி நடந்தான். அவன் உள்ளத்தில் ரக்பியின் மற்றெல்லாக் காட்சிகளும் ஓய்வுற்றன. தலைவர் ஆர்னல்டுபற்றிய எண்ணங்களே மீட்டும் மீட்டும் எழுந்தன. கேள்வி மூலம் பள்ளியின் புகழில் அவன் கொண்ட ஆர்வமும், வந்த முதல்நாளிலேயே அவன் கண்ட நிகழ்ச்சிகள் மீதும் தோழர்கள்மீதும் அவனுக்கு ஏற்பட்ட ஆவலும் எப்படியோ இந்த ஒரு உருவத்தின் முன் ஒதுங்கி இடம் விடுவதாக அவனுக்குத் தோன்றிற்று. அவன் இவ்வெண்ணங்களினிடையே அலைக்கழிக்கப் பட்டுக் கால் எங்கே இழுத்துச் செல்கிறது என்பதை அறியாதவனாய்ச் சென்று கொண்டிருந்தான். பின்புறமிருந்து ஈஸ்ட் தன் சட்டையைப் பிடித்து இழுத்த போதுதான், அவனுக்குத் தன் உணர்வில் ஒரு பாதி மீண்டது. 'என்ன, நம் அறை நோக்கி வராமல், டாக்டர் வீடுநோக்கிச் செல்கிறாயே!' என்று ஈஸ்ட் கேட்டபோதுதான் அவனுக்கு முழு உணர்வும் திரும்பியது. தன் கால்கள் தன்னையுமறியாமல், தலைவர் மாளிகை நோக்கியே சென்றது கண்டு, அவன் காரணம்கூற அறியாமல் விழித்தான்.

"டாம்! நீ வந்த முதல் நாளிலேயே உனக்கு எத்தனையோ புத்தனுபவங்கள் ஒன்றாகக் காத்திருக்கின்றன. நீ யோகசாலிதான்," என்றான் ஈஸ்ட்.

“இன்னும் என்ன புத்தனுபவம் ஈஸ்ட்? இப்போதுதான் மணி பத்தரைக்கு மேலாகிவிட்டதே?” என்று கேட்டான் டாம்.

பிள்ளைகளில் பெரும்பாலார் அவரவர் அறைகளுக்குச் செல்லாமல் அங்குமிங்கும் பதுங்கி ஓடியும் ஒளிந்தும் திரிந்தனர். ஈஸ்ட் அவர்களைச் சுட்டிக் காட்டி, “இதோ இவர்கள் ஏன் ஒளிந்து திரிகின்றனர் தெரியுமா?” என்றான். டாம் ‘தெரியாது’ என்று ஒத்துக்கொண்டான்.

நீ சனிக்கிழமை பார்த்து, அதுவும் பிற்பகுதிச் சனிக்கிழமை பார்த்து வந்ததனால், இவ்வளவையும் ஒரு நாளில் அறிய முடிகிறது. ‘இதற்குமுன் நீ எப்போதாவது எங்காவது கம்பளிக் கூத்து ஆடியிருக்கிறாயா?’ என்று வினவினான். டாம் அந்தப் பெயரையே கேட்டதில்லை.

“ரக்பி பள்ளியில் சனிக்கிழமை போன்ற சுதந்தர நாட்களில் முழுச் சுதந்தரத்தையும் பெரிய பிள்ளைகள், சிறப்பாகப் பிறரைக் கொடுமைப்படுத்தும் பெரிய பிள்ளைகள்தாம் அனுபவிக்கின்றனர். மற்றவர்கள் பகலெல்லாம் அனுபவித்ததற்கு வட்டியும் முதலும் சேர்த்து இரவில் படுக்குமுன் கொடுத்தாக வேண்டும். புதுப்பிள்ளைகள், சிறு பிள்ளைகள், கீழ்வகுப்புப் பிள்ளைகள் ஆகியவர்களுள் எவரையும், வலியோர் பிடித்துப் பெரிய கம்பளிகளில் போட்டு, நாலுபேர் நாலு திசையில் பிடித்து நிலத் தளத்துக்கும் மோட்டுத் தளத்துக்குமாகப் போட்டுப் புடைப்பார்கள். இதற்கு அஞ்சித்தான் பெரும்பாலான பிள்ளைகள் அது

முடியும்வரை ஒளிந்து திரிகிறார்கள்,'' என்று ஈஸ்ட் விளக்கினான்.

அவன் வயதுக்கும் அனுபவத்துக்கும் டாம் வீர மான பையன்தான். ஆனால் இது கேட்டு அவன் உள் ளெலும்புகள் கிறீச்சிட்டன. "பள்ளித் தலைவர்களும் முதல்வர்களும் இதற்கு இணக்கம் அளிக்கிறார்களா ?'' என்று கேட்டான். ஈஸ்ட் சிரித்தான். "ரக்பி பள்ளியின் ஆட்சி குடியாட்சி என்பதை மறந்துவிட் டாயா ? குடியாட்சியின் எழுதா மரபுகளுள் இதுவும் ஒன்று. தலைவர்கள் முதல்வர்கள் இணக்கமும் இதில் தேவையில்லை. மறுப்பும் செல்லாது. ஆனாலும் இது திறந்த விளம்பரச் செயலன்று. மரபானாலும் மறைந்தே வழங்குகிறது,'' என்றான்.

'சரியோ தப்போ! விருப்பமோ, வெறுப்போ!' மரபாய்விட்ட ஒன்றினைவிட்டுத் தப்பி மறைந்து உலவு வதை டாம் விரும்பவில்லை. 'இதனால் என்ன வந்தாலும் வருகிறது. நான் மறைந்து ஒளிக்க விரும்பவில்லை. இப்பெரும் பள்ளியில் இடம் பெறு வதற்குரிய தேர்வுகளுள் ஒன்றாக இதை நான் மேற் கொள்ளவே விரும்புகிறேன்.'

நண்பன் முடிபை ஈஸ்ட் மெச்சி அவனை ஆரவாரத் துடன் அணைத்துக் கொண்டான். 'என் முடிவும் இதுவே, டாம்! சாவதானால் அஞ்சி அஞ்சிச் சாவா னேன்? சாவை எதிர்நோக்கி நிற்பவனுக்குச் சாவு ஒரு பொருட்டன்று. வாழ்வும் விலையுடையது! வா, நாம் அறைக்குச் சென்று வழக்கம்போலிருப்போம். அழைப்பு வந்தால் ஏற்போம்' என்றான்.

படுக்கையறைகள் ஒவ்வொன்றும் பத்துப் பன்னிரண்டு படுக்கைக ளுடையதாய் அகலமாயிருந்தன. ஆனால், அவர்கள் படுக்கச்சென்ற சமயம் அவர்கள் இருவர் தவிர, அறையில் எவரும் இல்லை. ஈஸ்ட் மன எழுச்சியை வருவித்துக்கொண்டு, சீழ்க்கையடித்துப் பாடிக்கொண்டே, படுக்கையின் கால்புறம் அமர்ந்து காலணி, காலுறைகளைக் கழற்றினான். டாமும் அவனைப் பின்பற்றினான்.

அவர்கள் படுக்கச் செல்லுமுன் இடைவழிகள் நெடுகத் தடதடவென்ற காலடியோசைகள் கேட்டன. அறையறையாகக் கதவுகள் மெல்லத் திறக்கப்பட்டன. உள்ளே ஆளைக் காணாத இடத்தில் கதவுகள் வெறுப்புடன் தடாலென்று சார்த்தப்படுகின்றன. கசப்புத் தாங்காமல், 'பேடிப்பையல்கள், எங்கோ கண்டுபிடிக்க முடியாமல் ஒளிந்துகொண்டார்கள்' என்று கூறி வெளியே போக இருந்தான்.

பேடி என்ற சொல்லைக் கேட்க டாம் விரும்பவில்லை. அவன் எழுந்து உட்கார்ந்தான். அதே சமயம் ஈஸ்ட் சிரித்துக்கொண்டு, 'இங்கே பேடிகள் கிடையாது. தேடுபவன்தான் குருடு' என்றான். ஃவிளாஷ்மன் சினங்கொண்டு ஈஸ்ட்மீது குத்துவிட இருந்தான். ஆனால், ஈஸ்ட் 'என்னைப் பேடி என்றாய், நான் உன் முன்னே வந்து இருக்கும்போது, நான் பேடியல்லாதபோது! நீ என்னை முன்னிருந்தும் காணாததால் குருடு என்றேன். இதில் தவறு என்ன? கையில் வலு இருக்கிறது என்று கோபப் படுவதானால், உன்னைவிடப் பெரியவரிடம் கோபப்படு. சிறுபிள்ளைகளிடம் வல்லமை காட்டுவதுதான் பேடித்தனம்,' என்றான்.

ஈஸ்ட் கூறியதை மற்றப் பெரிய பிள்ளைகள் ஆதரித்தனர். அதுகண்ட ஃவிளாஷ்மன் தன் சீற்றத்தை அடக்கிக் கொண்டான்.

இன்னொரு படுக்கையில் ஆளே--காணவில்லை. ஆனால், படுக்கையடியிலிருந்து ஒருபுறம் ஒருகால் நீட்டிக்கொண்டிருந்தது. ஃவிளாஷ்மன் புதையல் கண்டவனைப்போல அதைப் பிடித்துத் தன் வலு முழுவதையும் காட்டி இழுத்தான். பையன் கலகலத்து இரண்டு கைகளாலும் இரண்டு கட்டில் கால்களைப் பிடித்துக்கொண்டதால், வெளியே இழுக்க முடியவில்லை. "கூடவந்து இழுத்து வெளியேற்றுங்களடா, ஏன் வேடிக்கை பார்க்கிறீர்கள்?" என்று ஃவிளாஷ்மன் கூவினான். ஈஸ்ட்மீது காட்டமுடியாமற் போன கோபத்தை அவன்மீது காட்டவிரும்பினான் அவன். ஆனால் ஈஸ்டும் டாமும் வாளா இருந்தனர். மற்றப் பெரிய பிள்ளைகளிலும் ஒருவர் இருவர்தாம் உதவினர். வெளியே இழுக்கப்பட்ட பின்னும் சிறுவன் ஃவிளாஷ்மன் காலைப் பிடித்துக்கொண்டு, "ஃவிளாஷி அண்ணேன், ஃவிளாஷி அண்ணேன் என்னை விட்டுவிடு. நான் உள்ளநாள் முழுதும் உனக்குக் குற்றேவல் குறும்பணி செய்கிறேன். என்னை விட்டுவிடு," என்று கெஞ்சினான்.

"ஃவிளாஷ்மனின் கொடுங்குணம் பெரிய பையன்களுக்குக்கூட வெறுத்துவிட்டது. அவர்களில் ஒருவன் துணிந்து, 'ஃவிளாஷி இதோ பார், பேட்டர் புருக் கூறியது சரியாயிருக்கிறது. தானாக விரும்பாது கெஞ்சுபவர்களையும் இழுத்துச் செல்வதானால், இந்த மரபு ஒழிக்கத்தக்கது என்றுதான் நான் கருதுவேன்' என்றான்."

மற்றப் பெரிய பிள்ளைகளின் பார்வையிலும் தனக்கு உடந்தையான பண்பு இல்லை என்று கண்டு, ஃவிளாஷ்மன் அந்தப் பையனை விட்டுவிட்டான்.

தோல்வியைப் பெருந்தன்மையுடன் ஒத்துக் கொள்ளும் குணம் ஃவிளாஷ்மனுக்கு இல்லை. 'தானாக எவரேனும் வருவார்கள் என்று நீங்கள் கருதுகின்றீர் களா?' என்று மனக்கசப்புடன் கேட்டான்.

"ஏன்? இதோ ஓட்டப்பந்தயங்களில் முதல்வனான ஈஸ்ட் வரவில்லையா? இதோ இன்றுவந்த சிறுவன் டாம் வரவில்லையா? இது போதாதா உனக்கு?" என்றான் பெரிய பையன்களுள் ஒருவன்.

* * * *

குதிபந்தாக ஆட்டப்பட இருந்தவர்களும் கூத் தாட்டமாடக் கூடியவர்களும் ஒன்றுகூடி இடை வழிகள் கடந்து சென்றனர். ஏழாம் எண்ணுள்ள அறை மற்ற எல்லா அறைகளையும்விடப் பெரிதா யிருந்தது. அதில் மிகப்பல பிள்ளைகள் ஒழுங்காகப் படுப்பதற்குரிய மிக நீண்டகன்ற திண்ணிய கம்பள மொன்றும் இருந்தது. கம்பளத்தை அகல விரித்து, பக்கத்துக்குப் பன்னிரண்டு பேராகப் பிடித்துக் கொண்டனர்.

முதலில் ஈஸ்ட் குதி பந்தாடப்பட்டான். கம்பளத்தை மேலும் கீழும் ஆட்டிக்கொண்டே ஒன்று இரண்டு மூன்று என்றவுடன் கம்பளம் உயர உந்தி வீசப்பட்டது. ஈஸ்ட் மோட்டுத்தள நோக்கி வேகமாக உந்தப்பட்டான். மோட்டில் மோதிக் கொள்ளாதபடி அவன் கைகொண்டு மோட்டைத் தடுத்துக்கொண்டான். மூன்றாவது தடவையுடன்

கம்பளிக் கூத்தாட்டத்தில் டாம் மேலே தூக்கி வீசப்படுதல்

அவன் முறை தீர்ந்தது. அடுத்த பையன் ஈஸ்டைப் போல அமைதியாய் மூன்று குதியையும் ஏற்கவில்லை. அவன் கூக்குரல்கள் பள்ளி முழுவதிலும் கேட்டன. மூன்ருவதாக டாம் கம்பளத்தில் ஏற்றப்பட்டான். ஈஸ்டின் அறிவுரையையும் முன்மாதிரியையும் பின் பற்றி அவன் அமைதியாயிருந்தான்.

ஒன்று இரண்டு மூன்று என்னும்போது விளையாட்டு விளையாகவில்லை. அதன்பின் 'ஆ' என்ற கூக்குரலுடன் கம்பளம் 'வில்'போல் அவனை மேலே தூக்கி வீசிற்று. முதல் தடவையிலேயே மோட்டில் டாமின் முட்டுக்கள் மோதின. அதன்பின் அவன் கீழே விழும்போது, குடல் தனியாக மேலே தங்கி விட்டது போன்ற உணர்ச்சி ஏற்பட்டது. வேறு எந்த இடமாகவேனும் இருந்தால் அவன் வாய்விட்டுக் கதறி இருப்பான். ரக்பியில் தான் கோழை என்று பெயரெடுக்கக் கூடாதென்ற எண்ணம் அவன் தன்னை அடக்கிக்கொள்ளும்படி செய்தது.

முதல்வீச்சுக் கடுமையானது என்பதைக் கூத் தாட்டுபவர் அறிந்தனர். ஃவிளாஷ்மன் நீங்கலாகச் சிறுவர், பெரிய பிள்ளைகள் அத்தனை பேரும் டாமின் வீரத்தை மெச்சிப் புகழ்ந்தார்கள். சிலர் 'நோவு மிகுதியா ?' என்று கரிசனையுடன் உசாவினுர்கள். டாமுக்கு உடல் நோவு பெரிதாஞலும் புதுத் தோழர்களின் இப்பாராட்டுதலால் அவனுக்கு அகத்தே மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டது. அது புறநோவைத் தாங்கும் வலியையும் ஊக்கத்தையும் அவனுக்குத் தந்தது.

ஈஸ்டும் டாமும் அன்று அடைந்த வெற்றி இத னுடன் நிற்கவில்லை. அவர்களை முன்மாதிரியாக்கி

மீந்திருந்த ஒன்றிரண்டு பிள்ளைகளும் அமைதியாகக் குதியாட்டத்தை ஏற்றனர். பிறர் நோவும் கதறலும் கண்டு உள்ளம் மகிழும் ஈன இயல்புடைய ஃவிளாஷ் மனுக்கு வழக்கமான கிளர்ச்சிக்கு வழியில்லாது போயிற்று. கடைசிக் குதியாட்டங்களில் அவன் கை கொடுப்பதையே நிறுத்திவிட்டான்.

ஃவிளாஷ்மனின் சோர்வறிந்த அவன் நண்பன் "இப்போது வேறு முறையைக் கையாளுவோம். இது சப்பென்று போய்விட்டது. இரண்டு பையன்களை ஒருங்கே குதியாட்டுவோம்," என்றான்.

ஃவிளாஷ்மன் முகம் ஒளி வீசிற்று.

ஆனால் ஆடவந்தவர் அனைவர் முறையும் முடிந்து விட்டது. புதிதாக எவரையும் கண்டுபிடிக்க முடிய வில்லை. அத்துடன் அந்த அறைக்குரிய சட்டாம்பிள்ளை வருவதாக யாரோ முன்கூட்டிவந்து எச்சரித்தனர். ஆகவே, கூத்தாட்டமும் குதியாட்டமும் அத்துடன் முடிவுற்றன.

கா. வழிபாட்டு மேடை

படுக்கையில் படுத்ததுஎப்போது, கண்ணயர்ந்தது எப்போது என்பது டாமுக்குத் தெரியாது. உறங்கியது எவ்வளவு நேரம் என்பதும் தெரியாது. ஆனால், வழக்கமாக உறங்கி எழும் நேரத்தில் அவனால் கை கால்களை அசைக்க முடியவில்லை. கண்களைத் திறக்க முடியவில்லை. அத்துடன் அவன் உள்ளமும் மூளையும் வேலை செய்ய மறுத்தன. எனவே, தான் இருப்பது எங்கே என்பதும் விளங்கவில்லை. எழுந்திருக்க முடிய லாமல் பின்னும் சற்று நேரம் ஓய்ந்து படுத்தான். ஒவ்வொன்றாக முந்தின நாள் நிகழ்ச்சிகள் அவன் மனக் கண்முன் திரைப்படலங்களாகக் கடந்து சென்றன. ஒரு நாளில் பள்ளியின் வாழ்வில் அவன் கொண்ட பங்கு. அவனுக்கு உள்ளூரப் பெருமித உணர்வும் உவகையும் தந்தது. உடல்வலி அதன்முன் அவனுக்கு ஒரு தூசாகவே இருந்தது. அவன் ஊக்க மடைந்த வனாய் எழுந்து படுக்கையில் அமர்ந்தான்.

காலில் நோவு, இடுப்பில் வலி, தோள்பட்டைகளில் நமைச்சல்—முதுவெலும்பு முழுவதும் உளைச்சல்— இத்தனைக்கும் முட்டுக்கொடுத்து அவனைக் கிளர்ச்சி யுடன் எழுந்துநடமாடச் செய்தது,அவன் அகமகிழ்ச்சி!

அடுத்தடுத்துள்ள படுக்கைகளில் ஒன்றிரண்டு பிள்ளைகள் எழுந்து உட்கார்ந்து கொட்டாவிவிட்டனர். அதன் பின் சிறிது சிறிதாக அவர்கள் ஒருவருக் கொருவர் பேசிக்கொண்டனர். ஈஸ்ட் சற்று உருண்டு புரண்டு எழுந்து உட்கார்ந்தான். முந்தின நாள் ஆட்டத்தில் கால் சுளுக்கியதால் இரவில் அது வீங்கி

யிருந்தது. அவன் அதைத் தடவிக் கட்டிக்கொண்டிருந்தான். ஆட்ட நாளுக்கு அடுத்த நாளாகையால் அன்று நல்லகாலமாய்க் காலைநேரம் ஓய்வு நேரமாக இருந்தது. ஈஸ்ட் அதைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு படுக்கையிலேயே அமர்ந்திருந்தான். மற்றப் பிள்ளைகளும் எழுந்திருக்க விரையாமல் படுக்கையிலேயே கிடந்தும் இருந்தும் பேசியும் நேரம் போக்கினர்.

"இன்று ஓய்வு நேரம். அத்துடன் ஞாயிற்றுக் கிழமை. ஆகவே, பதினொரு மணிக்குத் தொழுகைக்குச் செல்லும் வரை படுக்கையிலேயே இருக்கமுடியும். இது எனக்கு இன்று நல்லதாய்ப் போயிற்று. ஏனென்றால் நான் இன்று கிட்டத்தட்ட நொண்டி. எதற்கும் அசையமுடியாத நிலையில் இருக்கிறேன்," என்றான் ஈஸ்ட்.

ஆனால் அவன் எதிர்பார்ராத சில கடமைகள் அவனுக்கு இருந்தன. பள்ளியின் ஓய்வு தரப்பட்ட காலத்திலும் அவன் தலைமேற்கொண்டு போற்றிய பள்ளி மரபுகளின்படி கீழ் வகுப்புக்களிலுள்ளவர்களுக்கு—சிறப்பாக வலிமையற்ற பிள்ளைகளுக்கு—ஓய்வு கிடைப்பதில்லை.

ஒவ்வொரு படுக்கையறையிலும் ஒரு மேலாள் இருப்பதுண்டு. அவன் பெரும்பாலும் ஆறும்படிவ மாணவனாயிருப்பான். அவனுக்கென்று பெரிய படுக்கை, பிறரைவிடத் தணப்படுப்பருகில் வாய்ப்பான இடம், நல்ல மெத்தை தலையணைகள், படுக்கைக்கு நாற்புறமும் இழுத்து விடக்கூடிய திரைக் கொசுவலை ஆகியவை தரப்பட்டிருந்தன. மேலாளர் அந்த வாய்ப்புக்களுடன் அமையவில்லை. பிள்ளைகளிடையே

முறை வைத்து அவர்களிடம் குற்றேவல் பணி பெற்றனர். பாடம் படித்தாலும் படிக்காவிட்டாலும், ஆசிரியர்கள் சொல்லுகிறபடி கேட்டாலும் கேட்கா விட்டாலும், இம் மேலாளர் சொல்கிறபடி கேட்டு அவர்களுக்குத் தொண்டூழியம் செய்தாக வேண்டும். இத்தொண்டூழியத்தில் மிகவும் இக்கட்டானது மேலாளருக்காகக் காலையில் வெந்நீர் கொண்டு வருவதேயாகும். பிள்ளைகள் எவருக்கும் காலையில் வெந்நீர் கிடையாது. எல்லாப் பிள்ளைகளும் தண்ணீராலேயே காலைக்கடன் கழிக்கவேண்டும். ஆனால் முறைப் பிள்ளைகள் தாங்கள் தண்ணீரே வழங்கிக் கொண்டு, மேலாளருக்காகப் பள்ளி ஏவலாளரிடம் கெஞ்சியும் இரந்தும் வெந்நீர் வாங்கிக் கொண்டு வரவேண்டும். கொண்டுவராவிட்டால் அவர்கள் வாழ்வில் தொல்லைகள் ஏற்படும். இதுமட்டுமன்று. இரந்து அரும்பாடு பட்டுக் கொண்டுவரும் வெந்நீரையும், குற்றேவல் செய்யும் மற்றப் பிள்ளைகள் தட்டிப்பறித்துக் கொண்டு போகப் பார்ப்பர். ஐந்தாம்படிவ மாணவர் ஒரு புறமும், ஃவிளாஷ்மன் போன்ற அட்டூழியக்காரர் ஒரு புறமும் அதைத் தட்டிப்பறிக்கக் கங்கணம் கட்டிக் கொண்டு திரிவர்.

டாம் இருந்த அறையின் மேலாள், மற்றவர்களைப் பார்க்க, முன்கோபமில்லாதவன். பிள்ளைகளை இரவெல்லாம் தூங்கவிடாது கடுமையாக நடத்தும் வழக்கமும் அவனிடம் கிடையாது. ஆயினும் அவனிடமும் கண்டிப்பு உண்டு. குற்றேவல் முறையில் தவறினால், அல்லது பிள்ளைகள் அவன் அமைதிக்குக் கேடு ஏற்படும் வகையில் பேசினால், அவன் பொறுக்க மாட்டான்.

இன்று காலையில் அவன் எழுந்து திரையைப் பாதி நீக்கி வைத்துக்கொண்டு, தணப்பு அடுப்பின் வெதுவெதுப்பில் உட்கார்ந்து ஒரு புத்தகத்தை எடுத்து வாசித்துக்கொண்டிருந்தான். டாம் பார்வையில் அவன் ரக்பி இல்லத்தின் அச்சிறு பகுதிக்கு ஒரு சிறு அரசனாகவே தோன்றினான். அதற்கேற்பப் பின்புறம் ஏதோ அரவங் கேட்டு அவன் திரும்பினான். பின்னால் சண்டையிட்டுக் கொண்டிருந்த இருவர், உடனே சண்டையை நிறுத்தி அமைந்து இருந்தனர். மேலாள் கண் வேறுதிசையில் திரும்பியதே அவர்கள் மீண்டும் சண்டையிடத் தொடங்கினர். ஆனால், இருசாராரும் அதன்பின் உரத்துமட்டும் பேசவில்லை. மௌனச் சண்டையே இட்டனர்.

இச் சண்டைக்குக் காரணமாயிருந்தவர்கள் கிரீன், ஹால் என்ற இரு சிறுவர்கள். ஹாலின் தலை பெரிதாயும் கால்கள் மெலிந்து குறுகியும் இருந்ததால், அவனை எல்லோரும் தவளைக்குஞ்சு என்று அழைத்தனர். இருவரும் மேலாளிடமிருந்து தொலையில் ஒரே படுக்கையில் படுத்துக் கொண்டிருந்தனராதலால் ஒருவருடன் ஒருவர் ஓயாது குறும்பு செய்துகொண்டே இருந்தனர். மற்றப் பிள்ளைகளும் அவர்களை அடிக்கடி சண்டைமூட்டி வேடிக்கை காட்டினர். இன்று அவர்கள் சண்டை படிப்படியாக வளர்ந்தது. அச்சமயத்தில் மேலாளின் கண்கள் அப்பக்கம் திரும்பி யிராவிட்டால், அவர்களிருவரும் அடிதடியில் இறங்கியே இருப்பார்கள்.

* * * *

சண்டையைக் கவனிக்கத் தொடங்கிய மேலாள் சட்டெனக் கைக்கடிகாரத்தைப் பார்த்து, "ஐயோ,

மணி எட்டாய்விட்டதே! இன்னும் ஏன் வெந்நீர் வரவில்லை, இன்று யார் முறை வெந்நீருக்கு?'' என்று முழங்கினன்.

இவ்வகைக் கணக்குக்கு அமர்த்தப்பட்டிருந்த அறையின் மூத்தான் தன் பட்டியலைப் பார்த்து 'இன்றைய முறை ஈஸ்ட், ஹால் ஆகியவர்களது' என்றான்.

ஹால் உடனே புறப்பட்டான். ஈஸ்டோ தனக்குள்ளாக, ஆனால் பிறர் கேட்கும்படி 'என்கால் அசைக்க முடியவில்லை. நான் போக முடியாது!' என்றான்.

மூத்தான் 'உனக்கு முடியுமோ, முடியாதோ! யாராவது போய் ஆக வேண்டும், அது உன் பொறுப்பு' என்று கூறிவிட்டுத் தன் காலணியை மாட்டிக்கொண்டு பெருமிதத்தொனியுடன் வெளியே புறப்பட்டுச் சென்றான். ஈஸ்ட் இன்னது செய்வது என்று தெரியாது விழித்தான்.

அச்சமயம் டாம் அப்பக்கம் வந்து, "உன்னிடமாக இன்று நான் செல்கிறேன். எனக்கு இந்த வாய்ப்பைக் கொடு,'' எனறான். டாம் இடர் நீக்க உதவவந்ததுடனன்றி அதையும் பண்புடன் ஒரு கோரிக்கையாக்கின அருமை கண்டு ஈஸ்ட் அவனுக்கு மனமார நன்றி தெரிவித்தான்.

கையில் சாடிகளுடன் ஹால், டாம் ஆகிய இருவரும் நீண்ட இடைவழிகளைக் கடந்து சமையல் புரைக்குச் சென்றனர். சமையற்காரனோ எரிந்து விழுந்து, "எத்தனை பேருக்கோ கொடுத்தாய்விட்டது.

இனிக் கிடையாது,'' என்று முணுமுணுத்தான். ஆயினும் கெஞ்சிக் கூத்தாடி அவர்கள் சாடியை நிறைத்துக்கொண்டு வந்தனர். ஆனால், வழியில் ஐந்தாம்படிவ மாணவர் வழிப்பறி வேட்டையால் அவர்கள் பாதிவரைச் சிந்திவிட்டுப் பாதியுடன் இளைக்க இளைக்க வரவேண்டியதாயிற்று. ஆயினும் எதிரிகள் கைப்பட்டிருந்தால் அவர்கள் வெந்நீர் முழுவதையும் இழந்து பின்னும் சென்று புதிதாகக் கெஞ்ச வேண்டி யிருந்திருக்கும். இரண்டாம் தடவை கெஞ்சிப் பெறுவது இன்னும் அருமையாகப் போயிருக்கும்.

* * * *

காலையில் பெயர்ப்பட்டி வாசிப்புத் தொடங்கிற்று. டாமும் மற்றப் புதிய மாணவர்களுடன் சென்று ஒருபுறம் உட்கார்ந்தான். எல்லாரும் அவரவர் சிறந்த ஆடையணிகளை அணிந்து வந்திருப்பதை டாம் கவனித்தான். நல்ல காலமாக அவன் அது பற்றி நாணவேண்டியதாயில்லை. அவன் தந்தை தந்த ஆடையுடன் ஈஸ்ட் செய்த அணித்திருத்தம் அவனுக்கும் நல்ல தோற்றத்தைக் கொடுத்திருந்தது. பள்ளியில் இந்த ஒரு நாளைக்குள்ளேயே அவன் நன்கு பழகிப்போய் விட்டாலும், முதல் தடவையாகப் பெயர்ப் பட்டியலிலிருந்து தன் பெயர் வாசிக்கக் கேட்டபோது அவன் அடைந்த மகிழ்வுக்கு அளவே இல்லை. 'இதோ' என்ற அவன் குரல் அதற்கேற்றபடி மற்றப் பிள்ளைகளின் மட்டமான குரல்களிடையே கணீர் என ஒலித்தது. புத்தொலியை உணர்ந்த சட்டாம்பிள்ளை சற்றுத் தலை நிமிர்ந்து பார்த்துப் புன்

முறுவல் செய்தார். அவர் தன்னைத் தனிப்பட வர வேற்று முகமன் கூறியதாக டாமுக்குத் தோற்றிற்று.

காலை உணவுக்குப்பின் டாமும் ஈஸ்டும் பள்ளி மாமனையிடத்துள்ளும் நகரிலும் சற்று உலவித் திரிந்தனர். ஈஸ்டின் கால் குற்றேவல் வேலை என்றால் நோகுமளவு உலவுவதில் நோகவில்லை என்பதை டாம் கண்டு உள்ளூர நகைத்துக்கொண்டான். மரபுகளைப் புகழ்வதில் அவன் முதல் குரலெழுப்பினாலும், அதனைப் பின்பற்றுவதில் அவனுக்கு அவ்வளவாக ஆர்வம் கிடையாது என்பது இதன்மூலம் தெரிந்தது.

அது நவம்பர் மாதமாதலால் ஒன்பது மணிக்குத் தான் காலை வெயில் சுள்ளென்று அடித்தது. புல்மீது படர்ந்த பனி நீங்கவே மாணவர்கள் கிளர்ச்சியுடன் முற்றவெளிகளில் குழுமினர். சரளைக் கல் பரவிய பாதைகளிலும் மாணவர் ஒருவர் இருவராகக் கூடி உலாவினர். ஈஸ்ட் டாமின் கையில் தன் கையைக் கோத்துக் கொண்டு அவர்களிடையே உலவினான். கூடியமட்டும் அவன் ஒவ்வொரு மாணவனைச் சந்திந்த போதும் டாமை அவனுக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தான். அத்துடன் அவன் போனதே அவனைப் பற்றி ஒரு முழுப் பண்போவியமே வரைந்து காட்டினான்.

மரப்பந்தைப் பக்கத்துச் சிறு களத்திலிருந்து மரங்களின் உச்சிகளுக்கு மேலாகத் தலைவர் மாடி எட்டும் படி அடிக்கவல்ல ஆஸ்பர்ட்; பாலியோல் போட்டிப் பரிசு ஊதியத்தைப் பள்ளிச் சார்பில் பெற்று, அது காரணமாக மாணவர்களுக்குஅரைநாள் ஓய்வு வாங்கித் தந்து பெருமை கொண்ட கிரே; ஒருமணி இரண்டு

கணங்களில் பத்துக்கல் தொலை ஓடி ஓட்டப்பந்த யத்தின் உச்ச வேகங் கண்ட தார்ன் முதலிய எத்தனையோ பள்ளி வீரர்களை டாமின் உள்ளார்ந்த வணக்கத்துக்கு உரியவர்களாக்கினுன் ஈஸ்ட். அவர்கள் பெயர்கள் யாவும் பள்ளியின் பெருங்கூடத்தில் செதுக்கப்பட்டிருந்தன. அவ் வெழுத்துக்களைவிட அழியா உயிர் வண்ணங்களில் அவர்கள் பெயர்கள் டாமின் உள்ளத்தில் பதிந்தன.

காலை வழிபாட்டு மேடையில் டாம் அமர்ந்த போது அவன் உள்ளம் வழிபாட்டிலேயே பதியவில்லை. பள்ளியின் புத்தனுபவங்களும் புதுப்புதுக்காட்சிகளும் அவன் மனத்தை நிறைத்தன. ஆர்வமீதூர அவன் ஒவ்வொரு மாணவனையும் ஒவ்வொரு காட்சியையும் பார்த்து வியப்படைந்தான். வாயில் முகப்பில் இருந்த கிரேக்க மேற்கோள் வாசகத்தை அவன் எழுத்துக் கூட்டி வாசிக்க முயன்முன். ஆனல் தான் படித்த கிரேக்கமொழிப் படிப்பு அந்த அளவு தேர்ச்சி தர வில்லை என்று கண்டு அதைக் கைவிட்டான். ஆசிரியர்கள் உயர் இருக்கைகளில் அமர்ந்திருந்தனர். அவர்களில் யார் தனக்கு ஆசிரியராக வரக்கூடும் என்று டாம் விரலெண்ணிப் பொருத்தமிட்டுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அதனிடையே தலைவர் வந்ததை அவன் கவனிக்கவில்லை. அன்றைய பல காட்சிகளிடையே வழிபாட்டைப் போலவே தலைவர் வடிவமும் அவன் உள்ளத்தில் பதியவில்லை.

பிற்பகலுக்குள் டாம் தனக்குக் கிடைத்த ஓய்வு நேரத்தில் பள்ளி பற்றித் தான் கண்ட காட்சிகளையும் நிகழ்ச்சிகளையும் தன் அனுபவங்களையும் எண்ணங்

களையும் விவரித்துத் தன் தாய்க்கு ஒரு நீண்ட கடிதம் எழுதினன். தன்னுடைய நல்லுறுதியைத் தெரிவித்துத் தந்தைக்கும் தன் மகிழ்ச்சியையும் அன்பையும் தெரிவித்தான். தங்கையருக்கும் அதனுள் தனித்தனிக் கடிதம் இருந்தன. கடிதங்கள் எழுதியபின் வீட்டுக்குச் சென்று வந்தது போன்ற உணர்ச்சி ஏற்பட்டது. அவன் மனத்தின் துடிப்பும் வியப்பார்வமும் சற்று அமைதி அடைந்தன. ஆகவே, அன்று பிற்பகல் தொழுகை நேரத்தில் அவன் புறக்காட்சி கடந்து அகநிலை அமைதிகளில் கருத்துச் செலுத்த முடிந்தது.

டாம் தன் தாய்க்குப் பள்ளி அலுவல்களைப்பற்றிக் கடிதம் எழுதுதல்.

* * * *

மாலை நிகழ்ச்சி டாமின் வாழ்விலே செதுக்கப்பட்ட ஓர் அழியா உயிர்ச்சித்திரமாக விளங்கிற்று.

டாமைப் போலவே ரக்பி பள்ளியில் முதல் முதலாகத் தலைவர் ஆர்னல்டின் தொழுகையில் உள்ளத்தை ஈடுபடுத்திய மாணவர் பலர். பிற்கால வாழ்வில் தம் பெருமை முழுவதற்கும் அதையே கடை காலாகக் கொண்டவர்கள் அவர்களிடையே உண்டு. அவர்களுள் எத்தனையோ பேர் தம் வாழ்வில்

அவ் ஒரு நாளில் செதுக்கப்பட்ட அறிஞர் ஆர்னல்டின் புகழுருவைச் சிறுசிறு முத்துக்களாகத் தீட்டி ரக்பியின் புகழ்மாலையில் கோத்துள்ளனர். ஆனால், அம்முத்து மாலையில், உருவில் சிறிதாயினும் ஒளியில் பெரிதாகத் திகழத் தொடங்கிற்று, டாம் அன்று தன் அகப் பண்பில் இழைத்துக் கோத்த சிறுமணி.

மாணவர் இருக்கைகள் வட்டவடிவில் வரிசையாக ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டிருந்தன. ஆனால், ஒவ்வோர் இருக்கையும் ஒரே திசையில், ஒரே குறிநோக்கியிருந்தன. அவ்விடத்தில் மற்ற இருக்கைகளின் முழுப் பார்வையையும் கவர்ந்த ஓர் உயர்மேடையும் அதன் மீது இன்னும் உயர்ந்த ஓர் இருக்கையும் சார்மேடையும் இருந்தன. அதில் சார்ந்து நின்றது நெடிய கடைசற் கோல் போன்ற ஓர் உருவம். அதன் கண்ணொளி மாணவர் அனைவர் முகங்களிலும் நிலவொளிபோலப் படர்ந்தது. அதன் குரல் இசைக் குழலின் ஓசை போலக் கேட்பவர் செவிவழி சென்று உள்ளத்தை இயக்குவதாயிருந்தது. தெளிவும், அமைதியும், அடங்கிய ஆர்வமும் அதில் கலந்திருந்தன.

ஞாயிறுதோறும் அவர் அதே இடத்தில் அதே நிலையில் நின்று அதே குரலை எழுப்பினாலும், அவை கேட்பவர் உணர்ச்சிக்கு என்றும் உவர்ப்பளித்ததில்லை. அவரது ஆர்வம் எப்போதும் புதிதாக, தம் ஊக்கத்தால் பிறரையும் ஊக்குவதாக இருந்தது.

கண்காணாத, காதினால் கேட்கப்படாத, மனத்தினால் எண்ணப்படாத ஒன்றைப்பற்றித்தான் அவர் பேசினார். ஆனால் அவர் இனிய ஆர்வமூலம் அது

கண்கண்ட, காதினால் கேட்கத் தக்க, மனத்தினால் தொட்டறியப்படத்தக்க ஒன்றாயிற்று.

பரவெளியிலிருப்பதாக அறிவிக்கப்படும் ஆண்டவனை அவர் மக்கள் அகவெளியில், மாணவர் நாள் முறை வாழ்க்கையில், அவர்கள் பொது இன்ப துன்பங்களில் ஈடுபட்ட ஒன்றாகக் காட்டினார்.

"நேர்மையின் மன்னன் அவர்; ஆனால் அவர் அன்புக்கு உருகுபவர். புகழின் கொடுமுடி அவர்; ஆனால் இகழில் அல்லற்படுபவர்க்கு அவர் கை கொடுக்கும் நண்பன். நல்லன நாடித் தேடும் நல்லொளி அவர்; ஆனால் புல்லார் புன்மையகற்ற, தீயார் தீமைநீக்க விதிர் விதிர்க்கும் கனிவருள் பூண்டவர்" என அவர் கடவுளின் அன்புருவிலும் செயற்பண்புகளிலும் ஈடுபட்டுத் தாமே அகங்குழைந்தார்.

பிறருக்கு அவர் கூறவில்லை. தாமே தமக்குக் கூறிப் பிறரைக் கேட்கவைத்தார். மனிதர் முன்னிலையில் மனிதராக அவர் பேசவில்லை. மனித உள்ளந் தொட்ட மன்னவன் முன்னிலையில் நிற்கும் மனித உள்ளம் படைத்த மனிதனாகவே அவர் காட்சியளித்தார்.

அத்தெய்விக ஒளி மின்னாற்றலெனக் கூடமெங்கும் பரந்தது.

அடுக்கடுக்காக, வரிசைவரிசையாக, அவர் முன்னே அன்றலர்ந்து விரிந்த செந்தாமரையின் இதழ்கள்போல இளமுகங்கள் முகையவிழ்ந்து தம் உள்ளத் தடத்தின் இன்தேன் கசிந்துநின்றன. தாமரையின் பொகுட்டில் அமர்ந்த செய்யாளாக அவர் நின்று தம்

புகழ்ஒளிக் கரங்களால் அவர்கள் உள்ளந்தடவினார். முறுக்கேறிய யாழின் நரம்புகள்போல மாணவச் சிறுவர் நாடிநரம்புகள் அதிர்ந்தன. அவர் சொற்கள் அவற்றிடையே மெல்லெல்ன உலவி நல்லெண்ணங் களாகிய இனிய பண்ணிசைகளை எழுப்பின.

புதிதாக வந்த மாணவர் பேரவாக்களை அது தட்டி எழுப்பிற்று. பழைய மாணவர்கள் உள்ளத்தில் சென்ற காலக் குறைகள்மீது அது கருத்தைச் செலுத்திப் புதிய சீர்திருத்த அவா வூட்டிற்று. பள்ளி யினின்றும் விலக இருந்த முதிர் மாணவர்களுள் ளத்தில் அது பள்ளியின் புகழாகிய தேறல் நிறைத்து, உலகத்தொண்டு, நாட்டுத் தொண்டு, கடவுள் தொண்டு ஆகியவற்றில் வேட்கை கொள்ளச் செய்தது.

சொல்லின் எழுத்து வடிவால் காவியம் எழுப்ப முடியும். ஆனால் தலைவர் ஆர்னல்டு அதன் ஒலி வடி வால் ஓர் உயிர் ஓவியம் எழுப்பி, அதனைச் சொல் லோசை நீங்கினும் நீங்காது நிலவும் உயிர்க்கோயி லாக்கும் வித்தை கற்றிருந்தார். கல்லும் செங்கலு மில்லாத அந்தக் கோயிலின் ஒவ்வொரு சிறு வடி வத்தை அவர் மாணவர் தம் வாழ்நாள் முழுவதும் அகத்தே சுமந்து திரிந்தனர். பல்லோர் கண்டும் மிகச் சிலர் உள்ளத்திலேயே பதியும் கற்கோயில் போலன்றி, அது கண்டவர், கேட்பவர் உள்ளங்கள்தொறும் நின்று நிலவி, அவர்கள் வாழ்வில் படிந்து, உலகில் நின்று உலவிற்று.

அதில் ஈடுபட்ட உள்ளங்களில் டாம் உள்ளமும் ஒன்றாயிற்று.

அவர் சொற்கள் சொற்களாக மட்டும் இல்லை. அவர் அறிவு அவற்றுக்குப் பொருள் தந்தது. அவர் இதயம் அவற்றுக்கு உணர்ச்சி தந்தது. ஆனால் அச் சொற்களின் ஆற்றல் அவர் வாழ்வின் முழு ஆற்றலையும் பிழிந்து தருவதாயிருந்தது. அவர் கடவுட் பற்று மனித இனப்பற்றாக மலர்ந்து, ஆர்வத் தென்றலில் கலந்து, தொண்டார்வமாகிய மணமாகப் பரவி, எல்லார் உள்ளங்களிலும் அலை அலையாக உலவிற்று. ஒவ்வொருவர் உள்ளத்தினையும் அது ஒவ்வொரு வகையாக அவரவர் மனநிலைப்படி இயக்கினாலும், அதன் ஆற்றலில் ஈடுபட்டு அவர் வயப்படாதவர் மிகமிகச் சிலரே. உளப்பான்மையில் அவருக்கு அணுக்கமான ஒரு சிலர் நெருப்பின் தணலில் ஒளிரும் பசும்பொன் போல மிளிர்ந்தனர். அவர் புகழில் சிறிதும் ஈடுபடாதவர் கூடக் கற்சிலைபோல் நின்றனர். ஆனால், இரு கோடிக்குமிடையே நின்றவர்கள்தாம் மாணவரில் மிகப் பெரும்பாலானவர்கள். அவர்கள் அத்தனை பேரும் ஒரே வெள்ளமாக, தண்மதிய நோக்கி எழும் ஒரே கடலலையாக, தம்மை மறந்து, தம் பொது வாழ்வின் சிறுமை மறந்து, ஓர் அரைமணி நேரமாவது மனிதவாழ்வின் உயர்குறிக்கோள் சென்று செவ்வண்ண முகிற்குலங்கள் மீது தவழ்ந்தனர்.

சொற்களின் பொருளறியாதவர்களும் அதன் உணர்ச்சியில் கலந்தனர். அதனை அரைகுறையாக அறிபவர்களோ அவர் ஆர்வத்தில் மிதந்தனர்.

அறிஞர் ஆர்னல்டு பள்ளியில் செய்த ஆட்சி மற்ற எல்லாப் பள்ளித் தலைவர்களின் ஆட்சிபோன்ற புற ஆட்சியன்று; அக ஆட்சியே என்பதை டாம்

அன்று கண்டான். வீட்டில் தாய்க்கும் தந்தைக்கும் தங்கைக்கும் எழுதிய கடிதங்களிலெல்லாம், தலைவர் பற்றி அவன் ஓயாது உள்ளூரப் பாடிவந்த கல்லாப் புகழ்ப்பாக்களின் இனிய அடிகளும் தளைகளும் நிறைந்திருந்தன.

தலைவர் வீறுார்ந்த உருவம், அவர் இனிய மலர்ச்சியுடைய முகப்பொலிவு ஆகியவை அவன் உள்ளத்தின் ஆழ்தடந்தடவி அதனுள் ஒரு பொன் கருவாக அமைந்தது. அது அவனை உடனடியாக மாற்றவில்லை. ஆனால் அவன் வளருந்தோறும் அது வளர்ந்தது. புறமாசுகளை அதுவே அகற்றி அவனை நாளடைவில் முழுதும் ஆட்கொண்டது.

பள்ளியில் சேர்ந்த மூன்றும் நாள் டாம் முறைப்படி பள்ளியின் மூன்றுவது படிவத்தில் சேர்க்கப்பட்டான். பள்ளிப் பாடங்கள் தொடங்கின. முன்பே பள்ளிகளிலும் வீட்டிலும் அவன் புத்தகப் படிப்பில் மற்றப் பிள்ளைகளைவிட மிகுதியாக முனைந்தேயிருந்தான். ஆகவே வகுப்பில் அவன் தொடக்கத் திலேயே நடுவிடம் வகிக்கலானான். படிப்பு அவனுக்கு ஒருசிறிதும் கடுமையாகத் தோற்றவில்லை. சோம்பித் திரியும் சிறுவர் கூட்டுறவு அவனுக்கு இப்போது இல்லை. ஓரளவு அவனுடன் ஊடாடித் திரிந்த ஈஸ்ட் கூட, அவன் மூன்றுவது படிவத்தில் சேர்ந்து தனி இருக்கையும் அறையும் பெற்றபின் அவனிடமிருந்து சற்று விலகியவனானன். இங்கிலையில் அவன் விரைவில் ஆசிரியர் அனைவரிடமும் பொன்னான நன்மதிப்புச் சான்றுகள் பெற்றான். அவன் அரையாண்டின் இறுதியில் வந்தாலும்கூட அடுத்த அரையாண்டில்

'புதுப்பிள்ளைகளுடன் இருக்க வேண்டியதில்லை; பழைய பிள்ளைகளுடன் இடம் உயர்த்தப்படுவதற் குரியவனே' என்று ஆசிரியர்கள் தெரிவித்தனர்.

பள்ளியில் தான் அடைந்த முற்போக்கு டாமின் களிப்பைப் பன்மடங்காக்கிற்று. அவன் வீட்டுக்கு எழுதிய கடிதங்களிலெல்லாம் அதுபற்றிப் பெருமிதத் தொனியில் எழுதி மகிழ்ந்தான். வீட்டில் தந்தையும் தாயும் அவற்றை எத்தகைய உணர்ச்சிகளுடன் வாசித்து உரையாடியிருப்பர் என்பதை ஊகித்துக் கொள்ளலாம். தங்கையின் மறு கடிதம் ஒன்று குழந்தையின் இனிய பிணக்கு மொழிகளில் இதை டாமுக்குக் காட்டிற்று. "அண்ணு, நீ பள்ளிக்குப் போனதும் எனக்கு இப்போது விளையாட்டில் மனம் செல்லமாட்டேன் என்கிறது. அப்பாவுக்கும் அம்மா வுக்கும் இப்போது என்னைப்பற்றிக் கவலையில்லை. உன் பார வீரச்சரிதங்களைப் பாடுவதற்குத்தான் நேரமிருக்கிறது. நான் ஏதேனும் கேட்டால், பணம் இருப்பதில்லை. உனக்கு மாதாமாதம் அனுப்புவதில் தான் அக்கறையா யிருக்கிருர்கள்," என்று அந்தக் குழந்தை எழுதியிருந்தது.

குழந்தையின் கடிதத்தைத் தாய் பார்த்துச் சிரித் தாள். தந்தையோ உடனடியாக அதன் குறை தீர்க்க விரைந்தார். ஆகவே அடுத்த கடிதத்தில் குழந்தை முந்திய கடிதத்துக்கு வருத்தம் தெரிவித்தது. "அண்ணு, நான் முந்தின கடிதத்தில் ஏதோ தெரிந்தும் தெரியாமலும் எழுதியிருந்தேன். அதைப் பார்த்து நீ என்பேரில் வெறுப்புக்கொண்டிருப்பாய். நான் பொருமையுடையவள் என்று எண்ணியிருப்பாய்.

ஆனால், நான் உன் தங்கை, இன்னும் சிறு பெண் தானே! அத்துடன் அந்தக் கடிதமே என் குறையைத் தீர்த்துவிட்டது. நீ பார்க்குமுன் அம்மா பார்த்து என்மீது கோபப்படாமல் என்னைக் கட்டியணைத்துக் கேலி செய்தாள். அப்பா முதலும் வட்டியும் சேர்த்து எனக்குத் துணிமணி, பொம்மை எல்லாம் வாங்கித் தருகிறார். ஆகவே, நீ என் கடிதத்தை மறந்து என்னை மன்னிக்கவேண்டும். நீ வந்தவுடன் நான் நேரில் உன்னிடம் இந்தப் பிழைக்கு இரட்டிப்பாக அன்பாய் நடந்துகொள்வேன்,'' என்று கூறிற்று அவள் இரண்டாம் கடிதம்.

டாமின் உள்ளம் வீடு, பள்ளி என்ற இரண்டு மரபுகளின் பண்புகளையும் உட்கொண்டு வளர்ந்தது. அவன் வீடு செல்லும்போது தன் மிச்சப் பணத்தில் தங்கைக்கு வேண்டியவற்றை நிறைய வாங்கிக் கொண்டு சென்றான்.

எ. சேறும் சறுக்கலும்

ஆசிரியரின் நன்மதிப்புக்கு ஆளாய், படிப்பில் டாம் மேம்பட மேம்பட, அவனுக்கும் ஈஸ்ட் முதலிய பல தோழருக்கும் இடையே உள்ள தொலை அகல மடைந்து வந்தது. அட்டூழியக்காரர் திசைக்கு அவன் செல்லவுமில்லை; அவர்கள் அட்டூழியத்துக்கு உட்படு பவர் குழுவில் அவன் இடம் பெறவுமில்லை. ஆனால் இந்தச் சமுகமான நிலைக்கு விரைவில் ஒரு முடிவு ஏற்பட்டது. முதலாவது, படிப்பில் அவனடைந்த மேம்பாடு தாண்டி ஆட்டக்களத்தில் அவன் மேம்பட்டு வந்தான். இது ஈஸ்டுடனும் மற்றப் பழைய தோழர் களுடனும் அவன் நெருங்கிப் பழக இட முண்டாக் கிற்று. இரண்டாவதாக ஆசிரியர் நன்மதிப்பு மூலம் அவன் அடைந்த உயர்வு அடுத்த அரையாண்டில் அவனை மறுபடியும் கீழ் நான்காம் வகுப்பில் அனை வருடனும் ஒருங்கே இடம் பெறும்படி செய்தது.

பள்ளியின் வகுப்புக்களிடையே எல்லா வகுப்புக் களையும்விட மிகப் பெரிய வகுப்பு கீழ்நான்காம் வகுப்பே. கீழ்நான்காம் வகுப்புக் கடந்து மேல் நான்கின் வாயிலில் நுழையவேண்டுமானால் இலத்தீன் இலக்கணத்தில் பொதுவாகவும், கிரேக்க இலக்கணத் தில் சிறப்பாகவும், தேறுவது இன்றியமையாததா யிருந்தது. இவ் அயல்மொழிகளின் தடை கடக்க முடியாத பலர் ஆசிரியர் எவ்வளவு முயன்றும் கீழ் நான்காம் வகுப்பைவிட்டுச் செல்லாமல், அதில் அடைந்து கிடக்கவேண்டியதாயிருந்தது. அந்தப் பழம் பெருச்சாளிகளின் தொல்லையால் வகுப்பை

நடத்துவதே ஆசிரியருக்கு அரிதாயிற்று. இல்லத்திலும் மற்ற மனைகளிலும் உள்ள குடியாட்சி மரபுகளை அவர்கள் தம் போக்குகளுக்கெல்லாம் இழுத்தடித்தனர்.

கீழ்ஐந்தாம் வகுப்பில் கால் வைப்பதற்கு முன்பிருந்தே டாம் ஆசிரியர் மதிப்பில் அடைந்திருந்த உயர்விலிருந்து அவன் படிப்படியாக இறங்க நேர்ந்தது. அவன் பள்ளி வாழ்வினிடையே அவ் அரையாண்டு சேறும் சறுக்கலும் நிறைந்த காலமாயமைந்தது. அவன் புகழொளி அப்போதெல்லாம் பலவகையில் அரையிருளில் ஆழ்ந்து, பனிமூடாக்கில் பட்டு மறுகிற்று. ஆயினும் சேற்றிலும் இருளிலும் அவன் நலிவுறும் இந்தக் காலங்களிலும், முதல் தொழுகை மேடையில் அவன் உள்ளத்தில் பதிந்த தலைவர் ஆர்னல்டின் சீரிய உருவம் முற்றிலும் உயிர்த்துடிப்பு மாறாதிருந்தது. அத்துடன் அவன் சேற்றிலும் இருளிலும் முற்றிலும் துவண்ட காலத்திலும் இடையிடையே அத் தலைவரின் ஆற்றல்மிக்க கரங்கள் அவன் திசையில் நீட்டப்பட்டன. அவர் ஒளிக்கதிர்கள் அடிக்கடி இருளினூடாக மின்னலெனப் பாய்ந்து அவனை மீட்க அரும்பாடுபட்டன. பின்னாட்களில் டாம் தன் சென்ற காலத்தை நினைத்துப் பார்த்த போது, தான் சறுக்கிவிழ இருந்த கசத்தின் தன்மையையும், அதில் தான் விழாமல் காத்து ஆட்கொள்ளத் தலைவர் முயன்ற தண்ணளியையும் நினைந்து நினைந்து உருகினான். ஒரு தனி மாணவனான தன்னிடம் இவ்வளவு கரிசனையும் கவலையும் உடைய அத்தனிப் பெருங் கருணைவள்ளல், அத்தனை மாணவர்கள் வகையிலும் எவ்வளவு அரும்பெரும் பொறுப்பு

எடுத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று நினைக்கும் போது, அவர்மீது அவன் பத்தி கிட்டத்தட்ட தெய்வ பத்தியாய் வளர்ந்தோங்கிற்று.

*　　*　　*　　*

டாமின் முதல் சறுக்கல் அவன் முதல் அரை யாண்டு முடிவிலேயே தொடங்கிற்று. அப்பருவத்தின் கடைசி செவ்வாய்க்கிழமையன்று பிற்பகலில் பிள்ளைகள் ஆடிய முயல்—வேட்டைநாய் விளையாட்டின் போது அது ஏற்பட்டது. உணவு நேரத்துக்குப்பின் ‘தவளைக் குஞ்சு’ என்றழைக்கப்பட்ட ஹால் ஆர்வம் பெருக டாமிடம் வந்தான். ஆட்டநேரம் கடந்து பிள்ளைகள் முயல்நாய் விளையாட்டு விளையாடுவதற்கான அவசர ஏற்பாடுகளில் கலந்துகொள்ளும்படி அழைத்தான். அது பள்ளியின் ஒழுங்குக்குப் புறம்பான ஆட்டமானாலும், டாம் ஹாலின் ஆர்வத்தினால் ஈர்க்கப்பட்டு ஒப்புக்கொண்டான். ஓளிந்தோடி ஆடும் ஆட்டமாதலால் பொழுதுசாயவே அது தொடங்கப்பட வேண்டும். ஆயினும் அதற்கு வேண்டிய அளவு வேவுதாள்கள் கிழிக்க நேரம் போதவில்லை. ஆகவே, பல குற்றேவல் சிறுவர்களும் ஒருங்கிருந்து,

> ‘முயலே வா, முயலே வா
> வேட்டை நாயின் மோப்பவாட்டம்
> மயங்கக் கிழிப்போம் வா!’

என்று பாடிக்கொண்டு தாளை வேகவேகமாகக் கிழித்துத் தள்ளினர்.

தாள் துண்டுகளே மோப்பமாக முன்னோடும் முயல்களால் எறியப்பட்டன; முயல்கள் சென்று

ஆறு கணங்களுக்குப் பின்தான் வேட்டை நாய்கள் பின்தொடர விடப்பட்டன. முயல்கள் வேண்டுமென்றே தவறான பாதைகளிலும் மோப்பம் படிய வைத்துச் செல்லும். சில இடங்களில் மோப்பம் வேலிகளில் சென்று முடியும். அல்லது ஆறு, ஓடை ஆகியவற்றில் சென்று, மறுகரையில் நெடுந் தொலைவிலிருந்து தொடங்கும். அனுபவமிக்க வேட்டை நாய்கள் நேரான பாதை கண்டதும்,

'முயல்வழிகண்டு நாங்கள்
முந்திக் கொண்டோமே—நாங்கள்
முந்திக் கொண்டோமே!'

என்று கூவுவர். பிற வேட்டை நாய்களும் விரைந்து அவர்களைப் பின்பற்றுவர். மோப்ப முடியுமிடத்தை முதலில் சென்று எட்டியவனும் அவனுக்கடுத்துச் செல்லும் மூவருமே கெலித்ததாகக் கொள்ளப்படுவர். பாதைகள் வேண்டுமென்றே வேலிகளும் ஓடைகளும் சதுப்பு நிலங்களும் கடந்து கிடப்பதால், வழி தெரிந்தவரும் வீரமிக்கவருமே அதில் முனைவர். பலர் பாதி வழியிலேயே திரும்புவர்.

டாம், ஈஸ்ட், தவளைக்குஞ்சு 'ஹால்' ஆகிய மூவரும் தம் வயதுக்கும் அனுபவத்துக்கும் மிஞ்சி எதிர்பாரா வகையில் முன்னேறிச் சென்றனர். ஆனால் பள்ளி இல்லக் குழுவின் தலைவனான புருக் தன் எல்லையற்ற திறமையால் செருக்குடன் வளைய வளையச் சென்றான். ஆகவே அம் மூவரும் எல்லையற்ற தொல்லைகளுக்கு ஆளாயினர்.

ஹால் சேற்றிலழுந்தியும் கைகால் சோர்ந்தும் ஆட்டத்தில் பின்னிடைய நேர்ந்தது. டாமும் ஈஸ்டும்

அவனை விட்டுச்செல்ல மனமில்லாமல், ஆதரித்திழுத்துச் சென்றமையால், ஆட்டத்திலும் இலக்கு எட்ட முடியவில்லை, திரும்பிவரவும் நேரமாயிற்று. ஈஸ்ட் இதைப்பற்றிக் கவலைப்பட்டான். "போகுமுன் கதவடைத்துவிடுவார்களே ! என் செய்வது?" என்றான்.

'கதவடைத்து விட்டால் என்ன குடி முழுகிப் போய் விடும்?' என்றான் டாம்.

"ஏன்? இரவு தேநீர் சிற்றுண்டி தரப்படாமலே தலைவர் மாளிகைக்கு இட்டுச் செல்லப்படுவோம். இது போதாதா" என்று பொருமினான்.

ஆனால் படபடத்துப் பயனில்லை. அவர்கள் ரக்பி நோக்கி நகர்ந்துகொண்டிருக்கையிலேயே கதவடைப்பு நேரம் கழிந்துவிட்டது. அதன்பின்கூட ரக்பி சென்று சேரமுடியுமா என்ற ஐயம் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டது. ஹாலுக்கு நடக்கமுடியவில்லை. டாம் அவனை இழுத்துக் கொண்டும் சுமந்துகொண்டும் வந்ததால் பின்னும் முடைப்பட்டான். இந்நிலையில் ஆக்ஸ்ஃவோர்டு செல்லும் வண்டி ஒன்று அவ்வழியே வந்தது. வண்டியைப் போகவிட்டு அவர்கள் பின்னால் தொத்திக்கொள்ள முயன்றனர். ஆனால், காலக்கேடாக, ஈஸ்ட் வண்டியிலேறும்போது சறுக்கி விழுந்து காலில் காயமுற்றான். அதன்பின் டாம் வண்டிக்காரனையே கெஞ்சி அழைத்து, ஒரு வெள்ளி தருவதாகக் கூறி அவன் நண்பர்களையும் ஏற்றித் தானும் ஏறிக் கொண்டான்.

* * * *

ரக்பி பள்ளிவாயில் அடைத்து முக்கால் மணிக்கு மேலாகிவிட்டது. தலைவர் இல்லத்தின் தோட்டக்

கதவு வழியாகவே அவர்கள் செல்லவேண்டி வந்தது. அவர்கள் உடலும் முகமும் ஆடையும் எல்லாம் சேறு படிந்து அழுக்காயிருந்தன. அவர்கள் நேரங்கழித்து வந்ததனுல் ஏற்படும் தண்டனைக்கு இரட்டிப்பு இதனுல் அஞ்ச நேர்ந்தது. ஆகவே அவர்கள் யார் கண்ணிலும் படாமல் அறைகளுக்கு ஒளிந்தோட எண்ணினர். எனினும் அங்கே காவலிருந்த தலைவரின் தோட்டக்காரன் கண்களுக்கு அவர்கள் தப்பமுடிய வில்லை. அவன் அவர்களைத் தலைவர் அறைக்கு இட்டுச் செல்ல முனைந்தான். அவர்கள் எத்தனை கெஞ்சியும் அவன் விடவில்லை. உடல் துப்புரவு செய்த பின்னுவது அனுப்பும்படி கேட்டும் பயனில்லை. டாமின் முக முழுதும் ஒரே சேறு'யிருந்தது. அவன் தன் ஆடையால் அதைத் துடைக்க முயன்றுன். ஆனுல், ஆடை ஈரமாயிருந்ததால், ஆடையில் சேறு மிகுதியாயிற்றே தவிர, முகத்தில் அது குறைய வில்லை.

அறிஞர் ஆர்னுல்டு இருந்த அறை நூலக அறை. உள்ளே விளக்கு எரிந்தது. அவர் படித்துக்கொண்டு தான் இருப்பார் என்று அவர்கள் எண்ணினுர்கள். ஆனுல் உள்ளேயிருந்து பாட்டோசை கேட்டது. அவர்கள் யாரும் முதலில் சென்று தட்ட விரும்ப வில்லை. இறுதியில் டாமே துணிந்து சென்று தளர்ந்த தட்டாகத் தட்டினுன். உள்ளே பாடிய பாட் டோசையால், யாரும் அதைக் கேட்க வில்லை. ஆனுல் இரண்டாவது தட்டுடன் உள்ளேயிருந்து அறிஞர் ‘யார் அது? உள்ளே வரலாம்’ என்றுர்.

படபடக்கும் கையுடன் கைப்பிடியைத் திருகிக் கொண்டு டாம் உள்ளே சென்றுன். மற்ற இருவரும்

நடுங்கும் கால்களுடன் அடுத்துப் பின்னே பதுங்கிச் சென்றனர். அறிஞர் அவர்கள் எதிர்பார்த்தபடி படித்துக் கொண்டிருக்கவில்லை. மாணவர் நீந்துதற் போட்டிக்கான படகு ஒன்றை அவர் தம் கையாலேயே செதுக்கிக் கொண்டிருந்தார். அவர் கையில் சீவும் உளி ஒன்றும் சிறு சுத்தி ஒன்றும் இருந்தன. அவர் வேலை செய்யும்போதே முன்னுலிருந்த மூன்று பிள்ளைகள் தங்கள் பாட்டுத் திறமையை அவரிடம் காட்டிக் கொண்டிருந்தனர்.

அவர் செய்யும் வேலை இவை மட்டுமல்ல என்பதை அந்த அறையினுள்ளே பிள்ளைகள் கண்ட காட்சிகள் தெள்ளத் தெளிய அறிவித்தன. மேசையில் ஒருபுறம் அவர் திருத்திவைத்த ஆறும்படிவ மாணவர் வீட்டுப் பாடப் புத்தகங்கள் கிடந்தன. திருத்தவேண்டியவை கட்டுக் கட்டாக மறுபுறம் அடுக்கியிருந்தன. மேசையின் கீழே அவர் ஏழை மாணவருக்காகத் தம் சிறு தையல் பொறியால் தைத்த ஆடைகள் கிடந்தன. ஒரு கோக்காலி மீது பாதி தைத்துவிட்ட ஆடையுடன் தையற் பொறி இருந்தது. மாணவருக்காக அவர் தீட்டிய தொடக்க வகுப்பின் விளக்கப் படங்கள் மற்ரெருருபுறம் சுவரில் முடிந்தும் முடியாமலும் தொங்கின.

இக்காட்சிகள் அனைத்தையும் அங்குள்ள ஒரே விளக்கும் அறைமூலையில் செந்தீயுடன் எரிந்த தணப் படுப்பும் தெள்ளத்தெளிய எடுத்துக் காட்டின. ஆனல், அதே ஒளி டாம், ஈஸ்ட், ஹால் ஆகியவர்கள் முகமிருக்குமிடத்தில் இருந்த சேற்றையும் அவர்கள் அழுக்குப் படிந்து தொப்பென்று நனைந்த ஆடையை

யும் காட்டின. அவர்கள் இங்நிலையில் 'என்ன தண்டனைக்கு ஆளாவோமோ!' என்று அஞ்சி நடுநடுங்கினர்.

ஆனால் அறிஞர் முகத்தில் கடுமை இல்லை. இரக்கமே மிகுந்திருந்தது. மாணவர் முகத்தில் கண்ட அச்சமும் கிலியும் அவர் உள்ளத்தை இளக்கியிருந்தது. அவர்கள் பிந்திவிட்டதன் காரணத்தை அவர் உசாவினார். பொறுமையுடன் அதைக் கேட்டபின் ஈஸ்டிடம் "உனக்குக் காயம் மிகுதி ஏற்படவில்லையே! நோவு எப்படி இருக்கிறது?" என்று தந்தையைவிடக் கனிவாகக் கேட்டார். பின்பு, "விரைவில் சென்று உடைமாற்றி உடம்பை அலம்பிக்கொண்டு வாருங்கள்," என்றார்.

அவர்களுக்கு மீண்டும் கிலி எழுந்தது. 'ஆகா, புறத்தே அமைதி; அகத்தே புயல்தான். இனித்தான் இருக்கிறது தண்டனை!' என்று நினைத்தார்கள்.

ஆனால், அவர் தம் வீட்டு வேலைக்காரியை அழைத்து அவர்களுக்குத் தேநீரும் சிறிது அப்பமும் வழங்கச் செய்தார். பின் அவர்களை அன்பும் கண்டிப்பும் கலந்த குரலில், "பெரிய பிள்ளைகளின் இந்தத் துணிகர விளையாட்டில் நீங்கள் ஏன் கலக்கிறீர்கள்? நீங்கள் மிகச் சிறுபிள்ளைகளாயிற்றே! இனிப் போகமாட்டீர்கள் என்றே நம்புகிறேன். போனால் இன்று உங்களுக்குத் தரப்பட்ட சலுகையும் தரப்படாது. இரவில் பட்டினிதான் கிடக்க நேரும்" என்றார்.

வழக்கமான அடியை எதிர்பார்த்து அது கிடைக்காததுபற்றி ஈஸ்ட் மகிழ்ந்தான்.

அடிக்குக்கூட ஹால் அவ்வளவு அஞ்சவில்லை. குறைந்தது இருபது வரிகளாவது தண்ட எழுத்து

எழுதவேண்டி வரும் என்று அவன் எதிர்பார்த்திருந் தான். அதிலிருந்து தப்பியதுபற்றி அவனுக்கு மகிழ்ச்சி. அத்துடன் பள்ளி இல்லத்தில் கிடைக்காத நல்லுணவும் இரட்டிப்பு உணவும் கிடைத்தது ஓர் அரும் பேறு என்று மகிழ்ந்தான்.

டாமுக்குத் தலைவர் சலுகையே மிகக் கடுந் தண்டனையாகத் தோன்றிற்று. அவன் இரவு முழு வதும் தன் தகுதியின்மையையே நினைத்து வருந் தினன்.

*　　　*　　　*　　　*

முயல்-நாய் வேட்டையின்போது டாம் வகையில் ஏற்பட்ட சறுக்கல் அவனை நிலைகவிழச் செய்யவில்லை. தலைவரின் அருளுள்ளம் அவன் நெஞ்சில் பெற்ற இடத்தை அது மூடாக்கிட்டு மறைக்கவும் முடிய வில்லை. ஆயினும் அவன் நல்ல பையன் என்பதை எண்ணித் தலைவர் தந்த கண்டிப்புத் தளர்வு மற்ற இருவருக்கும் பேரூக்கம் தந்தது. 'தவளைக்குஞ்சு' ஹால் அடுத்த நாளே தனக்குக் கிடைத்த மன்னிப்பை ஒரு வீர காவியமாக்கிப் பள்ளியில் பரப்பினன். ஈஸ்ட் அவ்வீர காவியத்துக்கு உரை விளக்கம் தந்து பக்கப் பாட்டுப் பாடினன். தலைவர் கண்டிப்பு ஒரு வெளிப் பகட்டுத்தான் என்று அவர்கள் எல்லாரிடமும் கூறினர். டாம் இதை ஒப்புக்கொள்ளவோ ஆத ரிக்கவோ செய்யாவிட்டாலும், எதிர்த்துத் தன்னுடன் ஊடாடிய தோழர்கள் ஆர்வத்தைக் கெடுக்கத் துணிய வில்லை. இந் நிலையில் தொடக்கத்தில் மூத்த புரூக்கி னுடைய கருத்தை நோக்கிச் சாய்ந்துவந்த அவன் போக்கு, மற்றப் பிள்ளைகளை நோக்கிப் படிப்படியாகச்

சரியத் தொடங்கிற்று. மனமார அவன் அவரை வெறுக்க முடியாவிட்டாலும், செயலில், அவரை வெறுப்பவருடன் வரவர நெருக்கமாய் ஊடாடி, அவரைப்பற்றிய மதிப்பைத் தன் இன்ப ஆர்வத்திலும் களியாட்டப் பழக்க வழக்கங்களிலும் மூடலானுன்.

கீழ் நான்காம் படிவத்துக்கு வந்தபின் அவன் புதிய ஆசிரியரும் பழைய ஆசிரியர்களைப் போலவே டாமைப்பற்றி நல்ல கருத்துக்கொண்டிருந்தார். புறத் தோற்றத்தில் அவனிடம் இன்னும் மாறுதல் காணப் படவில்லை. ஆனுல் அத்தோற்றத்தினடியில் அவன் போக்குகள் உள்ளூர மாறியே வந்தன. ஒருநாள் நடந்த நிகழ்ச்சி ஆசிரியருக்கு இதை வெட்டவெளிச்ச மாக்கிற்று.

வகுப்பின் ஓர் ஓரத்தில் மற்ற இருக்கைகளி லிருந்து தனியாக ஓர் அகலமான இருக்கை கிடந்தது. அது மிக உயரமாய், மூன்று படிகளிட்டு ஏறிச் செல்ல வேண்டியதாயிருந்தது. நான்கு பேர்கள் அதில் தாராளமாய் உட்கார முடியும். அத்துடன் இருவர் ஆசிரியர் கண்ணை மறைத்துப் படுத்துக்கொள்ள முடியும். ஒவ்வொரு நாளும் எந்த மாணவர் அதில் ஏறி உட்கார்வது என்பதில் ஏற்பட்ட போட்டியின் பயனுக அதில் எவரும் உட்காரக்கூடாது என்று கண்டிப்புச் செய்யப்பட்டது. ஆயினும் அதில் மறைந் திருக்க வாய்ப்பிருந்தபடியால், எப்போதும் ஒருவரிரு வர் அதிலிருந்து கோலி முதலிய விளையாட்டு விளை யாடுவது வழக்கமாயிருந்தது. டாமும் ஈஸ்டும் இம் மாதிரி அடிக்கடி ஆசிரியருக்குத் தெரியாமலே ஆடுவர். மற்றப் பிள்ளைகளும் ஆசிரியரைக் கவனியாமல் அதையே கவனித்தவண்ணம் இருப்பர்.

ஒருநாள் அவர்கள் ஆடிய கோலி தெறித்து வகுப்பு நடுவில் ஆசிரியர் முன்னுலேயே போய் விழுந்தது. இருவரும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு அடி வாங்கினர். அன்றுடன் டாமுக்கு ஆசிரியர் உலகில் இருந்த தனி மதிப்புப் போய்விட்டது. இழந்துவிட்ட அந்த மதிப்பை அந்தப் பள்ளியில் இருந்த பல ஆண்டுகளில் பெரும் பகுதியிலும் அவன் திரும்ப எளிதில் பெற முடியவில்லை. தன் முற்போக்குக்கு இது பெருந்தடையாயிருந்தது என்பதை டாம் சில நாட்களுக்குப் பிறகே உணர்ந்தான். அதேசமயம் மற்றவர்களளவு தீமையில் ஊறுதவனுயிருந்தும், டாமின் நற்பண்பை ஆசிரியர்கள் பயன்படுத்த முடியாது போயினர். அவன் போக்கில் ஆசிரியரும் ஆசிரியர் போக்கில் அவனும் இங்ஙனம் சூழ்நிலைகள் காரணமாக நெடுநாள் தடங்கலாயிருந்தனர்.

* * * *

டாமும் ஈஸ்டும் அவர்கள் தோழர்களும் ஆசிரியர்களிடம் கெட்ட பெயர் வாங்கினுலும், அவர்களைத் தாண்டி அஞ்சாது தீமையில் முனைந்த பழம் பெருச்சாளிகள் வேறு இருந்தனர். அட்டூழியக்காரன் ஃவிளாஷ்மனே அவர்களில் முக்கியமானவன். பேட்டர்புருக்கின் செல்வாக்கு இருந்த வரையில் அவர்கள் கை சற்றுத் தளர்வுற்றிருந்தது. அவர் பள்ளியைவிட்டுச் சென்றதே, பள்ளியின் பொதுக்கட்டுப்பாடு பள்ளி நேரத்துடன் முடிந்துவிட்டது. பள்ளி இல்லத்திலும் பிற மனைகளிலும் கட்டுப்பாடு பெயரளவுக்குக்கூட இல்லை. பேட்டர்புருக் சென்றதையடுத்து அவர் கூட்டாளிகளாயிருந்த மற்ற மாணவர்களும் ஆறும் படிவம் கடந்து வெளிச்சென்றனர். அதன்பின் சட்டாம்பிள்ளை

களாகவும் தலைவர்களாகவும் வந்தவர்கள், ஒன்று திறமையற்றவர்கள், அல்லது ஃவிளாஷ்மனைப்போல அட்டூழியக்காரர்களாயிருந்தனர். ரக்பி பள்ளியின் பழம்பெயர் கெட்டுவிடுமோ என்ற நிலை மனைகளில் ஏற்பட்டது.

தலைவர் ஆர்னல்டின் பேர்போன கடுமை இந் நிலையில் செயலாற்றாதது பிள்ளைகளுக்கு வியப்பாயிருந்தது. ஆனால் அறிஞர் வாளா இருக்கவில்லை. குடியாட்சியின் புறப் போலிமரபில் தங்களுக்கு எவ்வளவு விடாப்பிடி இருந்ததாக மாணவர்கள் கருதினார்களோ, அதனிலும் பன்மடங்கு அதன் உயிர்ப்பண்புகளில் அவர் நம்பிக்கையும் பற்றும் வைத்திருந்தார். இதன் பயனாக, அவர் கண்டிப்பு கடமை நேரத்தினளவில் நின்றுவிட்டது. மற்றச்சமயங்களில் அவர் பிள்ளைகளின் செயற்பண்பு, உளப்பாங்கு, உடற்பாங்கு ஆகியவற்றை ஊன்றிக் கவனித்து, அவர்களறியாமலே அவர்களைத் திருத்தும் வகைகளைப்பற்றி ஆராய்ந்தும் திட்டமிட்டும் அதன்படி மெள்ள மெள்ளச் செயலாற்றியும் வந்தார். தம் உயர் குறிக்கோள்வழி நிற்கும் ஒரு சில ஆசிரியர், மாணவர் ஆகியவர்கள் ஒத்துழைப்புடன் அவர் மாணவர்களிடையே நல்ல தலைவர்களையும் வழிகாட்டிகளையும் உண்டுபண்ணுவதில் கருத்துச் செலுத்தி வந்தார். மற்றப் பல ஆசிரியர்கள் டாமைக் கைவிட்ட பின்பும் அவர் அவனிடம் பின்னும் நம்பிக்கை வைத்து, அவனைத் திருத்தி ஆட்கொள்ளுவதில் கண்ணும் கருத்துமாயிருந்தார். தீய சூழலினிடையே அவன் ஒரு நல்ல மங்கிய ஒளிமையம் என்றும், அவனைத் திருத்துவதன் மூலம் ஒரு முழுக் குழுவையே திருத்திவிடலாம் என்றும் அவர் உறுதி

யாக நம்பினுர். அவர் நினைத்தபடி அவன் ஒரு குழுவின் நடுநாயகமான தலைவன் என்பதை யாவரும் விரைவில் கண்டுகொண்டனர். அவன் திருத்தமடையக் கூடும் என்பதைப் பள்ளி காணப் பின்னும் நெடுநாள் பிடித்தது.

பள்ளியில் திறமையற்ற தலைவர்கள் ஏற்பட்டு அதன் கட்டுப்பாடுகள் குலைந்தபின்னும் சிலகாலம் அந்த மாறுதலால் டாமும் ஈஸ்டும் பாதிக்கப்படவில்லை. ஏனென்ருல் அவர்கள் பகுதியில் பேட்டர்புருக் கால ஆரும்படிவ மாணவர்களில் கடைசியான ஒருவன் தலைவனுயிருந்தான். அவன் அட்டூழியக்காரனுக இல்லை. அதே சமயம் ஒழுங்கையும் நேர்மையையும் நிலை நிறுத்துபவனுயிருந்தான். அவ்வப்போது அட்டூழியக்காரர் தொல்லையும் அவர்கள் வலியுறுத்தி வாங்கிய குற்றேவல் வேலையும் அவர்களைப் பாதித்ததானுலும், அவர்கள் அதற்கு நிலையாக ஆட்படவில்லை. ஆனுல், அந்த ஆரும்படிவ மாணவன் வெளியேறியபின் வேறு ஆரும்படிவமாணவன் எவனும் அவ்வறைக்கு வந்து தலைமை ஏற்கவில்லை. ஏனென்ருல் திறமையற்ற அவர்கள் திறமையாக நடைபெற்ற இடத்தில் வந்து ஆட்சி செய்யத் தயங்கினுர்கள். இந்தச் சமயத்தில் அட்டூழியக்காரன் ஃவிளாஷ்மனே அங்கே வந்து தவி சேறினுன். அவன் வந்ததே டாமுக்கும் ஈஸ்டுக்கும் தலையிடியாயிற்று. ஆசிரியர்களை எதிர்த்து அவர்கள் ஆதரவை இழந்து விட்டதன் அருமைக்கேட்டை அவர்கள் அப்போதுதான் உணர்ந்தார்கள். குற்றேவல் வேலையின் ஒரு முனைமுகத்தையே இதுவரை அவர்கள் அனுபவித்திருந்தார்கள். அதன் முழுக் கொடுங் கோன்மையை இப்போது நுகரலாயினர். குற்றேவல்

முறை எவ்வளவு தவருனது என்று இப்போது இருவரும் அதைக் கண்டிக்கவும் துணிந்துவிட்டனர்.

ஆனல் கண்டித்தல் எளிது, ஒழித்தல் அரிது என்பது ஈஸ்டின் தோல்வி வேதாந்தமாயிருந்தது. டாமோ அதனுல் மனநிறைவடையவில்லை. அதை ஒழிப்பது எப்படி என்ற சிந்தனையிலேயே ஆழ்ந்திருந்து வந்தான்.

குற்றேவலை ஒழிக்கவழி அதுசெய்ய என்ன வந்தாலும் மறுப்பதுதான் என்ற முடிவுக்கு வந்தான் டாம்.

என்ன காரணத்தினுலோ ஈஸ்டும் மறுமொழி பேசாமல் அம் முடிவை ஏற்றுக்கொண்டான். ஃவிளாஷ்மன் வந்ததுமுதல் அவன் மனம் மாறிவந்தது. பேட்டர் புருக்கின் சொற்களைவிட அவர் போனபின் ஏற்பட்ட நிலை அவர் கொள்கையின் அருமையை நன்கு விளக்கிற்று.

இச்சமயம் ஃவிளாஷ்மன் அறையிலிருந்து குற்றேவல் கணக்கனை விளித்து 'இன்று யார் முறை!' என்று கேட்டான்.

'டாம், ஈஸ்ட்!'

'எங்கே அவர்கள் இருவரும்?'

'இன்னும் வரவில்லை.'

'போய்க் கூப்பிடு.'

"வரமாட்டேன் என்கிருர்கள்!"

ஃவிளாஷ்மன் ஈஸ்ட்மீதுள்ள தன் பழைய கோபத்தையும் டாம் மீதுள்ள பொருமையையும் புழுக்கத்

தையும் முழுதும் நினைவிற்கொண்டு சீறி வந்தான். அவன் ஆரவார வருகைகண்டு டாம் சட்டென அறைக் கதவை அடைத்துத் தாழிட்டான். ஈஸ்ட் விளக்கை அணைத்துவிட்டு, கதவை உடைத்து வராதபடி அதற்கு மேசை, நாற்காலி முதலியவற்றை அண்டை கொடுத்தான்.

எதிர்ப்பைக் கண்டு சீற்றங்கொண்ட ஃவிளாஷ்மன் கதவை மூர்க்கமாகத் தாக்கினான். இருதாழும் இடப்பட்டதறிந்தபின் கதவுச் சட்டத்தை உடைக்க முயன்றான். ஒருசட்டம் முறிந்ததும் அது உட்புறமாக முறிந்ததால் உட்சட்டத்தில் கொடுகி இன்னும் பலமான தடையாயிற்று. தோழர் சிலரைக் கூட்டி வந்து ஃவிளாஷ்மன் பூட்டை உடைக்க முயன்றான். பூட்டை உடைத்தும் பயனில்லாது போயிற்று. ஏனென்றால் டாமும் ஈஸ்டும் தம் இரு கட்டில்களையும் இட்டுத் தடுத்ததுடன் படுக்கை மெத்தைகளால் கதவு உடையாமல் செய்தனர். தன் முயற்சி எதுவும் பலிக்காததால், இருவர்மீதும் வஞ்சினம் கூறிக் கறுவிக்கொண்டு சென்றான், ஃவிளாஷ்மன்.

ஆனால் அறையில் எத்தனைநேரம் அடைத்துக் கிடக்க முடியும்? உணவுநேரம் அணுகவே அவர்கள் செல்லவேண்டி வந்தது. ஃவிளாஷ்மன் இல்லாத சமயம் பார்த்து அவர்கள் கதவு திறந்து, இடைவழி கடந்து ஓடிவிட முயன்றார்கள். ஃவிளாஷ்மன் அவர்கள் செயலை எதிர்பார்த்துத்தான் வழியில் காத்திருந்தான். ஆனாலும் அவர்கள் அவனைத் தட்டி ஓடிவிடவே, அவன் ஒரு பூச்சட்டியை ஈஸ்ட்மீது வேகங்கொண்ட மட்டும் வீசி எறிந்தான். ஈஸ்ட்மீது அது பட்டிருந்தால்,

அவன் பிழைத் திருக்கமுடியாது. அது தரையில் விழுந்ததும் இருபதுக்கு மேற்பட்ட துண்டுகளாகச் சிதறிவிட்டது.

ஃவிளாஷ்மன் கோபங்கொண்டு ஈஸ்ட்மீது பூச்சட்டியை எறிதல்

'பிடிக்கமுடியுமானால் என்னைக் கொல்வதற்குக் கூட அஞ்சமாட்டான்' என்று ஈஸ்ட், உணவுமேடை சென்றதும் இளைத்து மூச்சுவாங்கியவண்ணம் கூறினான்.

ஈஸ்ட் நடந்தது முழுவதையும் ஆர்வவேகத்துடன் மாணவர்களிடையே கூறி அவர்கள் வீர உணர்ச்சியைத் தூண்டினான். ஆகவே போர் அவர்கள் விடுதலைப்போர் ஆகிவிட்டது. புரட்சிக்கொடி நாட்டப்பட்டது. பல மாணவர்கள் அவர்களுடன்

சேர்ந்து குற்றேவல் முறையை எதிர்த்து நிற்க முன் வருவதாக உறுதி பூண்டனர்.

* * * *

அச்சமயம் இருக்கையுடன் இருக்கையாகப் படுத்திருந்த ஒருவன் எழுந்து, "உங்கள் முடிவு சரியானதே. ஆனால் இரண்டு செய்திகள் நினைவிருக்கட்டும். நீங்கள் அனைவரும் ஒற்றுமையாயிருக்க வேண்டும். ஒருவர் மீது அவர்கள் தாக்கும்போது அனைவரும் சூழ்ந்து ஆதரவு அளிக்கவேண்டும். இரண்டாவது நீங்கள் தாக்கக்கூடாது. அவர்கள் தாக்குதலை மட்டும் எதிர்த்து நிற்கவேண்டும். அப்போதுதான் தாக்குபவர்களிடையே நல்லவர்கள் விலகிப்போவார்கள், அல்லது ஒதுங்கி நிற்பார்கள். அட்டூழியத்தில் முந்தி நிற்பவர் மனங்கசந்து ஓய்வர். இது நானும் என் பழந் தோழர்களும் முன்பே பின்பற்றி வெற்றிகண்ட முறை," என்றான்.

பேசியவன் 'டிக்ஸ்.' அவன் பெரிய பிள்ளைகளுள் ஒருவன் என்னுமளவு பள்ளியில் நீடித்த அனுபவம் உடையவன். படிப்பில் பின்னிடைந்ததாலேயே மற்றத் தோழர்களுடன் அவன் மேல்வகுப்புக்குச் செல்லவில்லை.

எல்லா மாணவர்களும் அவனைச் சுற்றி நின்று, "முன்பே இத்தகைய போராட்டம் நடந்ததா? எப்போது? ஏன்?" என்று கேட்டனர். "அது பழைய தலைவர் காலத்தில் நடந்தது. அன்று போராட்டத்தில் ஒதுங்கி யிருந்த கோழைகளுள் ஒருவன்தான் உங்களிடம் அட்டூழியம் நடத்தும் ஃவிளாஷ்மன். அவன் உள்ளூரக் கோழை. பிறரை ஏவிவிட்டுத்தான் அட்டூ

ஃவிளாஷ்மன் டாமின் கையை முறுக்குதல்

ழிய ஆட்சி நடத்துகிறான். பிறரைத் தூண்ட முடியா விட்டால், முதலில் வாலை மடக்கிக் கொள்ளுபவன், அவன்தான். பாருங்கள், இது தெரிந்தவன் என்பத னல்தான் என் கண்ணில் அவன் விழிப்பதேயில்லை" என்றான்.

மறுநாள் போராட்டம் உச்சநிலை யடைந்தது. பாட நேரத்துக்குமுன் ஃவிளாஷ்மன் வழியில் காத் திருந்து டாமைக் கண்டு, "நீ குற்றேவல் செய்ய இணங்குகிறாயா, இல்லையா?" என்று அதட்டிக் கேட்டான்.

டாம் 'மாட்டேன்' என்று தலையசைத்து முன் சென்றான்.

ஃவிளாஷ்மன் உடனே அவனை எட்டி உதைத் தான். கீழே தள்ளிக் கையைப் பின்புறமாக முறுக்கி னன். டாம் வலி பொறுக்காமல் உள்ளூர வதங்கின லும் வாய்விட்டு 'ஆ' என்று கூறவில்லை; கண்கலங்க வில்லை. அத்துடன் சற்றுப் பிடி தவறியதும் அவனை மாறி உதைத்தான். அதற்குள் பாடநேரம் ஆயிற்று இருவரும் பிரிந்து சென்றனர்.

எதிர்ப்புக் கிட்டத்தட்ட வெற்றியடைந்து விட் டது. ஃவிளாஷ்மனின் தோழர்கள் அவன் தகா அடக்குமுறை கண்டு விலகினர். ஆனால் டாம், ஈஸ்ட் ஆகியவர்கள்தாம் தன் அவமதிப்புக்குக் காரணம் என்று கண்ட ஃவிளாஷ்மன் அவர்கள்மீது தனி வஞ்சம் தீர்க்கக் காத்துக்கொண்டிருந்தான்.

கொடியோர் கொடுமைக்கு ஒருபுறம் ஆளாய் அதனை எதிர்க்கும்போதுகூட, டாமும் ஈஸ்டும் பள்ளிக் கட்டுப்பாட்டை மீறி நடக்கும் பழக்கத்தை

விட்டவில்லை. அது அவர்கள் குருதியில் ஊறிப்போயி ருந்தது. அத்தகைய தறுவாய்களுக்கே ஃவிளாஷ்மன் காத்திருந்தான். ஏனென்றால் தன் செயலுக்கு அப் போது எதிர்தரப்பினரே மறைப்புச் செய்யவேண்டி வரும் என்பது அவனுக்குத் தெரியும்.

டிக்ஸுடன் பள்ளிக்கட்டுப்பாட்டுக்கு மீறிய நேரத்தில் இருவரும் தணப்படுப்பண்டையே பேசிக் கொண்டிருந்தனர். ஃவிளாஷ்மன் இருவரையும் அடையாளங் கண்டான். டிக்ஸை அடையாளம் காணவில்லை. அவர்கள் இருவரையும் தம் அறைக் குச் செல்லும்படியும், இடத்தைத் தனக்கு விடும்படி யும் உத்தரவிட்டான். அவர்கள் மறுக்கவே அவன் டாம்மீது ஒரு குத்துவிட்டான்.

டிக்ஸ் விலகி நின்று “டாம்! இந்தக் கோழைக்கு வேறு நீதி தெரியாது. ஒன்றுக்கு இரண்டு குத்துவிடு. ஆள் உன்பக்கம் மீண்டும் வரமாட்டான்,” என்றான்.

இந்தக் குரல் கேட்டதே ஃவிளாஷ்மன் பின் வாங்கினான். அதன் உண்மை ஃவிளாஷ்மனைக் கலக் கிற்று. அவன் குற்றேவல் வாங்கித் தின்று கொழுத்து முன்னிலும் வலுவற்றவனாயிருந்தான். அவன் குத்துவதில் வலுவிருந்ததே தவிர, குத்து வாங்குவதில் அவனுக்கு வலுவும் கிடையாது; வீர மும் கிடையாது. ஆனால் டிக்ஸ் ஊக்கியபின் சிறுவர் அவனைச் சும்மாவிட எண்ணவில்லை. இருபுற மிருந் தும் குத்தும் இடியும் விழுந்தன. ஃவிளாஷ்மனுக்கு அவமதிப்புத் தாங்கமுடியவில்லை. அவன் வசைமாரியி லிறங்கினான். இவை பின்னும் பல உதைகளும் குத்து களும் தந்தன. அவன் சிறி அடித்த அடிகள் நிலத்

தின்மீதும் இருக்கைகள் மீதும்தாம் விழுந்தன. அவற்றின்வலி அவனையே தாக்கிற்று. அதுகண்டு சிறுவர் சிரித்த ஒலி அவன் கொட்டத்தை அடக்கிற்று.

டிக்ஸை நோக்கி 'இதில் நீ ஏன் தலையிடவேண்டும்?' என்றான்.

டிக்ஸ் 'நேர்மையைக் காப்பது என் கடமை. கோழையாகிய நீ ஏன் ஒதுங்கியிருக்கக்கூடாது. சிங்கத்தின் செயலைக் குள்ளநரி செய்யத் தொடங்கினால், அதில் வீரம் இராது, கொடுமைதான் மிஞ்சும்!' என்றான்.

ஃவிளாஷ்மன் அத்துடன் நில்லாமல் மூவரையும் பழிவாங்க எண்ணிப் பின்னிருந்து இருக்கையைத் தள்ளினான். டிக்ஸ் 'நாம் மூவர் அவனைத் தாக்க வேண்டியதில்லை, டாம்! நீ தனியாக நின்று அவனுக்குச் சூடு கொடு' என்றான்

டாம் சிறுவனாயினும் தன்னுடன் மற்போரிட்ட ஃவிளாஷ்மனை உறுதியாக நின்று தாக்கினான். டாமின் உதையும் குட்டும் வாங்கி அவன் கீழே விழுந்துவிட்டான். எங்கே உயிர்நிலையில் காயம் பட்டுவிட்டதோ என்று அவர்கள் கலங்கினர். டிக்ஸ் 'கோழைக்கு அவ்வளவு கேடு வராது. தண்ணீர் தெளியுங்கள்; சரியாய்ப் போய்விடும்' என்றான்.

அவன் கூறியதில் தவறில்லை. ஃவிளாஷ்மன் உடனே எழுந்து அப்பாற்சென்று, 'உங்கள் உதவியும் வேண்டாம், தொல்லையும் வேண்டாம்! நான் போகிறேன். உங்கள் திசைக்கு வரவில்லை' என்று கூறி அகன்றான்.

அ. மீட்சியும் தேர்ச்சியும்

டாமின் முதல் தவறுதலின்போது ஆர்னல்டு அவனிடம் உளக்கனிவு காட்டியதுடன், அவன் தோழர்களிடமும் கனிவு காட்டியிருந்தார். அத்துடன் அவன் திருந்தாமல் மேன்மேலும் கெட்டு, ஆசிரியரிடம் அவப்பெயர் வாங்கியபோதுகூட, அவன் போக்கைக் கவனித்துத் திருத்துவதற்கான வாய்ப்புக்கே காத்திருந்தார். பள்ளி முழுவதுமே நல்ல தலைவர்கள் அகன்று, புதுத் தலைவர்கள் அருமையாய்ப் போனபோதும், அவர் அவனையே புதிய வாழ்வுக்குரிய நடுமையமாகக் கருதி உன்னிப்பாகக் கவனித்துவந்தார். ஆயினும் இரண்டாம் தடவை சறுக்கியபோது அவனிடம் சற்றுக் கண்டிப்புக் காட்டாமல் அவரால் இருக்க முடியவில்லை. கண்டிப்பினாலாவது அவன் போக்கு எளிதில் மாறலாம் என்று அவர் எண்ணி யிருக்க வேண்டும்.

ரக்பி பள்ளியின் ஒரு பக்கமாக **ஆவன்** ஆறு ஓடிற்று. அவ்விடத்தில் ஆறு வளைந்தும் சிறிது சேறூர்ந்தும் ஓடியதால், அதில் மீன்கள் மிகுதி. ரக்பி மாணவர் அடிக்கடி அதில் மீன் பிடிப்பது வழக்கம். யாராவது அவர்களைக் கண்டித்தால் பள்ளியின் பக்கமாக அவ்வாற்றில் மீன் பிடிக்கும் உரிமை தங்களுக்குத்தான் உண்டு என்று வீம்பு பேசுவர். எதிர்கரையிலுள்ள ஒரு தோட்டத்தின் வேலையாள் அவர்கள் உரிமையை மறுத்தான். "பள்ளி இருப்பது ஒரு கரையில், அதில் வேண்டுமானால் உங்கள் உரிமை செல்லலாம். மற்றக் கரை எங்கள் தோட்ட முதல்வருக்குரியது. அங்கே நீங்கள் மீன்பிடிக்க நான் விடமாட்டேன்," என்றான்.

தோட்டக்காரன் புதியவன்; முரடன். ஆயினும் அவன் நாட்டுப்புறத்தானுகவும் கிழவனுகவும் இருந்த தால், சிறுவர்கள் அவனை மதியாமல் பேசினர். டாம் எல்லாரையும்விட உரத்த குரலில் நையாண்டியாகவும் அவமதிப்பாகவும் பேசினுன். "உங்கள் கரையிலுள்ள மீன்கள் எங்கள் கரைக்கு இனி வராமல் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். வேண்டுமானுல் நாங்கள் எங்கள் கரை தாண்டி மீன்பிடிக்க வரவில்லை. அத்துடன் மீன் எங்கே பிடித்தாலும், அது உங்கள் கரையில் பிறந்து வளர்ந்தது என்பதை எண்பிக்க நீர் ஏதாவது தெளிவு கொண்டுவர வேண்டும், தெரியுமா?" என்ருன்.

தோட்டக்காரன் டாமின் கேலியால் உள்ளூர மிகவும் புண்பட்டான். அவன் டாமைக் குறிப்பாகப் பார்த்து வைத்துக்கொண்டு 'தனியாக என்றேனும் அகப்படட்டும், பார்க்கிறேன்' என்று கறுவிக்கொண்டு போனுன்.

ஒருநாள் டாம் ஈஸ்டின் தூண்டிலை வாங்கிக் கொண்டு எதிர்கரையில் மீன் பிடிக்கச் சென்ருன். தூண்டில் புதிதாக வாங்கியது; அழகானது. ஆகவே மீன்களும் பெரிது பெரிதாகக் கிடைத்தன. அந்த ஆர்வத்தில் அவன் தொலைவில் தோட்டக்காரன் வருவதைக் கவனிக்கவில்லை. கவனித்தபோதுதான் செய்தி தெரியவந்தது. தோட்டக்காரன் மீசை படபடப்பதையும் அவன் கையில் சாட்டையைச் சுழற்றிக்கொண்டு வருவதையும் கண்டு, இன்று இவன் எளிதில் விடமாட்டான் என்பது தெரியவந்தது. ஆகவே டாம் ஓடி ஒளிய எண்ணினுன்.

ஆனுல், தோட்டக்காரன் அருகே வந்துவிட்டான். வேறு வழியில்லை. பக்கத்திலுள்ள ஒரு மரத்தின்மீது

ஏறி ஒளிந்துகொள்ளப் பார்த்தான் டாம். ஆனால் அது மறைக்கப்போதாத ஊசியிலை மரம். அத்துடன் பல அடி நீளமுள்ள தூண்டில் வேறு அவனைக் காட்டிக்கொடுத்தது. தோட்டக்காரன் காணக் கூடாதே என்ற ஆவலில் புதிய தூண்டில் என்றும் பாராமல், டாம் அதைத் துண்டுதுண்டாக முறித்து எறிந்தான்.

தோட்டக்காரன் இதற்குள் அவனைப் பார்த்து விட்டான். உடனே கீழே இறங்கி வரும்படி அவன் கட்டளை இட்டான். டாம் அதைச் சிறிதும் சட்டை செய்யவில்லை. எப்படியும் அவனைப் பிடித்துத் தண்டனைக்குள்ளாக்கும் உறுதியுடன் தோட்டக் காரன் மரத்தடியில் அமர்ந்தான். டாம் எவ்வளவு பொறுத்துப் பார்த்தும் தோட்டக்காரன் அசைவதா யில்லை. அவன் தன் இசைக்குழல் எடுத்து ஆர அமர வாசிக்கத் தொடங்கினான்.

பள்ளியின் இரண்டாம் மணி அடித்துவிட்டது. இனி இருப்பதில் பயனில்லை என்று டாம் இறங்கினான். தோட்டக்காரன் தன்னை அடித்து நொறுக்குவான் என்றே டாம் எதிர்பார்த்தான். அதுவகையில் தன் உள்ளத்தைத் திடப் படுத்திக்கொண்டுமிருந்தான். அவன் அப்படி ஒன்றும் செய்யவில்லை. 'வா, பள்ளித் தலைவரிடம்' என்று இழுத்துச் சென்றான்.

டாம் தோட்டக்காரனிடம் கெஞ்சினான். பிடித்த மீனைக் கொடுத்துத் தப்பலாம் என்றும், இரண்டு மூன்று வெள்ளியை அளித்து மன்னிப்புப் பெறலாம் என்றும் அவன் நினைத்தது வீணாயிற்று. தலைவர் கடுமைபற்றிய அச்சம் அவனுக்கு இல்லை. ஆனால்

அவரிடம் செல்ல நேர்ந்தால், தன் தோழர்கள் ஏளனம் செய்வார்களே என்று தான் அவன் வருந்தினன்.

* * * *

ஆனல், தலைவர் பள்ளியில் இருக்கும் கண்டிப்பான தோற்றத்துடனே இருந்தார். சிறிது அதைத் தாண்டிய கண்டிப்புக்கூட அவர் கண்களில் தொனித்தது. என்ன நேரிடுமோ என்று அவன் நெஞ்சு படபடத்துக் கொண்டது.

அவர் கேள்விகள் சில; சுருக்கமாயிருந்தன!

அவன் மறுமொழியும் அப்படியே!

'ஆற்றில் மீன் பிடிப்பது கூடாது என்பது தெரியுமல்லவா?'

'ஆம்.'

"சரி. போ. பார்த்துக்கொள்கிறேன். நாளை இங்கே வா!"

'ஒழுங்கான தண்டனை தான், இனி' என்ற விளக்கம் தொனியிலிருந்தது.

ஆனல், தோட்டக்காரன் அத்துடன் விடவில்லை.

"ஐயா, மரத்தில் ஒளிந்து தப்புவதற்காகத் தூண்டிலை வேறு முறித்திருக்கிறன். எனக்கு இழப்பீடாக அந்தத் தூண்டிலைப்பெற உரிமை உண்டு," என்றான்.

டாம் கண் கலங்கி, "ஐயோ! தூண்டில் என்னுடையதன்று. அதை நான் உடையவனுக்கு வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும்," என்றான்.

டாம் தோட்டக்காரனிடம் நட்புடன் பழகுதல்

இந்தப் பக்க நாடகம் கண்டு தலைவர் வியப்பும் மலைப்பும் அடைந்தார். அவர் முகத்தில் ஒரு புது ஒளி வீசிற்று. அதன்பொருள் என்ன என்பதை டாம் அறியக்கூடவில்லை.

தோட்டக்காரன் முரடனாயிருந்தாலும் டாமின் நிலைகண்டு இப்போது இரங்கினான். தூண்டில் பற்றிய உரிமையை வற்புறுத்தாமல், "சரி, தம்பி! இனி இம்மாதிரி என் கரையில் வந்து மீன் பிடிக்காதே, அவ்வளவுதான்!" என்று கூறிச் சென்றான்.

மறுநாள் டாமுக்கு ஒழுங்குமுறைப்படி கசையடி கிடைத்தது.

தோட்டக்காரனிடம் டாம் தானாக மறுநாள் சென்று மன்னிப்புக் கேட்டு, "நீயாகத் தூண்டில் உரிமையை விட்டுக்கொடுத்ததற்கு நன்றி. ஆனால், அதன் விலையை நானாகத் தருகிறேன்," என்று கூறி இரண்டரை வெள்ளியைத் தந்தான். தோட்டக்காரன் அவனுக்கு ஆறுதல் கூறி அவனுடன் நட்பாடினான்.

* * * *

டாமும் நண்பரும் இதுமுதல் பலதடவை கசையடிக்கு ஆளாயினர். அதனாலும் எவரும் திருந்தவில்லை. டாமும் திருந்தவில்லை.

நகரில் விழாச்சந்தை ஒருநாள் கூடிற்று. விழாவுக்கு எவரும் பள்ளிநேரம் சென்றபின் செல்லக்கூடாதென்று தடை விதிக்கப்பட்டிருந்தது. தடைகளை மீறுவதிலேயே முனைப்பாயிருந்த டாமும் ஈஸ்டும் அன்று பின்வாசல் வழி ஒளிந்தோடினர். ஆனால் இதை எதிர்பார்த்தே அனுப்பப்பட்டிருந்த ஓர் ஆசிரி

யர் அவர்களைக் கையும் மெய்யுமாகப் பிடித்து, தலைவரிடம் கொண்டுசென்றார். இப்போது கசையடி முன் கிடைத்ததற்கு இரட்டிப்பாயிற்று.

அடிகள் மாணவர்கள் உள்ளக் குமுறலைப் பெருக்கிற்றே யன்றிப் பணியவைக்கவில்லை. டாமோ ஒவ்வொரு தடவையும் இனி அகப்படாதபடி காரியமாற்ற வழி என்ன என்பதுபற்றி ஆராய்ச்சிகள் செய்து, தோழர்களுடன் சேர்ந்து புதுத்திட்டம் வகுப்பதிலேயே கருத்தாயிருந்தான்.

இப்போது அரையாண்டுக்காலம் மீண்டும் முடிவுற இருந்தது. அது முடிவதற்குள் டாம் உட்படச் சில மாணவர்களுக்குத் தலைவரிடமிருந்து தனியழைப்பு வந்தது. என்ன புதுக் குற்றம் காண்கிறாரோ என்று அவர்கள் எண்ணமிட்டவாறே சென்றனர்.

அவர் முகத்தில் இப்போது சீற்றம் இல்லை. கடுமையுமில்லை. வருத்தமே மிகுதியாயிருந்தது.

“பள்ளிக் கட்டுப்பாடுகளை நீங்கள் இந்த அரையாண்டில் எத்தனையோ தடவை நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் மீறியிருக்கிறீர்கள். அதற்காகக் கசையடிகளை வாங்கியும் பயனில்லை. இஃது இப்படியே என்றும் நடக்க முடியாது. ஆகவே நீங்கள் வீடு திரும்பு முன் இதுபற்றிக் கண்டிப்பாகப் பேசவே உங்களை அழைத்தேன்.

“பள்ளியில் நீங்கள் படிப்பில் முன்னேறி வருகிறீர்கள். உங்கள் செல்வாக்கும் வளர்ந்து வருகிறது. ஆனால், நீங்கள் தாங்களாக நலம் பெறவும் காணோம். பிறருக்கு நலம் செய்வதாகவும் காணோம்.

"கட்டுப்பாடுகளை ஆசிரியர்கள் தங்கள் நலத்துக்காக, அல்லது வேண்டுமென்றே உங்களைத் தொல்லைப்படுத்துவதற்காக ஏற்படுத்துகின்றனர் என்று நீங்கள் கருதுவதாகத் தெரிகிறது.

"ஆனால், உண்மையில் அவை ஆசிரியர் நலத்துக்காகவோ என் நலத்திற்காகவோ அல்லது எங்கள் ஆற்றலைக் காட்டுவதற்காகவோ பிறப்பிக்கப்படவில்லை என்று நீங்கள் அறிய வேண்டும். அவை பள்ளியின் நலத்துக்காக, பள்ளியில் பயிலும் உங்கள் எதிர்கால நலத்துக்காகவே, ஆர அமரத் திட்டமிட்டுப் பிறப்பிக்கப்படுகின்றன.

" பள்ளிக் கட்டுப்பாட்டை மதியாதவர்கள் நாளை எப்படிக் குடும்பம், சமூகம், ஊர், நாடு, உலகம் ஆகியவற்றின் நலங்களுக்குக் கட்டுப்பட்டுக் கடமையாற்ற முடியும்?

"ஆகவே நான் உங்களுக்கு முடிவான எச்சரிக்கையாகக் கூறுகிறேன். இனிப் பள்ளிக் கட்டுப்பாடுகளை நீங்கள் மீறக்கூடாது. மீறுவதானால் இந்தப் பள்ளியில் நீங்கள் இடம்பெற்றிருக்க முடியாது.

"பழகிய நீங்கள் படித்துப் புகழுடன் தேறி வெளியே செல்லும்போதுகூட, உங்களைவிட்டுப் பிரிய எனக்கு மனம் வருவதில்லை. ஆனால், உங்களை அதற்கு முன்னே அனுப்பும்படி என்னை வற்புறுத்தி விடாதீர்கள். நீங்கள் போவதால் நீங்கள் இங்கே அடையக் கூடும் நன்மையையும் இழக்க வேண்டிவரும். அதற்கு என்னைக் குறைகூறக் கூடாதென்பதற்கே இந்த எச்சரிக்கை. இதுவே கடைசி எச்சரிக்கையும்கூட.

“ இவ்வளவுதான். நீங்கள் போகலாம்.”

அன்பும் கடுமையும் கலந்த அவர் சொற்கள் அவர்களைச் சிறிது நேரமாவது மனவருத்தப்படுத்தின. அவர்கள் மிகப்பெருங்குறும்புகளிடையேகூட அதனால் பள்ளியை விட்டு நீங்க நேரலாம் என்று கனவிலும் கருதியவர்கள் அல்லர். தலைவர் காட்டிய வழியிலிருந்து தாம் மேற்கொண்டவழி வேறாயிருந்தாலும் அதனால் பள்ளியிடமுள்ள அவர்கள் பாசம் குறையவில்லை. கூடுதலாகவே இருந்தது. ஆகவே தலைவரின் சொற்கள் இன்று அவர்கள் அரட்டை மனப்பான்மையின் புறத்தோல் கடந்து சிறிது உறுத்திற்று.

பள்ளியில்லத்தின் தலைவர் அவர்கள் எதிரே தலைவரைக் காணவந்தார். அறிஞர் அவரை முகமலர்ச்சியுடன் வரவேற்றார். இதைக் கண்டதும், தம்மிடம் அவர் காட்டிய கடுமை மாணவர்கள் உள்ளத்தை மிகவும் சுட்டது. இனிக் கட்டுப்பாடுகளை மீற வேண்டாம் என்று அவர்கள் தமக்குள்ளாகவே புது முடிவு செய்து கொண்டு சென்றார்கள்.

*   *   *   *

தலைவர் ஆர்னல்டும், இல்லத்தலைவரும் இருவரும் பள்ளியைப்பற்றிப் பேசி அளவளாவினர். அப்போது தலைவரிடம் அறிஞர் டாமைப்பற்றியும் ஈஸ்டைப்பற்றியும் வினவினார்.

“ஆ, அவர்கள் இருவரும் படபடப்பும் விளையாட்டுத் தன்மையும் மிக்கவர்கள். ஆயினும் அவர்கள் சோம்பேறிகளுமல்லர். அறிவற்றவர்களுமல்லர். அவர்களுக்காக நான் வருந்துகிறேன். வெறுக்கவில்லை.”

"இது கேட்க எனக்கு மகிழ்ச்சி. சிறப்பாக டாம் பிரௌணைப்பற்றிக் கெட்ட எண்ணம் கொள்ள நான் விரும்பவில்லை. கொடுமைக்கு ஆளாகும் சிறுவரிடையே இருவரும் தலைமைவகிக்கிறவர்கள். அவர்களை நான் இழக்க விரும்பவில்லை. ஆயினும் இப்போது போகிற போக்கில் இன்னும் ஓர் ஆண்டு விட்டால், அவர்கள் தாங்கள் கெடுவதன்றி, பள்ளி மாணவர்களுக்கும் தீங்கே உண்டுபண்ணக்கூடும். அவர்கள் தாம் கெட்டவர்களல்லராயினும் கெட்டவர்களுடன் சேர்ந்து கெடுகிறார்கள். அத்துடன் கேட்டுக்கு உடந்தையாகவும் அதை ஊக்குபவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள்."

"அவர்களை விலக்காமலிருப்பீர்களென்றே நம்புகிறேன்."

"என்னால் முடியுமட்டும்! ஆனால், இன்னும் ஒரு தவறு அவர்கள் செய்தால் நான் பொறுத்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. நான் செய்வதெல்லாம், அத்தகைய தவறு அவர்கள் செய்யாமல் தடுப்பதும், கூடியமட்டும் தவறுகளைக் காணாமல் மறைந்து நின்றே திருத்துவதும்தான். அடுத்த தடவை நேரிடையாகத் தலையிட்டுக் கண்டிப்பதானால், அது அவர்களை நீக்குவதில்தான் கொண்டு போய்விடும்."

இல்லத்தலைவர் சிறிது நேரம் ஒன்றும் பேசாமலிருந்தார். அறிஞரும் வாளா இருந்துவிட்டுத் திடீரென்று, "எனக்கு முதலில் டாமை திருத்த ஒரு வழி தோன்றுகிறது. பள்ளியில் அவனுக்கென்று ஒரு தனிக் கடமை இருந்தால், அவன் அதில் கட்டுப்படுவான் என்று நினைக்கிறேன். அதை முயற்சிசெய்து பார்க்கப்போகிறேன்" என்றார்.

"ஏன், டாமுக்கு மட்டும்"

"குறும்புகளில் ஈஸ்ட் வில். டாம் அம்பு. டாமை விலக்கினுல், ஈஸ்ட் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. அதே சமயம் ஈஸ்ட் இல்லாவிட்டால் டாம் திறமை தீய வழியில் செல்லாது."

"அப்படியா? அவனுக்கு என்ன கடமை தரப் போகிறீர்கள்?"

"பொறுத்திருந்து பாருங்கள்"

இல்லத் தலைவர் 'சரி' என்று எழுந்தார்.

அறிஞர் அவர் பக்கம் ஓர் அட்டைத் துண்டை நீட்டினர். அதில் கவிஞர் கவரின் கீழ்வரும் பாடல் எழுதப் பட்டிருந்தது.

"தனிமனிதர் வாழ்க்கையிலோர் வேளையுண்டு,
தக்கபெரு நாட்டுக்கும் அதுபோலுண்டு;
இனிதவர்கள் எப்பாதை செல்வ தென்று
நனிதேர்ந்து முடிவுசெய்யும் நேரம் அஃதே!

மனிதரிலும் நாட்டினிலும் பொன்செய் வீரம்
வாய்ந்தவர்கள் முனியாது தேர்வார் நன்றே,
மனிதரிலும் நாட்டினிலும் வீரம் வாயா
மாக்கள் எதும் தேராதுஅவ் வேளை வீவார்!"

* * *

அரையாண்டு முடிந்த தேர்வில் டாம் தன் வீடு வந்து தாய்தந்தையரிடம் தன் பள்ளி அனுபவங்களை யெல்லாம் ஆர்வத்துடன் விரித்துரைத்தான். தாய் ஆர்வத்துடன் கேட்டாள். தந்தையிடமோ அவ் வளவு ஆர்வத்தை அவன் காணவில்லை. தங்கையிடம் கூட நேசத்தையும் பாசத்தையும் மட்டுமே கண்டான். முன்போல அவன் பள்ளிவாழ்வின் பெருமையை

அவள் பாடவில்லை. அவன் மனம் சிந்தனையில் ஆழத் தொடங்கிற்று.

ஓய்வு முடிவில் தாயிடமிருந்து பிரிவது வருத்தமாகத்தான் இருந்தது. ஆனால், பிரியும்போதுகூடத் தந்தையிடமும் தங்கையிடமும் அவன் நேருக்குநேர் பேசமுடியவில்லை. தன் உள்ளத்துக்குள்ளேயே ஏதோ ஒன்று அவனைக் குத்திப் பேசிற்று. ஆனால் பள்ளி நோக்கிப் பயணம் தொடங்கியபின் அவன் பழைய எழுச்சியை ஓரளவு பெற்றான். பள்ளியில் வந்ததும் எல்லா மாணவர்களுக்கும் புத்தரையாண்டுத் தொடக்கத்திலிருக்கும் முழு ஊக்கம் அவனுக்கும் ஏற்பட்டது.

முன் அரையாண்டில் பள்ளியைவிட்டுச் சென்ற கிரேயின் அறையைத் தாம் பெறவேண்டும் என்று ஈஸ்டும் டாமும் மனக்கோட்டை கட்டியிருந்தனர். இல்லத் தலைவர் டாமினிடம் தனிச்சலுகை காட்டுவதறிந்த ஈஸ்ட் அவனை இதற்கான தனிக் கோரிக்கை செய்யும்படி தூண்டியிருந்தான். திரும்பி வந்ததும் டாம் முதன்முதலாக அவரையே கண்டு, 'எங்களுக்குக் கிரே அறை கிடைக்க வகை செய்தீர்களா?' என்று கேட்டான்.

'ஆம். செய்துவிட்டேன். ஆனால், அந்த அறைக்கு முன்பே திருமதி ஆர்னல்டு ஒரு சிறுவனை அனுப்பியிருக்கிறாள். நான் உன்னைப் பற்றி அவர்களுக்குச் சொன்னேன். அந்தச் சிறுவனுடன் நீயும் இருக்கலாம் என்று கூறினார்கள். இந்த ஏற்பாடு உனக்குப் பிடிக்கும் என்று கருதுகிறேன்.'

டாம் முகம் விழுந்தது. கிரேயின் அறையை அவன் ஆவலோடு எதிர்பார்த்தது உண்மையே. ஆனால் அவன் ஈஸ்டின் தோழமையைவிட்டு அதைப் பெறவேண்டும் என்று அவாவியவனல்லன். ஆகவே, தான் விரும்பிய அறையைப் பெற்ற மகிழ்ச்சிகூட இந்த ஏமாற்றத்தை முழுவதும் மறைக்க முடிய வில்லை.

இல்லத்தலைவர் அவன் எண்ணக் குறிப்புகளை அறிந்தார். ஆனால், அவர் அவன் உள்ளப் பாங்கு களையும் குறிப்பாகத் தெரிந்துகொண்டார். ஆகவே அவர் அவன் இரக்க உணர்வைத் தூண்டினார்:

"அந்தோ பாவம்! அவனுக்குத் தந்தை இறந்து போனார். உடன்பிறந்த துணைவர் யாரும் இல்லை. தங்கை ஒரு குழந்தை நோயினால் நலிந்து பிழைக்க முடியாத நிலையிலிருக்கிறது. இத்துன்பத்தின் தொடர் பிலிருந்து விலக்கவே அவனை விரைந்து பள்ளிக்கு அனுப்பவேண்டியதாயிற்று.

"அவன் தாய் அவ்வளவு நல்லவள். இளகிய மனதுடையவள். அவனைத் திருமதி ஆர்னல்டிடம் விட்டு, அவனைப் பாதுகாக்கும்படி ஆயிரந்தடவை பன்னிப் பன்னிக் கேட்டாள். அதன்பின்னும் மூன்று மணி நேரம் விடாது அவனைக் கட்டி அழுது கொண்டே வீட்டுக்குச் சென்றாள். திருமதி ஆர்னல்டு அவளுக்குத் தக்க ஆறுதல் கூறினாள். அண்ணனுக்கு அண்ணனாக இருந்து அவனைப் பாதுகாக்கத் தக்க நல்ல மாணவனுடன் அவனைச் சேர்த்து வைப்பதாக வாக்களித்தார்கள்" என்றார் தலைவர்.

இன்னும் நேரிற் காணாத, பெயர் தெரியாத சிறுவனிடம் இன்னதென்றறியாத இரக்கம் ஒரு புறமும், தன்னிடம் திருமதி ஆர்னால்டு வைத்திருந்த தனிநம்பிக்கை ஒரு புறமும் இவ்வேறுபாட்டில் டாம் மனநிறைவுறச் செய்தன. அவன் தனக்குள், "சரி, வேண்டா வெறுப்பாகவாவது நான் ஈஸ்டின் நெருங்கிய தோழமையை இழக்க வேண்டியதுதான்! என்ன செய்வது?" என்று எண்ணி உடன்பட்டான்.

தன் புதிய பொறுப்பின் தன்மை எப்படி இருக்குமோ என்று எண்ணிக்கொண்டே டாம் சிறுவன் இருந்த அறைக்குச் சென்றான். அறையில் வேறு யாரும் இருப்பதாகவே காணவில்லை. ஊன்றிப் பார்த்தபின் ஒரு சாய்விருக்கையில் ஓர் ஓரத்தில் தலையணையுடன் தலையணைபோல ஒரு மெல்லிய வெளிரிய உருவம் கிடந்தது. அவன் கண்கள் மட்டும் நீலநிறமாக இருந்தன. தலைமயிர் பொன் நிறமாயிருந்தது. அந்தோ! அவனைப் பார்க்க, அவன் ஒரு தாயினாலோ, ஒரு செவிலியினாலோ கவனிக்கப்படத் தக்கவனாயிருந்தானேயல்லாமல், டாம்போல ஓடியாடித் திரியும் ஒரு கிளர்ச்சிகரமான இளைஞனாகத் தோன்றவில்லை.

இரவு நேரம் ரக்பி நகரெல்லாம் சுற்றித் திரிய வேண்டும், படகு செய்து ஆற்றில் மீன் பிடிக்க வேண்டும், முயல் நாய் ஆட்டம் ஆடவேண்டும் என்றிவ்வாறாக எத்தனையோ திட்டங்கள் வருகிற ஆண்டுக்கு டாம் தீட்டியிருந்தான். 'ஈஸ்டினிடமாக இந்தச் சிறுவனை ஏற்றால் அவை என்னாவது? சிறுவனுடைய பொறுப்பைச் சரிவரப் பாராமல் தட்டிக் கழித்துவிட்டு அவற்றை முன்போல் நாடுவதா? சே!

டாம் போன்றவர்களாலே எளிதில் சமாளித்துக் கொள்ள முடியாத அளவு பொல்லாப் பிள்ளைகள் சூழ்ந்த ரக்பியில், இந்த ஏலமாட்டா இளந்தளிரை ஆதரவில்லாமல் விடுவது கொலை செய்வதற்கல்லவா ஒப்பாகும்? கூடாது, கூடாது. திட்டங்களெல்லாம் காற்றோடு பறக்கட்டும். இப்பொறுப்பை எப்பாடு பட்டாயினும் நிறைவேற்றியே தீரவேண்டும்,' என்று டாம் முடிவுகட்டினான்.

மெல்லச் சிறுவனிடம் சென்று 'வா, தம்பி. நான்தான் உன் அறைத்தோழன். உன் பெயரென்ன? சாப்பாடு நேரமாயிற்றே, போகவேண்டாமா?' என்று கேட்டான்.

சிறுவனுக்குப் பேசவே திடமில்லை. குழந்தை போல் மருளமருள விழித்தான். அதற்குள் இல்லத் தலைவர் வந்தார். "அவன் பெயர் ஆர்தர், ஜார்ஜ் ஆர்தர். அவன் புத்தகங்களையும் பிற தட்டுமுட்டுப் பொருள்களையும் நான் உங்கள் அறையில் கொண்டு வைத்து விட்டேன். போகுமுன்பே அவனுடைய தாயார் அறை முழுவதிலும் சுவர், இருக்கைகள் எல்லாவற்றையும் புதுப்பித்து, புதிய சுவர்த் தாளும் புதிய உறைகளுமிட்டுச் சென்றிருக்கிறாள். பலகணிகளுக்கும் வாயிலுக்கும் தானே முயன்று புதிய பச்சைப் பட்டுத் திரைகள் இட்டு அணி செய்திருக்கிறாள்," என்றார்.

டாம் புதிய சிறுவனுதலால் தனக்கு எவ்வளவு பெருமையும் உயர்வும் ஏற்பட்டுள்ளது என்பதைக் கவனிக்கவேண்டும் என்பதற்காகவே தலைவர் தாயாரின் இம் முயற்சிகளைத் தனிப்பட எடுத்துரைத்தார். டாமின் முகத்தில் அதன் நல்விளைவைக் கவனித்தபின்

அவர் புதிதாக மற்றொரு துருப்பையும் பயன்படுத்தினார்.

'டாம், இன்று நீ பள்ளி இல்லத்தில் தேநீர் அருந்தச் செல்லவேண்டியதில்லை' என்றார் அவர்.

டாம் ஒன்றும் புரியாமல் 'ஏன்?' என்றான்.

'ஆர்தருடன் நீயும் இன்று தம்முடன் வந்து தேநீர் அருந்தும்படி திருமதி ஆர்னால்டு செய்தி சொல்லியனுப்பியிருக்கிறார்' என்றார் இல்லத் தலைவர்.

ஆறும்படிவத்துப் பிள்ளைகளில்கூட மிகச் சிலருக்கே மிகச் சில தறுவாய்களிலேயே இந்த உரிமை தரப்படும். அது இப்போது தனக்குத் தரப்பட்டது கண்டு டாம் இறும்பூது எய்தினான். தனக்குத் தரப்பட்ட இம் மதிப்பைத் தான் இனிக் காக்கவேண்டும் என்ற கருத்து அவனுக்கு ஏற்பட்டது.

திருமதி ஆர்னால்டு அவனையும் ஆர்தரையும் அன்பு கனிந்த முகத்துடன் வரவேற்றார். அறிஞர் ஆர்னால்டு டாமைத் தட்டிக் கொடுத்தார். மாணவர் உலகின் பேராட்களாகப் பொறுக்கி எடுத்த ஒன்றிரண்டு ஆறும் படிவ மாணவரும் ஒன்றிரண்டு ஆசிரியரும் இளைய புரூக்கும் அப்போது அவர்களுடன் இருந்தனர். டாமின் ஆன்மீகச் சூழல் இதனால் வானளாவ உயர்த்தப்பட்டது. தான் முந்திய பள்ளி வாழ்வில் அறிஞரை எவ்வளவோ புண்படுத்தி நடந்தும், அவர் தன்னை இன்று தம் குடும்பத்தில் ஒருவனாக நடத்தியது கண்டு அவன் எல்லையில்லா நன்றியுணர்வும் பெருமித உவகையும் உடையவனானான்.

இப்போது பதினெட்டு வயது அடைந்துவிட்ட இளைய புரூக் ஆறடி உயரமுடையவனாய், ஆசிரியருள்

ஓர் ஆசிரியராகத் தோற்றமளித்தான். அவன் டாமை இனிய நகை முகத்துடன் வரவேற்ருன்.

திருமதி ஆர்ளுல்டு தொடக்கத்தில் பேசிய பேச்சின் மூலமே டாம் அவர் குடும்பத்தினரில் ஒருவராக நடந்துகொள்ளும்படி செய்தார். ஆர்ளுல்டு குடும்பத்தின் பிள்ளைகளுடன் இருவரும் எளிதாகப் பழகி அவர்களுடன் உணவின்பின்னும் விளையாடச் சென்றனர். ஆர்தரும் இதன்மூலம் தன் முதற் கூச்சத்தைவிட்டு டாமுடன் பேசத் தொடங்கினுன்.

டாமுக்கு ஆர்தரை மிகவும் பிடித்துப்போயிற்று. அவன் உடலிலும் தோற்றத்திலும் மிக இளைத்திருந்தாலும், பண்பில் ஆர்ளுல்டு குடும்பத்தினுடன் எளிதில் பழகத்தக்க உயர்வுடையவனுகவே இருந்தான். இத்தகைய பண்புடையவனைப் பிள்ளைகளின் கடுமைகளிலிருந்தும், இன்னலிலிருந்தும் காப்பது தன் கடமை என்று கருதியதே டாமுக்குச் சிறிது தற்பெருமை தோன்ருமலிருக்க முடியவில்லை.

அறிஞர் ஆர்ளுல்டைக் கண்டபோது அவன் அவருடன் தான் முன்கொண்டிருந்த தொடர்புகளை எண்ணிச் சிறிது நாணமடைந்தான். ஆனுல் அத்தொடர்பு கொண்டிருந்த ஆர்ளுல்டு வேறு, இவர் வேறு என்று ஒருவர் கருதும்படியாக அவர் நடந்துகொண்டார். அப்படியானுல் பழைய டாம் வேறு, இப்போதைய டாம் வேறு என்று தானும் காட்டவேண்டுமென்று அவன் முனைந்தான்.

"ஆ, டாம்பிரௌண்! உன்னை மீண்டும் காண மகிழ்ச்சி. வீட்டில் அப்பாவும் மற்றவர்களும் நலந்தானே?" என்று அவர் நண்பர்போல உசாவினுர்.

அவன் வணக்கம் தெரிவித்து, "ஆம்; தங்கள் அருளால் யாவரும் நலமே," என்ருன்.

"உன் அறைத் தோழன் இந்த ஆர்தர்தான். இப்போது அவன் முற்றிலும் நம் கண்ணுக்கு நிறைவளிப்பவனுயில்லை. ஆனல் ரக்பியின் காற்றும் சூழலும் மரப்பந்தாட்ட (கிரிக்கட்டு)ப் பண்பும் விரைவில் அவனை மனிதனுக்கிவிடும் என்று நம்புகிறேன். இது வகையில் நீயும் அவனுக்கு மிகவும் உதவமுடியும். மாலையுலாவுக்கு அவனை நீ **பில்ட்டன் கிரேஞ்ஜ், கால்டிகாட் ஸ்பின்னி**[1] ஆகிய இடங்களுக்கு இட்டுச்சென்று வரலாம். நாட்டுப்புறக் காட்சிகளை உன்னுடன் அவன் கண்டு களிக்கப் பழகிஞல், அவன் உடலும் தேறிவிடும். இவற்ருல் உனக்கும் மகிழ்ச்சி ஏற்படும் என்றே நினைக்கிறேன்," என்ருர் ஆர்ஞல்டு.

ஓய்வு நாட்களைக் கழித்த வகைகள், வருகிற அரையாண்டு நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள், வருகிற பாலியோல் புலமைப் பரிசுவகையில் ரக்பிக்கு ஏற்படக்கூடும் வாய்ப்புநற்பேறுகள், வருகிற ஆண்டுக்குரிய மரப்பந்து ஆட்டத் தேர்வுக் குழுவினர் பட்டி ஆகியவை பற்றி அருந்து மேடையில் ஆர்ஞல்டும் பிறரும் பேசிக்கொண்டிருந்தனர்.

இங்ஙனமாக, டாமிடம் ஆர்ஞல்டு புறத் தீமையினைக் கடந்து அகநலம் கண்டு அதை வளர்க்க விரும்பித் திட்டமிட்டிருந்தார். அதன் பயனுக, டாம் திடீரென்று தன் வயதுக்கும் வகுப்புக்கும் மேற்பட்ட உயர்மதிப்பும் பெரும் பொறுப்பும் தரப்பட்டான்.

---

1. Bilton Grange, Caldcott Spinney ரக்பியருகிலுள்ள இடங்களின் பெயர்கள்.

௬௰. புதிய பொறுப்பு

டாமுக்கு இப்போது புதிய வாழ்வு தொடங்கிற்று. அவன் அறிஞர் ஆர்னால்டு இல்லத்திலிருந்து முற்றிலும் புதிய மனிதனாய் வெளியே வந்தான். அவன் பக்கத்தில் அவன் புதிய பொறுப்பின் சின்னமாக, ஆர்தர் நடந்துவந்தான்.

அவன் பழந்தோழர்கள் முன்போலவே அவனுடன் பேச்சுத் தொடங்கினர். ஆனால் டாமின் போக்குப் பழைய போக்காக இல்லை.

"ஏண்டா, டாமு. எங்கே போயிருந்தாய்? எங்கிருந்து வருகிறாய்?" என்றான் ஈஸ்ட்.

"அறிஞருடன் தேநீர் அருந்திக்கொண்டிருந்து விட்டு வருகிறேன்" என்று டாம் பெருமிதக் குறிப்புத் தோன்றக் கூறினான்.

நடிகர் நடிப்பினிடையே மெய்வாழ்வு எதிர்பாராது புகுந்தால் எப்படியிருக்குமோ, அப்படி இருந்தது தோழனுக்கு! "அடேயப்பா! என்ன குருட்டுயோகம் அப்படி? —ஏன், யோகம் குருடுதான். இன்று கறிகளும் சிறப்பு; ஊறுகாய்களும் முதல் தரம். அவற்றை நீ இழந்துவிட்டாய்!" என்று கூறி அவனிடம் பழைய வாழ்க்கையின் சுவையை ஊட்ட முயன்றான் ஈஸ்ட்.

இதற்கிடையில் ஆர்தரின் அப்பாவியான புதுமுகம் கண்டு ஹால் அவனைப் பேச்சுக்கு இழுத்தான். 'அடே, நீ யாரடா, இங்கே? உன் பெயரென்ன? நீ எங்கிருந்து வருகிறாய்? உன் வயது என்ன?' என்று கேட்டான்.

“என் பெயர் ஆர்தர், ஐயா! நான் டெவன்ஷயரி லிருந்து வருகிறேன்.”

“ஏனடா, ஐயா பொய்யா போடுகிறாய்? நேரே பேசு. உன் வயது என்ன?” என்று கடுமையாகக் கேட்டான் ஹால்.

கடுமொழி கேட்டுப் பழகியிராத ஆர்தர் புயலில் ஆடும் இளந்தளிர்போல ஆடினான். ஆயினும், ஈனக் குரலில் “பதின் மூன்று” என்று விடையளித்தான்.

“உனக்குப் பாடத் தெரியுமா?” என்று ஹால் கேட்டதும் அப்பாவி ஆர்தர் முற்றிலும் கிலி பிடித்து என்ன செய்வானோ என்று மலைத்து நின்றான்.

டாம் இதற்குள் தலையிட்டு, “வாயை மூடிக் கொண்டிருடா, தவளைக்குஞ்சு. சனிக்கிழமை முறை வரும்போது தெரிந்தால் பாடுகிறான். இப்போ நீ வேறு ஏன் தொல்லைப்படுத்த வேண்டும்?” என்றான்.

“உனக்கு என்ன இவ்வளவு அக்கரை அவனிடம்? உனக்கு அவனைத் தெரியுமா?” என்று கேட்டான் ஹால்.

‘கிரேயின் பழைய அறையில் அவன் இப்போது என் தோழனாயிருக்கிறான்’ என்று டாம் ஹாலிடம் கூறி விட்டு, மேலும் பேச்சுக்கு இடங்கொடாமல் ஆர்தரை நோக்கி, ‘ஆர்தர், நாம் இன்னும் நம் அறையைப் பார்க்க வில்லை, போவோம், வா’ என்று அவனை இட்டுக்கொண்டு சரேலென்று போய் விட்டான்.

டாமின் புதுப்போக்குக் கண்டு சிலர் வெறுத் தனர். சிலர் சீறினர். சிலர் அவன் இப்போது

'மாமியா' ராய் விட்டான் என்று ஏளனம் செய்தனர். 'அவன் புதுத் தோழனைப்பார், புதுத்தோழனை! பழுத்த மாவிலையின் குச்சுப்போலிருக்கிறான். அவனைக் கட்டிக்கொண்டு அழ இவனுக்கு என்ன வந்ததோ?' என்று கருத்துரைத்தான் இன்னொருவன்.

* * * *

டாம் தன் பொறுப்புக்கு விடப்பட்ட ஆர்தரைத் தன் அறையின் பாதுகாப்பில் கொண்டு சென்று, எங்கெங்கே, எவ்வெப்போது, எவ்வெவர்களுடன் எப்படி எப்படி நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்ற முன்னெச்சரிக்கைகளைச் செய்து வைக்க முனைந்தான். ஆனால், முதன் முதலாக, தாயின் முன்தானையின் பிடியை விட்டு அகன்று பழகாதவன் போலிருந்த அவனுடைய அச்சந்தீர்த்து அவனைத் தன்னிடம் ஈடுபடுத்த வேண்டியிருந்தது. ஆகவே அவன் அறைக்குச் சென்றவுடன் அந் நோக்கத்துடன் அவனைப் பேச்சில் இழுக்கத் தொடங்கினான்.

"ஆ, உன் தாய் கைபட்டு நம் அறை எவ்வளவு துப்புரவாகவும் அழகாகவும் இருக்கிறது பார்த்தாயா?" என்றான்.

உண்மையிலேயே அந்த அறையின் ஒவ்வொரு பகுதியும் அந்தப் பகுதிக்கேற்ற பொருள்களால் நன்கு அணி செய்யப்பட்டிருந்தது.

சிறுவன் வெளியிலிருந்து வந்தபோது இருந்த அச்சம் சற்றுத் தெளிந்து, 'என் வீட்டில் என் அறை இதே அச்சில்தான் அமைந்திருந்தது. உள்ளேயே இருந்தால், இதுதான் என் அறை என்று நினைத்துக் கொள்வேன்,' என்றான்.

"ஆம். ஆனால் தாயின் இடத்தில் நான் இங்கே இருக்கிறேன். அவர்கள் அறையைச் செப்பம் செய்யும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டது போல, உன்னைத் திறமையுடையவனாகச் செய்யும் பொறுப்பை என்னிடம் விட்டிருக்கிறார்கள். என்னை உன் அண்ணனாக நினைத்துக்கொள். உனக்கு என்ன வருத்தம் நேர்ந்தாலும், என்னிடம் சொல்லு. நான் உனக்கு உதவுவேன்," என்றான்.

ஆர்தர் தலையசைத்தான்.

"அஃதிருக்கட்டும், ஆர்தர். பிள்ளைகள் கேள்விகள் கேட்ட சமயம் நீ ஏன் அச்சப்படவேண்டும்? அச்சமுள்ள பையன் என்று தெரிந்தால் பலரும் அச்சமூட்டிக் கொடுமைப் படுத்திக்கொண்டே யிருப்பார்கள். ஆண்மையுடையவ னாயிருந்தால்தான் அவர்கள் மதித்து நண்பனாக நடத்துவார்கள். தவிர, அஞ்ச வேண்டிய அவசியமும் இல்லை. நான் எப்போதும் உன்னைக் கவனித்துக் கொண்டுதானிருப்பேன். நான் இல்லாதபோது எது நடந்தாலும் நீ என்னிடம் சொல்லலாம்."

ஆர்தர் மீண்டும் தலையசைத்தான்.

"இன்னுமொன்று. நீ பிள்ளைகளிடம் வீட்டையும் அம்மாவையும் பற்றிப் பேசக்கூடாது. அவர்கள் அத்தகைய பிள்ளைகளை வீட்டுப் பூனை, செல்லக் குஞ்சம், என்று ஏதாவது, பேர் வைத்துவிடப் போகிறார்கள்!"

"ஏன், உன்னிடமாவது பேசக்கூடாதா?" என்று இரங்கத்தக்க குரலில் கேட்டான் ஆர்தர்.

டாம் புன்முறுவல் பூத்தான். "நான்தான் உனக்கு அண்ணன் ஆயிற்றே. என்னிடம் பேசலாம். ஆனல், என்னிடமும் பிறர் முன்னிலையிலோ பொது விடங்களிலோ அப்படிப் பேசக்கூடாது. அது மதிப்புக்குறைவு. சிறுபிள்ளைத்தனம்! நீ இப்போது பெரியதொரு பள்ளியில் சேர்ந்திருக்கிருய். இனி, சிறு பிள்ளையன்று!" என்ருன்.

ஆர்தர் இத்தகைய பேச்சில் சோர்வுறுமுன் டாம் பேச்சை அவன் புத்தகங்களில் திருப்பிஞன். "உன் புத்தகங்கள் எவ்வளவு அழகாய் இருக்கின்றன! இது பள்ளிப் புத்தகங்கள் தாமா?" என்று கேட்டான்.

ஆர்தருக்குப் பள்ளிப்பழக்கமும் உடல்நலமும் உள வலிமையுந்தான் இல்லாதிருந்தது. புத்தகப் படிப்பில் அவன் மிஞ்சியவனுகவே இருந்தான். புத்தகங்களுக்கு அட்டையிடல், படம் வரைதல், பாடுதல் ஆகியவற்றில் அவன் கலைப்பண்புடைய வனுகவே இருந்தான். குணத்திலும், அன்புடைமை, பொறுமை, தன்னடக்கம் இவைகள் அவனிடம் குடி கொண்டிருந்தன. துணிவு, அஞ்சாமை, செயல் விரைவு ஆகியவையே அவனிடம் குறைபட்டன. மொத்தத்தில் தன்னிடம் உள்ள பண்புகள்தாம் அவனிடம் குறைபட்டனவென்றும், தன்னிடம் போதிய அளவு வளராத பல நற்பண்புகள் அவனிடம் இருந்தன என்றும் டாம் எளிதில் கண்டான். இவ் விருமை உணர்வு காரணமாக ஆர்தரிடம் அவனுக்கு ஒருபால் அன்பும் இரக்கமும், மற்ருெருபால் மதிப்பும் ஆர்வமும் எழுந்தன.

ஆர்தருக்கு டாமும், டாமுக்கு ஆர்தரும் வரவரப் பிடித்துப்போயினர். தன் தங்குதடையற்ற போக்குக்கு ஆர்தரின் பாதுகாப்புத் தடையாயிருக்கக்கூடும் என்று டாம் தொடக்கத்தில் கருதிய கருத்தின் நிழல் வரவர மறைந்து வந்தது. அவன் இனிய குழந்தை மனம் வீறமைதியுடைய இளைஞன் உள்ளமாக வளரும் வளர்ச்சியில் அவன் மகிழ்ச்சியும் எழுச்சியும் கண்டான்.

* * * *

புதிய அரையாண்டின் தொழுகை பழைய அரையாண்டின் தொழுகையைப் பலவகையில் டாமுக்கு நினைவூட்டின. ஆயினும் அவன் குறிப்பிடத்தக்க வேற்றுமைகளைக் காணுமலில்லை. முதல்முதல் வந்த போது ஒழுங்குகாத்த மூத்த பையன்கள் அடுத்த தடவை இல்லாததால் ஒழுங்கு குறைந்திருந்ததை அவன் இதற்குமுன் கவனித்ததில்லை. ஏனென்றால் அப்போது அவனே 'ஒழுங்கு' என்பதைத் தன் துடிதுடிப்புப் பருவத்தில் மறந்திருந்தான். ஆனால் இப்போது அவன் சற்று மாறிவிட்டபின் அவன் கண்கள் தம்மையே நம்பமுடியவில்லை.

இடைக்காலத்தில் இருந்த அமளிக்குக் காரணமான தலைவர்களிலும் சிலர் போய்விட்டனர். மீந்தவர்களும் தம்மையறியாமல் குறைந்த அமளியுடையவராய் இருந்தனர். பள்ளியில் திருந்தியது தான்மட்டுமல்ல; தன் பழைய தோழர்கள் தன் புதுப் போக்கைக்கண்டு ஏளனம் செய்துவந்தாலும், தாமும் தம்மை அறிந்தோ, அறியாமலோ மாறிக்கொண்டு தானிருந்தனர் என்பதை அவன் காண முடிந்தது.

தொழுகை நேரத்தில் ஆர்தர் தன்னை மறந்திருந்ததை டாம் கண்டான். அவன் உள்ளம் ஆர்தர் அமைதி கண்டு வியப்படைந்தது.

படுக்கையறையில் ஆர்தர் பழக்க வழக்க மரபுகள் அவனை இன்னும் வியப்படையச் செய்தன. முன்பின் பழக்கமில்லாத புதுப் பிள்ளைகளுடன் பலருடன் ஓரறையில் படுக்கை போட்டிருப்பதைக்கண்டு ஆர்தர் முதலில் விழித்து நின்றான். சிறு பிள்ளைகள் யாதோர் அட்டியுமின்றி, வந்தவுடன் பகலுடை மாறிப் படுக்கச்செல்வதையும், டாமும் பிற பெரிய பிள்ளைகளும் ஒருவர் படுக்கையில் ஒருவரிருவராக உட்கார்ந்து அரட்டையடிப்பதையும் கண்டு, அவனும் தன் படுக்கை என்று தன் எண்ணால் குறிக்கப்பட்ட ஒன்றின் அருகே சென்று நின்றான்.

சிறிது நேரம் அவன் நின்று டாமையே பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். அச்சமயம் டாம் பிறருடன் பேசுவதில் ஈடுபட்டிருந்தான். சிறிது நேரம் நின்று பார்த்துப் பின் அவன் டாமிடம், "நான் கால் முகங் கழுவிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கழுவிக்கொள்ளலாமல்லவா?" என்று கேட்டான்.

"ஓகோ, கழுவவிரும்பினால், கழுவத் தடையில்லை. அதோ உன் படுக்கையருகில் அலம்புகலம் இருக்கிறது. அதில் உள்ள தண்ணீரைமட்டும் முழுவதையும் செலவழித்துவிடாதே. செலவழித்துவிட்டால், காலைக் கடன் கழிக்கக் கீழே போய்த்தான் தண்ணீர் கொண்டுவர வேண்டும்," என்று டாம் கூறினான்.

படுக்குமுன் கால் முகம் கழுவுவது என்ற பழக்கம் டாமுக்குப் புதியதாயிருந்தது. பள்ளிச்

சிறுவர்களுக்கும் அது புதிதாயிருந்தது. அதை யடுத்து அவன் செய்த ஒவ்வொரு செயலும் அவர்கள் புதுமை எதிர்ப்பைத் தூண்டின. முகங்கால் அலம்பிய பின் அவன் தன் இரவுடையை அணிந்துகொண் டான். ஆனால் எல்லாரும் எதிர்பார்த்தபடி அவன் படுக்கைக்குச் செல்லவில்லை. சிறிது நேரம் அவன் சுற்றுமுற்றும் பார்த்தான். படுக்கையறைத் தலைவனை ஆரம்பபடிவ மாணவன் இன்னும் வராத தனால், எங்கும் ஒரே ஆரவாரமும் கும்மாளமுமா யிருந்தது. சிறிது நேரம் அவன் அவர்களைப் பார்த் துக்கொண்டு இன்னது செய்வது என்றறியாதவன் போலநின்றான். ஆனால், இத்தடவை அவன் டாமிடம் எதுவும் கேட்காமலே படுக்கையருகில் மண்டியிட்டு நின்று, கோயிலில் மக்கள் தொழுவதுபோலத் தொழுது நின்றான். இப்புதுமை கண்டு மாணவர்கள் திடீரெனத் தங்கள் ஆரவாரத்தை நிறுத்தி அவனை உறுத்துப் பார்த்தனர். ஒருசிலர் அதைக் கண்டு விலாப்புடைக்கச் சிரித்தனர். மற்றும் சிலர் வெறுப் புடன் வைதனர். ஆனால், பழைய அட்டூழியக் காரருள் இன்னும் எஞ்சியிருந்த ஒருவன் தன் காலணி ஒன்றைக் கழற்றி மண்டியிட்டு நிற்கும் அவன் தலைமீது வீசினான்.

இத்தனையும் நடக்கும்போது டாம் ஆர்தருக்கு முதுகுகாட்டி நின்றுகொண்டிருந்ததால், ஒன்றையும் கவனிக்கவில்லை. திடீரென்று ஆரவாரம் நின்றதும், அவன் திரும்பிப்பார்த்தான். பிள்ளைகளின் சிரிப்பே அவனைக் கோபமூட்டிற்று. அட்டூழியக்காரன் செயல் கண்டதே அவன் குருதி கொதித்தெழுந்தது. அவன் தான் கழற்றிக் கொண்டிருந்த காலணியை அவன்

தலைமீது மாறி எறிந்தான். அட்டூழியக்காரன் அதைக் கைக்கொண்டு பிடித்துக் கொண்டிராவிடில், அது அவன் தலையில் மோதியிருக்கும்! அதைக் கண்டு அவன் அடைந்த சீற்றத்துக்கு அளவில்லை.

டாம்பிரௌண் அட்டூழியக்காரன்மீது காலணியை வீசி எறிதல்

“அடே பிரௌண்! என்ன திமிரடா உனக்கு! இதை ஏன் வீசி எறிந்தாய்?” என்று அவன் அலறினான்.

டாம் இறுமாப்புடன் ஓர் அடி முன் எடுத்து வைத்து “எதற்கு என்பதைப்பற்றி எனக்குக் கவலை இல்லை. தேவைப்பட்டால் அடுத்த காலணியும் இருக்கிறது, அதற்குத்துணையாக,” என்று முழங்கினான். அவன் நாடி நரம்புகளும் தசைப்பற்றுக்களும் சினத்தால் துடித்துக் கொண்டிருந்தன.

நிலைமை அந்நேரமே நெருக்கடியாயிருக்கும். ஆனால் அதற்குள் தலைமைப் பொறுப்பு வகிக்கும் ஆரும்படிவ மாணவன் வந்துவிட்டதால், புற அமைதி ஏற்பட்டது.

* * *

ஆர்தருக்கு டாம் கற்றுக்கொடுத்த செய்திகள் பல. ஆனால், அவனிடமிருந்து கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய பண்புகளும் பல இருந்தன என்று டாம் உணர்ந்தான்.

மாணவர் சமூகத்தில் ஆட்டங்களுக்கும், அடிபிடி சண்டைகளுக்கும், வீம்புப் போட்டிகளுக்கும் இருந்த மதிப்பு, புத்தகப் படிப்புக்கும் வழிபாட்டுக்கும் கிடையாது. அவற்றை இன்றியமையாக் கட்டுப்பாடுகளாக மட்டுமே கருதினர். புத்தகப் படிப்பில் ஆர்வங் காட்டுதல் கோழைகளின் செயல் என்றும், வழிபாட்டில் இறங்குபவர்கள் பசப்பர்கள், எத்தர்களாக இருந்து, மாணவ சமூகத்தைக் கேலி செய்பவர்கள் என்றும் பொதுவாகக் கருதப்பட்டது. இவற்றில் ஈடுபடுவதற்குப் போதிய உள்ளார்வம் பொதுவாக மிகச் சில மாணவர்க்கே இருந்தது.

டாம் தொடக்கத்தில் இவற்றில் ஆர்வமுடைய வனாகவே இருந்தான். ஆனால், அதை வெளிப்படை யாகக் காட்ட அவன் விரும்பவில்லை. பிள்ளைகள் எதிர்ப்புக்கும் ஏளனத்திற்கும் அவன் அஞ்சினான். அத்துடன் அச்செயல் மூலம் மாணவர் சார்பான பள்ளியின் கட்டுப்பாட்டை மீறுவது தவறு என்றும் நாளடைவில் அவன் சமூகமனச் சான்று கூறியது. அவன் ஆர்வமும் நாளடைவில் மங்கிமழுங்கிற்று.

இப்போது ஆர்தரின் செயல் அவன் பழைய உணர்ச்சிகளைத் தட்டி எழுப்பிற்று. தன் தாய் தன்னிடம் பன்னிப்பன்னி வழிபாட்டை வலியுறுத்தியதும், தான் எதுவந்தாலும் காலை மாலையில் துயிலெழும்போதும் உறங்கப் போகும்போதும் வழிபாடு செய்வதென்று அவரிடம் உறுதிதந்ததும் இப்போது அவன் நினைவில் எழுந்து அவனைக் குத்திக் காட்டின.

ஆர்தர் தன் ஆர்வத்தினும் பதின்மடங்கு ஆர்வத்துடன் பொது வழிபாடாற்றுவதையும், பொது ஏளனத்தை எதிர்த்துத் தன்னினும் வீரனாயிருந்து தனி வழிபாடாற்றியதையும் கண்டு டாம் வெட்கினான். மற்றச் செய்திகளில் தான் அவனுக்குக் கற்றுக் கொடுத்த வீரத்தை, இத்துறையில் அவனைப் பின்பற்றி மேற்கொள்ளக் கூடத் தன்னால் இயலாதது குறித்து அவன் மனமாழ்கினான். தான் கோழை என்ற எண்ணம் உள்ளூர அவனைச் சுட்டது.

ஆர்தரிடம் அவன் பற்றும் மதிப்பும் பன்மடங்காயின. முன்னிலும் பன்மடங்கு ஆர்தர் நலத்துக்காகப் பாடுபடுவதென்று அவன் முனைந்தான். அது தேவை என்பதும் அவனுக்குத் தெரியும். ஏளனங்கள், வசைக்கணைகள் இனி ஆர்தர்மீது பாய்வது உறுதி. அவனைப் பாதுகாக்க முன்வந்தாலும், அவன் முன் மாதிரியைப் பின்பற்றினாலும், அவை தன்மீது செலுத்தப்படாமலிராது. ஆனால், இப்போது டாம் இரண்டையும் செய்து, வரும் எதிர்ப்பைத் தானே ஏற்றுச் சமாளிப்பதெனத் தனக்குள் உறுதி செய்து கொண்டான்.

உறுதி ஏற்றுக்கொண்டது இரவில். மறுநாள் காலையிலேயே அதைத் தொடங்க அவன் உள்ளம்

அவாவிற்று. காலையில் தொடங்குவது இரவில் தொடங்குவதைவிடக் கடினம். ஆனால், அவன் இரவு வரை காத்திருக்க விரும்பவில்லை. மேலும் இது வரை தன் தாயின் விருப்பத்தையும் தான் தாயின் முன் செய்த உறுதியையும் அசட்டை செய்து வந்திருந்தது அவனை உறுத்திற்று. ஆகவே, அவன் தாய்க்குப் படுக்கையிலெழுந்திருந்து மெழுகுதிரி விளக்கேற்றி எழுதினான். அதில் தன் கோழைத்தனத்துக்கு வருத்தம் தெரிவித்து, அன்று காலைமுதலே தான் எடுக்கும் உறுதிபற்றி அறிவித்திருந்தான். அதை எழுதி முடித்தபின்தான் அவன் உள்ளத்தில் அமைதியும் நிறைவும் ஏற்பட்டன.

காலையில் டாம் எழுந்து குளித்து ஆடையுடுத்துக் கொண்டான். வேண்டுமென்றே அவன் எளிய ஆடையைத் தேர்ந்தெடுத்திருந்தான். குறிப்பிட்ட நேரத்துக்குப் பத்துக் கணத்துக்கு முன்பு அடிக்கும் முதல் மணி ஆயிற்று. உடனே அவன் மாணவர் கூடும் வெளியில் சென்று தன் இடத்தில் நின்றான். பெரும்பாலான பிள்ளைகள் வந்தபின் வழக்கம்போல மண்டியிட்டு வணக்க வழிபாடு தொடங்கினான்.

மெல்லிய அடங்கிய சிரிப்பொலி அன்றும் அகச் செவிகளில் கலகலத்தன. ஆனால், ஆர்தருடன் கூடவே டாமும் மண்டியிட்டு நின்றான். அத்தனை பிள்ளைகளும் காண அவன் தன்னுள்தான் அடங்கி நின்று வழிபாடாற்றினான்.

வழிபாட்டில் பயிலாத அவன் நாவில் ஒரே ஒரு வாசகம்தான் எழுந்தது. "பழிசெய்த என்மீது பரிந்து கண்பாரும் பரமனே!" என்பதே அது. அவன்

நிலைக்கு அது பொருத்தமாக இருந்தது. அவன் அதையே மீண்டும் மீண்டும் தனக்குள்ளாக, இறையுணர்வுடன் கூறிக்கொண்டான்.

மனம் எவ்வளவு இறைவனிடம் ஊன்ற எண்ணினும் வெளியே பிள்ளைகள் ஏளன எண்ணமும் இருக்கவே செய்தது. இடையே அடித்த இரண்டாம் மணிகூட அவனை நோக்கி நையாண்டி செய்வதாகத்தான் அவனுக்குத் தோற்றிற்று. ஆயினும் அவன் கண்ணை அகலத்திறந்து பாராமல் அமைந்து வழிபாடாற்றி மூன்றும் மணியடித்ததும் எழுந்து நின்றான்.

தன்னுடன் கூடவே ஆர்தர் எழுந்து நிற்பதையும் அவன் கண்கள் தன்னைக் கனிவுடன் தடவுவதையும் அவன் உணர்ந்தான். ஆனால் பார்வையை அகலச் செலுத்தியபோது அவனுக்கு இருந்த அச்சங்கள் பெரிதும் பொருளற்றன என்பது தெளிவாயிற்று. பிள்ளைகளின் ஏளனத் தாக்குதல்கள் பெரிதும் தளர்ந்திருந்தது.

ஆர்தரை டாம் பின்பற்றினவுடனே டாமின் தோழர்கள் பலர் தம்மையும் அறியாமல் அவனைப் பின்பற்றியிருந்தனர். ஏளனப்படையின் நடுவணியான ஒரு சிலர் தவிர ஏனையோர் ஒவ்வொருவராக அவர்களைப் பின்பற்றினர். ஏளனம் செய்ய வந்தவர் பலர் தாமே ஏளனத்துக் குரியவராயினர்!

காலைக் கூட்டாய வெளியில் நடைபெற்ற மௌனப் புரட்சி மாலை ஆயத்தையும் இரண்டொரு நாளில் படுக்கை அறைகளையும் பற்றின. பள்ளியின் தொனியே மாறுதலடைந்தது.

*　　　*　　　*　　　*

வானின் ஒளிஅவன் உள்ளம் பரந்தது,
வண்ணப் பறவையின் பாட்டாங் கொலித்தது;
தேனின் சுவைமணம் தேங்கிய மலர்கள்
தீங்குரல் வண்டினம் முரல்வன எங்கும்!

டாமின் உள்ளத்தின் மேற்பரப்பில் முட்செடிகள் போல அடர்ந்திருந்த குறும்பார்வம், வீம்புப் போட்டி, கட்டற்ற போக்குகள் ஆகிய யாவும் அகன்றதன்பின், நிலத்தின் உள்ளார்ந்த வளநலம்போல அவன் இயற்கை உளநலம் மெல்ல மெல்லச் செயலாற்றத் தொடங்கிற்று. மற்றவரை நையாண்டிசெய்து புண்படுத்துவதில் அவன் கண்ட ஆர்வத்தை இப்போது எவரும் ஆர்தரை நையாண்டி செய்யாமல் பார்க்கும் கவலை வென்றது.

ஈஸ்ட் கேலியாகப் பல தடவை டாமைப்பற்றிக் கூறியது இப்போது உண்மையாயிற்று. ஒரே முட்டையிட்டு அதனைக் காக்கும் தாய்க்கோழி போல அவன் ஆர்தரைக் காக்க முற்பட்டான். ஆர்தரைத் தனியாகவிட நேர்ந்தபோதுங்கூட, அவன் உள்ளம் ஆர்தரிடமே உலவிற்று. ஆர்தர் பள்ளிவகுப்பு வேறுதலால், பள்ளிவரை மட்டுமே டாம் அவனை இட்டுச் சென்றான். ஆனால், பள்ளி விடும் நேரத்துக்குச் சற்றுமுன்பே அவன் ஆர்தருக்காக வாயிலில் வந்து காத்து நின்றான்.

டாம் ஒவ்வொரு நாளும் இரவில் தொழுகைக்கு முன் ஆர்தரின் நாள்முறை வாழ்வில் நடந்த நிகழ்ச்சிகளை முற்றிலும் கேட்டுணர்ந்து, அவ்வப்போது தக்க அறிவுரைகள், எச்சரிக்கைகள், ஆதரவுரைகள் தருவான். உணவு மேடையில் அவன் தட்டத்தில் வேறு

எந்தக் குறும்பனும் கையிட்டு அவன் உணவைத் திருடி விடக்கூடாதே என்று விழிப்பாயிருப்பான். விளையாட்டுக் களத்தில் அவனை எவரும் நேர்மையின்றித் தாக்கக் கூடாதே என்று அவன்மீது ஒரு கண்ணுக இருப்பான்.

அவன் வேலை கடுமையாயிருந்தது. ஆனால் தாய் வீட்டில் வேலை செய்யத் தயங்கிய சிறுமி தான் தாயானபின் தயங்காது உழைப்பதுபோல அவன் உழைத்தான். தந்தையை எதிர்த்துக் குறும்பு பேசிய தனயன் தந்தையானபின் தன் பிள்ளையின் குறும்புப் பேச்சைக் கேட்டு உள்ளூர நகைப்பதுபோல, அவன் அவ்வப்போது தன் பழைய வாழ்க்கையையும், அதையே இன்னும் பின்பற்றிய பிற தோழர்களையும் எண்ணி முறுவலிப்பான்.

வாழ்க்கையில் ஒரு நோக்கம் இருப்பதால் ஏற்படும் எல்லையற்ற பயனை அவன் இப்போது கண்டான். நோக்கமில்லாதவன் களிப்பைவிட நோக்கமுடையவன் கவலையே சீரியது ஆகும். ஆர்தரைப் பற்றிய ஓயாக் கவலையில் ஆட்ட நேரத்திலும் அவன் ஆட்டத்தின் இன்பத்தை இரட்டிப்பாக நுகர்ந்தான். பருவநிலை காரணமாக ஆட்டமில்லாத காலத்தில்கூட, ஆர்தருடன் ஆட்டம்பற்றிப் பேசி அவன் ஆட்ட நேரத்தைவிட மிகுதி மகிழ்ச்சிகொண்டான்.

* * * *

இப்போதும் ஆர்தரின் புதுப் பொறுப்பிலிருந்து அவனுக்கு முழு விடுதலை கிடைத்த வேளை ஒன்று இருந்தது. அதுவே வாயிலடைப்புக்குப் பின் இரவுணவு வரையுள்ள நேரம். இக்குறுகிய காலத்திற்குள்

டாம் தன் பழைய வாழ்வின் குறைக்கு ஓரளவு ஈடு செய்தான். பழைய நண்பர்களில் பலரை இச்சமயத் தில் அவன் அவரவர் அறைகளில் சென்று கண்டு பேசிக் களிப்பான்; கூடங்களில் அவர்களுடன் கூடி பாடுவான்; இரும்புமேடைகளைச் சுற்றி ஓடிப் பிடித் தும் அவற்றை ஏறித் தாவியும் தாண்டியும் அவற்றில் பிறருடன் தானும் சேர்ந்து அவரவர் பெயரை ஆணிக் குச்சுகளால் செதுக்குவான்; அல்லது பழைய கூத் தாட்டுப் பாடல்களைப் பாடிப் பிறருடன் கும்மாள மடிப்பான். சில சமயம் இந்தச் சுருங்கிய நேரத்தில் அவ்வப்போது திட்டமிட்டு நகரின் ஒரு பகுதியை அல்லது புறக்காட்டின் ஒரு கூற்றினைச் சுற்றிப் பார்த்து வந்துவிடுவான்.

புதிய வாழ்விலிருந்து பழைய வாழ்விற்குச் சென்றுவரும் ஒரு சிறு பாலமாயமைந்த இந்த நேரத் தில், டாம் ஓரளவு ஆர்தரை மறந்திருந்தான். ஆயினும் வந்தவுடனே அவனிடம் அளவளாவுவதில் தவறுவதில்லை. அந்த வேளையில் தான் கண்டவற் றையும் கேட்டவற்றையும் அவனிடம் கூறுவான். ஆனால், ஆர்தர் அந்த நேரத்தில் வேறு எதுவும் செய் யாமல் வாளா படுத்திருந்தது அவனுக்கு வியப்பாகவே இருந்தது. ஒரு நாள் டாம் தற்செயலாகக் குறித்த நேரத்துக்கு முந்தி வந்தான். ஆர்தர் படுத்திருக்க வில்லை. முழங்கைகளை மேடையிலூன்றி ஏதோ ஒரு பாரிய புத்தகத்தைப் புரட்டிக்கொண்டிருந்தான். டாம் வந்ததைக் கூடக் கவனியாமல் அவன் உள்ளம் அதில் ஊன்றியிருந்தது. அதுமட்டுமன்று. அவன் கண்கள் கலங்கி இருந்தன.

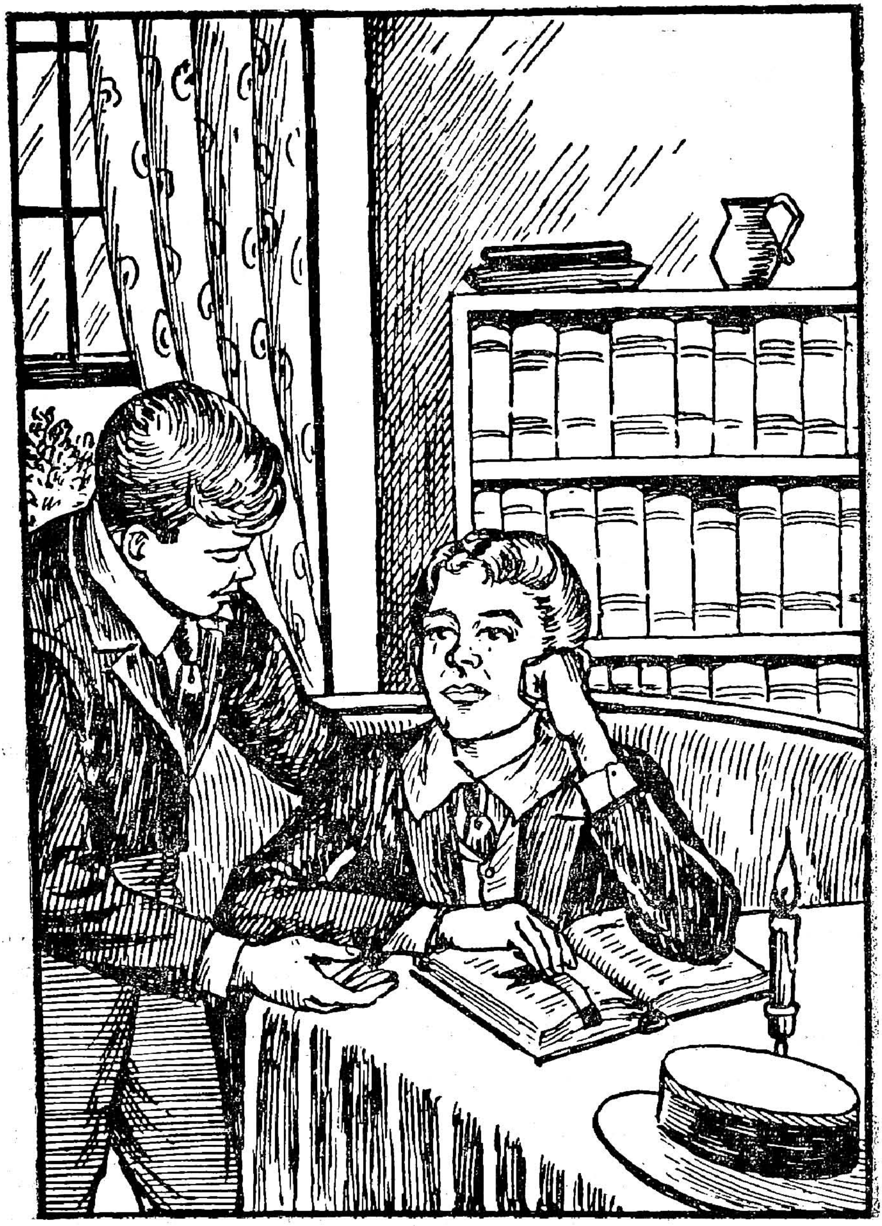

ஆர்தர் திருநூலைப் படிப்பதை டாம் கவனித்தல்

அவன் தன்னிடம் ஏதும் வெளியிடாமல், இந்த வேளையில் ஒளித்துப் படிப்பது புனைகதையாகத்தான் இருக்கவேண்டும் என்று டாம் எண்ணினான். உடலும் உளமும் வளராத இந்தச் சிறுவயதில் கருத்தை முழுதும் கவரும் நீண்ட புனைகதை வாசிப்பது உடல் உள வளர்ச்சியைக் கெடுக்கும் என்று அவன் அறிவுரை கூற எண்ணினான். ஆனால் புத்தகத்தைப் பார்த்தபோது அது புனைகதையன்று, திருநூலே என்று கண்டு அவன் திடுக்கிட்டான்.

வயதுசென்ற மனிதர்கள்கூட ஒப்புக்கும் மெய்ப்புக்கும் ஆரவாரப் பகட்டுக்கும் வாசிக்கும் திருநூலை இச்சிறுவன் இவ்வளவு கவனமாக ஒளிந்து வாசிப்பது அவனுக்குப் புரியவில்லை. அத்துடன் அவன் அதை வாசிக்கும்போது கண்ணீர்விடுவானேன் என்று அவனால் அறியக்கூடவில்லை.

ஆர்தருடன் மெல்ல இதுபற்றி நயமாகப் பேசி அவன் பல செய்திகளை அறிந்துகொண்டான். ஆர்தர் திருநூலின் புதிய ஏற்பாட்டைச் சமய பாடமாகப் படிக்கவும், ஓய்ந்த வேளையில் அதன் பழைய ஏற்பாட்டினை இன்பத்துக்காகப் படிக்கவும் பழகியிருந்தான். இது அவன் தாயின் திட்டம். தன் தாயும் திருநூலைப் படிக்கும்படி தன்னை வற்புறுத்தியிருந்தது டாமுக்கு இப்போது நினைவுக்கு வந்தது. தாயின் ஆணையை இதிலும் தான் முற்றிலும் மறந்தது நினைத்து அவன் வருந்தினான்.

அன்றுமுதல் இந்தச் சிறு ஓய்வு நேரமும் அவ்வப்போது ஆர்தருடன் கழிக்கப்படலாயிற்று. திருநூலைப் பற்றியமட்டில் ஆர்தர் அதன் ஒரு சிறு களஞ்சியம் என்

பதை டாம் கண்டான். தான் வரும்போது அவன் கண்கலங்கி வாசித்தது ஜாபின் கதை.[1] அதுபோன்ற பல கதைகளை அவன் ஆர்தரைக் கூறுவித்துக் கேட்டான். சிலசமயம் திருநூல் பகுதிகளை இருவரும் வாசிப்பர். அவ்வப்போது டாம் அவனுடன் உரையாடி நூலுரைகளுக்கு விளக்கங்களும் பெற்ருன்.

புத்தகம், சமயம் ஆகியவற்றில் டாம் ஆர்தரால் பயன்பெற்றது போலவே, ஒரொரு சமயம் டாமினுல் ஆர்தரும் விளையாட்டு, உடற்பயிற்சி ஆகியவற்றில் கலந்தும் பிற பிள்ளைகளுடன் அச்சந்தவிர்த்துப் பழகியும் அரும்பயன் பெற்ருன். அவன் உடலின் இயற்கையான நொய்மை முற்றிலும் மாறவில்லையாறு லும், அவன் உடல் முற்றிலும் நலமடைந்தது. உள்ளம் முற்றிலும் உரம் பெற்றது. அவன் ஆட்டக் களங்களில் டாமின் உச்சநிலைப் புகழை எட்ட முடியவில்லையானுலும், பிற பிள்ளைகளால் ஏளனம் செய்யப்படும் நிலையிலிருந்து நெடுந்தொலை முன்னேறிவிட்டான்.

* * * *

ஆர்தரின் வாழ்க்கையைப் பற்றிய பல செய்திகள் இப்போது டாமுக்குத் தெரிந்தன. அவன் தந்தை ஓர் ஊர் மதகுருவாயிருந்தவர். அவரும் ஆர்தர் தாயும் ஊரில் செல்வர் முதல் ஏழைவரை எல்லாருக்கும் நல்லவர்களாயிருந்தனர். ஏழைகளுக்கு அவர்கள் காட்டிய பரிவும், அவர்கள் நலம்பெற அவர்கள் ஆற்

1. நல்லான் ஒருவன் கடவுள் சோதனைக்கு ஆளாகிப் பல துன்பங்களைப் பொறுமையுடன் தாங்கியும் கடவுட்பற்றும் உறுதியும் கெடாது இருக்கிருன் என்பதைக்காட்டும் விவிலிய நூல் கதை இது.

றிய தொண்டும் அவர்களை மக்களின் கண்கண்ட தெய்வங்களாக்கியிருந்தன. பெண்களுக்கு எந்தத் துயர் வந்தாலும் ஆர்தரின் தாயிடம் அவர்கள் வந்து ஆறுதலும் தேறுதலும் அடைந்ததுடன் அடிக்கடி பல உதவிகளும் ஆதரவுகளும் பெற்றனர்.

ஆர்தரின் உடன்பிறந்தவர் இருவரும் பெண்கள். மூத்தவள் ஆர்தரின் அக்காள். இளையவள் அவன் தங்கை. மூவரிலும் ஆர்தரே நோய்ப்பட்ட உடலுடையவன். மிகச் சிறு வயதிலேயே எலும்புருக்கி நோயுற்று நலிந்ததால் அவன் எளிதில் உடல்நலம் பெறவில்லை. அவன் உயிர் நிலைக்குமோ என்றுகூடப் பெற்றோர் பெருங்கவலையுற்றனர்.

அவனது பன்னிரண்டாவது வயதில் இன்னொரு பெருந்தீங்கு குடும்பத்துக்கு ஏற்பட்டது. திடுமென ஆர்தர் தந்தையை அவர்கள் இழக்க நேர்ந்தது. ஊரில் பரந்து மக்கள் உயிரைச் சூறையாடிய ஒரு காய்ச்சலே இதற்குக் காரணம்.

ஏழைகள் பலர் இறந்துபட்டனர். செல்வர் தாம் பிழைக்கவேண்டுமென்னும் ஆர்வத்தால் ஒவ்வொருவராக வெளியூர்களுக்குச் சென்றனர். மருத்துவரும் சமய குரவரும்கூடப் பணிதுறந்து அகன்றனர். ஆனல், ஆர்தரின் தந்தை சமயகுரவராகத் தொடர்ந்து பணியாற்றியதுடன், தாம் பழகியிருந்த சிறிது மருத்துவத்தையும் ஏழைகள் பணியில் ஈடுபடுத்தினர். தாமே தம் மருந்துக் குவையையும் தம் பணத்தையும் வழங்கி அவர்களுக்கு நலந்தரப் பாடுபட்டார்.

அவர்பணி பெரும்பயன் தந்தது. காய்ச்சலின் வேகம் குறைந்தது. மக்கள் அவரை வாயார வாழ்த்தி

னர். ஆனால் அதற்கிடையே அக் காய்ச்சலின் கடைசி வேகம் அவரைப் பழி தீர்த்தது. அப் பெரும் தீங்குக்கு ஆளான அவர் மனைவி அங்கிலேயிலும் அவர் பணியைத் தாம் தொடர்ந்து செய்தார்.

ஆர்தர் தாய்தந்தையரின் வரலாறு கேட்ட டாம் உள்ளம் நெக்கு நெக்கு உருகிற்று. இத்தகையவர்களின் பிள்ளைக்கு உற்றகுறை தீர்ப்பதைவிடத் தெய்விகப் பணி வேறு இருக்க முடியாது என்று அவன் எண்ணினான். வீட்டுக்கு அவன் எழுதிய கடிதங்களில் அவன் ஆர்தர் குடும்ப வரலாற்றையே வரைந்திருந்தான். அறிஞர் ஆர்னல்டுக்கு அடுத்தபடியாக ரக்பியின் ஒளிக்கு ஆர்தரே காரணம் என்று அவன் கருதலானான்.

டாமின் மனமாற்றம் அவன் பிரியா முற்கால நண்பன் ஈஸ்டைக்கூட மாற்றிற்று. அவன் டாமுடன் திரிய நேரம் கிடைத்தபோதெல்லாம் வழிபாடு, திருநூல், அறிஞர் ஆர்னல்டு ஆகியவர்களைப் போற்றத் தலைப்பட்டான்.

கo. மற்போராட்டம்

திருநூலின் பழைய ஏற்பாட்டில் ஆர்தர் காட்டிய பற்று, பழைய ஏற்பாட்டுடன் நிற்கவில்லை. கவிதையிலும் இலக்கியத்திலும் அவனுக்கு எல்லையற்ற சுவை இருந்தது. ஆர்தர் வந்த அரையாண்டுக்கு அடுத்த அரையாண்டில் ஆர்தர், டாம், ஈஸ்ட் ஆகிய மூவருமே நான்காம் படிவத்துக்கும் ஐந்தாம் படிவத்துக்கும் இடையிலுள்ள நடுவகுப்பில் பயின்றுகொண்டிருந்தனர். கிரேக்க இலக்கியப் பாடம் தொடங்கும் வகுப்பு இதுவே. அதன் முழு முதல் காவியமான ஹோமரின் இலியடில் நாற்பது நாற்பது அடிகள் ஒரு பாடமாக வகுக்கப்பட்டிருந்தது. ஆசிரியர்கள் வகுப்பை விரைவுபடுத்தும் ஆர்வத்தில் சிலசமயம் அந்த அளவு தாண்ட முனைவதுண்டு.

ஆட்டக்களத்தின் பல மரபுகளைக் காக்க முடியாது போனபின், அதிலுள்ள குடியாட்சிப் பண்பு இப்போது பாடங்கள் மீதும் படையெடுக்கத் தொடங்கிற்று. நாற்பது வரிகளையே விரும்பாமலும் கவனியாமலும் இருந்த பலர், அது கடந்த ஒவ்வோர் எழுத்தையும் எதிர்ப்பதே குடியாட்சியுரிமை என்று கொண்டனர். ஆசிரியரை எதிர்த்த இக் குழுவுக்குத் தலைமை வகித்தவன் வில்லியம்ஸ் என்பவன். அவன் ஒரே ஒரு தகுதியினால்தான் தலைமைக்கு வந்தவன். அவன் எதிரிகளை அடிக்கும் அடி சம்மட்டியடி போலிருந்தது. அவனை யாவரும் சம்மட்டி வில்லியம்ஸ் என்று அழைத்தனர்.

நீண்ட கிரேக்க மொழித் தொடர்களும் அவற்றிலும் சுற்றி வளைந்து நீண்ட தாய்மொழி விளக்கங்

களும் மிகப் பெரும்பாலாருக்கு உண்மையிலேயே கடுமையாயிருந்தன. மூன்றும் பாடம் நடைபெற வேண்டிய சமயம் ஆசிரியர் கிரகாம் நோய்வாய்ப் பட்டிருந்தார். புதிய ஆசிரியர் ஒருவர் தற்காலிகமாகப் பாடம் எடுக்க வருவதாயிருந்தார். இச்சமயம் வில்லியம்ஸ் தன் சார்பில் பிள்ளைகளைத் திரட்டினான். எல்லோரும் சேர்ந்து படியாமலிருந்தால் பாடம் மரபெல்லையாகிய நாற்பது அடிகளைத் தாண்டாததுடன், சில சமயம் குறையவும் வழி ஏற்படலாம் என்று அவன் எண்ணினான். ஆகவே அவன் "பழைய ஆசிரியர்களுக்குத்தான் நாற்பது வரி என்ற கட்டுப்பாடு. புதிய ஆசிரியரிடம் அது நம் உச்ச அளவு எல்லைமட்டுமே என்று கூறிவிடலாம். முதல் நாளில் நாம் முன்னேருதது கண்டு அவரே மெள்ளச் செல்ல இணங்குவார். ஆகவே இவ்வாரப் பாடத்தை யாரும் வருந்திக் கற்க வேண்டியதில்லை," என்று கூறி வைத்தான்.

பிள்ளைகள் எல்லாரும் இதை ஆதரித்தனர். ஈஸ்டும் டாமும் கூட அவர்கள் பக்கம் சாய்ந்தனர். ஆர்தர் அவர்களை எதிர்க்கத் துணியவில்லை. ஆதரிப்பவன்போல வாளா இருந்தான். படிக்கும் நேரத்தில் அனைவரும் பேசி வைத்தால்போல ஒவ்வொருவராக நழுவி வெளிச்சென்று விட்டனர். ஆயினும் ஆர்தர் வெளியே வரவில்லை. நேரப்போக்கு வாசிப்பாகவே அவன் அன்றைய பாடம் முழுவதும் மட்டுமின்றி அடுத்தநாள் பாடமும் வாசித்து மகிழ்ந்திருந்தான்.

ஆனல் எதிர்பார்த்ததற்கு மாருகப் புதிய ஆசிரியர் தாமே பாடத்தில் ஆர்வமிக்கவராயிருந்தார்.

அவர் முறைகள் புதியனவாயிருந்தன. அவர் தாமே கவிதை யார்வத்தில் ஆழ்ந்து கவிஞனின் உணர்ச்சி நயம், சொல் நயங்களை விளக்கிக்காட்டி மாணவருக்கு ஊக்கம் தருபவராயிருந்தார். மூல கிரேக்க தொடர்களுக்குப் புத்தகத்திலுள்ள மரக்கட்டை மொழி பெயர்ப்புகளை விலக்கி, உயிருள்ள தாய்மொழிச் சொற்களால் அவர்களுக்கு உணர்ச்சி யூட்டினர். இம் முறையில் மரபெல்லைப் படிப்பான நாற்பது அடிகளும் முக்கால்மணி நேரத்தில் முடிந்துவிட்டன.

இன்னும் கால்மணி நேரம் இருந்தது. பிள்ளைகள் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்து விழித்தனர். ஆயினும் எவரும் பாடம் ஒப்புவிக்கப்போவதில்லை என்பதை அறிந்து வில்லியம்ஸ் எதிர்ப்பு முன்னணி திறக்கக் காத்திருந்தான்.

*　　　*　　　*

ஐந்து கணநேரம் பாடங்களை மாணவர் ஒப்புவித்தபின் மேற்செல்வதென்று ஆசிரியர் ஆர்வமுடையவராயிருந்தார். ஆனல் மாணவர் ஒவ்வொருவராக எழுந்து நின்றனர். பாடம் ஒப்புவிக்கவில்லை. ஆசிரியர் ஆர்வத்தின்மீது குளிர்நீர் ஊற்றியது போலிருந்தது. எப்படியும் ஒருவர் இருவரையாவது ஒப்புவிக்கச் செய்து, அவர்களையாவது மறுபாடம் தொடங்க வைத்துவிட வேண்டுமென்ற அவா அவருக்கு எழுந்தது. டாம், ஈஸ்ட் என ஒவ்வொருவர் முகமாக அவர் சுற்றிப்பார்த்தார். அவை அவர் ஆர்வத்திற்கு எதிர் ஆர்வம் காட்டவில்லை. ஆர்தர் முகத்தில் ஏதோ அவர் நம்பிக்கை ஒளி கண்டார். ஆர்தரை ஒப்புவிக்கும்படி கூறினர்.

பாடம் இலியடின் மிகச் சுவைகரமான கட்டம். டிராயின் ஒப்பற்ற வீரன் ஹெக்டார் விழுந்து கிடக்கிறான். அவன் இறந்த உடலத்தைச் சுற்றி வீரர் தொலைவில் நிற்கின்றார்கள். பெண்கள் சூழ நின்று அழுகின்றனர். அவர்களிடையே, மின்மினி களின் நடுவே நிலவும் முழுமதிபோல, ஹெலன் வந்து தோன்றுகிறாள். வீரன் பிரிந்தது பற்றிய தன் உள் ளடங்கிய எண்ணங்கள் அவள் செவ்வாயினின்று பீறிட்டெழுகின்றன. வீறு, துன்பம், பரிவு, வியப்பு ஆகிய உணர்ச்சிகள் ஒன்றுடன் ஒன்று தலைப்பெய்ய, ஆடவர் பெண்டிர் சூழநின்று உருகுகின்றனர்.

பொருள் விளக்குமுன் ஆர்தர் முதலில் பாட்டை ஒப்புவிக்கிறான். ஆனால் ஒப்புவிப்பு மாணவர் ஒப்பு விப்பாய் இல்லை. ஆசிரியர் பொருளுணர்ந்து வாசிப்பது போல் இருக்கிறது. ஆங்காங்கே நடிகர் உணர்ச்சி யறிந்து வெளியிடும் நடிப்புரையாக அது விளங்கு கிறது. ஆசிரியர் மெய்ம்மறந்து கேட்கிறார். ஏளனம் செய்யும் மாணவர்கூட ஏளனம் மறந்து நிற்கின்ற னர்.

ஆனால், இத்தனை நல்ல வாசிப்பினிடையே ஆர்தர் அடிக்கடி திக்குகிறான். அச்சமயம் மற்ற மாணவர் விழிக்கின்றனர். வில்லியம்ஸ் கண்களில் நம்பிக்கை ஒளி வீசுகிறது. டாம் இப்போது அவன் பக்கம் சாய்ந்ததற்காக வருந்துகிறான். ஆர்தர் ஆசிரியரிடம் எழுப்பிய ஆர்வம் முறிவுற்றுவிடுமோ என்று கவலைப் படுகிறான்.

சிறிது திக்கியபின் ஆர்தர் மீண்டும் முன்சென்று ஒப்புவிக்கிறான். ஆனால், மீண்டும் மீண்டும் திக்குகிறான்.

டாம் முற்றிலும் அவனையே கவனமாகப் பார்க்கிறான். ஆனால், முக்கிய கட்டம் வந்ததும் அவன் திக்குதல் தேம்புதல் ஆகிறது. அவன் வாய்விட்டு அழத் தொடங்கினான். கண்கள் நீரைக் கொட்டுகின்றன.

"நயவஞ்சகக் கோழை! துரோகி! பசப்பி அழுது மழுப்புவதைப் பார்!" என்று கறுவினான் வில்லியம்ஸ்! வேறு பல பிள்ளைகளும் ஆர்தரை வெறுப்புடன் பார்த்தனர்.

வில்லியம்ஸ்தான் வென்றானோ என்ற நிலை ஏற்படுகிறது. ஆர்தர் திக்கும்போது ஆசிரியர் முகத்தில் ஆர்வம் குறையவில்லை; கூடுகிறது. திக்குதல் பாடத்தைப் படியாததனாலன்று; அதை மனம் ஈடுபட்டுப் படிக்கும் உணர்ச்சியினால் என்பதைக் கவிதையார்வ மிக்க ஆசிரியர் கண்டு கொண்டார். ஒரு சிறுவனிடம் இத்தனை கலைப்பண்பு மிளிர்வது கண்டு அவர் எல்லையற்ற மகிழ்ச்சியும் இறும்பூதும் அடைந்தார். ஆகவே அவன் தேம்பியழும் கட்டத்தில் அவர், "ஆர்தர், உன் ஒப்புவிப்பு முதல்தரமானது. நீ ஒன்றும் அவசரப்பட்டு ஒப்புவிக்கவேண்டியதில்லை. சற்று ஓய்வு எடுத்துக்கொள். பின் மேற் செல்லலாம்" என்றார்.

அவர் பரிவு உடனடியாகவே ஆர்தரைத் தேற்றி விட்டது. அவன் குறிப்பிட்ட நாற்பது அடிவரை ஒப்புவித்துவிட்டுத் தயங்கினான்.

"ஆசிரியர் மேலே ஒப்புவிக்கவேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறார். நிறுத்திவிடவேண்டும் என்று எதிர் பார்க்கிறார்கள் மாணவர்கள்," என்ற இரண்டக நிலையையே இத்தயக்கம் குறித்தது. 'அவன் ஏன்

நிறுத்திவிடக்கூடாது, தயங்கவேண்டும்?' என்ற வினு பலர் உள்ளத்தில் எழுந்தது.

வினு வசைக்கணையாக வெளிவந்தது, வில்லியம் ஸூக்கு!

"மடக்கழுதை! நன்ருய் மண்டையிலடித்து நொறுக்க வேண்டும்!" என்று அவன் சற்று உரத்துக் கூவிஞன்.

டாம் பக்கத்திலேயே உட்கார்ந்திருந்தான். "யாரைக் கூறிஞய், வில்லியம்ஸ்?" என்ருன்.

"அந்த வெள்ளி மூஞ்சிப் பயலைத்தான்; ஆர்தரை!" என்ருன் அவன்.

"ஆர்தர் பேச்செடுக்காதே. சொல்லிவைக்கிறேன்!" என்ருன் டாம்.

வில்லியம்ஸூக்கு இது பொறுக்கவில்லை. 'சீ போடா' என்றவாறு முழங்கையால் டாமைப் பக்கவாட்டில் நெக்கித் தள்ளிஞன். டாம் நிலத்தில் போய்விழுந்து சமாளித்து எழுந்தான். ஆஞல், அவன் கையிலுள்ள புத்தகங்கள் ஐந்தடி தொலைசென்று சிதறின. இச் சந்தடியால் ஆசிரியர் அப்பக்கம் பார்க்க நேர்ந்தது. அவர் உடனே சினங்கொண்டு, "வில்லியம்ஸ், நீ மூன்று இடம் கீழே போ!" என்ருர்.

டாமையும் இன்னும் இருவரையும் தாண்டி அவன் கீழே செல்ல வேண்டிவந்தது. வேண்டா வெறுப்பாக, அவன் மெல்ல நடந்து சென்ருன். இத்தோல்வி அவனை உறுத்திற்று. ஆஞல், அவன் தோல்வி அத்துடன் முடியவில்லை.

ஒப்புவிப்பதில் தயங்கிநின்ற ஆர்தரிடம் ஆசிரியர் திரும்பி, "அதற்குமேல் தெரியாதா?" என்று கேட்டார்.

ஆர்தர் பொய் கூறவும் விரும்பவில்லை. வகுப்புக் கட்டுப்பாட்டை அவமதிக்கவும் விரும்பவில்லை. ஆகவே "தெரியும். ஆனல் நாற்பது வரிதான் இன்றைய பாடம் என்று நினைக்கிறேன்," என்ருன்.

ஆசிரியர் வகுப்பைச் சுற்றிப் பார்த்து "வகுப்புத் தலைவன் யார்?" என்று கேட்டார்.

இரண்டு மூன்று பையன்கள் 'ஆர்தர்' என்றனர்.

ஆசிரியர் முகம் மலர்ந்தது. "ஒகோ, நீதானு வகுப்புத் தலைவன்? நாற்பது அடி ஒரு பாடம் என்பதுதான் முன்னைய ஆசிரியர் கட்டுப்பாடா?" என்று கேட்டார்.

ஆர்தர், "அது வகுப்பின் கட்டுப்பாடு. பெரும் பாலும் அதற்குமேல் எடுக்க நேர மிருக்காது," என்ருன்.

ஆசிரியர் அவன் இரண்டக நிலைமையை ஊகித்துக் கொண்டார். வில்லியம்ஸை அவர் மீண்டும் மூன்று இடம் கீழே போகும்படி கூறிப் பின்னும் சில அடிகளை ஒப்புவிக்கும்படி ஆர்தரைப் பணித்தார்.

ஆர்தரின் மதிப்பு அன்று சிறுவர்களிடையே உயர்ந்தது. தாம் ஏன் அவனைப் பின்பற்றி யிருக்கக் கூடாது என்று அவர்கள் எண்ணினர்.

வில்லியம்ஸின் மதிப்புப் பிள்ளைகளிடம் என்றுமே அவ்வளவு தாழ்ந்ததில்லை. அவர்களின் திரும்பிய பார்வையே அவன் பக்கம் ஒத்துணர்வு குறைந்தது

என்பதை உணர்த்திற்று. அவன் இத்தனை சீற்றத்தை யும் உள்ளடக்கி வைத்துக்கொண்டு சமயம் வந்ததும் அதற்குத் தலைக் காரணமான அப்பாவி ஆர்தரிடம் அத்தனையையுங் காட்டக் காத்திருந்தான்.

*   *   *

மணி ஐந்தடித்ததும் பிள்ளைகள் யாவரும் வெளி யேறினர். தற்செயலாக அன்று டாம் தன் பாடக் குறிப்புக்களை முடித்து வெளியேறச் சிறிதுநேரம்

வில்லியத்திடம் சிக்கிய ஆர்தரை டாம் காப்பாற்றுதல்

பிடித்தது. வெளியே வந்தபோது அவன் கண்ட காட்சி அவனைத் திணறடித்தது. பிள்ளைகள் அனை வரும் வெளி முற்றத்தில் கும்புகூடி வளைந்து நின்ற னர். அவர்களிடையே புலியின் பிடியில் அகப்பட்ட புள்ளிமான்போல ஆர்தர் மருள மருள நின்றான்.

வில்லியம்ஸ் அவன் கழுத்துப்பட்டையைப் பிடித்து ஆட்டிக்கொண்டு கோர உருவில் நின்றான்.

டாம் கண்கள் சிவந்தன. அவன் உதடுகள் துடித்தன. அவன் சரேலென்று கூட்டத்தை விலக்கிச் சென்று ஆர்தரைத் தன்புறம் இழுத்துக்கொண்டு, "அவனைத் தொடாதே, வில்லியம்ஸ். விட்டுவிடு உடனே!" என்றான்.

"என்னை யார் தடுப்பது? நான் இந்தக் குரங்குக் குட்டியிடம் பழிவாங்கிவிட்டு மறுவேலை பார்ப்பேன். என்னை யார் தடுப்பது?" என்று வில்லியம்ஸ் சீறினான்.

"நான், இதோ பார்!" என்று உரத்துக் கூவிய வண்ணம் அவன் ஆர்தரைப் பிடித்திருந்த கை கீழே விழும்படியாக அதன்மீது ஓங்கி ஓர் அறை அறைந்தான் டாம்.

வில்லியம்ஸ் இதை எதிர்பார்க்கவில்லை. சற்றுப் பின்வாங்கியபின் சமாளித்துக்கொண்டு "என்னுடன் மல்லுக்காடா வருகிறாய்?" என்றான்.

'ஆம்' என்று இறுமாப்புடன் விடையளித்தான், டாம்.

மற்போர் என்றால் பிள்ளைகளுக்கு எப்போதுமே கிளர்ச்சி. ஆகவே தமக்கு அக்காட்சி வாய்த்தது கண்டு அவர்கள் கிளர்ச்சி பெற்று, 'மற்போரடா மற்போர்! விலகி நில்லுங்கள்' என்று ஆரவாரித்தனர்.

இச் செய்தி காட்டுத் தீப்போல் ரக்பி உலகெங்கும் பரந்தது. எல்லா இல்லங்களிலிருந்தும் பிள்ளைகள் வந்து திரண்டு குழுமினர். டாம் ஒரு

சிறுவனை அழைத்து, ஈஸ்டிடம் சென்று செய்தி கூறி என் சார்பில் பக்கத்துணைவனாயிருக்கும்படி கூட்டிவா," என்றான். சிறுவன் காற்றாடியாகப் பறந்தான்.

வில்லியம்ஸுக்குத் துணைவனாக மார்ட்டின் என்பவன் வரவழைக்கப்பட்டான்.

ஈஸ்டும் மார்ட்டினும் மற்போர்த் துணைவருக்கு வேண்டிய பஞ்சு முதலிய துணைக்கருவிகளுடன் விரைந்து முற்றவெளிக்கு ஓடிவந்தனர்.

*   *   *

தன் வாழ்வின் தலைசிறந்த பணி இதுதான் என்ற உயர் கிளர்ச்சியுடன் டாம் தன் மேற்சட்டை, அரைச் சட்டை, காற்சட்டை, காலணிகளைக் கழற்றுகிறான். வில்லியம்ஸ் அவற்றைச் சீற்றத்துடன் வீசி எறிகிறான்.

இருவரையும் காண்பவர் எவருக்கும் அது சரி சமப் போட்டி என்று தோற்றாது. வில்லியம்ஸ் அதே வகுப்பில் இருந்தவனானாலும் படிப்பில் மடியனா தலால், பல ஆண்டுகள் ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் இருந் தவன். டாமின்முன் அவன் ஒரு சிறிய யானைக்குட்டி யாகக் காட்சியளித்தான். டாமின் இடத்தில் ஆர்தர் இருந்தபோது வேற்றுமை இதனினும் முனைப்பா யிருந்தது என்று கூறவேண்டுவதில்லை. ரக்பியின் ஒழுங்குமுறை இன்னும் இத்தகைய செய்திகளில் சரிசம நேர்மைக் கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டுவர வில்லை.

ஈஸ்ட் டாமின் அரையில் கச்சைகட்டினான். பின்கை மடிப்பைச் சுருட்டி மடக்கிக்கொண்டே, "டாம், சண்டை செய்யும்போது நீ எதையும்

வாயைத் திறக்கவேண்டாம். நாங்கள் எல்லாம் கவனித்து உன்னை ஊக்குகிறோம். நீ உன் வலிமையைக் குரலில் செலவிடாதே,'' என்றான். மார்ட்டினும் வில்லியம்ஸைச் சித்தம் செய்தான். வில்லியம்ஸே முதலில் களத்திலிறங்கி விரைவில் சண்டைக்கு வரும்படி டாமை அழைத்தான்.

சண்டைக்கு இறங்குகையில் டாமிடம் ஈஸ்ட், "நண்பனே, கைத்திறத்தையே காட்டவேண்டும் என்று இராதே. தலையையும் காலையும் பயன்படுத்துவதே சிறந்தது,'' என்றான்.

டாம் ஈஸ்ட் அறிவுறுத்திய எளிய முறையைப் பின்பற்றவில்லை. தன் கைகளாலேயே முழு வலிமையும் காட்டிப் போர் தொடங்கினான். இந்தப் பிடியுடன் எதிரி மடங்கிவிடுவான் என்ற முறையிலேயே இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் பற்ற முனைந்தார்கள். இந்த அடியில் எதிரி விழுந்துவிடுவான் என்ற முறையிலேயே இருவரும் அடிபயின்றனர். பக்கத்தில் நின்றவர்களில் மற்போர் முறை தெரிந்தவர்கள், "இம்முறையில் நெடுநேரம் போர் செல்லாது. இருவரும் எளிதில் களைத்துவிடுவார்கள். வெற்றி முற்றிலும் உடல்வலுவின் பக்கமே ஏற்பட்டுவிடும்,'' என்றார்கள். அவர்கள் கூறியபடியே சிறிதுநேரம் மூர்க்கத்தாக்குதல் செய்து இருவருமே தளர்ந்தனர்.

*　　*　　*　　*

முதல் அரங்க முடிவில் இருவரும் சரிசம நிலையில் இருந்தனர். "அமைதி, அமைதி, டாம். முன்னேறித் தாக்காதே. தாக்கவிடு'' என்று மெல்ல அறிவுறுத்தினான் ஈஸ்ட், டாமின் வியர்வை சொட்டும் முகத்தைத் துடைத்துக்கொண்டே.

ஆனால் இரண்டாம் தடவையிலும் டாமே முதலி லிருந்து தாக்குதலில் இறங்கினான். வில்லியம்ஸும் தாக்கினான். அவன் தாக்குதல்கள் பெரும்பாலும் இடதுகைத்தாக்குதல்களாக இருந்தன. திடீரென்று அவன் வலதுகையால் ஓங்கி ஒரு குத்துவிட்டான். டாம் புல் நிலத்தின் மீது சென்று விழுந்து புரண் டான். வில்லியம்ஸின் ஆதரவாளர் மகிழ்ச்சியார வாரம் செய்தனர். டாம் ஆதரவாளரான பள்ளி இல்லத்தார் முகம்கோணிற்று.

ஆயினும் ஈஸ்ட் சளைக்காது இத்தடவையும் பஞ் சினால் முகத்தை ஒற்றி விசிறினான். வேறு இரண்டு பள்ளி இல்லச் சிறுவர் அவன் கைகளைப் பிடித்து விட்டனர்.

"டாம், உனக்கு இது விளையாட்டாயிருக்கலாம். உன் நண்பர்களுக்கு இது உயிர் நோவாயிருக்கிறது. தாக்குதலாலேயே அவனை வெல்ல எண்ணாதே. அவன் சரிசம எதிரியன். ஆகவே எந்த முறையும் உனக்குத் தகாததாகாது. அவனை ஏய்ப்புக்காட்டி முன்னி ழுத்துப் பக்கவாட்டில் எதிர். அவன் யானையுடல் உடையவன். ஆனால் உடற் பயிற்சியற்றவன்," என்று ஈஸ்ட் மீண்டும் மெல்லக் காதோடு காதாகக் கூறினான்.

இத்தடவை டாம் வலுத் தேர்வு செய்ய எண்ண வில்லை. அவன் தன் மூளையையும் பயன்படுத்தினான். அடிகளை முன்போல் எதிர்த்து ஏற்காமல் தட்டிக் கழித்துத் தாக்கினான். விரைந்து முன்னேறியும் பின் னேறியும் சுழன்றும் வாட்போர் முறையில் எதிரியைப் பந்தாட்ட மாட்டுவித்தான்.

வில்லியம்ஸ் இம்முறையால் எளிதில் தளர்வதை வில்லியம்ஸின் ஆதரவாளர் கண்டு கொண்டனர். "வளைய வளைய வர இடங்கொடாதே, வில்லியம்ஸ். தாக்கி எதிரியை மடக்கு," என்று அவர்கள் எச்சரித்தனர்.

"எதிரி களைத்துப் பின்னிடைகிருன். துணிந்து மேற்சென்று தாக்கு," என்றனர் சிலர்.

ஈஸ்ட் மகிழ்ச்சியடைந்தான். அவன் விரும்பியது அதுவே.

வில்லியம்ஸ் தற்பெருமையுடையவன். பிறர் ஊக்குரையால் இன்னும் செருக்குக் கொண்டு, "இதோ வீழ்த்திவிடுகிறேன்," என்று தாக்கிஞன். ஆனல் ஒவ்வொரு தாக்குதலிலும் டாம் தாக்குதலைத் தட்டியும் சட்டென இடமாறியும் அடியை விலக்கிஞன். இதனல் வில்லியம்ஸின் பாரிய உடல் விரைந்து வலு இழந்தது. இதைக் கவனித்த ஈஸ்ட், "இதுதான் சமயம், டாம்! தாக்கு!" என்று கூவிஞன்.

டாம் வலப்புறம் திரும்பி ஒரு குத்தும், இடப்புறம் திரும்பி ஒரு குத்துமாக இரு விலாப்புறங்களிலும் இரண்டு குத்து விட்டான். வேலேறிய மதயானைபோல் வில்லியம்ஸ் முழு வலுவுடன் சீறிப் பாய்ந்தான். அமைதியாய் நின்ற டாம் அப்போக்கறிந்து சற்று விலகவே, வில்லியம்ஸ் தன் வேகத்தால் தானே உந்தப்பட்டு முகங் கவிழ நிலத்தில் விழுந்தான்.

இத்தடவை பள்ளியில்லத்தார் மகிழ்ச்சி ஆரவாரம் செய்தனர்.

டாம் வில்லியத்தை விலாப்புறத்தில் குத்துதல்

வில்லியம்ஸின் ஆட்கள் சூழ்ச்சி முறைகள் கையாளும்படி அவனைத் தூண்டினர். வில்லியம்ஸ் செருக்ககன்றது. அவனும் எப்படியாவது வெல்ல எண்ணி அமைதியாகப் போராடினுன். இருபுறமும் மீண்டும் சமநிலையில் நின்றன. இருசாராரும் ஆரவாரமில்லாமல் வெற்றிபற்றிக் கவலையுடன் நின்றனர்.

டாமின் முகத்தில் ஒருபுறம் வீங்கி விட்டது. உதடுகள் கன்னிக் குருதி கொப்புளித்துள்ளன. நெற்றியில் ஒரு புடைப்பு. ஆயினும் ஈஸ்ட் அவற்ருல் நோவு எழாமல் முறைப்படி பஞ்சிட்டு வேது கொடுத்து அனுப்புகிருன். முகம் தவிர உடலில் நோவு ஏதுமில்லாததால் அவன் தாக்குதலை அது தளர்த்தவில்லை. ஈஸ்டின் அறிவுரைப்படி டாம் முகத்தில் தாக்காததால், வில்லியம்ஸ் முகம் காயமில்லாதிருந்தது. ஆகவே வெளிப்பார்வைக்கு அவன் வலுவுடையவஞகவே காணப்பட்டான். ஆனல் அவன் உடல் காயமில்லா ஊமைக் குத்துக்களால் உள்ளூர ஆடிற்று. விலாப்புறம் இருந்த நோவு அவனை முன்னேற அஞ்சும்படி செய்தது.

*   *   *   *

வில்லியம்ஸின் பிடியில்பட்டுக் கிலிகொண்டு மனங்கலங்கியிருந்த ஆர்தருக்கு, தன்னை வந்துகாத்த டாமினிடம் ஏற்பட்ட நன்றி கரைகடந்தது. இது வரை, அவனை ஆர்தர் தன் பாதுகாவலஞக மதித்திருந்தான்; நேசித்திருந்தான். தோழமை உணர்ச்சி கொண்டிருந்தான். தனக்காக ஓர் ஆணவம் பிடித்த உயிர்ப்பகைவன் கையில் சென்று அவன் தன்னை இடருக்குள்ளாக்கக் கூடும் என்று அவன் கருதவில்லை.

தாய்க்கடுத்தபடி தனக்காக இவ்வளவு செய்பவர் டாமைத் தவிர வேறு யாரும் இருக்கமாட்டார்கள் என்று அவன் கண்டான்.

சண்டை தொடங்கியதே அவன் உணர்ச்சியில் மீண்டும் மாற்றம் ஏற்பட்டது. அவன் நன்றி அச்சமாயிற்று. ஆயினும் அவன் அச்சம் இப்போது தனக்கானதன்று. தன்னுயிரைவிட அவன் டாமின் உயிருக்கு மிகுதியாக அஞ்சினான். தன்னுயிர் போனால் கூடத் தன் தாய் ஒருத்திக்குத்தான் கேடு. ஆனால் டாமின் உயிர் ரக்பியின் உயிர். ஆகவேதான் "ரக்பியின் வீரமணி—எளியவர் துணைவன்—எல்லாருக்கும் இனியவன்—என் அண்ணன் டாம் உயிருக்கு என்ன இடர் நேருமோ?" என்று அவன் துடித்தான்.

வில்லியம்ஸ்போன்ற மதயானையை டாம் வெல்லக்கூடும் என்ற எண்ணமே அவனுக்கு எழவில்லை. டாம் விழுவது உறுதி என்றே நம்பினான். இதனால் தான் அச்சம் அவனைப் பற்றியது. சண்டை நீளுந்தோறும் அச்சம் மன உடைவாயிற்று. "இனி என்ன செய்வது! இல்லத் தலைவரிடம் சென்று சொல்லலாமா? சொன்னால் தலைவர் ஆர்னல்டு வந்து தடுத்து டாமை இவ் விடரிலிருந்து விடுவிக்க மாட்டாரா?" என்று அவன் மனப்பதைப்புக் கூறிற்று.

அவன் இன்னும் அச்சத்தால் தொலைவில்தான் நின்றிருந்தான். டாம் சண்டையிடுவதைப் பார்க்க, அவன் அடி வாங்குவதைக் காண அவனால் பொறுக்க முடியவில்லை. இதனிடையேதான் "வாழ்க டாம்! வெல்க பள்ளி இல்லம்!" என்ற இல்லத்தாரின் ஆரவாரம் கேட்டது. அவனுக்குச் சிறிதே நம்பிக்கை

வந்தது. அவன் சண்டையின் பக்கம் முகம் திருப்பினான்.

ஆனால், அடுத்த தடவை மனைவீரர் ஆரவாரம் கேட்ட போது மீண்டும் அவன் மனங்கலங்கினான். மீண்டும் துடிதுடித்தான். அவனால் சும்மா இருக்க முடியவில்லை. முன் பள்ளியின் ஆட்டத் தலைவனாயிருந்த புருக்கிடம் சென்று முறையிட்டு அழுதான். தன் டாமைக் காக்க விரைந்துவரும்படி மன்றாடினான்.

புருக் பள்ளிக் கட்டுப்பாட்டையும் மதித்தவர். அதே சமயம் நேர்மையையும் மதித்தவர். சண்டை நேர்மையாக நடப்பதுவரை தலையிடாமலிருப்பதே நலம் என்று நினைத்தவர். ஆகவே ஆர்தரிடம் ஆதரவான சொற்கள் கூறி, "டாமுக்கு இடர் நேராமல் நான் பார்த்துக்கொள்கிறேன்; நீ கலங்காதே. ஆனால் டாம் கோழையல்லன்; சண்டை தெரியாதவனுமல்லன். நானும் கூடவந்து இருந்து நேர்மை காக்கிறேன். டாமுக்குக் கேடுவந்தால் தலையிடுகிறேன்," என்றார்.

கூறியபடியே அவர் ஆர்தருடன் வந்துநின்று ஆட்டத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்.

ஆட்டத்தைக் கவனித்த மற்றொருவர் பள்ளியின் ஏவலாளர் துறையின் துணைத் தலைவர். அவர் பிள்ளைகளை நோக்கி, "டாமும் வில்லியம்ஸும் மற்போர் இடுகின்றனர் என்ற செய்தி தலைவர் ஆர்னால்டிடம் சென்றுவிட்டது. அவர் வருமுன் கலைந்துவிடுங்கள்," என்றார்.

ஆனால் பிள்ளைகள் மற்போரை நிறுத்த விரும்பவில்லை. தலைவர் வருமுன் அதை முடித்துவிட விரைந்

தனர். இருபுறத்தவரும் விரைவில் தாக்கி வெல்லும் படி தத்தம் வீரரை ஊக்கினர்.

*　　*　　*　　*

இனிச் சண்டை விளையாட்டுச் சண்டையன்று; உயிர்ப் போராட்டமாகவே இருக்கும் என்பதை அரங்க வீரர் இருவரும் உணர்ந்து கொண்டனர். ஆயினும் இருவரும் விழிப்பாகவே போரிடுகின்றனர். ஒரு சமயம் ஒருவர் உறுக்குகின்றனர். ஒரு சமயம் ஒருவர் குத்து அவருக்கு வெற்றி தந்து விடும்போ லிருக்கிறது. டாம் விரைந்து சுழன்று தாக்குகிறுன். எதிரி இரண்டு தடவை தள்ளாடி விழுந்தான். ஆனுல், தோல்வியை ஒப்புக்கொள்ளாமல் மீட்டும் எழுந்து தாக்கினுன். இருவரும் ஒரே இறுதித் தாக்குதலில் வலக்கைக் குத்தால் சண்டை முடிக்க நேரம் பார்க்கின் றனர். இதனுல் போர் பார்வைக்கு அமைந்த நடனம் போன்றதாகிறது.

கதிரவன் மேல்திசையில் சாய்கிறுன். வானத்தின் பொன்மையும் சிவப்பும் நீலமும் மாறி மாறி ஆடரங்கின் வீரர் முகத்திலும், சூழநின்று காண்பவர் முகத்திலும் பிடரியிலும் விழுகின்றன. கதிரவன் ஒரு முகிலின்பின் மறைகிறுன். அச்சமயம் வில்லியம்ஸின் உடல் முன்னேக்கிப் பாய்ந்தது. கைகள் ஓங்கி டாமின் முகத்தில் குத்தின. ஆனுல் வேகமாக டாம் விலகு கிறுன். தள்ளாடும் எதிரியைச் சுற்றி விருவிருவென்று சுழல்கிறுன். ஞாயிறு முகிலினின்றும் வெளிவருகிறது. அவன் பொன்கதிரொளி வில்லியம்ஸின்மீது படுகிறது. இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் நெருங்குகின்றனர். அடுத்த கணம் டாமின் ஒரு குத்தில் வில்லியம்ஸ்

மூன்றுவது தடவையாக, முடிவாகப் பல அடி தொலை சென்று விழுகிறுன்.

வில்லியம்ஸ் மெல்ல எழுந்திருக்கிறுன். ஆனுல், தாக்க முன்வரவில்லை. வலி பொறுக்கமாட்டாமல் தோல்வியை ஒப்புக் கொள்கிறுன். இல்ல மாணவர் ஆரவாரம் செய்கின்றனர். "வெற்றி டாமுக்கே, வாழ்க டாம்பிரௌண்; வாழ்க ரக்பி இல்லம்," என்ற ஓசை எழுகின்றது.

ஆனுல், வெற்றியாரவாரம் திடுமென நிற்கின்றது. தலைவர் இல்லத்தின் கீழ்ப்பகுதியிலுள்ள ஒரு சிறு கதவு திறக்கிறது. அறிஞர் ஆர்னுல்டின் உருவம் அதன்வழி முற்றவெளி நோக்கி வருகிறது. பிள்ளைகள் பலரும் நாற்புறமும் சிதறியோடினர். பெரியபிள்ளைகள் மெட்டுவிடாமல் ஒட்டநடை நடந்தனர். ஒரு சிலரே தலைகவிழ்த்துக் கொண்டு அறிஞரிடம் அஞ்சி ஒதுங்கி நின்றனர்.

*   *   *   *

நின்றவர்களுள் புரூக்கும் ஒருவர். அறிஞர் ஆர்னுல்டைக் காண்பதில் அவருக்கும் மனச்சான்று உறுத்திற்று. ஆயினும் அவர்தம் சார்பில் நின்று தம் வணக்கத்தை அவருக்குத் தர விரும்பினுர். அறிஞர் வந்தவுடன் அவர் அவருக்கு வணக்கம் செலுத்தினுர்.

"ஆ, புரூக்! உங்களையும் இவ்விடத்தில் காண வியப்பாயிருக்கிறது. நீங்களும் பார்த்துக் கொண்டா இருந்தீர்கள்? இத்தகைய சண்டைகளை யெல்லாம் நிறுத்துவதில் ஆரும் படிவ மாணவர் எனக்குத் துணையாயிருப்பார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன்

என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமல்லவா?" என்றார் ஆர்னல்டு.

இந்த நேரடியான கேள்வியைப் புருக் எதிர் பார்க்கவில்லை. என்ன விடைகூறிச் சமாளிப்பது என்று அறியாமல் அவர் சிறிதுநேரம் தத்தளித்தார். ஆயினும் அறிஞரிடம் அவருக்குச் சலுகை மிகுதி. அவர் வாய்மையையும் துணிவையும் அறிஞர் மதித் தவர். ஆகவே சிறிது நேரம் பேசாமல் அவருடன் நடந்தபின் விளக்கம்கூறத் தொடங்கினார்.

"பொதுவாகத் தங்கள் நோக்கங்களை நாங்கள் ஏற்பதும் நிறைவேற்றுவதும் உண்மையே. அவற்றை ஏற்ற அன்றே அவ்வுறுதியை அளித்திருக்கிறோம். ஆயினும் எங்கள் கடமை அவற்றை நிறைவேற்றுவது மட்டுமன்று. குடியாட்சி மரபுபேணுவதும் அதனுடன் இணைந்த கடமையேயாகும். கூடியமட்டும் மரபுகளில் தலையிடாமல் பிறர் அறிவையும் நேர்மையுணர்ச்சி யையும் தூண்டியே மாறுபாடு செய்ய விரும்புகிறோம். நீங்களும் இதை ஆதரிப்பீர்களென்றுதான் நினைக் கிறோம்."

"அது சரி. ஆனல், அதற்காக அரைமணி நேரம் அவர்கள் சண்டையை நீங்கள் பார்த்துக்கொண்டிருப் பது எவ்வாறு சரியாகும்?"

"சரியல்லதான். ஆனல், சண்டையை நடுவில் நிறுத்தினல் பகைமை எப்படி நிற்கும்? ஒவ்வொரு வரும் தாம் வெற்றி பெறுவதைப் பள்ளித் தலைமை தான் கெடுத்தது என்றுதானே நினைப்பர்? நிறுத்து வதற்குரிய ஒரே காரணம் வெற்றி தோல்வி உறுதிப் பட்டதாக மட்டும்தான் இருக்கமுடியும். அல்லது

ஒருவர் தகா எதிர்ப்புச் செய்ததாக அல்லது தீமை தரும் காயம் ஊட்டியதாகக் காணவேண்டும். இது ஒன்றும் இல்லாதவரை முடிவு அறிந்து மேல் அது நிகழாதபடி அறிவுரை கூறலாம் என்றிருந்தேன்."

"அப்படியானால் நான் வருவது அறிந்து சண்டை நின்றுவிட்டதே; அதற்கென்ன கூறுகிறீர்கள்?"

"நீங்கள் வருவதறிந்த பின்னும் சண்டை நிற்க வில்லை. அது விரைவில் முடிந்தது; அவ்வளவுதான்."

"சரி. டாம் சண்டையில் ஒரு பக்கம் என்று அறிந்தேன். எதிர்தரப்பில் நின்றவர் யார்?"

"வில்லியம்ஸ்."

"அவன் சரி இணையல்லனே."

"அல்லன்."

"அப்படியிருக்க அது நேர்மையற்ற சண்டை என்று நிறுத்தியிருக்கலாமன்றோ?"

"ஆம். ஆனால் நான் வரும்போது இருவரும் சரி சமமாக நின்றார்கள். யார் கை மேலோங்கினாலும் நான் நிறுத்துவது என்றிருந்தேன். ஆனால் எதிர்பார்த் ததற்கு மாறாக, டாம் கை மேலோங்கிற்று. நிறுத்து வதற்குரிய காரணம் அகன்றுவிட்டது என்று பொறுத் திருந்தேன்.

"புரூக்! நீர் வாய்மையும் துணிவும் உடையவர் மட்டுமல்லர். நன்மை தீமையை நுணுகி அறியும் பகுத்தறிவில் நீர் இணையற்றவர் என்று இன்று காண் கிறேன்."

"என் தவறு கண்டு கண்டிப்பீர்களோ என்று அஞ்சினேன். உங்கள் நட்பு கண்டிக்காது விட்டதன்றிப் புகழ்கின்றது."

"அன்று; புகழ்வது நட்பு அன்று. தலைவர் தரும் கட்டளை வேறு. அறிவும் அன்பும் தரும் கட்டளை வேறு. குடியாட்சியின் இவ்விரு தத்துவங்களையும் என் செயலார்வத்தில் நான் அடிக்கடி மறந்துவிடுகிறேன். நீங்கள் நினைவூட்டினீர்கள். அதற்குப் புகழாமலிருக்க முடியுமா?"

ஆனல், அறிஞர் புகழ்ச்சி நட்பின் புகழ்ச்சியன்று என்பது அடுத்த அறிவுரையிலேயே விளங்கிற்று.

"ஆயினும் நீங்கள் கவனிக்காத தத்துவம் ஒன்று இதில் இருக்கிறது. நீங்கள் கூறியதிலிருந்தே சண்டை உங்கள் பக்கமாகச் சாய்ந்தால் நிறுத்தாமலிருப்பீர்கள்; எதிராகச் சாய்ந்தால், நிறுத்துவீர்கள் என்ற எண்ணம் ஏற்பட வழியிருக்கிறது. அதற்கிடமில்லாமலிருக்க வேண்டுமானல், இந்த மயிரிழை நியாயம் பார்க்காது, அதனை அறவே ஒழிக்கவேண்டும்" என்றார் அவர்.

அறிஞர் கேள்விகளுக்குச் சரியான விளக்கவிடை அளித்துவிட்டதாக எண்ணிய புருக் மீண்டும் வெட்கினர். அதற்குள் அறிஞர் இல்லத்தின் வாயில் வந்துவிட்டது. அன்றைய பேச்சை அத்துடன் முடித்துத் தப்பிவிட எண்ணிய புருக் விரைவில் விடைபெற்றுச் சென்றார்.

* * * *

டாம் வெற்றிபெற்றாலும் காயம் ஆற இரண்டொரு நாள் ஆயிற்று. அதுவரை அவன் பார்வை

மங்கியிருந்தது. முகம் வீங்கியிருந்தது. காதுகளில் ஓரே இரைச்சலாயிருந்தது. அவன் பெருவிரல் சுளுக்கி வீக்கமுற்றிருந்தது. பெருவிரலைப் பனிக்கட்டி கொண்டு கட்டிவிட்டு, உடல் தெம்பு வரும்வரை தேநீரே உணவாக உட்கொண்டான்.

ஆர்தர் டாமின் பக்கமே இருந்தான். தன்னால் டாமுக்கு நேர்ந்த இடரை எண்ணி எண்ணி அவன் வருந்தினான். எல்லோரும் டாமின் போர்த்திறத்தைப் போற்றுவதில்கூட அவன் கலங்கவில்லை. டாமையே பார்த்துக் கண்கலங்கி நின்றான். டாம் எவ்வளவு ஆறுதல் கூறியும் அவன் மனமமையவில்லை. கடைசியில் டாம் அவன் நிலை கண்டு சிரித்தான். "ஏன் சிரிக்கிறாய்?" என்று ஆர்தர் கேட்டபோது, "இல்லை, என் நெஞ்சிலிருந்து உன் நெஞ்சுக்கு யாராவது எப்போதாவது நம்மையறியாமல் குழாய் வைத்திருப்பார்களோ என்று நினைத்தேன். சிரிப்பு வந்துவிட்டது" என்றான்.

ஆர்தர் அப்போதும் அவன் குறிப்பு விளங்காமல் விழித்தான்.

டாம் மேலும் சிரித்து "அப்படிக் குழாய் இல்லாவிட்டால், நான் காயம்பட்டபோது, நோவு என்னிடம் இராமல் உன்னிடம் எப்படி வந்திருக்கும்?" என்றான்.

ஆர்தர் இது கேட்டுத் தன் கவலையை மறந்து புன்முறுவல் பூத்தான்.

டாம் மேலும் அறிவுரையாகச் சில கூறினான். "என் கடமையை நான் உனக்குச் செய்தேன். ஆனால்

நீ உன் கடமையைச் சரிவர ஆற்ற இன்னும் படிக்கவில்லை. நான் செய்ததற்கு நன்றி இப்படி முகத்தை வைத்துக்கொண்டிருப்பதுதானா! நீ மகிழ்ச்சியாயிருப்பதற்காகவல்லவா நான் இவ்வளவு பாடுபடுகிறேன்" என்றான்.

ஆர்தர் உடனே மன்னிப்புக் கோரி "இனி மகிழ்ச்சியாயிருப்பேன். உன் தியாகத்துக்கு நான் தகுதியுடையவன் என்று காட்டுவேன்" என்றான்.

சிறிதுநேரம் சென்று ஆர்தர் "எனக்காக நீ இந்தச் சண்டையில் மாட்டிக்கொண்டு இத்தனை காயம்பட்டாய். அதை நான் மறக்கமாட்டேன்" என்றான்.

"முற்றிலும் உனக்காக என்று நீ நினைத்துப் பெருமை கொள்ளாதே. உன் சாக்கில் இல்லாவிட்டால் வேறு சாக்கில் அவன் கட்டாயம் ஒருநாள் எதிர்த்தே இருப்பான்."

"சரி, எப்படியானாலும் இனி அவனுடன் பகைமைகொண்டு எதிர்க்கவேண்டாமென்றுவது நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்."

"அஃதெப்படி முடியும்? அவன் போராட்டம் தொடங்கினால், நான் எப்படிக் கோழையாயிருக்க முடியும்?"

ஆனால் தெய்வம் ஆர்தர் பக்கமே இருந்தது. இருவரும் பேசும்போதே கதவு தட்டப்பட்டது. புருக் அவர்கள் இருவரையும் அழைத்திருந்தார். இருவருக்கும் புருக் தேநீர் சிற்றுண்டி அளித்தார். திரும்பி வரும் சமயம் அவர் டாமிடம் "இந்தச் சண்டை இத்துடன் நிற்கவேண்டும். வில்லியம்ஸிடம் இதே

கட்டளை அனுப்பிவிட்டேன். நாளை நீங்கள் இருவரும் நண்பர்களாகப் பள்ளி மாணவர் அனைவர் முன்னிலை யிலும் கைகுலுக்கிக் கொள்ளவேண்டும். நானும் அதற்குச் சான்றுயிருப்பேன்'' என்றூர்.

டாம் தலையசைத்தான்.

ஆர்தர் விருப்பம் நிறைவேறிற்று. அவன் மகிழ்ந் தான்.

கக. ரக்பி ஆட்டம்

ஆண்டுகள் நான்கு உருண்டோடின. வீழ்ந்த பனி, காய்ந்த வெயில், பெய்த மழை ஆகிய யாவும் நிலமகள் போர்வையை அகற்றி அகற்றிப் புதுப்பித்து வந்தன. உலகம் மாறிவந்தது. ஆனால் உலகத்தின் மாறுதல் ரக்பியின் மாறுதலுக்கு ஈடன்று. ரக்பியை விட்டு ஓர் ஆண்டு வெளியே சென்றவர் மறு ஆண்டு வந்து, ரக்பியைக் கண்டால் அஃது ஒரு புது ரக்பி யாகவே காட்சியளிக்கும்! அதேசமயம் பள்ளியின் உள்ளே இருப்பவர்களுக்குப் பள்ளியின் மாறுதல் மிகுதி தோற்ருது. தம் மாறுதல் அதாவது வளர்ச்சி தான் தோற்றும். உயிரினங்கள் வளரும்போது தம் வளர்ச்சியை அறியாததுபோலவே, ரக்பியும் தன் வளர்ச்சியைத் தான் உணராது வளர்ந்தது. அறிஞர் ஆர்னல்டு அவ்வளர்ச்சியை மறைந்து நின்றியக்கும் வள்ளற் கலைவலாளரா யமைந்தார்.

நான்காவது ஆண்டு முடிந்துவிட்டது. பள்ளி விடுமுறை விட்டுப் பெரும்பாலான சிறுவர் அவரவர் தாயகம் நாடி நாலா திசைகளுக்கும் சென்றுவிட்டனர். அறிஞர் ஆர்னல்டு ஏரிமாவட்டத்திற்கு உலாச் சென்றுள்ளார். ஆயினும் பள்ளியிலும் மனையிலும் இன்னும் ஆள் நடமாட்டம் குறையவில்லை. காரணம் பள்ளித் தொடர்புள்ள இருபெரு நிகழ்ச்சிகள் இன்னும் நடக்க இருக்கின்றன. அவற்றுள் ஒன்று முன்பு ரக்பி வெல்ஸ்பர்ன்[1] ஆட்டக் குழுவினுடன் நடத்திய ஆட்டத்துக்கு அவர்கள் வந்து ஆடும் எதிர் ஆட்டம். மற்றொன்று மேரில்போன்[2] ஆண்டு மரப் பந்துப் பந்தய ஆட்டம்.

---

1. Wellesbourne. 2. Marylebone.

இரு நிகழ்ச்சிகளும் ரக்பியிலேயே நடப்பதனால் நகர மக்கள் எழுச்சியுடன் ரக்பியைச் சுற்றியும் ஊடாடியும் உலவுகின்றனர். அயலூரரார் கூடவந்து வேடிக்கை பார்க்க வந்துள்ளனர். அத்துடன் பெரிய பிள்ளைகள் எல்லாரும் சிறப்புச் சலுகை கோரிப் பெற்று மனைகளிலேயே தங்கியுள்ளனர்.

வெல்ஸ்பர்ன் எதிர் ஆட்டப்போட்டி வெற்றிகரமாக நடந்தேறிற்று. ரக்பி பள்ளிக்கு மூன்று கோட்டைகள்[1] கிடைத்தன. அதன் வெற்றி ஆரவாரம் அடங்குமுன் அடுத்த நாள் நடைபெறவிருந்த மேரில்போன் மரப்பந்துப் பந்தய ஆட்டத்திற்கான பரபரப்பான ஏற்பாடுகள் தொடங்கிவிட்டன. அறிஞர் வெளியே புறப்படுமுன்பே அவர் ரக்பியின் பதினொருவர் குழுவின் தலைவருடன் கலந்து, ஆட்டக் குழுவினர்களின் விருந்தேற்புக்குரிய இடம், வாய்ப்பு நலம் ஆகியவற்றுக்கு வகைமுறைகள் செய்திருந்தார். பக்கத்திலுள்ள ஒரு பள்ளிக் கட்டிடமே அதற்காகச் சட்டங் கட்டப்பட்டிருந்தது.

இலண்டனிலிருந்து வரும் எதிர் பதினொருவர் குழுவினர் ஒருநாள் முன்கூட்டியே தொடர் ஊர்தியில் புறப்பட்டு வந்துசேர்ந்தனர். வெல்ஸ்பர்ன் எதிர் ஆட்டத்தை எதிர்பார்த்து, அது முடியுமுன்பே அவர்கள் வந்துவிட்டனர். அதனை அவர்கள் பார்த்துக் களித்தனர். அது முடிந்தபின் குழுவின் தலையுறுப்பினரும் நடுவருமாக மறுநாள் ஆட இருக்கும் நிலத்தை மேற்பார்வையிட்டனர். அவர்களுடன் வராத உறுப்பினரும் வேறு சிலரும் மும்மரத்தின் அடியில் இருந்து,

1. Wickets.

முந்தின ஆட்டத்தின் ஆட்டக்காரரை அறிமுகம் செய்து அளவளாவினர்.

* * * *

இரவு கழிந்தது. மேரில்போன் பந்தய ஆட்டத்துக்காகக் குறித்த நாள் வந்தது. காலைச் செவ்வானின் பொன்னொளி மரக்கிளைகளில் படிந்த பனிமீதுபட்டுப் பளபளத்தது. குளிரிளங்காற்று மெல்ல வெதுவெதுப்படையத் தொடங்கிற்று; ஆட்டத்தின் முழு இன்பத்தை நுகரும் அவாவுடைய இளைஞர், நங்கையர் ஒருபுறமும், ஆட்டத்தின் வல்லுநர் ஒருபுறமும் விடியற்காலையிலேயே எழுந்து சிறு பொழுதின் நிலைகளையும் மாறுதல்களையும், நிலத்தின் கிடக்கையையும் இயல்புகளையும், ஆட்ட ஏற்பாடுகளையும் ஆவலுடன் கவனித்தனர்.

ஆட்டத்திற்காகக் குறிக்கப்பட்ட இடத்தில் அன்று புதிதாக நிலத்தளம் நீர் தெளித்து, உருளைகளால் நிரப்பாக்கப்பட்டிருந்தது. எல்லைக் கோடுகள் வெண்ணீர்க் கோடுகளால் தீட்டப்பட்டிருந்தன. காலைக் கதிரவன் அதற்குத் தன் கடைசி மெருகு கொடுத்துக்கொண்டிருந்தான். ஏற்பாடுகள் யாவும் அப்பழுக்கற்றவையாய்த், திட்டவட்டமாய் இருந்தன. எள்ளளவு தூசும் தும்பும் பிழையும் ஏற்படாமல் கண்காணிப்பாளர் கண்காணித்து வந்தனர்.

மணி பத்தடிப்பதற்குள் களத்தில் ஆட்டக்காரர் தத்தம் இடத்தில் வந்து நின்றுவிட்டனர். நடுவர் அவருக்காக இடப்பட்ட உயர்மேடைமீது ஒரு கையில் கள [1]நோக்காடியுடனும் மறுகையில் ஆட்டக் [2]குழலு

1. Field glass. 2. whistle.

டனும் வந்தமர்ந்தார். சுற்றிலும் பார்ப்பவர்களுக்காக அடுக்கடுக்காக ஒழுங்கு படுத்தப்பட்டிருந்த இருக்கைகளில் ஆடவர், பெண்டிர், குழந்தைகள் நெருக்கமாக அமர்ந்தும், சூழிடங்களில் திரிந்தும் மொய்க்கின்றனர். ஆட்டம் தொடங்குவதை அனைவரும் எதிர்பார்த்திருக்கின்றனர்.

களத்திலிருந்து தொலைவில் ஆங்காங்கே களத்தில் நடப்பவற்றைக் கவனித்துப் பார்க்கவும் கேட்கவும் கூடிய எல்லைகளில் பலர் தனித்தனிக் குழுக்களாகவும் கும்புகளாகவும் கூடியிருந்தும் கிடந்தும் நின்றும் மகிழ்ந்து குலவியிருக்கின்றனர்.

* * * *

தொலைவிலிருந்து பார்ப்பவரிடையே தீவுப்பக்கமுள்ள சரிவான மேட்டில் மூவர் விளையாட்டைக் கவனித்துக் கொண்டும் தமக்குள் பேசிக்கொண்டும் இருக்கின்றனர். இருவர் அங்கிருக்கும் ஓர் இருக்கையில் அமர்ந்திருக்கின்றனர். ஒருவர் அவர்கள் காலடிப் பக்கமாக நிலத்தின்மீது குந்திக் கொண்டிருக்கிறார்.

முன்னவர் இருவரும் பேசிக்கொண்டிருக்கின்றனர். மூன்றாமவர் அவ்வப்போது அதில் கலந்து கொண்டும், அவ்வப்போது ஆட்டத்தின் பக்கமாகவோ பரக்கவோ பார்வையைச் செலுத்திக் கொண்டும் இருக்கிறார்.

களத்திலிருந்து அடிக்கடி ஆட்கள் வந்து வந்து போவதிலிருந்து, அவர்கள் விளையாட்டுக் குழுவினருடனோ அல்லது பள்ளியுடனோ நெருங்கிய, முக்கியமான தொடர்பு உடையவர்கள் என்று தோற்றுகிறது.

முதலாவது இருப்பவர் நெட்டையாய்ச் சற்று வளைந்த உடலுடையவர். அவர் சமய போதகருக் குரிய எளிய உடை உடுத்திருக்கிறார். அவர் அடர்ந்த புருவத்தின் தோற்றம் அவர் புன்முறுவலின் கவர்ச்சி யைக் கெடுக்கிறது. சோர்வு அவர் முகத்தில் உள்ள வரைகளை வலியுறுத்திக் காட்டுகிறது. இவரே பள்ளி யில்லத்தின் தலைவர். அறிஞர் இல்லத்தில் முன்பு டாமையும் ஈஸ்டையும் சந்திக்கும் போது இருந்ததை விட நான்காண்டுகளில் அவர் மிகவும் மாறியுள்ளார். ஆண்டு இறுதியில் ஆறு வாரங்களாக நடைபெற்ற பள்ளித்தேர்வு வேலையின் சோர்வு இன்னும் அவரை விட்டு நீங்கவில்லை.

அவரருகிலிருந்து சரிசமமாகப் பேசிக்கொண் டிருக்கும் இளைஞனே டாம். அவன் இப்போது மூத்த புருக்கையும் இளைய புருக்கையும் பின்பற்றி ஆட்டத் தலைவனாயிருக்கிறான். அதற்குரிய தனிப்பட்ட அரைக் கச்சையும் உடையும் அவனுக்குச் சிறப்பளிக்கின்றன. அவன் அணிந்திருக்கும் ரக்பி பதினொருவர் காலணிகள் அக் குழுவினருள் அவன் ஒருவன் என்பதையும், அதன் தலைவன் என்ற முறையிலேயே ஆட்டத்தில் அவன் தன் முறைக்காகக் காத்திருக்கிறான் என்பதை யும் காட்டுகின்றன. அவனுக்கு இப்போது வயது பத்தொன்பது. ஆனால் அவன் தன்னிலும் மூத்த பல மாணவரும் ஆசிரியரும் தோளளவாகத் தெரியும் படி ஆறடி உயரமாக வளர்ந்திருக்கிறான். செம்பு நிறமாகப் பழுத்த முகமும் சுருண்ட மயிரும் அடர்ந்த மீசையும் அவன் ஆட்டக்களத்தேர்வுக்கும் வாழ்க்கை யார்வத்துக்கும் ஆண்மைக்கும் சான்றளிக்கின்றன. ஈஸ்டைத் தொங்கிக்கொண்டு பள்ளியில் நுழைந்த

சிறுவன், ஈஸ்டோ அல்லது அவன் தோழர்கள் எவருமோ அடையாத உயர்வும் மதிப்பும் அடைந்து, அறிஞர் ஆர்னல்டின் தனி மதிப்புக்குரிய ஒரு சிலருள் முதல்வனயிருக்கிறன்.

இருவர் காலடியிலும் சார்ந்து குந்தியிருப்பவனும் டாமுக்கு அடுத்தபடி வாட்டசாட்டமான இளைஞனே. அவனும் மரப்பந்தாட்டத்துக்குரிய உடையணிந்து, பந்து மட்டையைக் கால்களுக்கிடையே குறுக்காகத் தொங்கப் போட்டுக்கொண்டு வீறுடன் உட்கார்ந் திருக்கிறன். அவன் வேறு யாருமல்லன் ஆர்தரே. டாமைவிட அவன் தோற்றம் வியக்கத்தக்க முறையில் முன்னேற்ற மடைந்துள்ளது. விளையாட்டுக்களத்தின் தேர்ச்சியும் வெற்றியும் தந்த மாறுதல் இது. ஆனல் இன்னும் அவன் நிறம் வெளிறிய பொன் நிறமாகவே இருக்கிறது. இன்னும் முகத்தில் குழந்தையின் அமைதி தவழவே செய்கிறது. அவன் முகத்தின் சுழிகள் அவனிடம் இப்போது அச்சத்தின் தடம் மாறி நகைச்சுவை தாண்டவமாடுவதைக் காட்டு கிறது.

ஆட்டக்களத்தில் அவன் டாமுக்குச் சற்றுத் தொலைவான மதிப்பே அடைந்திருக்கிறன். ஆனல் அறிவுத்துறையில் அவன் தனித்தகுதியும் பெருமை யும் பெற்றிருக்கிறன். மாணவர் உலகில் அவன் டாமுக்குரிய அளவு அன்புப்புகழைப் பெறவில்லை. ஆனல், அவர்கள் மதிப்பை ஓரளவும், அறிஞர் ஆர்னல்டு, ஆசிரியர்கள் ஆகியவர் மதிப்பை டாமுடன் கிட்டத்தட்ட சரி அளவிலும் அவன் பெற்றிருக்கிறன். ஆனல், அவன் உள்ளத்தில் அவன் அறிஞர் ஆர்னல்டை

எவ்வளவு தன் வழிபடு வீரராகக் கருதுகிறானோ, அந்த அளவிலே வழிபடு வீரனாகத்தான் டாமும் விளங்கு கிறான். சரிசம முறையில் பழகும்போதுகூட, டாமின் முன் அவன் நடையுடை தோற்றத்தில் இந்த வழி பாட்டுணர்ச்சி தெள்ளத்தெளியத் தோற்றுகிறது.

மூவருள் ஒருவர் ஆசிரியர், மற்ற இருவர் மாணவர் என்பதை, ஒருவர் முதுமையினாலன்றி வேறெவ்வகையிலும் யாரும் கண்டு கூறமுடியாது. மூவரும் அவ்வளவு சரிசம நிலையில் ஆட்டத்தைக் கவனித்தும் சிறப்பாரவாரங்களில் ஓரளவு தம் மகிழ்ச்சியால் கலந்தும் மகிழ்ந்தனர்.

* * * *

"ஆகா, சிறந்த அடி! ஜான்சன்! சிறந்த அடி! மிக நன்று" என்று ஜான்சன் அன்று ஆடிய ஆட்டத்தை எல்லாரும் கண்டு மகிழ்ந்தனர். அவனிடம் பந்தைக் கோட்டை விட்டவன் பந்தேற்பதில் மேரில்போனின் சிறந்த ஆட்டக்காரன். அவன் அந்த அடியின்பின் நடந்த சோர்வுநடை ஜான்சனின் வெற்றியை எடுத்துக் காட்டிற்று.

"ஆட்டம்[1] எத்தனை ஆயிற்று, பாருங்கள்' என்றான் ஓர் ஆட்டக்காரன். மூன்று சிறுவர்கள் 'நான் முந்தி, நீ முந்தி' யென்று போட்டியிட்டுக் கெலிப்புப் பலகை[2]யைப் போய்ப் பார்த்துவிட்டு, ஓடி வந்து, "பதினெட்டு ஆட்டம், மூன்று கோட்டை[3] ஆயிற்று" என்றனர். உடனே பக்கத்தில் கேட்டுக் கொண்டிருந்த ஜாக்ராகிள்ஸ்[4] என்ற ஆட்டக்காரன்,

---

1. Runs. 2. Scoring Table. 3. Wickets.
4. Jack Raggles.

"வெல்க ரக்பி! பதினெட்டு ஆட்டம் மூன்று கோட்டை வாங்குகிறது ரக்பி!' என்று கொக்கரித்துக் கொண்டே அக் கிளர்ச்சி தாங்கமாட்டாமல் தலையை நிலத்திலூன்றிக் கால்களை உயரத்தூக்கிப் படபட வென்று மேலும் கீழும் ஆட்டத் தொடங்கினன். இதுகண்ட ஆட்டத்தலைவன், "அமைதி! அமைதி ஜாக்! என்ன முழுமுட்டாளா யிருக்கிறாய்நீ! முடிவான வெற்றி இஃதன்று. அது இன்னும் அவ்வளவு எளிதாகக் கிடைத்து விடவும் போவதில்லை. ஆகவே உன் கேலிக்கூத்தை நிறுத்து!" என்றார். ஜாக் அப்போதும் விடாது தலை கீழாய் நின்று கூவிக்கொண்டே காலை ஆட்டவே, அருகிலுள்ள சிறுவனொருவன் அவன் குதிங்கால்களைப் பற்றிக் கீழே தள்ளியும் பரபர வென்று இழுத்தும் அவனை அமைதிப்படுத்த வேண்டியதாயிற்று.

ஆட்டத்தலைவன் சொன்னது பொய்யாகவில்லை. விரைவில் விளையாட்டின் போக்குத் தலைகீழாக மாறிற்று. ஜான்சனின் பந்தெறிக்கு இணைத்ததாகத் தோன்றிய மேரில்போன் மூன்றாவது ஆட்டக்காரன் தனி ஒருவனாக நின்று ஆட்டத்துக்குமேல் ஆட்டமாக எடுக்கத் தொடங்கினன். தலைவன் ஜாக்கைப் பார்த்து, "பார்த்தாயா? இங்கிலாந்திலேயே எந்த ஒரு மனிதனையும்விடக் கூடுதல் ஆட்டம் எடுப்பவன் அவன். அவன் அப்பக்கம் இருக்கும் போது அவ்வளவு எளிதாக வெற்றிக் கும்மாள மிட்டாயே! இனி மேலாவது விழிப்பாயிரு. உன் முறையில் பந்தைக் கவனமாய் அடி" என்றார்.

ரக்பியின் தொடக்க வெற்றி இப்போது எதிர்ப் பக்கத்தின் ஆட்டத்தால் பயனற்றதாய்விட்டது.

அவர்கள் திரும்பவும் அதற்கு உழைக்க வேண்டிய தாயிற்று. மேரில் போன் மூன்றுவது ஆட்டக்கார னின் ஆட்டம் மின்னல் வேகத்தில் முன்னேறுகிறது. பத்துக் கணங்களுக்குள் ரக்பி திணறடிக்கப்படுகிறது. காலங் கூடுமுன்பே வெற்றிக்கூத்தாடத் தொடங்கிய ஜாக் மூர்க்கமாகப் பந்தை அடிக்கிறான். அது கெலிப்புத் தரவில்லை; தருமென்றும் யாரும் எதிர் பார்க்கவில்லை. அது கோபத்தின் சின்னம் மட்டுமே. தலைவர் அவனை வன்மையாகக் கண்டித்ததின் பேரில் அவன் அந் நடவடிக்கையை நிறுத்தினான். தன் குழு வினரை அமைதியாக இருந்து ஆடும்படி செய்வதே தலைவருக்கு இப்போது கடுமையாயிருந்தது.

ஆயினும், எப்பாடு பட்டாகிலும் அமைதி காத்து ஒருமுக முயற்சி ஏற்படுத்தியாக வேண்டும். அஃதில் லாமல் வெற்றிக்கு வழிகாண முடியாது. அவர் தம் முழு முயற்சியையும் தீரத்தையும் அமைதி ஒழுங்கு காப்பதிலேயே ஈடுபடுத்துகிறார்.

* * * *

மேரில்போன் மூன்றும் ஆட்டக்காரனின் மட்டைப் பந்தை ஏற்று ஏற்றுக் களத்தின் எல்லா மூலைகளையும் நோக்கி அடிப்பதால், ரக்பிவீரர் ஒருவருக் காவது குனிய நிமிர நேரமில்லை. ஒருவருக்கும் அவன் பிடிவிடவும் இல்லை. கெலிப்புஎண் ஐம்பதுக்கு ஏறு கிறது. பள்ளி வீரர் விழிக்கின்றனர். கூடியிருக்கும் மக்கள் மலைப்புடன் திறந்தகண் மூடாமல் பார்க்கின் றனர்.

ஜான்சனும் இன்று அமைதி யிழந்துதான் ஆடு கிறான். பந்தை அவன் களங்கடந்து வாரியடிக்கிறான்.

ஆனால், எதிர்த் தரப்பிலும் பலர் அமைதியிழந்து வெளியே செல்லும் பந்தைக்கூட எடுத்துவிட நேர்கிறது. ஒருதடவை பந்து மட்டையின் ஓரத்தில் தாக்கப்பட்டுச் சுழன்று சுழன்று சுழல்துப்பாக்கியின் குண்டுபோல் பாய்ந்து வருகிறது. நிலத்திலிருந்து மூன்று அடிக்கு மேற்படாமல் அது மிதந்து செல்வ தாகத் தெரிகிறது. ஜான்சன் அதைத் தாக்குகிறான். அவனுக்கே அதைக் கைப்பற்றுவோம் என்ற நம்பிக்கையில்லை. ஆனால், யாவரும் வியப்படையும் படி, அவனுக்கே புரியாமல் பந்து அவன் மட்டையைச் சுற்றிக் கைவிரல்களுடன் ஒட்டினாற்போலப் பின்னு கிறது!

அன்று ஜான்ஸன் ஆடிய ஆட்டம்போல ஆண்டுக் கணக்காக அந்தக் களத்தில் யாரும் ஆடிய தில்லை, "நன்று; நன்று! மிகநன்று!" வாழ்க ஜான்ஸன்! வளர்க மரப்பந்தின் மாட்சி!" என்ற வாழ்த்தொலிகள் எங்கும் எழுந்தன.

இதுமுதல் விளையாட்டில் விருவிருப்பு மிகுதியா யிற்று. பள்ளித் தலைவர் ஆட்டக்காரன் ஒருவனைத் தடுத்து நிறுத்தினார். எதிர்த்தரப்பின் சிறந்த ஆட்டக் காரனான ஏலாபி[1] யிடமிருந்து மெள்ள மெள்ளப் பல ஆட்டங்களைக் கைப்பற்றினார். பன்னிரண்டரை மணிக்குள் இப்படியும் மேரில்போனின் கெலிப்பு தொண்ணூற்றெட்டு ஆட்டங்கள்வரை சென்று விட்டது. தம் குழுவினருக்கு ஊக்கமளிப்பதற்காகக் குழுவின் தலைவர் களத்தில் வந்தார். அவர் மிக அழகிய முறையில் இருபத்தைந்து ஆட்டங்கள் கெலித்தார்.

1. Aislabie.

இப்போது முதல் வட்டணை[1] யில் ரக்பிக்கு நான்கு ஆட்டங்கள் தாம் கட்டையாயிருக்கின்றன.

அவர்கள் விருந்து நாலாம் படிவப் பள்ளியில் நடைபெற்றது. விருந்தின் தரமும் பண்பும் மிக உயர்ந்ததாக இருந்தது. ஆட்டக்களத்தின் ஆரவாரத்தைவிட அது ஆரவார மிக்கதாகவும் இருந்தது. ஆட்டக்காரன் ஒருவன் மிகச் சிறந்த களியாட்டப் பாடல்களைப் பாடி எல்லாரையும் மகிழ்வித்தான். ஏலாபியின் பேச்சுக்களைப்போல் இதுவரை யாரும் இதற்குமுன் பேசியிருக்கமாட்டார்கள். அவன் அந்த அளவில் எல்லாரையும் கிண்டல் செய்து பேசினான்.

திரும்ப ஆட்டம் தொடங்கிற்று. பள்ளி மீண்டும் ஐந்து கோட்டை இறக்கிக் கெலிப்புக்கு முப்பத்திரண்டு ஆட்டமே குறைய எடுத்தது. இதற்குக் காரணம் இரண்டாவது வட்டணையில் மேரில்போன் ஆட்டக்காரர் மிகவும் அசட்டை மனப்பான்மையுடன் ஆடியதே. ஆனால் இறுதிக் கட்டம் வருமுன் அவர்கள் முழுமூச்சுடன் ஆடத் தொடங்கிவிட்டனர்.

* * * *

ஜான்சனின் சிறந்த ஆட்டமும் அதனைப் பள்ளி மாணவரும் மக்களும் வரவேற்று ஆரவாரிக்கும் ஆரவாரமும், டாம், ஆர்தர், இல்லத்தலைவர் ஆகிய மூவர் கவனத்தையும் விரைவில் ஈர்த்தன. "ஆகா, ஆகா! ஜான்சனின் ஆட்டமே ஆட்டம்! இதற்கு ஈடு எங்கும் இராது!" என்று கைகொட்டி ஆர்ப்பரித்தான் ஆர்தர்.

---

1. Innings.

"என்ன நடந்தது? நான் ஒன்றும் கவனிக்க வில்லையே என்ருர்!" தலைவர்.

"காலை முறிக்க இருந்த பந்து கைமணிக்கட்டை யைச் சுளுக்கேறச் செய்துவிட்டது. ஆயினும் கை சுளுக்கியிராவிட்டால் அது கால்முட்டைப் பேர்த் திருக்கும். அது முட்டுக்கு நேராகவே வந்தது. ஜான்சனைத் தவிர வேறுயாரால் முடியும், இதைத் தடுக்க. ஜான்சன் ஆட்டமே ஆட்டம்!" என்று கிளர்ச்சியுடன் கூறினுன் டாம்.

"பந்தெறிபவர்களும் எளிதில் விடுவதாகத் தெரியவில்லை. எப்படியும் தோல்வியை ஏற்கக்கூடா தென்று அவர்கள் உறுதி செய்துகொண்டிருக் கிருர்கள் போலிருக்கிறது!" என்ருன் ஆர்தர்.

தலைவர்: அதுதான் எனக்குச் சற்றும் புரியவில்லை. நயமிக்க நாகரிக அமைதியுடைய ஆட்டமே எனக்குப் பிடிக்கிறது. மரப்பந்தாட்டப் பண்பு என்று நீங்கள் கூறுவது இன்னதுதான் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. ஆயினும் உங்களில் ஒரு வரோ ஜாக்கோ வீசி அடிக்கும்போது நான் மகிழத்தான் செய்கிறேன்.

டாம்: ஆம். ஆனுல் அது நட்பின் பாசம். மரப் பந்தின் பாசம் அன்று. எனக்குக் கிரீக் என்ருல் எப்படியோ அப்படித்தான் இருக்கிறது உங் களுக்கு மரப்பந்து என்ருல்! கெட்டியான என் மண்டையில் அது நுழைவதில்லை, நயமான உங்கள் மண்டையில் இது புகுவதில்லை!

தலைவர்: எனக்கென்னவோ நீங்கள் மரப்பந்தில் காட் டுகிற ஆர்வத்தில் பத்திலொரு பங்கு கிரேக்க

மொழியைத் தன் வசப்படுத்துவதில் காட்டினுல் எவ்வளவோ நல்லது என்று தோற்றுகிறது. மொழியடிப்படை பெருததால் அரிஸ்டோஃபானிஸ் போன்ற களிநாடகக் கவிஞரின் நகைத் திறத்தையே நீங்கள் எவ்வளவு இழக்க நேருகிறது!

டாம்: ஐய, ஒவ்வொருவர் செயல் வெற்றியும் அவரவர் தனிச் சுவையையும் தனித் திறத்தையும் பொறுத்தது. மரப்பந்தாட்டத்தில் காட்டிய ஆர்வத்தையும் முயற்சியையும் நான் கிரேக்க இலக்கணத்தில் காட்டியிருந்தால்கூட, இதில் அடைந்த முழுநிறை வெற்றியை அதில் அடைந்திருப்பேன் என்று கூற முடியாது. அவரவர் ஆர்வம் அவரவர் திறத்தின் வழியேதான் செல்லும். அதை ஒருதுறைப் படுத்தினுலடையும் சிறப்பைப் பாத்தீடு செய்வதால் பெற முடியாது என்றே நினைக்கிறேன்.

தலைவர்: உங்கள் கொள்கையில் நீங்கள் பிடிமுரண்டாயிருக்கிறீர்கள். ஆனுல் உங்கள் வாதத்தை என்னுல் ஒரு நல்ல சான்று காட்டி மறுத்துவிடமுடியும். ஆர்தர் கிரீக்கிலும் மரப்பந்தாட்டத்திலும் ஒருங்கே சிறப்படையவில்லையா?

டாம்: ஆ, அவர் இருதிறச் சிறப்புக்கு அவர் முயற்சி காரணமன்று. கிரீக் அவருக்கு இயல்பாகவே வருவது. எனக்கு டான் குவிக்ஸோட் போன்ற நாட்டுக்கதைகள்எப்படியோ, அப்படி அவருக்கு ஹெரோடோட்ஸ் போன்ற கிரேக்க வரலாற்று இலக்கிய நூல்கள்! கிரீக்கில் அவர் ஒருநாளும்

தடம் பிறழமாட்டார். ஆனால் மரபந்திலோ என்றால், அவர் திறமை என் முழுநிறை முயற்சியின் பயன். இன்னும் என்னிடம் உள்ள பற்று தல் காரணமாக அவர் அதனை இனியதொரு கடமையாகவும், என் அறிவுரை காரணமாக ஓர் உடற்பயிற்சி முறையாகவும், பண்பாகவுமே ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்.

இறுதிவாசகம் எந்த அளவு உண்மையோ என்று தலைவர் ஐயுறாமலிருக்க முடியவில்லை. அதற்கேற்ப அவர்களிருவரையும்விட ஆர்தரே ஆட்டத்தில் கவனம் செலுத்துவதாகத் தெரிந்தது.

"அதோ பாருங்கள், டாம்! பெய்லி நம் பக்கத்தைக் காட்டிக்கொடுத்து விட்டான். என்ன படு மோசம்" என்றான் அவன்.

டாம்: அதற்கென்ன செய்வது? அவன் நன்றாகத்தான் ஆடினான். அவன் விளையாட்டில் குறைவு எதுவும் கிடையாது. சரி. அவன் இடத்துக்கு அடுத்தபடி யார்? யாரை எடுப்பது?

ஆர்தர்: எனக்கு நினைவில்லை. பட்டி நம் பாசறையிலிருக்கிறது.

டாம்: அப்படியானால் அங்கேபோய் எடுத்துப் பார்ப்போம், வாருங்கள்.

அவர்கள் புறப்படுவதற்குள் ஜாக் ராகிள்ஸும் இரண்டு ஆட்டக்காரரும் தீவின் கழி தாண்டி மேட்டில் ஏறினர்.

ஜாக்: ஆ, பிரௌண்! அடுத்த ஆட்டத்தை எனக்குத் தரப்படாதா?

டாம்: பட்டியில் அடுத்த பெயர் யாருடையது?

ஓரக்: வின்டர் பெயரும் அடுத்தபடி ஆர்தர் பெயரும் இருக்கின்றன. ஆனால் எதிரி இன்னும் இருபத்தாறு ஆட்டம்தான் எடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. நேரமோ குறைவு, ஊன்றுகட்டைகள்[1] கணக்காய் எட்டே காலுக்கு எடுத்தெறியப்பட வேண்டும் என்று ஏலாபி கூறுகிறார்.

'ஜாக் போகட்டும், டாம்!' என்று பலர் வேண்டுகின்றனர்.

டாம்: இந்த மாதிரிப் பைத்தியக்காரத்தனங்களால் தான் ஆட்டங்கள் தோற்றுவிடுகின்றன, ஜாக்கிடம் மூன்று நான்கு கணங்களுக்குள் கோட்டை வாங்கிவிடுவார்கள்.

தலைவர்: உன்னுடைய இரும்புக் கட்டுப்பாட்டையும் வசைக் கணையையும் கொஞ்சம் தளர்த்தி வை, டாம். நானும் இப்போது ஓரளவு வகைமுறைப் படி மரப்பந்தாட்டக் கலையை அறிந்துகொள்ளாமலில்லை. அது ஒரு சிறந்த கலையாட்டம்தான்!

டாம்: ஆகா, தடையில்லாமல்! ஆனல், அது கலையாட்டத்தினும் மேம்பட்டதென்று கருதுகிறேன். அது ஒரு முழுநிறை வாய்ந்த பண்பமைதி ஆகும்.

பேச்சிடையே கைச் சாடையால் ஜாக் போகும்படி டாம் வேண்டா வெறுப்பாக இணங்கினன். அத்துடன் மன எழுச்சி யடைந்து ஜாக் ஓடினன்.

டாமும் தலைவரும் தம் உரையாடலைத் தொடர்ந்தனர்.

* * * *

---

1. Stumps.

“கிரேக்க மொழிக்கும் இலக்கியத்துக்கும் இருப்பதாக நான் கருதும் பண்பை எல்லாம் நீங்கள் இந்தத் தேசிய விளையாட்டிற்கும் ஏற்றிப் பேசுகிறீர்கள். இது உங்கள் ஆர்வமாயிருக்கலாம். அத்தனையும் முழு வாய்மையே என்று என்னால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை,” என்றார் இல்லத் தலைவர்.

டாம்: அப்படியன்று. கிரேக்கர் தம் மொழியிலும் இலக்கியத்திலும் அத்தகைய சமூகப்பண்பமைதியை வளர்த்திருக்கலாம். ஆனால், விளையாட்டில் அவர்கள் தனிமனிதன் செருக்கமைதியையும் தந்நல உயர்வையுமே வளர்த்தனர். இக்காலத்தவர் — சிறப்பாகப் பிரிட்டிஷ் மக்கள் — கலையிலும் இலக்கியத்திலும் கிரேக்கரின் சமூகப்பண்பமைதியை வளர்த்ததாகத் தெரியவில்லை.[1] ஆட்டத் துறையிலேயே அதைப் பேணிப் போற்றியுள்ளனர். ஆட்டங்களில் இக் காரணத்தினால் தான் ஐந்தாட்டம்,[2] முயல்—நாய் ஆகியவற்றை விட உதைபந்தும் மரப்பந்தும் சீரிய ஆட்டங்களாகின்றன. முந்திய வகையில் ஆடுபவர் ஒவ்வொருவரும் தத்தம் வெற்றிக்காகவே ஆடுகின்றனர். அவை தந்நலத்தை வளர்க்கின்றன. ஆனால், உதை பந்தில் ஓரளவிலும் மரப்பந்தாட்டத்தில் சிறப்பாகவும் ஒவ்வோர் ஆட்டக்காரனும் தன் வெற்றிக்காகப் பாடுபடவில்லை; தன் குழு

---

1. தமிழாக்கக் குறிப்பு: கிரேக்க இலக்கியத்தில் காணப்படும் இச் சிறப்பை அதனிலும் முனைப்பாகத் தமிழ்ச்சங்க இலக்கியத்திலும், திருக்குறள், சிலப்பதிகாரம், தொல்காப்பியம் ஆகியவற்றிலும் காணலாம் என்பதைத் தமிழர் கூர்ந்து காணக்கடவர்.

2. Furis.

வெற்றிக்காகப் பாடுபடுகிறுன். இப்பண்பு படிப் படியாக வளர்ந்து, குழுவை நிலையத்துக்காகவும் நிலையத்தை நாட்டுக்காகவும் நாட்டை மனித சமூகத்துக்காகவும் பாடுபடத் தூண்டுகிறது, பயிற்றுவிக்கிறது.

தலைவர்: ஆம். உங்கள் விளக்கம் மிகமிகச் சிறந்ததே. இதைக்கேட்கும்போது எனக்கு ஒன்று நினைவுக்கு வருகிறது. பள்ளித்தலைவர் பதவி எவ்வளவு பொறுப்புடையதோ, அதே அளவு அல்லது அதைவிடப் பொறுப்புடையதாக மரபந்தின் பதினொருவர் குழுவின் தலைவர் பதவியை அறிஞர் ஆர்னல்டு கருதுவதாகத் தெரிகிறது. அத்தகைய பொறுப்புக்கு உங்களைத் தகுதியுடையவர் என்றுதான் அவர் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறுர்.

டாம்: அப்படியா? ஆனல் இன்று அந்தத் தகுதியில் நான் குறைந்துவிட்டேன் என்றுதான் நினைக்கிறேன். இல்லையென்றுல் இந்த நெருக்கடிக் கட்டத்தில் ஜாக் ராகிள்ஸை அனுப்ப இணங்கியிருக்கப்படாது.

* * * *

பேச்சு அறிஞர் ஆர்னல்டைப் பற்றியதாகத் திரும்பிற்று.

“பதினொருவர் தலைவரைப்போல் எத்தனை பொறுப்புடைய பதவிகள் இப்பள்ளியில் இருக்கின்றன. அத்தனைக்கும் தக்க ஆட்களை மாணவர்களிடமிருந்து பொறுக்கி எடுத்தல்; அதற்காக மாணவர் தகுதி திறமை பண்புகளை ஆராய்ந்துணர்தல்; தகுதி திறமை பண்புகளில் தக்க ஆளில்லாத விடத்தில்

அதை உருவாக்கித் தலைவர்களைப் படைத்து உண்டு பண்ணுதல்—இவ்வளவையும் செய்யும் தகுதியுடைய பள்ளித்தலைவர் பொறுப்பு எவ்வளவு சீரியது! அதை அறிஞர் ஆர்னல்டைப் போல் இவ்வளவு திறம்பட நடத்துபவர் யார்? நான் அறிந்தவரை பிரிட்டிஷ் பேரரசாட்சியிலேயே வேறு எந்தச் சிறு பகுதியும் ரக்பியளவு தலை சிறந்த நல்லாட்சியுடையதாயிராது என்று திண்ணமாகக் கூறுவேன்,'' என்றார் தலைவர்.

டாம் : தலைவர் ஆர்னல்டின் திறமை பெரிது என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் தங்களைப் போன்ற அனுபவ அறிவுடையவரின் உதவியும், சிறியவனாயினும் என்னைப் போன்றவரின் ஒத்துழைப்பும் அதில் பங்குபெறத் தக்கவை என்றே நான் கருதுகிறேன். நீங்கள் இதை மறுக்கமாட்டீர்களென்று நம்புகிறேன்.

டாமின் தற்பெருமையையும் அறிஞர் ஆர்னல்டின் முழுநிறை தகுதியை அறியமுடியாத அவன் நிலையையும் நினைத்து இல்லத் தலைவர் புன்முறுவல் பூத்தார்.

"யார் இங்கே என்ன செய்தாலும் அதையெல்லாம் பின்னின்றியக்குபவர் அறிஞர்தாம் என்பது பலருக்குத் தெரியாது,'' என்றார் அவர்.

டாம் : (புன்முறுவலுடன்) உங்களுக்குத் தெரியும் போலிருக்கிறது.

தலைவர் : ஆம். அவர் பொறுப்பில்லாததென்று கருதத்தக்க ஏதேனும் சீர்திருத்தம் இருந்தால், கூறுங்கள் பார்க்கலாம்!

டாம் : ஏன், இந்தத் தீவில் சிறு சிறு தோட்டப்பாத்திகள் வகுத்து அவற்றில் சிறுவர்கள் பனியிலும் சேற்றிலும் நாள்தோறும் இரண்டு மணிநேரம் வேலை செய்யும் ஏற்பாடு இருந்ததே, அது இப்போது ஒழிந்தது. அப்பாத்திகள் இருக்குமிடத்தில்தான் இப்போது உடற்பயிற்சிக் கூடம் அமைந்திருக்கிறது. இது ஒரு சிறந்த சீர் திருத்தம்.

தலைவர் : பழையநிலை எப்படி, யாரால் நிறுத்தப்பட்டது?

டாம் : தற்செயலாகத்தான். ஈஸ்டர் விழாக்கூட்டம் நடுவேனிலுக்கு ஒத்தி போடப்பட்டது. ஈஸ்டர் விழா ஏற்பாடும் ஆறும் படிவ மாணவர் உடற் பயிற்சியும் ஒரே இடத்தில் நடந்துவந்த முறைக்கு இது குந்தகமாயிற்று. ஆகவே ஆறும் படிவத்தார் இத் தோட்டங்களை அழித்து இவ்விடத்தில் கூடம் அமைத்தனர்.

தலைவர் : மிக நன்று; அந்தத் தற்செயல் நிகழ்ச்சி உண்மையில் 'தற்செயல் நிகழ்ச்சி' அன்று. அறிஞர் ஆர்னல்டு வேண்டுமென்று திட்டமிட்டே ஈஸ்டர் விழாவை ஒத்திப்போட்டார்! இப்போது அறிஞரின் மூளைத் திறனும் பண்பும் புரிகிறதா?

டாம் : ஆ, அப்படியா? இந்த எண்ணம் எனக்கு என்றும் உண்டானதில்லை.

தலைவர் : அது எவருக்கும் உண்டாயிருக்க முடியாது தான். அவர் என்னுடன் கலந்தாராய்வதனுல்

தான் நான் இதனை அறிகிறேன். அறிஞர் சீர்திருத்தங்களிற் பலவற்றுக்கும் அவர் கண்டிப்புக்கும் தொடர்பே கிடையாது. கண்டிப்புப் புற ஒழுங்குக்குத்தான். அக ஒழுங்கைப் பேணுவதற்கு அவர் அன்பு முறையையே நம்பியிருக்கிறார். அகப்பண்பைச் சீர்திருத்தம் செய்வதற்குச் சந்தடியில்லாது, எவரும் அறியாதபடி படிப்படியாகச் செய்யும் மாறுபாட்டையே அவர் நம்பியிருக்கிறார். இவற்றை அவர் யாருக்கும் தெரிவிப்பதுமில்லை. என்னிடம் ஓரளவு தெரிவித்ததற்குக் காரணம் நான் அவருக்கு அடுத்தபடி வகிக்க இருக்கும் பொறுப்பும், அவர் முறைகளின் மரபு பேண என்னைப் பயிற்றுவிக்கவேண்டும் என்ற அவசியமும்தான்.

* * * *

ஜாக் ராகிள்ஸ் நல்ல பந்தடிதான். ஆனால் ஆட்டத்தின் நயவயங்களறியாதவன். கெலிப்புக்கு நாலு கோட்டையுடன் இருபத்து நான்கு ஆட்டம் குறைவான நிலையிலிருந்து, அதே கோட்டையுடன் பதினேழு ஆட்டம் ஆடும்வரை அவன் ஆட்டத்தில் மிக விரைந்து முன்னேறினான். பள்ளி மாணவர், மக்கள் காது செவிடுபடும்வரை அவன் ஆட்டத்தைப் புகழ்ந்து ஆரவாரம் செய்தனர். ஆனால், ஆட்டத்தின் போக்குத் தமக்கு மாறுவதை அறிந்த மேல்போர்ன் தலைவர் தம்முட் கலந்து ஆராய்ந்து போர் முறையில் ஒரு மாற்றம் செய்தனர். பந்தை அவர்கள் சுழல் விசை கொடுத்து அடித்தனர். ஜாக்கின் மட்டை பட்டதும் அது வானளாவ உயர்ந்தது. சுழல்விசைக்கு

எதிர்விசை தர அவனுக்குப் பயிற்சி போதாது. ஆட்டம் சட்டெனத் திசை மாறிற்று.

“எனக்குத் தெரியும், இது இப்படித் திரும்புமென்று. ஆட்டம் நெருக்கடிக் கட்டம் அடைந்துவிட்டது. போவோம், களத்துக்கு,” என்று டாம் தலைவரை அழைத்துக்கொண்டு சென்றான்.

டாம் பள்ளிக் குழுவின் முனைவருடன் கலந்தாய்ந்து, அமைதியாக ஆடவேண்டும் என்ற கட்டளையுடன் ஆர்தரை அனுப்பினான். ஆர்தரைவிட வின்டர் நல்ல பந்தடி என்று பலர் கருதினர். நல்ல பந்தடியைவிட அமைந்தபந்தடியே இப்போது நல்லது என்றான் டாம்.

களமுழுதும் இப்போது ஒரே மின்னதிர்ச்சியடைந்திருந்தது. முதலில் ஆர்தர் ஓர் ஆட்டம் கெலித்தான். அதன்பின் ஜான்சன் பந்தை மேற்கொண்டு ஆர்தரின் பக்கத்துணையுடன் இரண்டு மூன்று ஆட்டங்கள் கெலித்தான். இப்போது இன்னும் பதினொரு ஆட்டங்கள்தாம் வேண்டியிருந்தன. இரு பக்கங்களிலும் ஊசி விழுந்த அரவம் கேட்குமளவு அமைதி நிலவிற்று. இப்போது ஆர்தர் பந்தை மேற்கொண்டு இரண்டு ஆட்டம் கெலித்தான். “நல்ல ஆட்டம், ஆர்தர், நல்ல ஆட்டம்?” என்று டாம் மெச்சினான். ஆர்தர் தனக்கு மூன்று பரிசு ஒருங்கே கிடைத்தபோதுகூட, அவ்வளவு மகிழ்ந்ததில்லை. டாமின் பாராட்டு அவனுக்கு அத்தனை மகிழ்ச்சி அளித்தது!

ஆனாலும் அடுத்த பந்து ஆர்தரின் இளந்திறனுக்கு அப்பாற்பட்டதாயிற்று. ஒன்பது ஆட்டம் இரண்டு கோட்டைகள் இன்னும் இருக்கும் நிலையில்

டாம் மீண்டும் தன் துணைவர்களுடன் கலந்தாராய்கிறான். விண்டரை அனுப்புவது என்று துணியப்படுகிறது. ஆனால், ஆட்டம் தொடருமுன் மேரில்போன் ஆட்டக்காரர் தொடர் ஊர்தியில் ஏறும் நேரம் வந்து விடுகிறது. ஆகவே ஆட்டம் ஒத்திப் போடப்பட்டது.

ஆட்டமரபைப் பின்பற்றி மிகுதி ஆட்டம் எடுத்த பக்கம் வெற்றிபெற்றதென்று அறிவிக்கப்பட்டது.

பள்ளி இதில் வெற்றி பெற்றாலும், அதில் பெருமைப் படவில்லை. தோற்றவர்கள் பக்கமே உண்மை வெற்றி என்று டாமும் பதினொருவரும் எண்ணுகின்றனர். தொடர் ஊர்தியில் செல்லும் மேரில்போன் வீரர்களை, வெற்றி வீரர்களை வழியனுப்புவதுபோல் அவர்கள் சென்று வழியனுப்பினர்.

* * * *

வெளியூர் வீரரை வழியனுப்பிவிட்டு மீளும் போது தலைவர் டாமைத் தனியாயழைத்து எட்டரை மணிக்கு வந்து தம்முடன் தேநீர் அருந்தும்படி வேண்டினார். அத்துடன் ஆர்தரையும் உடன்கூட்டிக் கொண்டு வரும்படி விரும்பினார்.

டாம் இணங்கினான்.

குளிர்காலம் முடிந்து வந்ததாயினும், தலைவர் இல்லத்தில் கணப்பு அடுப்பு கணகண என்று எரிந்து கொண்டு இருந்தது. பெரிய தேநீர்க்கலம் ஒன்று அதன்மீது இனிய ஓசையுடன் கொதித்துக்கொண்டிருந்தது. அவர்கள் இடவசதியுடன் உட்காருவதற்காகப் புத்தகங்கள் ஒருபுறம் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தன.

ஆட்டத்தைப்பற்றியும் வேறு சில சில்லறைச் செய்திகளைப்பற்றியும் பேசிக்கொண்டிருந்ததன்பின் தலைவர் டாமின் பள்ளிவாழ்வு முடிவதுபற்றிக் குறிப்பிட்டார். "எங்களை விட்டுப்பிரிய உங்களுக்கு எப்படியோ, அப்படியேதான் எங்களுக்கும் இருக்கிறது. இந்தப் பள்ளியின் முழுநிறை மாணவர் நீங்கள் தாம்," என்றார் அவர்.

டாம்: ஆம். ஈஸ்ட் போனதன்பின்!

தலைவர்: ஈஸ்ட்டைப்பற்றிச் சொன்னதும் நினைவுக்கு வருகிறது. அவர்பற்றி உசாவ வேண்டுமென்றிருந்தேன். அவர் பின்வாழ்வுபற்றி ஏதேனும் கேள்விப்பட்டீர்களா?

டாம்: ஆம். சென்ற ஃபிப்ரவரியில் அவரிடமிருந்து ஒரு கடிதம் வந்தது. அவர் இந்தியாவில் படைத்துறையில் சேர்ந்து தொண்டாற்ற இருப்பதாகக் கேள்வி.

தலைவர்: படையில் அவர் திறமைக்கும் தகுதிக்கும் நல்ல இடம் இருக்கும். அவர் சிறந்த படைத் தலைவர் ஆகக்கூடும் என்பதில் எனக்கு ஐயமில்லை.

டாம்: எனக்கும் அப்படியே. பிள்ளைகளை அவர் நன்கு நடத்திப் பழகியவர். படைவீரர் இவ்வகையில் பிள்ளைகளிடமிருந்து மாறுபட்டவர் அல்லர். அத்துடன் தம் வீரரை அனுப்புமிடத்துக்கு அவர் போகத் தயங்காதவர். அதுமட்டுமன்று. தாமே முன்னணியில் சென்று முன் மாதிரியா யிருக்கத்தக்கவர். அவர் சிறந்த படைத் தலைவருள்ளும் முன்னணிப் படைத்தலைவராவர்

என்று நம்புகிறேன். எனக்குக்கூட ரக்பிக்கு அடுத்தபடி சிறந்த இடம் ஆக்ஸ்ஃவோர்டன்று, அவருடன் இருப்பதுதான் என்று தோற்று கிறது. பல்கலைக் கழக ஒளியில் காய்வதைவிட, அவரைப்போல மக்களிடையே உழைப்பது உயர்வு என்று கருதுகிறேன்.

தலைவர்: நீங்கள் என்ன கூறுகிறீர்கள் என்றே புரிய வில்லை. மக்களிடையே உழைப்பது என்று நீங் கள் எதைக் கூறுகிறீர்கள்? ஆக்ஸ்ஃவோர்டு அதற்கு எவ்வகையில் மாறுபடுகிறது?

டாம்: தன் வாழ்க்கை ஊதியத்துக்குத் தானே உழைப்பதைத்தான் மக்களிடையே மக்களாக உழைப்பது என்று கருதுகிறேன். ஆக்ஸ்ஃ வோர்டு ஒய்யார வாழ்வு வாழ்பவர்களின் இடந் தானே!

தலைவர்: நீங்கள் கூறுவது முற்றிலும் சரியன்று. ஒய்யாரவாழ்வு வாழ்பவர்களும் ஆக்ஸ்ஃவோர்டு பல்கலைக் கழகத்திலிருக்கலாம். ஆனால் பல்கலைக் கழகம் அவர்களுக்காக ஏற்பட்டதன்று. அது கிடக்கட்டும். உங்கள் வாதத்தில் நீங்கள் இரு வேறு செய்திகளை ஒன்றுகப்போட்டுக் குழப்பு கிறீர்கள். தன் வாழ்க்கைக்குத் தானே உழைப் பது என்பது வேறு, உலகுக்குத் தன்னுலியன்ற நன்மை செய்வது என்பது வேறு.

ஒரு தொழில் செய்து நல்லூதியம்பெற்று ஒருவன் நன்கு வாழலாம். ஆனால், அதனுல் மட்டுமே உலகுக்கு அவன் நன்மை செய்தவனுக ஆகமாட்டான். தனக்கென ஊதியம் நாடுபவர்

களுள் பெரும்பாலோர் உலகுக்கு நலம் நாடு பவராக இருக்கவுமாட்டார். அவர்கள் பணம் ஈட்டும் உயிர்ப் பொறிகளாகமட்டுமே இருப்பர். ஆகவே ஒரு தொழில் வேண்டும் என்று ஆத்திரப் படாதேயுங்கள்.

உங்கள் வாழ்க்கையை நீங்களே வகுத்துக் கொள்ள இன்னும் உங்கள் அனுபவம் போதாது. இந்தப் பள்ளியில் நீங்கள் பள்ளிக்கு நல்ல தொண்டாற்றியிருக்கிறீர்கள். ஆனால் இதில் உங்கள் பாதையை வகுத்துக்கொண்டவர் நீங்க ளல்லர். வகுத்தபாதையில் நீங்கள் சிறந்து நின் றீர்கள். அதுபோல ஆக்ஸ்ஃவோர்டும் உங்களுக் குப் பாதை வகுத்துக் கொடுக்கட்டும். அதில் நின்று ஆக்ஸ்ஃவோர்டின் புகழ் பெருக்கியபின், நீங்களாகவே உலகில் உங்கள் பாதையை வகுக்கத் தக்கவர்கள் ஆவீர்கள்.

டாமுக்குத் தான் தன் பாதையைத் தானே வகுக்க முடியவில்லை என்ற பேச்சுப் பிடிக்கவில்லை. ஆனால், தன் அன்புக்கும் மதிப்புக்கும் உரிய தலைவர் சொல்லை எதிர்க்கவும் விரும்பவில்லை. ஆகவே கைக் கடிகாரத்தைப் பார்த்துவிட்டு, "ஆ, மணி ஒன்பதரை ஆகிவிட்டது. இன்னும் ஆர்தர் ஏன் வரவில்லை," என்றான்.

"பதினொருவருடன் இப்போது அவர் தேநீர் அருந்திக்கொண்டிருப்பார்" என்றார் தலைவர், சிரித்துக் கொண்டே!

டாம்: நீங்கள் அவரையும் அழைத்தீர்களே!

தலைவர்: ஆம். ஆனால், தம் தோழர் அழைப்பு அவருக்கு இன்னும் கண்டிப்பானதன்றோ?

டாம்: மெய்தான். உங்கள் அன்புக்கு நான் மகிழ்ச்சி தெரிவிக்கவேண்டும். அத்துடன் இந்தப் பள்ளியில் என் வாழ்க்கை இவ்வளவு இனிமையாகக் கழிந்ததற்கு ஆர்தர் தோழமை கிடைத்ததுதான் காரணம் என்று நினைக்கிறேன். அது என்னுடைய தலைசிறந்த நற்பேறு.

தலைவர் மீண்டும் சிரித்தார். "நற்பேறு என்று உலகத்தில் எதுவுமே கிடையாது. அது தற்செயலாக வந்த நற்பேறன்று. அறிஞர் ஆர்னல்டு உங்கள் வாழ்வில் ஏற்படுத்திய புரட்சிகரமான மாறுபாடு!"

டாம் மிரளமிரள விழித்தான். இதுபற்றி அவன் சிந்தித்ததேயில்லை.

*　　*　　*　　*

"நீங்களும் ஈஸ்டும் அடிக்கடி கட்டுப்பாடு மீறினது பற்றி அறிஞர் ஆர்னல்டு உங்களிருவரையும் தண்டித்ததும், கண்டித்ததும் உங்களுக்கு நினைவிலிருக்கிறதா?" என்று கேட்டார் தலைவர்.

டாம்: ஆம். கடைசிக் கண்டிப்பு ஆர்தர் வருவதற்கு முந்திய அரையாண்டிறுதியில் நடந்தது.

தலைவர்: ஆம். நீங்கள் போனபின் நான் அறிஞர் ஆர்னல்டுடன் பேசிக் கொண்டிருந்தேன். உங்களைப்பற்றி அவர் கேட்டார். நான் உங்கள் ஒரே குறை கட்டுப்பாட்டை மீறுவது, துடிதுடிப்பு என்று கூறினேன். அத்துடன் ஈஸ்ட் உங்கள் துணையில்லாமல் அத்தகைய செயல்களில்

முன்னேற முடியாது என்பதையும், மற்றப் பிள்ளைகளில் பெரும்பாலானவர்கள் உங்கள் இருவரையும் பின்பற்றுபவர்களே என்பதையும் எடுத்துரைத்தேன். அப்போது அவர் முத்திறத்தாரையும் திருத்துவதற்கு எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைதான் ஆர்தர் உங்கள் பொறுப்பில் விடப்பட்ட ஏற்பாடு.

டாம்பிரௌணுக்கு இப்போது தன் பள்ளி வாழ்க்கையின் போக்கு முழுவதும் வெட்ட வெளிச்சமாயிற்று. அத்துடன் அறிஞர் ஆர்னல்டின் உண்மையான பெருமையையும், ஆற்றலையும், உயர் பண்பாட்டையும் அவன் இப்போதுதான் முழு அளவில் அறிந்தான்.

பள்ளியின் ஒருதுறை முன்னேற்றத்திற்காவது தான்தான் காரணம் என்ற அவன் செருக்கு வீழ்ந்தது!

“அறிஞர் ஆர்னல்டு ஒரு சிறு தெய்வம்: ரக்பி என்ற சிறு ஒளி உலகின் தெய்வம். தான் அவ்வொளியுலகில் அவர் ஒளிக்கதிர்களின் செயல்களால் ஒளி பெற்ற ஒரு தூசி மட்டுமே” என்று தெரிந்ததும் அவன் கண்கள் வியப்பு, பெருமிதம், அன்பு ஆகியவற்றுல் கனிவுற்றன.

டாம் தொடக்கத்தில் அறிஞர் ஆர்னல்டைக் கண்டு அஞ்சினுன். அவர் கண்டிப்புப்பற்றிக் கேள்விப்பட்டு நடுங்கினுன்.

அவர் கடவுட்பற்றும் அமைதியும் அவரைத் தொலைவிலிருந்து ஒளிகாலும் ஒரு கதிரவனுக்கிற்று.

அவர் அன்புகலந்த கண்டிப்பு அவனுக்கு அவ்வப் போது கலக்கம் தந்தது.

அவர் அன்பாதரவு அவனைப் பெருமையடையச் செய்தது, தற்பெருமை கொள்ளச் செய்தது.

அவர் முழுநிறை அருளுருவமும் அறிந்தபின் அவ்வருள் வெள்ளத்தில் அவன் ஒரு துளியானான். அவர் அருள் ஒளிப்பிழம்பில் அவன் ஒரு கதிரானான். அவர் நிறையமைதியின் ஒரு கூறானான்.

* * * *

அறிஞர் ஆர்னல்டு ஆறும்படிவத்துக்கு ஆசிரியர். அவ்வகுப்பை அவர் முன்மாதிரி வகுப்பாக்கி, அதன் மாணவர்களுக்கு ஆட்சித் திறமை உண்டு பண்ணி மனைகளை ஆளுவித்தார். அவர்களைத் தேர்வுகளுக்குப் பயிற்றுவித்து அறிவும் தந்தார்.

அவர் பள்ளி இல்லத்தின் பொறுப்பு ஏற்றவர். இல்லத் தலைவர் துணை கொண்டு இல்லத்தை மற்ற எல்லாப் பள்ளி மனைகளின் முன்மாதிரியாக்கி மாமனையை இயக்கினார்.

ஆசிரியர்களுக்கு அவர் தலைமையாசிரியர். அறிஞர்களுக்குள் அவர் ஓர் அறிஞர். அம்முறையில் பண்டை இலக்கியச் செல்வங்களை வகுத்தும் தொகுத்தும் புதுக்கியும் மெருகிட்டும் கலையுலகுக்குப் பதிப்புக்களாக, உரைகளாகப் பாட நூல்களாக அளித்து வந்தார்.

இவ்வளவும் போதாமல் ஒவ்வொரு மாணவனையும் தனித்தனி ஆராய்ந்தறிந்து, அவன் பண்புகளுக்கேற்ற சூழ்நிலை அமைத்து, அவனை நடத்துவதற்கேற்ற

தலைவர்களை அவனிடமிருந்தே உருவாக்கி மனித வகுப்புக்கும் அரிய தொண்டாற்றினார்.

"பிரிட்டிஷ் பேரரசின் எந்தப் பகுதியும் ரக்பியவ்வளவு திறம்பட ஆளப்பட்டதாக இருக்க முடியாது," என்று இல்லத்தலைவர் கூறிய கூற்றின் முழுப்பொருள் இப்போதுதான் டாமுக்கு விளங்கிற்று.

அவன் உள்ளம் அகலமாயிற்று. அதில் அறிஞர் ஆர்னல்டின் அறிவுருவும் பண்பொளியும் வந்து நிறைந்தன.

கஉ. அந்தி வாஞெளி

பல திசைகளிலிருந்தும் வரவழைத்து ஒரே பொற் பதக்கத்தில் பதிக்கப்பெற்ற பன்மணிகள்போல விளங்கிய ஆக்ஸ்ஃவோர்டுப் பல்கலைக் கழக மாணவர்களிடையே ஒரு தலைமணியாய் விளங்கினுன் டாம் பிரௌண். ஏற்கெனவே கலைப்பீடமாகிய ஆக்ஸ்ஃவோர்டுவரை ரக்பியின் புகழ் மரபு எட்டியிருந்தது. அறிஞர் ஆர்னல்டின் மாணவன் என்பது ஆக்ஸ்ஃவோர்டு மாணவர்களிடையே கூடச் சிறப்புக்குச் சிறப்பளிக்கும் பண்பாகக் கருதப்பட்டிருந்தது. டாம் பிரௌணின் வீறுமிக்க, நிமிர்ந்த, நெடிய, பண்பு சான்ற உருவம் இப்புகழை இன்னும் உயர்த்திற்று.

முதல் அரையாண்டு முடிவில் இரு கல்லூரித் தோழர்களுடன் டாம் ஆகாட்லந்தின் தொலையிடங்களுக்கு இன்ப உலாவயரச் சென்ருன். பல்வண்ணப் பாறைகளுக்கும், கடற்குகைகள், குடாக்கள், திட்டுக்கள், ஏரிகள் ஆகியவற்றுக்கும் ஸ்காட்லந்து பேர் போனது. ஆகவே அவர்கள் மீன்படகு, மீன்வலை, தூண்டில் ஆகியவற்றைப் பொழுதுபோக் கின்பத்துக்காகக் கொண்டு போயிருந்தனர்.

பல இடங்களைப் பார்த்துவிட்டு அவர்கள் கைல்ரியா[1] ஆற்றின் கடவுத்துறை ஒன்றினருகிலுள்ள ஓர் இன்ப உலா விடுதியில் தங்கினர். அன்றைய உணவுத் திட்டத்துக்கு ஏற்பாடு செய்யும்படி ஒருவரிடம் கூறிவிட்டு, மற்றும் ஒரு நண்பருடன் டாம் ஆற்றில் படகுடன் மீன்பிடிக்கச் சென்ருன்

1. Kylerhea.

அன்றைய உணவின் சிறப்புக் கூருகக் கொள்ள ஒரு முதல்தர வரால்மீன் பிடிக்க அவர்கள் முயன்றனர்.

விடுதிக்குச் சென்ற நண்பன் அங்குள்ள வேலையை முடித்துவிட்டுத் திரும்பிவரும் வழியில், எங்கிருந்தோ கிடைத்த ஒரு பத்திரிகையை எடுத்துக்கொண்டு வந்தான். அது ஒரு வாரத்துக்கு முற்பட்ட பழைய பத்திரிகை. வாரக்கணக்காக அவர்களுக்குப் பத்திரிகையே பார்க்கக் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே நண்பன் ஆற்றருகில் டாம் மீன் பிடிக்குமிடத்தருகிலுள்ள ஒரு புல்திடலில் சாய்ந்து பத்திரிகையை ஆவலுடன் படிக்கத் தொடங்கிளுன். "மீன் உலகிலேயே எத்தனை நாள் இருந்து மனநிறைவுபடுவது? சற்று மனித உலகச் செய்தியும் அறியவேண்டாமா?" என்று அவன் டாமிடம் சொன்ஞன். டாமும், "சரி, நான் மீன் உலகில் கருத்துச் செலுத்துகிறேன். நீ மனித உலக அறிவை அந்தக் காலமேறிய பத்திரிகை பார்த்து வாசித்துச் சொல்லு!" என்ருன்.

கட்சி எதிர்கட்சி வாதங்கள் வழக்கப்படியே பத்திரிகையின் பெரும்பகுதியை நிறைத்தன. உணவுத் தானிய வரி, புகையிலைவரி பற்றிய வாத எதிர்வாதம் மிக உச்சநிலையடைந்திருந்தது, அன்று. "இந்த வாத மெல்லாவற்றையும்விட, ஒரு வரால் கிடைப்பதுதான் நமக்கு முக்கியம்," என்று கருத்துரைத்தான் டாம். அடுத்துச் சற்றுக் கிளர்ச்சிகரமான செய்தி இருந்தது. "கென்ட் மாவட்டக் குழுவுக்கும் இங்கிலாந்து நாட்டின் மொத்தக் குழுவுக்கும் ஆட்டப்பந்தயம் நடைபெற்றது. கென்ட் மூன்று கோட்டையில் வெற்றியடைந்தது. தனியாளாகக் களப்புற[1] மாகாம

1. Out.

லேயே ஃவெலிக்ஸ் ஐம்பத்தாறு ஆட்டங்கள் கெலித்தான்.'' டாம் இதைக்கூட அரைக் கவனத்துடன் கேட்டான். ஆனால் அடுத்து நண்பன் குறிப்பிட்டது அவனைத் தூக்கி வாரிப் போட்டது.

"என்னடா, டாம்! உங்கள் பழைய பள்ளித் தலைமையாசிரியர் அறிஞர் ஆர்னால்டு காலமாய் விட்டாராமே!'' என்றான் அவன்.

டாம் பிடித்த மீனை நீரில் எறிந்துவிட்டான். அவன் தலை சுற்றிற்று! அவன் உடல் உலர்ந்த இலை காற்றில் நடுங்குவது போல நடுங்கிற்று. ஆனாலும் தோழர்களுக்குத் தன்நிலை தெரியாமல் தடுக்கவேண்டி "இன்று மீன்கள் அகப்படமாட்டா. போவோம்" என்று புறப்பட்டான்.

பத்திரிகையை அவன் தானே வாசிக்க விரும்பி அதனைக் கேட்டான். அவன் மனநிலை யறியாமல் நண்பன் "வேறு ஒரு செய்தியுமில்லை, டாம். எல்லாம் பார்த்துவிட்டேன்,'' என்றான்.

அவன் பத்திரிகையைத் திறந்த கண்ணுடனே மேலும் கீழும் பார்ப்பது கண்டு, நண்பன், 'என்ன தேடுகிறாய், டாம்!' என்றான்.

"அதுதான் — அறிஞர் — ஆர்னால்டு — பற்றிய செய்தி!'' என்று திக்கித் திக்கிக் கூறினான், டாம்.

"இதோ'' என்று காட்டினான் நண்பன்.

டாம் அதைத் திரும்பத் திரும்ப வாசித்தான். அவன் உதடுகள்தாம் வாசிப்பதில் ஈடுபட்டனவே தவிர, உள்ளம் எதையும் உணரமுடியவில்லை. கண்கள் இருண்டன. தலை சுழன்றது. கைகால்

நாடி நரம்புகள் நடுக்கமெடுத்தன. அவன் வாசிப்பைக் கூட மறந்து தானே அப்புறமும் இப்புறமும் பைத்தியக்காரன் போலத் திருப்பினான்.

அச்சமயம் ஓர் இறகை அவன்மீது எறிந்தால் அவன் விழுந்திருப்பான்!

சிறிதுநேரம் நண்பர்கள் எவரும் அவன்நிலையைக் கவனிக்கவில்லை. ஆனால் திடீரென அவன் பேச்சுமூச்சு மாறியது கண்டு ஒரு நண்பன் தோளில் கை வைத்து "ஏன், பிரௌண்! உடம்புக்கென்ன, திடீரென்று?" என்றான்.

அது ஒரு குடும்ப நிகழ்ச்சியாயிருந்தால், டாம் நண்பரிடம் வாய்விட்டுத் தன் துயர் கூறியிருப்பான். சமூகம் அவனிடம் ஒத்துணர்வு காட்டியிருக்கும். ஓர் ஆசிரியருக்காக அவன் அடைந்த துயரம் குடும்ப நிகழ்ச்சியை ஒத்திருந்தது. அதை அவன் அவர்களிடம் காட்ட விரும்பாமல் சமாளித்து உள்ளூர அடக்கிக் கொண்டான். ஆயினும் நெடுநேரம் அடக்கி வைத்திருக்கவிரும்பாமல் பிரிந்து சென்று தனிமையி லிருக்க எண்ணினான். ஆகவே நண்பர்களிடம், "நான் சற்று உலவிவர விரும்புகிறேன். அத்துடன் எனக்குப் பசியில்லாததால், எனக்கு உணவு வைத்துக் காத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டாம். நீங்கள் உணவு கொள்ளுங்கள்," என்றான்.

விடுதியின் பின்பக்கத்துள்ள அகல் வெளியில் அவன் உலவினான். கொந்தளித்து வரும் துயர அலைகளை அவன் ஆழ்ந்த சிந்தனையில் தோய்த்து அமிழ்த்த முயன்றான்.

நண்பர்கள் அவனிடம் ஒன்றும் சொல்லாமல் பிரிந்து சென்றனர். ஆயினும் அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் அவன் நிலைபற்றி வியப்படையாமலில்லை. "டாம் பிரௌணின் இன்றைய மகிழ்ச்சி முழுவதையும் ஒரு பத்திரிகைச் செய்தி எப்படிக் கவிழ்த்து விட்டது, பார்த்தாயா?" என்று தொடங்கினான் ஒருவன்.

"பழைய தலைமையாசிரியரிடம் என்ன எல்லை கடந்த பற்று அவனுக்கு!" என்று மற்றவன் டாமின் உளநிலையை உள்ளவாறு அறிந்து குறிப்பிட்டான்.

டாமின் உளநிலை நண்பர்களுக்கு வியப்பைக் கொடுத்ததாயினும், அது அவர்களுக்கு அவனிடமிருந்த மதிப்பையும் அன்பையும் பன்மடங்கு பெருக்கிற்று. அவன் தனக்கு உணவு வைத்துக் கொண்டு காத்திருக்க வேண்டாம் என்று சொல்லியிருந்தும், அவர்கள் அவனுக்காகத் தாமும் உண்ணாமல் காத்தே யிருந்தனர். அவன் உண்ண மறுத்த பின்னும், அவர்கள் கிளர்ச்சியின்றி வாயாடாமல் வேண்டா வெறுப்பாகவே உண்டனர்.

குறைப் பயணத்தையும் டாம் உடனிருந்து முடிக்க விரும்பவில்லை. அவன் நண்பர்களும் குழுவின் உயிர்நிலையாகிய அவனில்லாமல் தாம் தனிப்பயணம் செய்ய விரும்பவில்லை. எனவே பயணம் குலைந்தது. நண்பர்களை அவரவர் இல்லங்களுக்கு அனுப்பிவிட்டு, ரக்பியைச் சென்று பார்க்கும் அடக்க முடியா ஆர்வத்துடன் படகு, கப்பல், ஊர்தி, எது கிட்டினாலும் அதைப் பயன்படுத்தி அவன் விரைந்தான்.

* * * *

டாம் கண்ட பத்திரிகை ஒரு வாரம் பிந்தியதாதலால், அவன் ரக்பி சென்று சேரும் போது அறிஞர் ஆர்னல்டு பிரிவுற்று இரண்டு வாரமாகி விட்டது. ஆனால் பள்ளியும் இப்பிரிவுக்கு இன்னும் துயர்க் கொண்டாட்டம் நிறுத்திவிடவில்லை. தன் துயரை யாரும் காண்பதை விரும்பாமல், டாம் பின் வாசல்வழி சென்றான். ஆனால் வாயிலிலும் நாற் கட்டிலும் உள்ளும் எங்கும் ஆள்நடமாட்டமே இல்லை. பள்ளி ஓய்வோஎன்று முதலில் ஐயுற்றான். பொம்மைகள் போலக் கட்டடத்தினுள் மாணவர் உலவுவது கண்டபின்தான், இது நீண்ட துயர்க் கொண்டாட்டத்தின் பயன் என்று தெரிந்தது.

இல்ல அலுவலகத்தில் தலைவர் முழுதும் கறுப்புடையணிந்திருந்தார். முறைப்படி வணக்கம் தெரிவித்த பின் அவர்கள் உட்கார்ந்தனர். ஆனால் இருவரும் வாய்திறக்க முடியவில்லை. தன் உள்ளத்தில் உள்ள கருத்தே அவர் உள்ளத்திலும் நிறைந்திருந்தது. என்பதை டாம் உணர்ந்து கொண்டான்.

"நீங்களும் செய்தி அறிந்துதான் வந்திருக்கிறீர்கள் என்று தெரிகிறது," என்றார் அவர்.

"ஆம். ஆ, இனி ஓர் அறிஞர் ஆர்னல்டை எங்கே காணப்போகிறேன்!" என்று அவன் அங்கலாய்த்தான்.

"உன் உள்ளத்தில் காணலாம்! என் உள்ளத்தில், எல்லார் உள்ளத்திலும் காணலாம்! அவ்வளவுதான் என்னால் சொல்ல முடியும்!" என்றார் தலைவர் — அமைதியுடன், ஆனால் சோகத்தின் கனிவு கலந்த குரலில்!

அறிஞரின் அறிவுபற்றித் தலைவர் பலபடியாகப் பேசினார். அவர் அன்புள்ளம்பற்றி டாம் கனிந்துருகினான். பேச்சில் இருவரின் நிரம்பிப் பளுவேறிய உள்ளங்கள் சிறிது ஆறுதல் பெற்றன.

"எங்கே, அடக்கம் செய்த இடம்?" என்று டாம் கேட்டான்.

"கோவிலகத்தில் பலிபீடத்தின் கீழ்பால்," என்றார் தலைவர்.

இருவரும் காவலனைத் தேடிச்சென்றனர். அவனிடமிருந்து தலைவர் திறவுகோலை வாங்கித் தந்து, "நானும் உடன்வர வேண்டுமா?" என்றார்.

தனியே தன் அறிஞருடன் பேசத்தான் அவன் விரும்பினான்.

ஆனால் போகும் வழியிலேயே எல்லாப் பொருள்களும் அவன் தனிமையைக் குலைத்தன. 'அவை இருந்தன. அவர் இல்லை!' அவனால் தாங்க முடியவில்லை. கோவிலகத்துக்கு வெளியிலுள்ள முற்றத்துப் புல் தளத்திலேயே அவன் விழுந்து புரண்டு அழுதான். அவன் அப்போது, தான் 'கல்லூரி மாணவன், இளைஞர் தலைவன்' என்பதை மறந்தான். 'ரக்பியின் ஆட்டத்தலைவன், ஆசிரியருடன் சரிசம நிலையுடையவன்' என்பதை எண்ணவில்லை. தான் ரக்பியின் மாணவன்; அவர் ரக்பியின் தந்தை. தந்தையை இழந்த தனயனாகவே அவன் உள்ளம் கசிந்து குழைவுற்றது.

பிள்ளைகள் அயலிடத்தே விளையாடியும் குறும்புகள் செய்தும் பொழுது போக்கினர். ஆம். அவனும் இதே போலப் போக்கியிருந்தான், ஒருகாலம்! அத்

தகைய குறும்புதர்ப் பூக்களிலிருந்து அவனைப் பிரித் தெடுத்து, வன அல்லி மலராக்கினர் அறிஞர் ஆர்னல்டு! அவர் காணத் தான் முதன்முதல் சண்டை பிடித்த இடத்திலேயே அவன் கிடந்தான்.

அவர் கடுமை காட்டியபோது டாமும் டாமின் தோழர்கள் சிலரும் அவரைக்கண்டு அஞ்சியதுண்டு. சிலர் வெறுத்ததுண்டு. ஈஸ்ட், ஹால் ஆகியவர்களின் ஏளனக்குரல்கள் இன்னும் அவன் காதுகளில் ஒலித் தன. அவர் கருணை காட்டிய போதும் அவர்களில் பலர் ஏளனந்தான் செய்தார்கள். ஆனல் வெட்டுபவ னுக்கும் நிழல்தரும் மரம்போல, அத்தனைபேரையும் அவரவர் தகுதி, அவரவர் உச்ச அளவு திறமைக்கேற்ப உயர்த்தினர் அவர்.

அன்பை எதிர்பாராமல் அவர் அன்பை அளித்தார். நன்றியை எதிர்பாராமல் நலம் செய்தார். தம் வாழ்வை எதிர்பாராமல் நாட்டின் வருங்காலத் தலைமுறையினர் வாழ்வுக்கு அரும்பாடுபட்டார். அவருக்கு டாமும், டாமின் தோழர்களும், நாடும் மக்களும் என்னசெய்ய முடியும்?

அவன் கண்கள் அறிஞர் இல்லத்தின் புழை வாயிலை நோக்கிற்று. எத்தனை தடவை அது திடீரென்று திறந்து அவர் உருவம் அதிலிருந்து வெளிப்பட் டுள்ளது? இன்றும் அது திறந்து அவர் வெளிவரக் கூடும் என்று எண்ணியவன் போல் அவன் அதை நோக்கினன். ஆனல் அவ்வுருவம் இனி அத்திசையி லிருந்து வராது என்று அவன் உள்ளம் அவனுக்கு இடித்துக் கூறிற்று.

இல்லத்தின் முகட்டில் கொடி இல்லை. அது அவர் இருக்கும்போது பறக்கும். இல்லாத போது பாதி இறங்கியிருக்கும். இப்போது அவர் நீள்பிரிவைக் காட்டி அது முழுதும் இறக்கப்பட்டிருந்தது. கொடி மீண்டும் உயர்த்தப்படும், புழைவாயில் மீண்டும் திறக்கப்படும்! ஆனால் இவை அறிஞர் ஆர்னல்டை வரவேற்கமாட்டா. அவர் சீரிய இடத்திற்கு அடுத்த படியாக அமர்த்தப்பட்டு வருபவரையே வரவேற்கும். ரக்பியின் பெருமைக்கேற்ற தலைவர்கள் எத்தனையோ பேர் தலைவராக வருவர். ஆனால் ரக்பிக்குப் பெருமை தரும் தலைவர், ஓர் அறிஞர் ஆர்னல்டு, இனி என்று வருவார்?

ஆர்னல்டு அறிவு அவர் புகழாயிற்று. அவர் அன்பு அவர் மாணவர் பெருமிதவாழ்வாயிற்று. அவர் உயிர்த்துடிப்பு ரக்பி பள்ளியின் நாள்முறை வாழ்வாயிற்று. இன்னும் என்ன மிச்சம்? இத்தனை யையும் இயக்கிய அவர் சடலம், அது அவர் உள்ளம் கோயில்கொண்ட இறைவன் கோயிலகத்தில் உள்ளது. "செல்வோம். அதைச் சென்று கண்டு நன்றி கூறுவோம். அவர் உயர்புகழ் வாழ்விற்குரிய உயிர் அமைதிபெறுக என இறைவனை வணங்கு வோம்," என்ற துணிவுடன் திறவுக்கொத்துடன் கோவிலகம் திறந்து அவன் உள்ளே சென்றான்.

* * * *

சிறைப்புறங்கள் வழியாக அவன் உலவினான். இடை வழிகளில் அவன் காலடியிட்டு அளந்து மெல்ல நடந்தான். நடுக்கூடத்தை அடைந்தான். இறைவன் உயிர்ச்சின்னமாக, இறையருளுக்குக் கண்கண்ட சான்றாக, அவர் நின்றிருந்த இடமும், அமரும் இருக்

கையும், அவர் திருமுகத்தில் இன்னருள் பொலியச் சாய்ந்து நின்ற சார்மேடையும் அதோ வீறுடன் நிற்கின்றன. சின்னம் இன்று இல்லை. சின்னத்தின் இடத்தில் இறைவனே வந்து நிற்கின்றாரோ என்று அவன் உள்ளம் நினைத்தது. அவன் மயிர்க்கால்கள் நிமிர்ந்து நின்று சிலிர்த்தன. ஆர்னல்டின் திருக் கரத்தின் வழியாக இறைவனருள் அவன் தலைமீது வந்து தடவுவதாக அவனுக்குத் தோன்றிற்று!

"எந்தையே! எந்தைக்கும் எல்லாருக்கும் ஒரு தனிப் பெருந் தந்தையே! ஆர்னல்டு பணிந்த உம் திருவடியை நான் பணியத்தகுமோ? ஆயினும் சிறுமைமிக்கவர் வணக்கமே உம் உள்ளத்தில் வலிமை மிக்கது என்று கேள்விப் படுகிறேன். அப்படியானால், சிறியேனாகிய என் வணக்கத்தையும் அவ்வருளாளன் வணக்கத்துடன் சேர்த்து வலிமைப்படச் செய்யும்! அவர் உயிர் அமைதி பெறுக. அவர் புகழ் நீடு வளர்க. உலகம் என்றென்றும் அவர் தூய அவாக்களின் நிறை வேற்றத்திலிருந்து பின்னிடையற்க!"

வழிபாட்டின் அமைதி அவனுக்குச் சற்று வலுத் தந்தது. அவன் வருத்தத்தை, அவன் ஆற்றாமையை அது கூடப் போக்கவில்லை.

அறிஞர் குரலைக்கேட்க அமைந்து பரவி நிற்கும் மாணவரைப்போலவே அவர் இருக்கையைக் கூர்ந்து கவனித்தவண்ணம் மாணவர் இருக்கைகள் காணப் பட்டன. கடைசியில் ஆரம்படிவ மாணவனாகத் தான் அமர்ந்திருந்த இருக்கையை டாம் அணுகினான். அறிஞர் சென்றபின் அவர் இருக்கை அவரை நினை வூட்டியதுபோலவே, தான் பள்ளிவிட்டுச் சென்றபின்

அது தன்னை நினைவூட்டக் கூடுமா என்று அவன் வியப்படைந்தான். அந்த இருக்கையிலமர்ந்து, தான் இன்னும் மாணவனாயிருப்பதாக எண்ணிப் பார்க்க விரும்பினான். அவன் உள்ளத்தில் மாணவனாக இருந்த காலநிகழ்ச்சிகள், எண்ணங்கள் அலைபாய்ந்தன.

எட்டாண்டு நிகழ்ச்சிகள் எட்டுக் கணப்போது களில் ஏறிக்கொண்டு அவன் உள்ளத்திரையில் நடன ஊர்வலம் சென்றன. ஆனால் அந்த ஊர்வலம் அவனுக்கு அறிஞர் மறைவை நினைவூட்டும் இழவு ஊர்வலமாகவே தோற்றிற்று. அவர் இல்லாக் குறைவை எதுவும் நிறைவுபடுத்தவில்லை.

எத்தனையோ மாணவர்கள் அறிஞர் புகழைத் தாங்கிச் சென்றிருக்கிறார்கள். அன்பைத் தாங்கியவரும் எத்தனையோ பேர். ஆனால், டாம் தன் வருத்தமிகுதி யால் தானே அவர் காரணமான துயர முழுவதையும் தாங்குவதாக எண்ணினான்.

பலகணிகளின் வண்ணக் கண்ணாடிகளின் மூலமாக மாலைக் கதிரவனின் வண்ணக்கரங்கள் அறை முழுதும் சென்று தடவின. அவற்றிடையே கதிரவனின் ஒளியின் பல்வண்ணநிழல் ஒரு தேவ தூதன்போல வந்து டாமின் துன்புற்ற உள்ளத்தை அணைத்துக்கொண்டது. சாய்கின்ற கதிரவன் மாய்ந் தானில்லை. ஒளிவேய்ந்து இன்னும் இருளில் பட்ட உலகப்பகுதிகளுக்கு ஒளிதரச் செல்கிறான். ஆனால், அந்த இருள் நீங்கா இருளன்று. அது மீண்டும் அவன் பாலொளிக் கதிர்களையும் ஏற்கத் தன்னைச் சித்தம் செய்து கொண்டிருக்கும். இந்த எண்ணம் டாம் பிரௌனுக்கு ஆறுதல் தந்தது. ஆம், அறிஞர் புகழும்

அவர் மாணவர் புகழாகி உலகின் பல பகுதிகளிலும் ஒளி வீசச் சென்றுள்ளது. அது மீட்டும் ரக்பியின் புதுப் புகழாக வருங்கால ரக்பி வாழ்வில் மலரும். அந்தப் புது வாழ்வை ஆக்குவதில் தனக்கும் ஒரு பங்கு உண்டு. அதுவே அறிஞர்க்கு அவன் செய்ய வேண்டிய நன்றி! அதுவே ரக்பி அன்னைக்கு அவன் செய்யவேண்டிய தொண்டு!

அவன் எழுந்தான். அவனிடம் புத்துயிர் வந்தது. அறிஞர் திருவுருவை இன்னும் ஒரு தடவை—ஒரே ஒரு தடவை, ஐந்து கணமாவது பார்க்கக்கிடைக்கு மானால், அவன் தன் வாழ்நாளின் பெரும்பகுதியையும் அதற்கு விலையாகக் கொடுத்திருப்பான். ஆனால் அதே வாழ்நாளைப் புகழ் நாளாக்கி, அவர் புகழுடன் சேர்க்க அவனால் முடியாதா? அறிஞர் பெயருடன் அவன் தன் பெயரும் சேர்ந்து வருங்காலப் புகழில் ஒன்றுபடலாகாதா? இறைவன் திருமுன்பில் அவர் புகழுக்குச் சான்றாகத் தன் வாழ்க்கைப் பணியை மனித இனத்தின் புகழ் ஏட்டில் பொறிக்கலாகாதா? அவரை ஐந்து கணமோ அது கடந்தோ காண்பதினும் இது தனக்குப் பெருமையும் இன்பமும் அவர் உயிர் நிலைக்கு நிறைவும் தராதா?

இவ்வெண்ணங்கள் அவன் வாழ்வின் புதுத் தூண்டுதலாக, புதுத் திட்டத்துக்கான முனைமுகமாக எழுந்துருவாயின.

அவன் சிந்தனைகள் மீட்டும் சுழன்றன. "ஐந்து கணங்கள் அவர் திருவுருவைப் பார்க்க முடியுமானால்!" என்ற ஆர்வம் பல்லவிபோல மீட்டும் மீட்டும் எதிர் வந்து நின்றது. அப்போது அவன் தன் இதயத்தில்

அவர்மீது தான்கொண்ட அன்பை, பிரிவால் தான் கொண்ட துயரத்தின் அளவை, தன்னை ஆளாக்கி உயர்த்தியதற்கு அவர்மீது தான் கொண்ட மதிப்பை அவரிடம் திறந்து காட்டலாம். அப்போது அவர் சுவட்டைப் பின்பற்றி, அவர் புகழின் சின்னமாக வாழ்வது என்று தான் கொண்ட திட்டத்தின் உறுதியை அவருக்கு எடுத்து இயம்பலாம். ஆனால் இவற்றை அவர் கேளாமலே, தன் வாழ்வில் அவர் ஏற்படுத்திய மாறுதலின் முழு அளவை அறியாமலே அவர் சென்று விட்டார்! இந்த எண்ணம் அவனை வாட்டியது.

உடல் மறைந்தும் அவர் ஆவி உருவில், புகழ் உருவில் அவன் எண்ணுவதும் செய்வதும் கட்டாயம் அறிவார் என்று அவன் உள்ளுணர்வு கூறிற்று. அவர் அறிய 'இன்னே என்பணி தொடங்குவேன்' என்று அவன் எழுந்தான்.

* * * *

அடுத்த இருக்கையில் முன்பு இருந்த அவன் தோழன் பெயர் அவன் இருந்த இருக்கையின் அருகில் செதுக்கப்பட்டிருந்தது. செதுக்காத இருக்கைகளும் யாருடையன என்று அவனுக்குத் தெரியும். அவர்களும் அவனுடன் சேர்ந்து அறிஞர் திருவுருவுக்குத் தம் ஆவி வணக்கம் செய்வதாக அவனுக்குத் தோற்றிற்று. செதுக்காத பெயர்களை அவன் உள்ளம் சித்திரித்துக் காட்டிற்று. அவன் வந்ததுபோல யாரேனும் அங்கே வந்து, அவன் உள்ளம் அவர்களைச் சித்திரித்ததுபோல எவர் உள்ளமாவது சித்திரித்துக் காட்டாவிட்டாலும்கூட, அவர்கள் பண்பு ரக்பி

உலகின் மரபுருவில் என்றும் நின்று நிலவியே இருக்கும்.

'பொருள்கள் எண்ணங்களின் நிழல்களானல், எண்ணங்கள் மாயாப் பண்புகளின் நிழல்களேயாகும். மனிதன் வாழ்வது என்பது இம் மாயாப் பண்புகளைக் கண்டு அவற்றுக்கு உயிர்வடிவம் தருவதே என்னலாம். இன்றைய தோழர், உறவினர், உயிர்களை நாம் காண்கிறோம். இன்றுகூட நேரிடையாகக் காண்பன சில. காணாதன பல. இவற்றையும் முன் பிருந்த மிகச் சில உயிர்களையும் பற்றி எண்ணுகிறோம்; அல்லது கேட்கிறோம்; அல்லது நினையாமலே இருந்து விடுகிறோம். நாம் எண்ணினாலும் கேட்டாலும் நினையாமலே இருந்தாலும் அவற்றின் பண்புகள் உயிருலகில் தொடர்ந்து தம் மரபு வளர்க்கவே செய்கின்றன. அறிஞரை நினைப்பவரும் நினையாதவரும் அவர் பண்பின் மரபில் திளைக்காமலிரார். ஆகவே அவருக்காக வருந்துவது வீண்; வருந்தி ஏங்குவது தவறு; அவர் மரபு வளர்த்தலே மாண்பு' என்று டாம் தேறினான்.

தாயின் வயிற்றில் பிறப்பதை மனிதன் தான் காண்பதில்லை, கேள்விப்படுகிறான். தாயன்பில் அவன் மீட்டும் பிறக்கிறான். தந்தை அன்பில், தோழர் கூட்டுறவில், ஆசிரியர் அறிவுப் பயிற்சியில், உயர் பண்பாளர் உரிமை ஆக்கத்தில் அவன் மீண்டும் மீண்டும் பிறக்கிறான். முதற் பிறப்பைவிட அடுத்த ஒவ்வொரு பிறப்பிலும் அவன் தன்னையும் தன் பிறப்பையும் மிகுதியாக அறிகிறான். டாமின் வாழ்விலும் இத்தகைய பல புதுப் பிறப்புக்கள் ஏற்பட்டன.

எல்லாப் பிறப்புக்களிலும் முக்கிய முழுநிறை அறிவுப் பிறப்பிடமாக அறிஞர் கல்லறை அவனுக்கு அன்று விளங்கிற்று.

ஒருநாள் அவன் உள்ளம் துயரால் நெக்கு நெக் குருகிற்று. அது அவன் பழைய வாழ்வின் மாசு மறுக் களைக் கழுவிற்று. ஆனால் அறிஞர் எண்ணம், பிரி வறிந்து வந்த அன்று தவிர, என்றும் துயர எண்ணமா யில்லை. அவனுக்கு மகிழ்ச்சியிலும், கிளர்ச்சியிலும் உயர்பண்பு தரும் நினைவாக அது என்றும் மிளிர்ந்தது.

தாயன்பு, தந்தைப்பற்று, உடன்பிறப்புப் பாசம், தோழமையார்வம் ஆகியவை கடந்து, ஆனால், அவற் றுடன் கலந்து, அறிஞரின் நினைவு டாமின் வாழ்க் கைக்கொரு மூலத்தாயக ஒளியாயிற்று. அது அவனுக்கு வலுவும் திட்பமும், வீரமும் துணிபும், தொலைநோக்கும் மெய்யறிவும் ஊட்டிற்று. பொரு ளூடாக நிலவும் பண்புபோல, உலகூடாக உலவும் இறைவனருள்போல, உடலூடாக ஒளிரும் உயிர் போல, குடும்பவாழ்வினூடாகக் குலவும் அன்புபோல அறிஞர் நினைவு அவனை இயக்கலாயிற்று.

டாம் பிரௌணின் வாழ்வு வீடு கடந்து, பள்ளி—கல்லூரி கடந்து, நாட்டின் உயர்பணிகளில், உயர் பொறுப்புக்களில் ஓங்குந்தோறும், அறிஞர் நினைவே அவன் செருக் ககற்றிற்று. அத்தனையும் அவர் அருள் சார்ந்த அறிவுத்திறம் என்று காட்டி அது அவனுக்குப் பணிவூட்டிற்று.

DR. T. P. M. LIBRARY

170996

கழக வெளியீடு : ௬௬௫

பதிப்பாளர் :

திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிட்.,
1/140, பிராட்வே, சென்னை - 1.

தலைமை நிலையம் :

98, கீழைத் தேர்த்தெரு, திருநெல்வேலி - 6.

அப்பர் அச்சகம், சென்னை-1.